

TUNCELİ İLİ SOSYAL ANALİZ ÇALIŞMASI

Adem SOLAK

Editör

Prof. Dr. Yahya Mustafa KESKİN

Prof. Dr. Abbas TÜRNÜKLÜ

Prof. Dr. Zahir KIZMAZ

Prof. Dr. Özkan YILDIZ

Doç. Dr. Erdal YILDIRIM

Yrd. Doç. Dr. Hasan Hüseyin TAYLAN

Doç. Dr. Yusuf GENÇ

Doç. Dr. Şükrü ADA

Doç. Dr. Vahap ÖZPOLAT

Doç. Dr. Murat Cem DEMİR

Yrd. Doç. Dr. Mehmet YAZICI

Yrd. Doç. Dr. İlhan Oğuz AKDEMİR

TUNCELİ İLİ SOSYAL ANALİZ ÇALIŞMASI

HEGEM Vakfı

2016

HEGEM A Yayınları : 62

Adem SOLAK Eserleri : 35

Araştırma İnceleme Serisi

Tunceli Sosyal Analiz Çalışması

Editör: Adem SOLAK

ISBN: 978-605-6139-80-2

2016, Ankara

Baskı:

HERMES OFSET

www.hermesofset.com.tr

Büyük Sanayi 1. Cad. No: 105 İskitler

0312 384 34 32 Ankara

PROJE YÜRÜTME VE ARAŞTIRMA EKİBİ

Proje Yöneticisi

Adem SOLAK

(HEGEM Vakfı Başkanı)

Proje Danışmanı

Prof. Dr. Yahya Mustafa KESKİN

(İzzet Baysal Üniversitesi)

Proje Yürütücüsü

Doç. Dr. Yusuf GENÇ

(Sakarya Üniversitesi)

Proje Araştırma Ekibi

Prof. Dr. Zahir KIZMAZ

(Fırat Üniversitesi)

Prof. Dr. Özkan YILDIZ

(Dokuz Eylül Üniversitesi)

Prof. Dr. Abbas TÜRNÜKLÜ

(Dokuz Eylül Üniversitesi)

Doç. Dr. Erdal YILDIRIM

(Tunceli Üniversitesi)

Doç. Dr. Yusuf GENÇ

(Sakarya Üniversitesi)

Doç. Dr. Şükrü ADA

(Atatürk Üniversitesi)

Doç. Dr. Vahap ÖZPOLAT

(Artuklu Üniversitesi)

Doç. Dr. Murat Cem DEMİR

(Tunceli Üniversitesi)

Yrd. Doç. Dr. Mehmet YAZICI

(Bingöl Üniversitesi)

Yrd. Doç. Dr. İlhan Oğuz AKDEMİR

(Fırat Üniversitesi)

Yrd. Doç. Dr. Hasan Hüseyin TAYLAN

(Sakarya Üniversitesi)

*“TUNCELİ SOSYAL ANALİZ ÇALIŞMASI”
Araştırma Projesi, Fırat Kalkınma Ajansı tarafından
finanse edilmiş ve 2014 - 2015 yılları sürecinde
Şiddetle Mücadele Vakfı tarafından yürütülmüştür.*

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	3
YÖNETİCİ ÖZETİ	5
Kapsam ve Yöntem	5
Tunceli için Genel Bulgular	6
<i>Demografi</i>	6
<i>İşgücü ve İstihdam</i>	6
<i>Eğitim</i>	7
<i>Sağlık</i>	8
<i>Sosyal Yardımlar ve Sosyal Hizmetler</i>	9
<i>Gündelik Yaşam ve Aidiyet</i>	10
<i>Adalet ve Suç</i>	12
Alan Taraması Bulguları	14
1. ARAŞTIRMANIN GENEL ÇERÇEVESİ	19
1.1. Araştırmanın Konusu ve Amacı	19
1.2. Araştırmanın Önemi	19
1.3. Araştırmanın Yöntemi	20
2. TUNCELİ'NİN MEVCUT DURUM ANALİZİ	23
2.1. Nüfus Yapısı ve Nüfus Dinamikleri	23
2.1.1. <i>Nüfus ve Yaş</i>	23
2.1.2. <i>Cinsiyet</i>	26
2.1.3. <i>Medyan Yaş ve Cinsiyet Oranı</i>	26
2.1.4. <i>Medeni Durum İlişkisi</i>	27
2.1.5. <i>Nüfusun Artış Hızı</i>	30
2.1.6. <i>Doğurganlık Oranı</i>	32
2.1.7. <i>Doğum ve Ölüm İstatistikleri</i>	34
2.1.8. <i>Hayatta Kalma Beklentileri (Kadın/Erkek)</i>	36
2.1.9. <i>Bebek ve Çocuk Ölüm Hızları</i>	37
2.1.10. <i>Nüfus Yoğunluğu</i>	37
2.1.11. <i>Kırsal ve Kentsel Nüfus</i>	38
2.1.12. <i>İktisadi Faaliyet Kollarına Göre Nüfus</i>	39
2.1.13. <i>Temel İşgücü ve İstihdam Göstergeleri</i>	41

2.1.14. Kentleşme Oranı	42
2.1.15. Yaş ve Bağımlılık Oranları	43
2.2. Hane Halkı Yapısı	44
2.2.1. Hane Halkı Büyüklüğü (Ailedeki Birey Sayısı).....	44
2.2.2. Çocuk Sayısı /5 Yaş Altı Çocuk Sayısı.....	45
2.2.3. Hanelerde Sosyal Güvenlik Durumu.....	45
2.3. Göç.....	46
2.3.1. Başka İllere Göç.....	47
2.3.2. Başka İllerden Göç.....	48
2.3.3. Net Göç Hızı.....	49
2.3.4. Geri Dönüş Sürecinde Yaşanan Sorunları Çözüm Yolları.....	50
2.3.5. Yeni Üniversite Mezunlarının Kentte Kalma/Göç Etme Durumu	50
2.4. Eğitim.....	50
2.4.1. Tunceli İli Nüfusunun Eğitim Düzeyine Göre Dağılımı	51
2.4.2. Tunceli’de ilköğretimde (İlkokul ve Ortaokul) Okullaşma	54
2.4.3. Tunceli’de ortaöğretimde Okullaşma	55
2.4.4. Eğitim Kademelerine Göre Nicel Durum (2010-2015).....	55
2.4.5. Özel Öğretim.....	57
2.4.6. Merkezi Sınavlar ve Çıktıları Açısından Tunceli’de Eğitim	57
2.4.7. PISA Sonuçlarına Göre Tunceli’de Eğitim.....	58
2.5. Sağlık Göstergeleri	60
2.5.1. Kamu ve Özel Sektör Hastaneleri Yatak ve Kapasiteleri	60
2.5.2. Sağlık Hizmetlerindeki İnsan Kaynağı	61
2.5.3. Kişi Başına Düşen Doktor Sayısı, Sağlık Personeli.....	61
Başına Kişi Sayısı	
2.5.4. Ölüm Oranları ve Sebepleri	62
2.6. Sosyal Hizmetler, Sosyal Yardımlar ve Sosyal İçerme.....	63
2.6.1. İlde Dağıtılan Sosyal Yardım Rakamları	65
2.6.2. Sosyal Yardım Algısı	66
2.6.3. Dezavantajlı (Engelliler, hükümlüler vb.) İstihdamı Sorunları	66
2.6.4. Kamusal Hizmetlere Ulaşma Durumu	67
2.6.5. Huzurevi İhtiyacı ve İşleyişi	69
2.7. Gündelik Hayat	69
2.7.1. Boş Zamanları Değerlendiriş Biçimleri	70
2.7.2. Sportif Faaliyetler ve Bunlara Katılma Durumu.....	70
2.7.3. İç ve Dış Seyahat/Geziler	71

2.8. Sosyal Örgütlenme ve Sivil Toplum Kuruluşları	72
2.8.1. Dernekler, Faaliyetleri ve Bunlara Üyelik Durumu	72
2.8.2. Sendikalar, Faaliyetleri ve Bunlara Üyelik Durumu	73
2.8.3. Oy Verme Davranışları	75
2.8.4. Siyasal Tercihlerde Göz Önünde Tutulan Faktörler	76
2.9. Medya ve Kültürel Faaliyetler	76
2.10. Adalet, Suç ve Güvenlik	77
2.10.1. Tunceli İlinin Suç ve Suçluluk Yapısı	77
2.10.2. Tunceli İlinde İşlenen Suçlar ve Suçlardaki Değişim	79
2.10.3. Adalet Verilerine Göre Tunceli İlinin Suçluluk Yapısı	83
2.10.4. Tunceli İlinde Çocuk Suçluluğu	85
2.11. Siyaset ve Siyasal Yapı	96
2.12. Sosyal Dayanışma ve Yoksulluk Kültürü	96
2.12.1. Hanenin Komşuluk ve Akrabalık İlişkileri ve Sosyal Dayanışma Ağları	96
2.12.2. Yoksulluk ve Kültürü	97
2.13. Kalkınma ve Girişimcilik Profili	106
2.13.1. İlde Yatırım Ortamını Etkileyen Belirleyici Unsurlar	106
2.13.2. Girişimci/Yatırımcının İli Tercih Etme Sebepleri	108
2.13.3. Bir İli Tercih Etmede Girişimci Seçimini Etkileyen Faktörler	108
2.13.4. Ekonomik Sektörlere Yönelik Altyapı Hizmetleri	110
2.13.5. Ekonomik Sektörlere Yönelik Destek ve Teşvikler	111
Faydalanma Durumu	
2.13.6. Devlet Destek ve Teşviklerine Karşı Yaklaşımlar	113
2.13.7. Kalkınmanın Önündeki En Önemli Engeller	116
2.13.8. Kalkınmayı Sağlayacak En Önemli Potansiyeller	116
2.13.9. Kalkınmada İlin En Önemli Sorunları	117
2.13.10. İl İçin Son Yıllarda Yaşanan En Olumlu Gelişmeler/Yatırımlar	118

3. NİTEL BULGULAR: ODAK GRUP VE DERİNLEMESİNE GÖRÜŞME..... 121

3.1. Giriş	121
3.2. Eğitim	121
3.3. Göç	124
3.4. Sosyal Hizmetler ve Sosyal Dışlanma	127
3.5. Sosyal Yardım Algısı	130
3.6. Adalet, Suç ve Güvenlik	131

3.7. Kimlik ve Aidiyet	135
3.8. Siyaset ve Siyasal Yapı.....	142
3.9. Kalkınma ve Ekonomi	144
3.10. Kent Aidiyeti ve Memnuniyet Durumu	146
4. NİCEL BULGULAR: ALAN TARAMASI VERİLERİ.....	147
4.1. Giriş	147
4.2. Genel Özellikler	148
4.3. Göç ve Sorunları	151
4.4. Sağlık	155
4.5. Sosyal Yardımlar	159
4.6. Sivil Topluma Katılım.....	160
4.7. Medya Takip Eğilimleri.....	162
4.8. Kimlik.....	165
4.9. Sosyal Dışlanma.....	169
4.10. Ülke ve Siyasal Meseleler	171
4.11. Boş Zamanları Değerlendirme	174
4.12. Konut Durumu, Alışveriş ve Ekonomik Faaliyetler	178
4.13. Aile Konuları.....	182
GENEL DEĞERLENDİRME VE SONUÇ.....	187
Demografi.....	187
Göç.....	188
Eğitim.....	189
Sağlık ve Sosyal Hizmetler.....	192
Gündelik Yaşam ve Sosyo-Kültürel Durum	195
Kimlik, Aidiyet ve Memnuniyet	196
Siyaset, Siyasal Yapı ve Sivil Toplum.....	199
Medya Takip Durumları ve Yerel Basın	202
Suç, Kentsel Güvenlik ve Adalet.....	203
Ekonomik Yaşam ve Sorunlar	205
Aile Değerleri ve İlişkileri	207
ÖNERİLER	209
EK.....	219
KAYNAKLAR.....	221

TABLO LİSTESİ

Tablo 1: Yaş Grubuna Göre Nüfus, 31.12.2013	25
Tablo 2: Cinsiyet Grubuna Göre Nüfus, 31.12.2013.....	26
Tablo 3: Ortanca Yaş ve Yaş Bağımlılık Oranı, 2012-013.....	27
Tablo 4: Evlenme Sayıları, 2003-2013	28
Tablo 5: Boşanma Sayıları, 2003-2013.....	29
Tablo 6: Yıllık Nüfus Artış Hızı, 1945-2013.....	31
Tablo 7: Tunceli'nin Doğurganlık.....	33
Tablo 8: İlçe ve Cinsiyete Göre Doğumlar, 2013.....	35
Tablo 9: İlçe ve Cinsiyete Göre Ölümler, 2013.....	35
Tablo 10: TÜİK, Hayat Tabloları, 2013.....	36
Tablo 9: Bebek ve Çocuk Ölüm Hızları	37
Tablo 10: Nüfus Yoğunluğu, 1940-2013.....	38
Tablo 11: İlçelere Göre İl ve İlçe Merkezleri İle Belde ve Köyler Nüfusu, 2013.....	39
Tablo 12: Ekonomik Faaliyet Kısımlarına Göre Çalışanlar Sayısı.....	39
Tablo 13: Sektörlere Göre İşgücü Verileri (2004 – 2013).....	40
Tablo 14: Temel işgücü göstergeleri, TRB1 (Bin kişi)	41
Tablo 15: Tunceli İlçe Nüfusları, 31.12.2013.....	42
Tablo 16: Ortanca Yaş ve Yaş Bağımlılık Oranı, 2012-2013.....	43
Tablo 17: Hane Halkı Büyüklüğü (Ailedeki Birey Sayısı).....	44
Tablo 20: Yaş Grubu ve Cinsiyete Göre Nüfus – 2014.....	45
Tablo 18: Verilen Göç, 2012-2013	47
Tablo 19: Alınan Göç, 2012-2013	48
Tablo 23: Alınan Göç, Verilen Göç, Net Göç ve Net Göç Hızı	49
Tablo 24: Bitirilen Eğitim Düzeyi ve Cinsiyete Göre Nüfus.....	51
Tablo 25: Tunceli'de Okulöncesi Eğitimde Okullaşma Oranları (2014-2015)	53
Tablo 26: İlköğretimde Okullaşma Oranları (2014-2015)	54
Tablo 27: Ortaöğretimde Okullaşma Oranları (2014-2015).....	55

Tablo 28: Eğitimin Fiziki ve İnsani Kapasitesindeki Değişmeler.....	56
Tablo 29: Ulusal sınavlar (SBS, TEOG, YGS, LYS)	57
Tablo 30: 2013 yılı Hastane ve Yatak Sayıları	60
Tablo 31: Sağlık Personeli Sayısı.....	61
Tablo 32: Bebek Ölüm Hızı, 2009-2014, %	62
Tablo 33: Beş Yaş Altı Çocuk Ölüm Hızı, 2009-2014.....	62
Tablo 34: Daimi İkametgâha Göre Seçilmiş Ölüm Nedenlerinin	63
Dağılımı, 2013-2014	
Tablo 35: Sosyal Hizmetler, Sosyal Yardımlar ve Sosyal İçerme.....	64
Tablo 36: İlçelere Göre Vakıf Bazlı Yardım Durumu (Ocak - Aralık 2012)	65
Tablo 37: İllere Göre Vakıf Bazlı Yardım Durumu (Ocak - Aralık 2012)	65
Tablo 38: Tunceli’de Spor Kulüplerinin Türlerine Göre Dağılımı.....	70
Tablo 39: Dernek Sayıları	73
Tablo 40: İşçi Sayısı, Sendikalaşma Oranları ve Üye Sayıları	74
Tablo 41: Tunceli’de Kamuda Çalışan Sendikalı Memur Sayısı	75
Tablo 42: Cinsiyete Göre Sendikaya Üyelik	75
Tablo 43: Tunceli Seçim Bölgesi Oylarının İlçelere Göre Dağılımı.....	75
Tablo 44: 2008-2011 Yılları Arasında Tunceli Emniyet Müdürlüğüne.....	81
İntikal Eden Polis Bölgesine ait Suç Olaylarına İlişkin Veriler	
Tablo 45: 2008- 2011 Yılları Arasında Tunceli İlinde Mala Yönelik ve.....	82
Şahsa Yönelik Suçlar Kategorisinde İşlenen Suç Türleri ve Değişim Oranı	
Tablo 46: Suçun İşlendiği Yere Göre Ceza İnfaz Kurumuna Giren.....	84
Hükümlüler (2008-2012)	
Tablo 47: İBBS 3. Düzeye Göre Ceza Mahkemelerine Açılan.....	84
Davalardaki Suç Sayısı 2013	
Tablo 48: Geliş Nedenine Göre Güvenlik Birimine Gelen veya Getirilen	87
Çocuklar	
Tablo 49: İsnat Edilen Suç Türüne Göre Güvenlik Birimine	89
Gelen/Getirilen Çocuklar, 2008-2012	

Tablo 50: Çocuk Suçluluğu Haritasında "Tunceli"	91
Tablo 51: Çocuk Suç Türleri	92
Tablo 52: Genel Suç Haritasında "Tunceli"	92
Tablo 53: Çocuk Mağduriyeti Haritasında Tunceli.....	94
Tablo 54: Tunceli Çocuk Mağduriyeti Nitelik Analizleri.....	95
Tablo 55: Tunceli Çocuk Mağduriyeti Nitelik Analizleri (2008-09-10)	95
Tablo56: Açılan-Kapanan İşyeri Sayıları	106
Tablo 57: Açılan-Kapanan İşyeri Sayıları	110
Tablo 58: Teşvikli Yatırımlar içinde Tunceli'nin payı (%)	112
Tablo 59: Türkiye'de Yatırım Teşvik Sistemi (Yatırımlarda Devlet Yardımları ... Hakkında Karar", 19.06.2012 tarih ve 28328 sayılı Resmi Gazete)	114
Tablo 60: Sosyo-Ekonomik ve Demografik Özellikler.....	148
Tablo 61: Öznel Yoksulluk Algısı	149
Tablo 62: Meslek ve İş Durumu	150
Tablo 63: Sahiplik Durumu	151
Tablo 64: Yerleşim Yeri	151
Tablo 65: Göç ve İkamet.....	152
Tablo 67: Göç Süreci	153
Tablo 68: Göç Pişmanlığı.....	154
Tablo 69: Geri Dönmemeye Nedeni	154
Tablo 70: Geri Dönüşlerde Yaşanılan En Büyük Problemler	154
Tablo 71: Göç Edilen Yerde Kalanlar	155
Tablo 72: Sosyal Güvence	155
Tablo 73: Hastalıklar.....	156
Tablo 74: Uyuşturucu Madde Kullanımı.....	156
Tablo 75: Uyuşturucu Madde Kullanımı Yaygınlığının Nedenleri.....	156
Tablo 76: Uyuşturucu Madde Kullanım Düşüncesi	157
Tablo 77: Alkol Kullanımı.....	157
Tablo 78: Anlamsızlık Duygusu	157

Tablo 79: Öfkeli ve Fiziksel Şiddet.....	158
Tablo 80: Fiziksel Zarar Verme Nedenleri	158
Tablo 81: Yardım Sağlayan Kişi /Kuruluş.....	159
Tablo 82: Yardım Alınan Kişi /Kuruluşlar	159
Tablo 83: Yardım Kalemleri.....	160
Tablo 84: Dernek Üyeliği	160
Tablo 85: Sendika Üyeliği	161
Tablo 86: Günlük Haber Takibi.....	162
Tablo 87: Uydu Anteni Sahipliği	162
Tablo 88: Gazete ve Dergi Aboneliği.....	163
Tablo 89: Tercih Edilen Televizyon Kanalları.....	163
Tablo 90: Tercih Edilen Televizyon Programları.....	164
Tablo 91: Tercih Edilen Radyo Kanalları	164
Tablo 92: Tercih Edilen Radyo Programları.....	164
Tablo 93: Kendi Kimliğini Değerlendirme	165
Tablo 94: Etnik Kimliğin Açıklanması	166
Tablo 95: Konuşulan Dil /Lehçe.....	166
Tablo 96: Dini-Kültürel Kimlik	167
Tablo 97: Öznel Dindarlık Algısı	167
Tablo 98: Alevi İnanç Ritüelleri.....	168
Tablo 99: Siyasal Kimlik.....	168
Tablo 100: Öznel Sosyal Dışlanma Algısı.....	169
Tablo 101: Vatandaşlık Algısı	171
Tablo 102: Türkiye'nin En Önemli Sorunu	172
Tablo 103: Parti Üyeliği ve Oy Verme Davranışı.....	173
Tablo 104: Boş Zamanı Değerlendirme	174
Tablo 105: Tatil Alışkanlığı.....	176
Tablo 106: Tunceli'de Yaşamaktan Memnuniyet.....	177
Tablo 107: Göçün Yaşam Kalitesine Etkisi.....	178

Tablo 108: Mülkiyet Durumu	178
Tablo 109: Konut Özelliği	179
Tablo 110: Fatura Ödeme Durumu	179
Tablo 111: Gıda Alışverişı.....	179
Tablo 112: Aile Kazancı Yeterliliği	180
Tablo 113: Hanede Gelir Getirenler	180
Tablo 114: Hanedeki Mevsimlik İşçiler	181
Tablo 115: Kadınların Ekonomik Faaliyetleri	181
Tablo 116: Çalışan Çocuklar	182
Tablo 117: Aile İçi Otorite	182
Tablo 118: İdeal Çocuk Sayısı.....	183
Tablo 119: Çocuğun Tercih Edilen Cinsiyeti	183
Tablo 120: Evlilik ve Boşanmaya İlişkin Tutum ve Değerler	184

*Hakikati metotsuz aramaktansa,
onu aramaktan vazgeçmek daha iyidir.*

(R. Descartes)

ÖNSÖZ

Osman KAYMAK / Tunceli Valisi

Fırat Kalkınma Ajansı, alanını oluşturan Bingöl, Elazığ, Malatya ve Tunceli illerinin kalkınmasına yönelik plan ve proje geliştirme çalışmaları yürütmekte, kurumların karşılıklı koordinasyon içinde çalışmasına katkı sağlamak üzere bölgesel araştırma ve planlama çalışmaları yapmaktadır. 2012 ve 2013 yıllarında hazırlanan 2014-2023 Bölge Planında illerin sosyal yapısı ikincil veriler çerçevesinde etraflıca incelenmiş, yapılan kısıtlı saha çalışmalarında ve Valiliğimizce yürütülen pek çok faaliyette Tunceli özelinde çeşitli sosyal olgular tespit edilmiştir. Halkın devlet algısı ve halkın devletle bütünleşmesi, devlet hizmet ve yatırımlarının toplumda karşılık bulamaması, Alevilik kültürünün baskın etkileri, güvenlik algısı ve terörizmin sebepleri gibi bu tarz konuları derinlemesine saha çalışmaları ile bilimsel bir temelde irdeleyebilmek, kalkınmanın temel malzemesi olan insanı bireysel ve toplumsal olarak daha iyi anlamak ve algılayabilmek amacıyla 2015 yılı içerisinde Tunceli Sosyal Analiz Projesi yürütülmüştür.

HEGEM, Şiddetle Mücadele Vakfı koordinasyonunda, geniş ve yetkin bir uzman kadro tarafından yürütülen bu çalışmada ilimizin sosyal yapısı, demografik, kültürel, tarihsel ve sosyolojik açılardan incelenmiş, eğitim, işgücüne katılım, göç, sağlık, sosyal örgütlenme ve sivil toplum, siyasal yapı ve vatandaşlık bilinci gibi hususlar irdelenmiştir. Kimlik ve aidiyet, sosyal hizmetler ve sosyal içerme, gündelik hayat, girişimci ve yatırımcı profili gibi konular da ilin kalkınması bağlamında çok boyutlu olarak ele alınmış, Tunceli özelinde, yukarıda sıralanan olgular hakkında görüşler ortaya konulmuştur.

İlimizi ve insanımızı daha yakından anlayarak ve tanıyarak, yürütülecek her türlü faaliyet, proje, yatırım ve tedbirin tasarım ve uygulama aşamasına ışık tutmasını beklediğimiz elinizdeki bu çalışmanın siyasetçilerimize, kamuda görev yapan yöneticilere ve sivil toplum kuruluşlarına yol göstereceğini temenni eder, benzer çalışmanın diğer illerimizde de yürütülmesi gerekliliğine inandığımı belirtmek isterim. Çalışmanın hazırlığında emek sarf eden Valiliğimiz ve Fırat Kalkınma Ajansı çalışanlarına, HEGEM Vakfı Yöneticilerine ve bünyesindeki değerli araştırmacılara; çalışmalara düşünce, görüş ve önerileri ile katkı sağlayan vatandaşlarımıza teşekkürlerimi sunarım.

YÖNETİCİ ÖZETİ

Kapsam ve Yöntem

Araştırma, Tunceli ilinin sosyal, siyasal, ekonomik ve kültürel mevcut durumunu karşılaştırmalı ve sosyolojik bir yöntemle analiz ederek, sosyal ve ekonomik kalkınmaya etki eden, Tunceli'ye özgü sosyo-ekonomik ve kültürel faktörleri ortaya koymayı amaçlamaktadır. Tunceli'de yaşayanların, eğitim, sağlık, güvenlik, sosyal yardım, erişilebilirlik, sosyal hizmetler gibi genel kamu hizmetleri ve sosyal hayat, ticari faaliyetler, kentleşme ve diğer olanaklar ile ilgili durumlarının değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. İlavenen Tunceli'de yaşayan bireylerin devlet algıları, vatandaşlık algıları, kimlik tanımları, kültürel ve tarihsel hafızaları ve genel olarak il ile ilgili değerlendirmeleri ile ilin sosyal ve ekonomik gelişimi arasındaki ilişki analizi amaçlanmaktadır. Ortaya çıkacak raporun, sosyal, ekonomik, kültürel ve siyasal alanlarla ilgili geliştirilecek politikalar için önemli yol haritası olması amaçlanmaktadır.

Tunceli Sosyal Yapı Analizi Araştırması, hem nicel hem de nitel yönü olan bir araştırma modeline dayalıdır. Araştırmanın anketlere dayalı verileri, araştırmanın nicel yönünü; şehrin ileri gelenleri ve paydaşlarının katılımının sağlandığı odak grup görüşmelerinden ve derinlemesine görüşmelerden elde edilen görüşler ve mevcut resmi veri tabanlarından elde edilen ikincil verilere dayalı kısmı ise nitel yönünü oluşturmaktadır.

Tunceli Sosyal Yapı Analizi Araştırması, sıralı 3 temel aşamadan oluşmuştur:

- A- Tunceli iliyle ilgili resmi istatistiklerin ve raporların derlenmesi ve de Tunceli iliyle ilgili literatür-arşiv taramasının yapılması;
- B- Tunceli ilinde her biri en az 15'şer kişiden oluşan 16 odak grup görüşmesi ve derinlemesine görüşmeler;
- C- 250 kişiyle yüz yüze görüşmeye dayalı Sosyal Yapı Anketinin uygulanması.

Söz konusu kapsam ve amaçlar doğrultusunda yürütülen araştırmada aşağıdaki veriler elde edilmiştir;

Tunceli için Genel Bulgular

Demografi

Tunceli nüfusu ve nüfus yoğunluğu az olan illerimizdendir. Bunda coğrafi ve sosyo-ekonomik şartların etkisi vardır.

Tunceli, cinsiyete göre nüfus özelliği farklılık gösteren bir ildir. Erkek nüfusu, kadın nüfusundan daha fazladır.

Tunceli ili, 31,9 ortalama yaş ile ülke genelinden ve içerisinde yer aldığı bölgeden daha yaşlı bir nüfusa sahiptir.

Türkiye genelinde olduğu gibi 2008 yılından sonra evlenme oranlarında düşüş gözlenmektedir. Bağlı olarak 2013 verilerine göre Türkiye’de bir yılda meydana gelen doğum oranı %1,6 iken, bu oran Tunceli’de %1,1’dir. Tunceli 2014 TÜİK verilerinde çocuk ve bebek ölüm hızları bakımından Türkiye ortalamasının altında yer almaktadır. Tunceli’de kadınların hayatta kalma süresi erkeklere göre %6,7 daha fazladır.

Tunceli ilinde, Türkiye genelinde olduğu gibi aile giderek küçülmektedir.

Tunceli’de nüfusun %62,5’i kentlerde ve %37,5’i kırsal kesimde yaşamaktadır. Tunceli kırsal kesimlerden, çevre il ve ilçelerden göç alan bir kent değildir.

İşgücü ve İstihdam

Tunceli’deki iş gücü göstergelerine bakıldığında işgücüne katılma oranı %54, işsizlik oranı %8,1, istihdam oranı %49,7’dir.

2012-2013 döneminde Tunceli’nin en çok göç verdiği illere bakıldığında sırasıyla İstanbul, Elazığ, Ankara, İzmir ve Diyarbakır olduğu görülmektedir.

2012-2013 döneminde Tunceli’nin en çok göç aldığı illere bakıldığında sırasıyla İstanbul, Elazığ, Ankara, Diyarbakır ve İzmir olduğu görülmektedir.

Türkiye genelinde hane başına düşen sosyal güvenlik sahibi kişi sayısı 3,9 iken Tunceli’de bu oran 2,7’dir.

Eğitim

2013 yılı verilerine göre, Tunceli’de 80.090 olan 6+ yaş nüfusun %7,39’unu oluşturan 5.922’si okuma yazma bilmemektedir. Okuma-yazma bilmeyenlerin büyük çoğunluğunun (%75’i) 50 yaş üstü kadınlardan oluşmaktadır. Diğer yandan 6+ yaş grubunda nüfusun %13,69’nu oluşturan 10.969 kişinin de okuma yazma bildiği ancak herhangi bir okul bitirmediği görülmektedir.

Okul ncesi eğitimde okullaşma oranlarına bakıldığında Tunceli’deki durumun civar iller ve Türkiye ortalamasının üzerinde olduğu anlaşılmaktadır. 3-5 yaş grubunda net okullaşma oranı açısından Türkiye ortalaması %32,68; Tunceli’deki okullaşma oranı ise %53,16 olduğu görülmektedir. İlköğretim düzeyinde okullaşma oranı Türkiye Geneli için; %97,10 ve Tunceli için; %95,53’tür. Ortaöğretimde Tunceli’nin net okullaşma oranı %81,25’dir. Bu bağlamda Tunceli’deki ortaokul düzeyinde okullaşma oranı (%81,25), Türkiye ortalamasının (79,36) da %1,89 kadar üzerinde görülmektedir.

2014-2015 Öğretim yılı verilerine göre ülke genelinde bir öğretmene ilkokullarda 18, ortaokulda 17, ortaöğretimde ise 14 ğrenci düşmektedir. Derslik başına düşen ğrenci sayısı ise ilkokul + ortaokulda 27, ortaöğretimde ise 28’dir. Belirtilen ğretim yılında Tunceli ilimizde bir ğretmen ve dersliğe düşen ğrenci sayısına bakıldığında, bu ilimizdeki durumun ülke genelinden daha olumlu olduğu anlaşılmaktadır. 2014-2015 ğretim yılı itibariyle Tunceli’de bir dersliğe düşen ğrenci sayısı okulöncesi eğitimde 18, ilköğretimde 16, orta öğretimde ise 13’tür. Aynı şekilde Tunceli’de bir öğretmene okulöncesi eğitimde 15, ilkokulda 12, orta öğretimde ise 10 ğrenci düşmektedir.

Tunceli’de eğitime dair bazı sorunlu alanlar dikkat çekmektedir. şöyle ki; il merkezi, Nazimiye ve Pertek ilçeleri hariç, diğer bütün ilçelerde kız ğrenci sayısının erkek ğrenci sayısından demografik nedenlerle açıklanamayacak kadar düşük görünmektedir. Pülümür ilçesinde kızların sayısı erkelerin yarısı kadar görünmektedir. Bu durum, bazı ilçelerde özellikle ortaöğretim düzeyinde kızların okutulması önünde çeşitli engellerin bulunduğunu göstermektedir.

2014-2015 Öğretim yılı itibariyle Tunceli’deki toplam 111 okuldan sadece dört tanesi özel okul statsindedir.

Temel eğitimden orta öğretime geçiş sürecinde uygulanan SBS ve TEOG sınavlarının sonuçları açısından bakıldığında Tunceli’de başarı düzeyinin son beş yolda önemli bir artış gösterdiği anlaşılmaktadır. Merkezi olarak planlanan ve uygulanan 2011 yılındaki Seviye Belirleme Sınavında (SBS) %70,87 olan başarı düzeyi, 2014 yılında uygulanan Temel Eğitimden Orta Öğretime Geçiş (TEOG) sınavında ise başarı oranı %98,61’e çıkmıştır.

Yükseköğretime Geçiş Sınavı (YGS) ve Lisans Yerleştirme Sınavı (LYS) ile ilgili verilere bakıldığında son beş yılda dalgalı seyreden bir başarı grafiği izlendiği, bu süre zarfında en yüksek başarının %54,38’le 2012 yılında gerçekleştiği, en düşük başarının ise %48,27’yle 2014 yılına ait olduğu görülmektedir.

Eğitim ile ilgili girdi unsurlarına bakıldığında (fiziki ve teknik alt yapı, öğretmen sayısı, öğretmen-öğrenci oranı, eğitim yatırımları, burslar vb.) Tunceli ilinin ülke ortalamasına yakın ve hatta bazı kategorilerde ortalamanın üzerinde olumu bir tablo sergilediği görülmektedir.

Sağlık

Tunceli ili, özel sağlık kuruluşlarından yeteri kadar yararlanamamaktadır. Bu alana ilgi duyan yatırımcılar Tunceli ilini cazip görmemektedir. Bu alanda kamusal sağlık kuruluşları hizmet vermektedir. Ancak bir kısım vatandaşlar özel sağlık kuruluşları konusunda komşu illerden yararlanmaktadır. Tunceli’deki 5 hastane ve 200 civarındaki yatak kapasitesi zaman zaman ihtiyacı karşılamakta yetersiz kalmaktadır. Tunceli’deki hastane ve sağlık kuruluşları personel açısından çok sıkıntı yaşamamaktadır. Ancak uzman hekim konusunda kapasite eksikliği yaşamaktadır. Hekim dışındaki sağlık personeli yeterli düzeydedir.

Tunceli ilinde sağlık personeli başına düşen kişi sayısı Türkiye ortalamasının üzerindedir. Türkiye’de sağlık harcamalarında özel hastanelere ayrılan paya bakıldığında Tunceli’nin bundan yararlanmadığı görülmektedir. Tunceli’de özel hastane ve üniversite hastanelerinin olmaması sağlık hizmetlerinde alternatiflerin olmadığını göstermektedir.

Tunceli ili merkezinde 2015 yılı Ağustos ayı itibariyle 3331 kişi Genel Sağlık Sigortası Gelir Tespitinden yararlandırılmıştır. Tunceli ilinde yaptığımız araştırmada vatandaşların yarıya yakını (%45) emekli sandığı dörtte biri işçi sigorta sistemi ve %10’luk bir kesimi de Genel sağlık sigortası kapsamında sosyal güvence altında yaşamaktadırlar.

Tunceli’de hastalıklara baktığımızda bulaşıcı ve yaygın hastalıklarda bir yığılma olmadığı görülmüştür. Araştırma kapsamında değerlendirilen vatandaşlar içinde en yoğun hastalık tansiyon rahatsızlıkları olurken, onu kalp ve damar rahatsızlıkları takip etmektedir. Diğer rahatsızlıklar ise kulak burun boğaz, solunum yolları hastalıkları, psikolojik rahatsızlıklar ve kadın hastalıkları olarak sıralanmıştır.

Tunceli’de bebek ölüm oranları ve beş yaş altı çocuklarda ölüm hızı Türkiye ortalamasının altındadır. Hamilelik süreci ve doğum aşamasında kadınların bilinçli hareket etmektedir. Bölgenin eğitim seviyesinin diğer illerden yüksek olması bu gösterge için bir gerekçe olabilir. Ölüm oranları düşük olsa da 2013 TÜİK verilerine göre dolaşım sistemi hastalıklarının ölüm nedenlerinde daha fazla etkili olduğu görülmektedir. Bunu iyi ve kötü huylu tümörler ve solunum sistemi hastalıkları takip etmektedir.

Sosyal Yardımlar ve Sosyal Hizmetler

Tunceli’de 4 adet sosyal hizmet kuruluşu bulunmaktadır.

Tunceli ilinde de kamusal sosyal yardımlar Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı tarafından yapılmaktadır. 2012 yılı verilerine göre 4013 aile ve 12736 kişiye sosyal yardım yapılmıştır. 2015 yılı Ağustos ayı verilerine göre 2470 kişiye düzenli merkezi yardım, 8.417 kişiye yakacak yardımı, 181 eşi vefat etmiş kadına sosyal yardım, 844 çocuk için annelere Şartlı Eğitim Yardımı ve Şartlı Sağlık Yardımı, 6 kişiye Şartlı Gebelik Yardımı, 31 muhtaç asker ailesine ekonomik destek yardımı yapılmıştır.

2022 sayılı Kanun kapsamında (Yaşlılık, Engelli, Engelli Yakını, Silikosiz Yardımları) 1686 kişiye sosyal yardım, 19 Mülteci/Sığınmacı/Refakatsiz kişiye sosyal yardım, 12.418 kişiye aile yardımı, 8331 kişiye eğitim yardımı, 197 kişiye Özel Amaçlı Yardım (aşevi, afet vb.) yapılmıştır. 8 Projeye (gelir getirici, kırsal alanda sosyal destek projesi, istihdam eğitimi, sosyal hizmet projeleri, geçici istihdam projeleri) ekonomik destek sağlanmıştır.

Tunceli ilinde engellilerin istihdamına yönelik aktif bir çalışma bulunmamakla birlikte engellilerin işe yerleştirilmesi, kamu ve özel sektörde çalıştırılma zorunluluğundan kaynaklanan istihdam uygulamaları yürürlüktedir. Tunceli’nin engelli nüfus oranı Türkiye ortalamasının üzerindedir.

Tunceli ilimizde Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına bağlı biri engellilere diğeri yaşlılara yönelik iki tane kurumsal bakım merkezi vardır. Zihinsel engelli bakım ve rehabilitasyon merkezi ve yaşlılara yönelik Huzurevi Yaşlı Bakım ve Rehabilitasyon Merkezi.

Tunceli’de 2010 yılında açılan 10 tanesi normal bakım ve 10 tanesi özel bakım olmak üzere toplam 20 kapasiteli “Tunceli TOKİ Huzurevi Yaşlı Bakım ve Rehabilitasyon Merkezi” bulunmakta ve tam kapasite çalışmaktadır.

Gündelik Yaşam ve Aidiyet

Anket sorularına verilen cevaplar göstermektedir ki, Tunceli ilinde vatandaşların yarından fazlası boş zamanlarını televizyon seyrederek geçirmektedir. Yine Tunceli’de yaşayan Vatandaşların boş zamanlarında ciddi kitap okuma alışkanlıkları vardır. Ankete katılanlardan internet/bilgisayar kullanımıyla boş zamanını değerlendirdiğini ifade edenlerin oranı yaklaşık üçte birdir. Boş zamanlarını kahvede/cafede geçirdiğini söyleyenler %15 seviyesinde olup Türkiye ortalamasının çok altında bir sonuç çıkmıştır. Alışveriş yapmak, Munzur ve Harçık kıyısında piknik yapmak ve arkadaş grubu ile vakit geçirmek de vatandaşların tercihleri arasındadır.

Tunceli ilinde 4 ihtisas, 7 müessese, 15 okul ve 11 spor kulübü olmak üzere toplam 37 spor kulübü faaliyet göstermektedir. En yaygın olarak yapılan spor dalları; atletizm, basketbol, voleybol, badminton, hentbol, karate, kayak, boks, kick-boks, taekwando ve masa tenisidir.

Tunceli çeşitli illere önemli oranda göç vermiş olup, bu bağlamda Tunceli’nin birçok ille bağlantısı vardır. Vatandaşların yakınlarını ziyaretleri ve yakınlarının Tunceli’yi ziyareti gibi bir hareketlilik söz konusudur.

Tunceli halkının şehrine sahip çıktığı ve kentlerini sevdikleri bilinmektedir. Bu araştırma kapsamında vatandaşların üçte ikisine yakını Tunceli’de yaşamaktan memnun ya da çok memnun oldukları ifade etmektedirler. %26’sı burada yaşamaktan memnun değildir. Tunceli’de yaşamaktan memnuniyet duyanlar bu ilde yaşamının kendilerini huzurlu kıldığını söylemektedirler. Bunun yanında; dini ve felsefi inanç yönünden farklılıklara açık olması; özgür yaşanılan bir ortamın olması; devlete borcunun olmaması; taciz ve sapkınlık olaylarının olmaması; muhalif olması ve haksızlığın karşısında olması; hoşgörü ve sevmeyi ilke edinen bir şehir olması gibi sebepler de dile getirilmiştir.

Memnun olmayanlar ise; sosyal imkânların eksikliği, iş imkânının yetersiz olması veya hiç olmamasından dolayı Tunceli’de yaşamaktan memnun değildir.

Sivil Katılım ve Siyasal Yapı

Sivil toplum örgütleri, Tunceli’de daha çok dernekler üzerinden faaliyetlerini yürütmektedir. 2013 yılında Tunceli’deki faal dernek sayısı 109; bu derneklerin toplam üye sayısı ise 3819’dur. Tunceli’de görüşülen kişilerin %73,9’unun bir dernek üyesi bulunmamaktadır. Tunceli’de görüşülen kişilerin yarısına yakını (%41,7) bir sendikaya üyedir. En çok üye olunan sendikalar sırasıyla, bariz bir farkla Eğitim-Sen; sonrası ise sırasıyla, BES; Tüm-Bel-Sen; Eğitim-Bir-Sen; SES; Diyanet-Sen; Türk-İş; Genel-İş; Haber-Sen ve Koop-İş-Sen’dir.

Tunceli’de oy verme davranışlarının etnik yapı, kimlik, tarihi algılar ve inanç özellikleriyle bağlantılıdır. Bu özelliklerin yansımalarıdır ki, Tunceli’de hem yerel hem de genel seçimlerde Türkiye’de karşılaştığımız tablodan farklı bir görünüm ile karşı karşıya kalırız. Oy verme davranışlarında Kürtlük/Zazalık, Alevilik, Laiklik gibi belirleyicilerin yanı sıra dışlanma, baskı, yok sayılma veya yok edilme korkuları gibi sosyo-psikolojik faktörlerde belirleyici olmaktadır.

Genel bir değerlendirme yapılacak olursa ülke genelinden farklı olarak Tunceli halkının oy verme davranışlarının muhalif bir tutum sergilediği, sol-sosyal demokrat bir çizginin hâkimiyetini sürdürdüğü; demokratik ve çoğulcu değerlerin kanıksanmış yaşam biçimi haline geldiği söylenebilir.

2015 Kasım genel seçimleri 494 sandıkta gerçekleşmiş ve toplam 63985 seçmenin 51844’ü oy kullanılmıştır. Katılım oranı %81,03’tür. Bu oran Türkiye’de %85,18.

Medya

Tunceli’de yerel anlamda üç tane günlük gazete çıkmaktadır. Kadın girişimciler tarafından çıkartılan Tunceli Emek gazetesinin yanı sıra Tunceli’nin Sesi (Özgür Dersim) ve Tunceli Halkının Sesi (Dersim Haber) gazeteleri hem günlük olarak basılan hem de internet ortamında yayını sürdürülen gazetelerdir. Ayrıca Aylık olarak Ankara merkezli “Dersimde İklim” gazetesi çıkmaktadır. İnternet ortamında yayınlanan Çıla, Neweda Dersim, Dersim News siteleri de yayın hayatına devam etmektedir. Bu gazeteler ilin politik ve kültürel

ihtiyaçlarına cevap verirken derneklerin çıkarttığı yayınlar ile Munzur Dergisi etnografik çalışmalar ile bölgenin kültürel dokusunu keşfetmeye çalışır.

Tunceli’de iki tane yerel radyo, yayın hayatına devam etmektedir. Bu radyolar; Radyo Barış ve Munzur Radyo’dur. Radyo Barış aynı zamanda Televizyon kanalı Barış TV olarak ta hizmet vermektedir. Katılımcılarımız her iki radyoda yer alan programları ilgi ile takip etmekte ve kültürel ihtiyaçlarına cevap bulmaktadır.

Adalet ve Suç

Tunceli ilinde, suç algısı kentin güvenli olduğu yönündedir. Odak grup çalışmaları kapsamında görüşülen bireyler kentte özellikle hırsızlık, gasp gibi suçların nerdeyse yok denecek düzeyde olduğunu belirtmişlerdir.

Suç verileri genel olarak değerlendirildiğinde, Tunceli ilinde gerçekleşen suç oranlarının son derece düşük olduğu tespit edilmiştir. Aylık ekonomi dergisi CNBC-e Business geçmiş yıllarda (2009), 37 farklı parametre (aralarında hava kirliliğinden öğrenci başına düşen öğretmen sayısına, işsizlik oranından ödenen vergi miktarına kadar çok sayıda değişken içeren) üzerinden yaptığı çalışma da, Tunceli ilinin suçluluk açısından güvenli bir il olduğunu ortaya koymaktadır. Bu çalışmaya göre Türkiye’nin yaşanılabilir illeri sıralamasında 49. sırada olan Tunceli ili suç oranı açısından en düşük 11. sırada yer aldığı saptanmıştır.

Genel olarak Tunceli ilinde suç oranlarının düşük olmasına rağmen, bir artma eğilimi de söz konusudur. Bu artışın Türkiye’deki artış oranının altında olduğu söylenebilir. 2008-2011 yılları arasında Emniyet verileri esas alındığında Mala yönelik suçlarda %80, şiddet suçlarında da %58 oranında bir artış gerçekleşmiştir. Tunceli ili polis bölgesinde cinayet suçu çok az işlenmektedir. 4 yıl içerisinde sadece 2 cinayet 3 öldürmeye teşebbüs suçları işlenmiştir.

Suç kategorileri içerisinde en çok artma gösteren suçların başında; dolandırıcılık, çocuk kaçırma, tehdit ve hakaret, kasten ve ihmal sonucu yaralama suçları gelmektedir.

Azalma gösteren suçlar içerisinde de; darp ve hakaret, tüfek ve tabanca bulundurma, mesken masuniyetini ihlal, resmi kurum ve işyerinden hırsızlık suçları ilk sıralarda yer almaktadır.

Son dönemlerde özellikle PKK terör örgütü, özellikle coğrafi yapısı nedeniyle ilde taban bulmada bazı avantajlara sahip olmuştur. Bu bağlamda Tunceli bölgesinde meydana gelen terör olayları, Tunceli'nin güvenli bir il oluşunu ciddi bir şekilde tehdit ettiği gibi ilin sosyo-ekonomik gelişmişliğini de engellemektedir.

Tunceli ilinde yıllar bazında ceza infaz kurumuna giren hükümlü sayısı Türkiye geneli ve TRB1 bölgesine kıyasla daha azdır. 2008- 2012 yıllar arasında cezaevine girme sayısında ciddi bir yükseliş söz konusu değildir. 2008 yılında 54 suçlu cezaevine girerken, bu rakam 2012 yılına geldiğinde 69'a çıkmıştır. Ancak, 2013 yılında ise, ceza infaz kurumuna giren kişi sayısında ciddi bir artış (3 kattan fazla) gerçekleşmiştir. Yüksek orandaki artış aynı şekilde TRB1 bölgesi ve Türkiye geneli için de söz konusudur. Gerek Tunceli ili, gerekse TRB1 bölgesi ve gerekse de Türkiye geneli için, bireyler ceza infaz kurumuna en çok "yaralama suçu" ve ikinci sırada da, "hırsızlık ve yağmalama" suçundan girmişlerdir.

Tunceli ilinde çocuklar suç türü olarak da en çok; "yaralama", "hırsızlık" ve " mala zarar verme" suçlarından haklarında işlem yapılmıştır. Aynı şekilde TRB1 Bölgesi ve Türkiye geneli için de çocukların en çok işledikleri suç türlerinin başında; "yaralama", "hırsızlık" ve " mala zarar verme" suçları gelmektedir. Bu bulgular, Tunceli ilinin çocukların işlediği suç türü açısından Türkiye geneliyle bir farklılaşma olmadığını göstermektedir.

Ayrıca Tunceli ilinde çocukların işlediği suçlar içerisinde, cinsel suçlar ve gasp suçları neredeyse yok gibidir. 5 yıl boyunca bu suçlardan her biri için sadece 1'er çocuk güvenlik birimine getirilmiştir. Aynı şekilde çocukların işlediği suç türleri içerisinde de, cinayet suçu bulunmamaktadır. Belirlenen tarihler içerisinde Tunceli ilinde cinayet suçunu işleyen hiçbir çocuğun bulunmaması açısından da Tunceli ili, Türkiye geneli ve TRB1 bölgesinden farklılaşmaktadır.

Tunceli ilinde bazı yıllar itibariyle işlenen intihar sayıları yüksektir. 2014 yılında kaba intihar hızının en yüksek olduğu il, yüz binde 11,63 ile Tunceli ili olmuştur. İntihar etme nedeni olarak ilk sırada "bilinmeyen" seçeneği en çok belirtilmiştir.

Alan Taraması Bulguları

Sosyo-demografik

Tunceli’de ankete katılanların üçte ikisi evlidir. Yüzde 10,6’sının geliri yok; yüzde 16,7’sinin geliri ise asgari gelirin altındadır. Katılımcıların gelir düzeyine görece yüksek bir gelir dilimi olan 5000 TL üstü bir gelire sahip kişilerin oranı ise oldukça düşüktür. Üçte ikisine yakını üniversite öğrencisi ya da üniversite mezunudur; Görüşülen kişilerin yüzde 80’i en az lise mezunudur. Katılımcılar kendilerini ve/ya ailelerini genel olarak orta halli (orta sınıf) olarak görmektedir. Kendini ya da ailesini yoksul görenlerin oranı da azımsanmayacak orandadır. Kendini zengin gören pek yoktur.

Katılımcıların üçte birinden fazlası bir işte çalışmakta ve bir uğraşısı vardır. İşli olanların çoğunluğu memurdur. Herhangi bir işte çalışmayanlar, sırasıyla sosyal yardımlardan; aile desteğinden faydalanmaktadır. Görüşülen kişilerin en çok sahip olduğu araçlar sırasıyla; televizyon, akıllı cep telefonu, LCD televizyon, internettir. Görüşülen kişilerin en çoğu Tunceli merkezinde ikamet etmektedirler. Diğerleri sırasıyla, Pertek, Mazgirt, Nazmiye, Pülümür ve Ovacık’ta ikamet edenlerden oluşmaktadır.

Göç Durumu

Doğma büyüme Tunceli il merkezinden olanların oranı, yüzde 43,9; Tunceli köyünden olanların oranı yüzde 11,7 ve başka bir ilçeden olanların oranı ise yüzde 8,9’dur. Görüşülen kişilerin yarısına yakını göç sürecini yaşamamıştır. İkamet süreleri açısından değerlendirildiğinde, görüşülen kişilerin çoğunluğu en az 10 yıldan daha fazladır Tunceli il merkezinde ikamet etmektedirler. Yüzde 47,8’i ise 10 yıldan az kentte ikamet etmektedir. Ankete katılanların yüzde 36,1’i göç sürecine maruz kalmamıştır. Göç süreci yaşayanların en çok karşı karşıya kaldıkları sorunlar ise sırasıyla, sosyal uyum sorunları; ekonomik sorunlar; işsizlik; sağlık ve moral sorunlardır. Katılımcıların yüzde 20’si ailesiyle ve akrabalarıyla birlikte göç etmiş; yüzde 11,7’si ise tek başına göç etmişlerdir. Tek başına göç edenlerin de önemli bir oranı üniversite için şehre gelen üniversite öğrencilerinden oluşmaktadır. Göç edenlerin göç etme nedenleri ise sırasıyla, geçim sıkıntısı, işsizlik, yerleşim alanlarının boşaltılması, eğitim olanaklarının zayıflığı, sağlık sorunları ve güvenlik nedenleridir.

Göç edenlerin Tunceli'yi tercih etme nedenleri sırasıyla, akrabaların Tunceli'de olması, kendini Tunceli'de güvende hissetmeleri, göçle geldiği yere yakın olması ve iş olanaklarıdır. Tunceli'de ikamet edenlerin çoğunluğu, göçle ayrıldıkları yere geri dönme isteği duymamaktadırlar. Göç ettiği yere geri dönmek istememe nedenleri ise sırasıyla, geçim sıkıntısı çekmeme ve işsizlik endişesini tekrar yaşamama için; eğitim olanakları nedeniyle; sağlık sorunları endişesi nedeniyle ve can güvenliği sorunu yaşama endişesinden dolayıdır. Göç sonrasında geri dönüşlerde yaşanan en büyük sorunlar sırasıyla, ev ve arazilerin harap olması, ulaşım sorunları ve can güvenliğinin sağlanamamasıdır. Göç edenler arkalarında aileleri ve akrabalarını, yaşanabilir evlerini ve hayvanlarını bırakmışlardır. Katılımcıların büyük çoğunluğu geri dönüş için devletten bir beklentiye sahip değildir.

Sağlık ve Sosyal Yardım

Görüşülen kişilerin yarıya yakını emekli sandığına bağlı çalışan ya da emeklidir. En sık rastlanılan hastalıklar sırasıyla, tansiyon problemi, kalp ve damar hastalıkları, psikolojik (ruhsal) sorunlar, kulak, burun ve boğaz rahatsızlıkları, solunum yolları rahatsızlıkları ve kadın hastalıklarıdır. Araştırmada görüşüne başvurulananların yaklaşık üçte birine göre uyuşturucu madde kullanımı çok yaygındır. Madde bağımlılığına ilişkin bu oran, gerçek madde bağımlılığı oranlarından oldukça yüksektir. Uyuşturucu madde bağımlılığı yaygınlığının en temel nedeni, işsizliktir.

Katılımcıların yüzde 2,8'inin yaşamlarında uyuşturucu madde kullanmayı düşündükleri dönem olmuştur. Katılımcıların yüzde 22,8'i alkol kullanmaktadır. Ankete katılanların üçte ikisine yakını, yaşamlarında anlamsızlık ve kararsızlık duygularına sahiptir. Görüşülen kişilerin yüzde 10'u (10 kişiden 1'i) öfke nöbetine tutulup, etrafına fiziksel zarar vermiştir. Etrafına fiziksel zarar verenlerin en temel gerekçeleri ise sırasıyla ailevi nedenler, sosyo-ekonomik sorunlar ve az da olsa madde kullanımıdır.

Katılımcıların yüzde 9,4'ü herhangi bir yardım kuruluşundan yardım almaktadır. Yardım alan yüzde 9,4'ü sırasıyla Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları, akrabalar, hayırseverler, komşular, belediyeler, STK ve cemaatlerden yardım almaktadır. En çok gıda ve yakacak yardımlarından faydalanılmaktadır. Nakit para desteğinden yararlananların oranı ise yüzde 9,4'tür. Diğer yardım kalemleri ise sırasıyla, giyim ve ev eşyası yardıımıdır.

Sivil Katılım

Tunceli’de görüşülen kişilerin yüzde 73,9’unun bir dernek üyeliği bulunmamaktadır. Herhangi bir vakfa üye olmayanların oranı yüzde 76,7’dir. Katılımcıların yarısına yakını (yüzde 41,7) bir sendikaya üyedir. En çok üye olunan sendikalar sırasıyla, bariz bir farkla Eğitim-Sen; sonrası ise, BES; Tüm-Bel-Sen; Eğitim-Bir-Sen; SES; KESK; Diyanet-Sen; Türk-İş; DİSK; Genel-İş; Haber-Sen ve Koop-İş-Sen’dir.

Medya Kullanım

Günlük haberler en çok ulusal Televizyon kanalları ve internet üzerinden takip edilmektedir. Ulusal gazetelerden takip edenler katılımcıların üçte birini oluşturmaktadır. Sonra sırasıyla, yerel TV kanalları ve yerel gazeteler, günlük haber almanın karşılandığı kitle iletişim araçlarındandır. Haber için en az radyo ve dergi kullanılmaktadır. En çok izlenen ve tercih edilen televizyon kanalları sırasıyla, Kanal D; CNN-Türk; Habertürk ve NTV’dir. Terör örgütlerine yakınlığı bilinen TV kanalları izlenme oranları bakımından daha geri sıralarda yer almaktadır. TV kanallarında en çok haber programları izlenmektedir. Diğerleri ise sırasıyla, açık oturum ve tartışma programları; belgeseller; film ve/ya diziler izlenmektedir. Tunceli’de en çok Radyo Barış dinlenmektedir; bir diğer en çok takip edilen radyo ise Radyo Munzur’dur.

Kimlik ve Aidiyet

Tunceli’de katılımcılar en çok kendilerini Alevi-Kürt olarak tanımlamaktadırlar. Sonra Kürt, sonra sırasıyla Türk, Alevi-Zaza, Alevi-Türk, Zaza, Kürt-Zaza, Türk-Zaza ve az da olsa Kürt-Zaza, Türk-Kürt olarak tanımlamaktadırlar. Tuncelililerin yarısından biraz fazlası, etnik kimliğini her yerde rahatlıkla açıklayabildiğini ifade etmektedirler. Üçte biri ise kimliğini rahatça açıklayamadığını belirtmektedir. Kimliğini rahatça açıklayamadığını düşünenler ise diğer insanlar tarafından dışlanma korkusu nedeniyle kimliklerini rahatça ifade edemediklerini söylemişlerdir. Konuşulabilen diller, Türkçe (yüzde 74,4); Zaza’ca (yüzde 37,8) ve Kürtçe’dir (yüzde 30,6). Tunceli’de en çok (42,2) kendini Alevi olarak tanımlayanlar bulunmaktadır.

Sonra sırasıyla Alevi-Müslüman (16,7); Müslüman (10); Sünni-Müslüman (6,7); Kızılbaş (3,9); Ateist (3,9) şeklinde sıralanan dini-kültürel kimlikler bulunmaktadır. Katılımcıların yarısından biraz fazlası ibadetlerini düzenli ya da

düzensiz yerine getiren inançlılardan oluşmakta; dörtte bire yakını ibadetlerini yerine getirmeyen inançlılardan oluşmakta; yüzde 8 civarı ise inançsızlardan oluşmaktadır. Katılımcıların; üçte birinin “dede, pir, rehberi” vardır. Yarısının musahibi vardır. Üçte biri, ikrar verip görgüden geçmiştir.

Katılımcıların yüzde 65'i siyasi kimlik yelpazesinin solunda (30,6'sı sosyal demokrat; yüzde 26,1'i solcu; yüzde 8,3'ü devrimci); yüzde 8,9'u siyasi kimlik yelpazesinin sağında (yüzde 5,6'sı muhafazakâr; yüzde 2,2'si milliyetçi) yer almaktadır. Katılımcıların yüzde 38,9'u toplumda dışlandığını düşünmektedir. Sosyal dışlanma nedenleri ise sırasıyla, etnik kimlik, inanç, siyasi görüş, dini görüş, kadın olmak, yoksulluktur. Ankete katılanların yüzde 41,2'si Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olmaktan gurur duymakta; Tunceli'de görüşülen kişilere göre, Türkiye'nin en önemli sorunları sırasıyla, enflasyon, yoksulluk, eksik demokrasi, siyasi baskılar, terör, dini hoşgörüsüzlük ve fanatik milliyetçiliktir. Katılımcıların büyük çoğunluğu (82,8) herhangi bir siyasi partiye üye değildir. Sadece yüzde 6,7'si siyasi partiye üyesidir.

Gündelik Yaşam

Tuncelililerin yarısından biraz fazlası hobi sahibidir. Hobi olarak da kitap okumak, sinemaya gitmek, spor yapmak, şiir okumak şeklindedir. Boş zamanlarını ise televizyon izleyerek, kitap okuyarak, arkadaşlarıyla gezerek, akraba ve komşularına giderek, internet kullanarak, spor yaparak, pikniğe giderek, alış-veriş yaparak değerlendirmektedirler. Katılımcıların yarısına yakını hemen hemen hiç tatile gitmemiştir.

Ankete katılanların üçte biri kendi evlerinde ikamet etmektedirler. Yarısına yakını 3+1 evlerde oturmakta; üçte biri ise 2+1 evlerde oturmaktadır. Katılımcıların yüzde 61,1'i faturalarını düzenli olarak yatırabilmektedir. Ancak yüzde 27,8'i ise faturalarını düzenli olarak yatıramamaktadırlar. Katılımcıların yüzde 34,4'ü gıda alışverişini peşin yapmakta; yüzde 25,5'i kredi kartıyla gıda alışverişi yapmaktadır. Yüzde 8,3'ü taksitle alışveriş yapmakta ve yüzde 18,9'u ise gıda alışverişini veresiye şeklinde yapmaktadır.

Katılımcıların yarısı aile toplam kazançlarının ihtiyaçlarını karşılamaya yetmediğini söylemektedir. Hanelerin geçimini tek kişinin sağladığı aile sayısı yüzde 49'dur. Bu da ailelerin yarısının geçim yükü tek kişinin sorumluluğunda olduğunu göstermektedir. Yüz hanede sadece yaklaşık üç mevsimlik işçi

vardır. Mevsimlik işçiliğe gidenler daha çok, yetişkin erkekler ve çocuklardır. Tüm hanenin birlikte mevsimlik işçi kapsamındaki göçü daha nadirdir. En çok mevsimlik işçi göçü, Elazığ, Adana, Mersin ve Karadeniz’dir. Mahalledeki kadınların yüzde 35’i gündelik temizlik; yüzde 28,3’ü çocuk bakıcılığı; yüzde 11,7’si el sanatları üretimi ve yüzde ev eksenli üretim yapmaktadır. Tunceli’de örnekleme dâhil 100 hanede yaklaşık 9 çocuk çalışmakta/çalıştırılmaktadır.

Kentsel Memnuniyet

Katılımcıların yüzde 60,5’i Tunceli’de yaşamaktan memnun; yüzde 10’u memnun değildir. Katılımcılar, Tunceli’de kendilerini huzurlu hissettikleri için ve Tunceli’de doğup, büyüdüleri için Tunceli’den memnundurlar. Az da olsa memnun olmayanlar ise sosyal imkânlarının yetersizliğinden ve iş imkânlarının olmamasından ya da yetersizliğinden dolayı Tunceli’de yaşamaktan memnun değildirler. Göç sonrası yaşamının daha iyi olduğunu söyleyenler çoğunluktadır. Göç sonrası yaşamının değişmediğini söyleyenler ise yarıya yakındır.

Aile İlişkileri ve Değerleri

Aile içi otoriteye ilişkin elde edilen veriler, ailelerde temelde eşitlikçi bir otorite söz konusu olduğunu göstermektedir. İdeal çocuk sayısı ise ailelerin çoğunluğuna (yüzde 37,8) göre 2 çocuktur. Genelde kişiler, çocuklarının cinsiyetinin önemli olmadığı görüşündedirler. Katılımcıların çoğunluğu (yüzde 71,1), evlilikte kadının kendi soyadını kullanmasını normal bulmaktadırlar. Katılımcıların üçte ikisinden fazlası (yüzde 68,9), farklı bir dinden/ulustan biriyle evlenmek normal karşılanması gerektiğini düşünmektedir. Katılımcıların üçte ikisinden fazlası (yüzde 68,2), Alevi-Sünni evliliği normal karşılanması gerektiğini düşünmektedir. Katılımcıların üçte ikisine yakını (yüzde 62,2), evlilikte benzeşimin (etnik, inanç, yaş eğitim) önemli olduğunu düşünmektedir. Katılımcıların yarısından fazlası (yüzde 58,3) evlilik yaşının yükselmesini olumlu bulmaktadır. Katılımcıların çoğunluğu (yüzde 73,9), çiftler anlaşamıyorsa boşanmaları normaldir demektedir. Katılımcıların çoğunluğu (yüzde 71,7), şiddetin her türünün boşanma nedeni olduğunu düşünmektedirler. Katılımcıların çoğunluğu (yüzde 70,6), aldatmayı kesinlikle boşanma nedeni olarak görmektedirler.

1.

ARAŞTIRMANIN GENEL ÇERÇEVESİ

1.1. Araştırmanın Konusu ve Amacı

Araştırmanın konusu, Tunceli ilinin iktisadi, siyasi, sosyal ve kültürel yapısının, kaynak tarama yoluyla, mevcut ikincil veri kaynaklarıyla, alan taramasıyla ve de şehrin ileri gelenlerinin katılımıyla oluşturulan odak grup görüşmeleriyle analiz edilmesi ve yorumlanmasıdır.

Araştırma, Tunceli ilinin sosyal, siyasal, ekonomik ve kültürel mevcut durumunu karşılaştırmalı ve sosyolojik bir yöntemle analiz ederek, sosyal ve ekonomik kalkınmaya etki eden, Tunceli'ye özgü sosyo-ekonomik ve kültürel faktörleri ortaya koymayı amaçlamaktadır. Tunceli'de yaşayanların, eğitim, sağlık, güvenlik, sosyal yardım, erişilebilirlik, sosyal hizmetler gibi genel kamu hizmetleri ve sosyal hayat, ticari faaliyetler, kentleşme ve diğer olanaklar ile ilgili durumlarının değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

İlaveten Tunceli'de yaşayan bireylerin devlet algıları, vatandaşlık algıları, kimlik tanımları, kültürel ve tarihsel hafızaları ve genel olarak il ile ilgili değerlendirmeleri ile ilin sosyal ve ekonomik gelişimi arasındaki ilişki analizi amaçlanmaktadır. Ortaya çıkacak sonuçlar, sosyal ve ekonomik gelişmeye yönelik geliştirilecek politikalar için önemli veriler sunulması amaçlanmaktadır.

1.2. Araştırmanın Önemi

Ekonomik, sosyal ve çevresel yönleri ile bir bütün teşkil eden kalkınma sürecinde, bölge içi ve bölgeler arası gelişmişlik farklarının azaltılması için, bölgesel kaynak ve imkânların tespit edilmesi ve bu tespitlere yönelik olarak üst ölçekli plan ve programlar ile uyumlu politikaların oluşturulması gerekmektedir. Bu bağlamda bölge illerimizin sosyal yapısının politika yapımcılar ve uygulayıcılar tarafından doğru ve objektif bir şekilde tespiti ve analiz edilmesi, gerek sosyal alanda, gerekse ekonomik ve çevresel konularda geliştirilecek strateji ve eylem planlarının hazırlanması aşamasında kritik öneme sahiptir. Bu kapsamda, Fırat Kalkınma Ajansının hizmet alanına giren Tunceli ilinde sosyal analiz çalışmaları yürütülecek olması bu kritik önemin farkına işaretir.

1.3. Araştırmanın Yöntemi

Kentsel Sosyal Yapı Araştırmaları; bir şehrin resmi devlet istatistikleri ve veri tabanıyla ikincil veri analizi yapmak; bir kentte yaşayan nüfusun tamamını temsilen seçilen örnekleme yüz yüze görüşmek (nicel) ve de şehrin ileri gelenleri ve paydaşlarıyla (nitel) görüşmeler yapmak suretiyle sosyal yapının belirlenmesi ve şehrin geleceğine yön verilmesi vb. amaçlarıyla yapılabilen araştırma çalışmalarıdır. Sosyal yapı araştırmalarında bir şehrin sosyal, kültürel, iktisadi ve siyasi yapısının analizi amaçlanır.

Tunceli Sosyal Yapı Analizi Araştırması, hem nicel hem de nitel yönü olan bir araştırma modeline dayalıdır.

Araştırmanın anketlere dayalı verileri, araştırmanın nicel yönünü; şehrin ileri gelenleri ve paydaşlarının katılımının sağlandığı odak grup görüşmelerinde ve derinlemesine görüşmelerle elde edilen görüşler ve mevcut resmi veri tabanlarından elde edilen ikincil verilere dayalı kısmı ise çalışmanın nitel yönünü oluşturmaktadır.

Tunceli Sosyal Yapı Analizi Araştırması, birbirini izleyen 3 temel aşamadan oluşmuştur:

- a- Tunceli iliyle ilgili resmi istatistiklerin ve raporların derlenmesi ve de arşiv/literatür taraması;
- b- Tunceli ilinde her biri 15'şer kişiden oluşan 16 odak grupla derinlemesine görüşmeler yapılması;
- b- 250 kişiyle yüz yüze görüşmeye dayalı Sosyal Yapı Anketinin uygulanması.

Çalışmada izlenecek yöntemle ilişkin genel hususlar aşağıdadır;

İkincil Veri Analizi/Mevcut Durum Analizi

Tunceli ilinin sosyal ve ekonomik durumunun tespiti için TÜİK ve diğer kurumlar tarafından üretilmiş en güncel ikincil veriler kullanılarak ve de Tunceli iliyle ilgili temel kaynakların taranması (arşiv/literatür taraması) ile sosyolojik bir analiz yapılmıştır. Sosyal ve ekonomik göstergeler ile ilin genel durumu ortaya çıkarılarak, literatür taraması yöntemi ile ilde yapılmış önceki çalışmalar ışığında, ilin sosyal, kültürel, siyasi ve ekonomik resmi belirlenmiştir.

Odak Grup Görüşmesi ve Derinlemesine Görüşme (Nitel Araştırma)

Araştırmada sosyal bilimlerde kullanılan bazı yöntem ve tekniklerden yararlanma yoluna gidilmiştir. Özellikle, odak grup görüşmesi ile nitel veri toplama araçlarından yararlanılmıştır. Örneklem, ildeki kamu kurum ve kuruluşlarından, sivil toplum örgütlerinin temsilcilerinden, yerel basın mensuplarından, işçi ve işveren temsilcilerinden oluşturulmuştur. Odak grup görüşmeleri her biri 15 kişiden oluşan 16 grupta yapılan görüşmelerden oluşmaktadır. Bu safha araştırmanın nitel aşamasını oluşturmaktadır. Odak grup görüşmeleri gerçekleştirilerek, paydaşların bilgi ve görüşlerinin, azami düzeyde çalışmaya yansımaları sağlanmıştır. Aynı şekilde odak görüşmelerle birlikte *yapılandırılmamış* derinlemesine görüşmeler yapılmıştır.

Alan Taraması (Nitel Araştırma)

Proje kapsamında nicel verilerin toplanması amacıyla 250 kişi ile anket yapılmıştır. Anket yapılacak kişilerin belirlenmesinde cinsiyet, yaş, meslek grupları, kır-kent yerleşimi gibi unsurlar dikkate alınmıştır.

Ankette öncelikle katılımcıların cinsiyet, yaş, medeni durum, eğitim, gelir gibi sosyo-ekonomik ve demografik özelliklerini ortaya çıkarmaya yönelik sorular yer almaktadır. Anketin ikinci kısmında, göç ve göç sorunlarıyla ilgili sorular; üçüncü kısmında, hastalık durumları, sosyal güvence durumu, madde kullanımı ve bağımlılığı gibi konuları içeren sağlıkla ilgili sorulardan oluşmaktadır.

Dördüncü kısmındaysa, sosyal yardımlardan yararlanma durumu; beşinci bölümde, sivil topluma katılım ve üyelik sorularının yer aldığı sorulardan oluşmaktadır. Altıncı kısımda, medya takip alışkanlıklarını ve yedinci kısımda, dini, kültürel ve siyasal kimlik algısını ölçen sorulardan oluşmaktadır. Sekizinci kısım, sosyal dışlanma algısı; dokuzuncu kısım, ülkeye bağlılık duygusu, ülke sorunları algısı ve oy verme davranışını içeren ülke meseleleri sorularından oluşmaktadır. Onuncu kısım, boş zamanları değerlendirmeyi içeren sorulardan oluşmaktadır. On birinci kısımda, konut, mülkiyet durumu, alışveriş alışkanlıkları ve ekonomik faaliyet sorularını içermektedir. Soru formunun on ikinci ve son kısmındaysa, evlilik ve boşanma değer ve tutumlarını da içeren aile konuları soruşturulmaktadır.

Alan taramasıyla (anket) elde edilen veriler, SPSS programı vasıtasıyla betimleyici tarzda analiz edilerek yorumlanıp, raporlaştırılmıştır.

2.

TUNCELİ'NİN MEVCUT DURUM ANALİZİ

2.1. Nüfus Yapısı ve Nüfus Dinamikleri

Nüfus, en basit tanımıyla bir toplumda/devlette insanlar üzerinde yapılan sayımlar neticesinde elde edilen toplam insan sayısıdır. Zaman ve mekân sınırları içerisinde insanlık tarihi boyunca nüfus konusu sürekli olarak önemini korumuştur. Sosyal yapı içerisinde önemli bir konu olarak görülen nüfus, sosyal yapıyı oluşturan canlı ve dinamik bir kütle olma özelliği taşımaktadır. Nüfusun incelenmesi, toplumun sosyal yapı şartlarının ortaya çıkarılması anlamına gelmektedir. Bu bağlamda nüfus, demografik, kültürel, sosyal, ekonomik yönleri ile ele alınabilen bir özellik taşımaktadır. Nüfus, sosyal yapının insan topluluğuna ait somut bir görünüşü olduğundan, genel olarak bireylerin doğum, ölüm, eğitim, cinsiyet ve göç hareketleri çerçevesinde anlam kazanmaktadır (Erkal, 2011).

2.1.1. Nüfus ve Yaş

Nüfusun yaş dağılımı, nüfus konusunda yapılan araştırma ve incelemelerin en önemli alanlarından birini oluşturmaktadır. Nüfusun yaş dağılımında farklı yıllar arasında görülen değişiklikler, demografinin en önemli konularından biridir. Yaş dağılımından amaç, nüfusun belirli yaşlar ve yaş grupları itibari ile gösterdiği bileşim şeklidir (Bacak, 2010: 34).

Bir yöre nüfusunun yaş grupları itibari ile dağılımı bilinmeden o yörenin sosyal ve ekonomik ihtiyaçlarını, eğilimlerini ve sosyal fonksiyonlarını belirlemek mümkün değildir. İnsan gücü ve eğitim planlamasının sağlıklı bir şekilde yapılabilmesi, yatırımların dengeli bir biçimde yönlendirilebilmesi açısından nüfusun yaş gruplarının bilinmesi önemli olmaktadır. Yine çalışan veya çalışabilecek nüfusun potansiyelini belirlemek nüfusun yaşlara göre dağılımını bilmekle kolaylaşır. Nüfusun yaş grup özellikleri, ekonomik büyüme, işgücü piyasası, verimlilik, sosyal harcamalar ve bunların finansmanı üzerinde çeşitli etkilere sahiptir.

Nüfus, yaş grupları bakımından çok farklı biçimlerde sınıflandırılmasına karşın, genellikle benimsenen sınıflama, çalışma çağında ve çalışma çağı dışında bulunanlar şeklinde ikili bir ayırmadır. Çalışma çağındaki grubu 15-64 yaş grubundakiler oluştururken, çalışma çağı dışındaki grup ise 0-14 yaş grubundaki çocuklar ile 65 yaşın üstündeki yaşlılardan meydana gelmektedir.

Hastalıklar ve savaşlar gibi olağanüstü durumlar bir tarafa konulursa, nüfusun yaş dağılımına; sosyal, kültürel ve ekonomik nedenlere dayanan doğumlar, ölümler ve göç hareketleri gibi üç önemli faktör etki etmektedir.

Nüfusun yaş grupları itibari ile dağılımının, nüfus gelişmesi açısından sosyal ve ekonomik etkileri kısaca şöyledir:

- ✓ Çocukların oranı yüksekse nüfus artar, yaşlıların oranı yüksekse nüfus geriler
- ✓ Nüfus genç ve yaşlı olması ihtiyaçlara etki eder
- ✓ Yaş yapısı işgücü miktar ve oranına etki eder.
- ✓ Tasarruf açısından etkileri vardır. Eğer yaşlı nüfus fazla ise tasarruf artar.
- ✓ Nüfusun yaşlanması girişimciliğin azalmasına neden olur
- ✓ Çocuk ve yaşlıların fazlalığı bağımlılık oranlarını artırır.

Tablo 1: Yaş Grubuna Göre Nüfus, 31.12.2013

Yaş grubu	Tunceli			TRB1			Türkiye		
	Toplam	Erkek	Kadın	Toplam	Erkek	Kadın	Toplam	Erkek	Kadın
0-4	4.422	2.278	2.144	133.549	68.503	65.046	6.206.415	3.187.259	3.019.156
5-9	3.974	2.060	1.914	137.774	70.602	67.172	6.271.234	3.218.411	3.052.823
10-14	4.369	2.258	2.111	144.589	74.091	70.498	6.372.165	3.269.578	3.102.587
15-19	5.151	2.542	2.609	152.308	77.995	74.313	6.477.722	3.327.238	3.150.484
20-24	14.119	10.677	3.442	157.651	86.283	71.368	6.214.024	3.166.104	3.047.920
25-29	8.034	4.811	3.223	137.967	70.278	67.689	6.286.332	3.189.167	3.097.165
30-34	7.129	3.891	3.238	136.811	68.016	68.795	6.543.669	3.305.734	3.237.935
35-39	5.991	3.413	2.578	120.485	59.889	60.596	5.826.149	2.946.289	2.879.860
40-44	5.549	3.034	2.515	110.533	54.565	55.968	5.308.260	2.673.800	2.634.460
45-49	4.640	2.390	2.250	96.108	48.452	47.656	4.721.763	2.389.852	2.331.911
50-54	4.361	2.165	2.196	84.694	42.359	42.335	4.232.792	2.123.029	2.109.763
55-59	4.090	1.959	2.131	72.974	36.394	36.580	3.555.185	1.769.399	1.785.786
60-64	3.339	1.579	1.760	57.354	27.471	29.883	2.760.460	1.346.426	1.414.034
65-69	2.712	1.192	1.520	44.652	20.287	24.365	2.045.398	950.337	1.095.061
70-74	2.067	916	1.151	35.408	16.056	19.352	1.507.728	674.943	832.785
75-79	2.237	1.174	1.063	26.569	12.165	14.404	1.077.295	461.225	616.070
80-84	1.970	900	1.070	20.188	9.146	11.042	820.606	335.943	484.663
85-89	894	317	577	8.833	2.867	5.966	341.662	112.700	228.962
90+	380	83	297	3.272	712	2.560	99.005	25.926	73.079
Toplam	85.428	47.639	37.789	1.681.719	846.131	835.588	76.667.864	38.473.360	38.194.504

Kaynak: Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi (ADNKS), 2013

Tabloda görüldüğü gibi Tunceli ilinde 0-14 yaş grubu % 15, 15-64 yaş grubu %73,65 ve üstü yaş grubu %12 iken; Türkiye genelinde bu oranlar 0-14 yaş grubu %24, 15-64 yaş grubu %68, 65 yaş ve üstü ise %8'dir.

2.1.2. Cinsiyet

Nüfusun cinsiyet yapısının, yani kadın erkek oranının gerek demografik, gerek sosyal ve ekonomik bakımdan büyük önemi vardır. Demografik nitelikler ile, evlenmeler, doğum ve ölümler kastedilmektedir. Özellikle evlenecek yaşlardaki kadınlar ve erkekler arasında bir dengesizlik olması durumunda evlenmeler konusunda bazı güçlüklerin ortaya çıkacağı, bunun da sosyal sorunlara yol açacağı farz edilmektedir. Nüfusun cinsiyet yapısı ekonomik açıdan da önemli olmaktadır. Nüfusunun çoğu erkeklerden oluşan bir ülkede emek arzı, nüfusunun çoğu kadınlardan oluşan bir ülkeye göre daha fazla olmaktadır. Bu ilişki, işgücüne katılma oranları bakımından da geçerlidir.

Cinsiyet oranına, iki cinsiyetteki ölümlülük farkları, nüfusun yaş yapısı, göç hareketleri, savaşlar önemli derecede etki etmektedir.

Aşağıdaki tabloda da görüldüğü gibi 2013 nüfus sayımı verilerine göre toplam nüfusun çoğunluğunu hem ülke hem de Tunceli genelinde erkekler oluşturmaktadır. Ancak Tunceli ilinde Türkiye genelinden ve TRB1 bölgesinden farklı olarak, erkek nüfus oranının daha fazla olduğu görülmektedir.

Tablo 2: Cinsiyet Grubuna Göre Nüfus, 31.12.2013

Cinsiyet	Tunceli			TRB1			Türkiye		
	Toplam	Erkek	Kadın	Toplam	Erkek	Kadın	Toplam	Erkek	Kadın
Toplam	85.428	47.639	37.789	1.681.719	846.131	835.588	76.667.864	38.473.360	38.194.504

Kaynak: Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi (ADNKS), 2013

Tunceli de erkek nüfus oranı %55 iken Türkiye de bu oran %50'dir. Tunceli de kadın nüfus oranı %45 iken Türkiye de bu oran %50'dir.

2.1.3. Medyan Yaş ve Cinsiyet Oranı

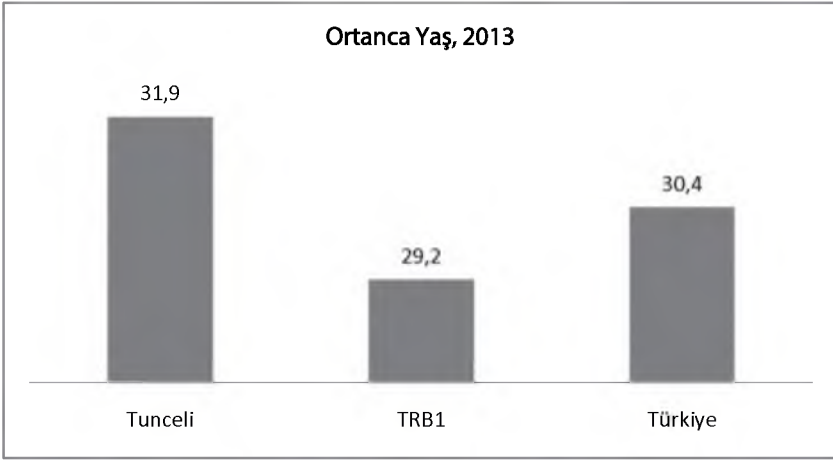
Ülkelerin nüfusunun genç mi yoksa yaşlı mı olduğu veya yaşlanma sürecinde mi olduğu sorularına cevap verebilmek için o ülkenin tüm nüfusunu kapsayacak şekilde bir ortalama yaş hesabına başvurulur ki, buna medyan yaş diyoruz. Medyan yaş, bir ülkenin bütün fertleri, yaşlarına göre, yani yeni doğan çocuktan en yaşlı ihtiyara göre sıralandıkları takdirde tam ortaya isabet eden kişinin yaşıdır. Bu nedenle toplam nüfusun yarısı medyan yaşın altındadır.

Medyan yaş düştükçe nüfusun gençleştiği, yükseldikçe yaşlandığı anlaşılır. Gelişmiş ülkelerde medyan yaş yüksek, az gelişmiş ülkelerde düşüktür.

Tablo 3: Ortanca Yaş ve Yaş Bağımlılık Oranı, 2012-013

	Tunceli		TRB1		Türkiye	
	2012	2013	2012	2013	2012	2013
Ortanca yaş	30,0	31,9	28,7	29,2	30,1	30,4
Toplam yaş bağımlılık oranı	34,99	36,9	49,62	49,24	48,03	47,65
Yaşlı bağımlılık oranı (65+ yaş)	15,37	16,44	12,04	12,33	11,12	11,35
Genç bağımlılık oranı (0-14 yaş)	19,62	20,46	37,58	36,91	36,91	36,3

Kaynak: Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi (ADNKS)

Tabloda da görüldüğü gibi Tunceli ilinin hem Türkiye hem de TRB1 bölgesi içerisinde ortanca yaşı 31,9 ile daha yüksektir. Bu da bize Tunceli'nin nüfusunun ülke genelinden ve içerisinde yer aldığı bölgeden daha yaşlı bir nüfusa sahip olduğunu gösterir. Bu sonuç aynı zamanda genç nüfusun il dışına göçünü de göstermektedir.

2.1.4. Medeni Durum İlişkisi

Medeni durum, bir ülkenin nüfusunun meydana getiren kişilerin, yasalar karşısında bekâr, evli, dul veya boşanmış olup olmadığının ortaya koyulmasıdır. Sayım dönemlerinde hiç evlenmemiş olanlara bekâr, yasal olarak evli bulunanlara da evli denilmektedir.

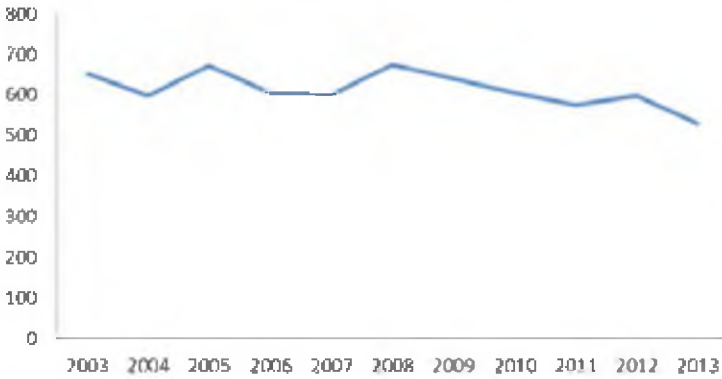
Eşlerden birinin ölmesi sonucunda yalnız kalan karı ve kocadan biri, sayım döneminde yeniden evlenmemiş ise buna dul denilmektedir. Evlilik kurumu mahkeme kararı ile sona erdirildiği zaman ayrılmış bulunan eşlere de boşanmış denilmektedir.

Gelişmiş ve sanayileşmiş batılı ülkelerde evlenmemek gittikçe yaygınlaşırken, hiç evlenmemek Türk toplumunun genel özelliklerinden biri değildir. Ülkemizde sosyo-ekonomik şartlara bağlı olarak belli bir süre geciktirebilmektedir.

Tablo 4: Evlenme Sayıları, 2003-2013

Yıllar	Tunceli	TRB1	Türkiye	Tunceli/TRB1
2003	651	14.746	565.468	4,41
2004	596	16.255	615.357	3,67
2005	671	16.407	641.241	4,09
2006	603	16.254	636.121	3,71
2007	599	15.801	638.311	3,79
2008	673	15.287	641.973	4,40
2009	638	13.991	591.742	4,56
2010	604	13.099	582.715	4,61
2011	574	13.288	592.775	4,32
2012	596	13.048	603.751	4,57
2013	528	13.330	600.138	3,96

Tunceli Evlenme Sayıları, 2003-2013

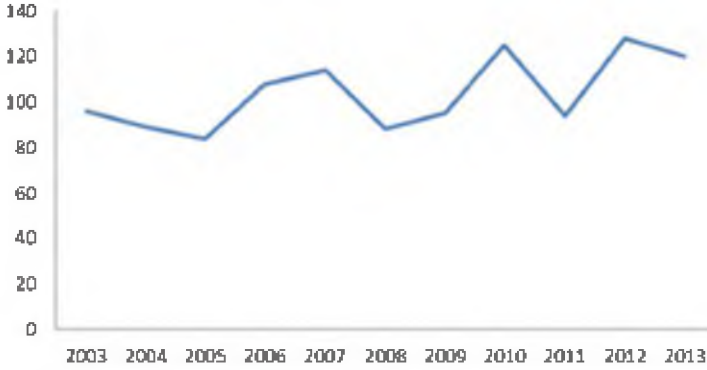

Bu tabloda dikkati çeken en önemli nokta hem Tunceli ilinin içerisinde yer aldığı TRB1 bölgesi hem de Türkiye genelindeki evlenmelerin 2008 yılından sonra bir düşüş içerisine girmiş olmalarıdır.

Tablo 5: Boşanma Sayıları, 2003-2013

Yıllar	Tunceli	TRB1	Türkiye	Tunceli/TRB1
2003	96	1.514	92.637	6,34
2004	89	1.421	91.022	6,26
2005	84	1.430	95.895	5,87
2006	108	1.491	93.489	7,24
2007	114	1.460	94.219	7,81
2008	88	1.479	99.663	5,95
2009	95	1.732	114.162	5,48
2010	125	1.696	118.568	7,37
2011	94	1.485	120.117	6,33
2012	128	1.755	123.325	7,29
2013	120	1.781	125.305	6,74

Tunceli Boşanma Sayıları, 2003-2013

Boşanmaların incelenmesinin, doğumlara etki eden evlilik durumunun son bulması dolayısıyla demografik açıdan, aile kurumunun devamlılığı ve sağlamlığı bakımından önemli olmaktadır. Evlilik hali iki durumla son bulmaktadır. Bunlardan birincisi eşlerden birinin ölümü diğeri de hukuki yollardan boşanmadır. Sağlam bir toplum yapısının oluşmasında ailenin büyük

bir öneminin olduğu ortadır. Aile biriminde bozulma olarak tanımlanabilecek boşanma olgusunun da takip edilmesi gerekir. Çünkü evlilik kurumunun korunması yönünde önlemler alınabilmesi, hangi nedenlerle ve miktarlarda boşanmaların gerçekleştiğinin anlaşılabilmesi için boşanma istatistiklerine ve bunların değerlendirilmesine ihtiyaç vardır.

Yukarıdaki tabloya göre Tunceli'deki 2003-2013 boşanma oranlarına bakıldığında Tunceli'nin hem Türkiye hem de içerisinde yer aldığı illerle paralel bir görünüm arz etmektedir.

2.1.5. Nüfusun Artış Hızı

Dünyadaki nüfus artışı çeşitli dönemlerde savaşlar, salgın hastalıklar vb. nedenlerle artış veya azalış göstermektedir. Türkiye'de planlı dönem öncesi ve sonrasında uygulanan nüfus politikaları olmuş ancak başarılı olamamıştır.

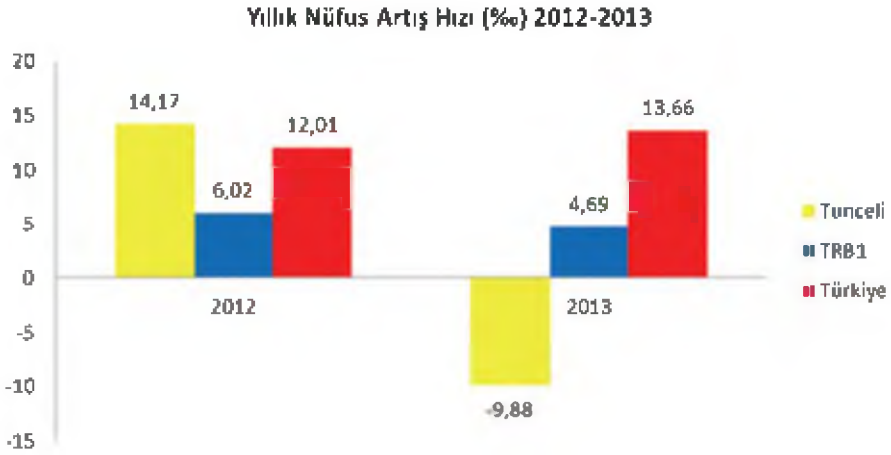
Planlı dönem öncesinde nüfus artış hızı yükseltilmeye çalışılmış, fakat istenilen düzeyde bir nüfus artış hızı yakalanamamıştır. Planlı dönem sonrasında ise nüfus artış hızı düşürülmeye çalışılmış ancak bu sefer de arzu edilen düzeyde bir düşüş gerçekleştirilememiştir. Son yıllarda artış hızında görülen düşüşün nedeni ekonomik, sosyal ve kültürel yapıdaki değişimlere dayanmaktadır.

Nüfus artış hızını etkileyen faktörlerin başında doğum, ölüm ve göçler gelmektedir. Dolayısıyla nüfus artış hızındaki değişimler bu üç olaya göre şekillenmektedir. Türkiye nüfus artış hızını etkileyen üç önemli olgu vardır. Bunlardan birincisi, II. Dünya Savaşı sırasında (1940-1945) erkek nüfusun silah altına alınması sonucu evlenmelerin ve o sırada evli olan nüfusta doğumlarının azalması, sağlık ve beslenme koşullarının bozulması nedenlerinden dolayı ölümlerin artması sonucu nüfus artış hızında bir düşüş olmuştur. İkincisi, sağlık koşullarındaki düzelmelerle beraber ölümlerin azalması ve doğumların fazlaşmasıyla beraber 1950-1960 yılları Türkiye 'de nüfus patlaması yaşanmıştır. Üçüncü önemli olgu ise, 1960 yılından sonra yurt dışına işçi göçü ve doğumlarda görülen kısmi azalma sonucunda nüfus artış hızında düşme gözlenmesidir.

Tablo 6: Yıllık Nüfus Artış Hızı, 1945-2013

Sayım yılı	Yıllık nüfus artış hızı (‰)		
	Tunceli	TRB1	Türkiye
1945	-9,06	4,86	10,59
1950	31,28	25,39	21,73
1955	28,15	-18,57	27,75
1960	28,04	28,10	28,53
1965	19,19	26,94	24,63
1970	4,00	24,88	25,19
1975	9,07	22,37	25,01
1980	-8,21	9,51	20,65
1985	-7,83	14,58	24,88
1990	26,37	5,30	21,71
2000	-35,25	11,11	18,28
2008	28,48	15,51	13,10
2009	-39,98	1,52	14,50
2010	-79,69	-0,74	15,88
2011	103,49	23,51	13,49
2012	14,17	6,02	12,01
2013	-9,88	4,69	13,66

Not. 1945 yılından 2000 yılına kadar olan veriler Genel Nüfus Sayımlarından elde edilmiştir. 2008 yılı ve sonraki yıllara ait veriler Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sisteminden (ADNKS) elde edilmiştir.

Tunceli insan nüfusu açısından zengin değildir. Tarih boyunca yaşanan olaylar, zor coğrafyaya rağmen bölgede tutunmaya çalışan halkın yaşadığı topraklardan göç etmesine neden olmuş, ilin nüfusu artmadığı gibi azalmıştır. Türkiye'nin nüfusu, Cumhuriyetin kurulmasından günümüze kadar miktar

olarak sürekli artış göstermiştir. Ancak bu artış dönemsel farklılıklar arz eder. 1970 yılında 157 bin olan Tunceli nüfusu 2009 yılında yaklaşık olarak yarıya düşmüştür. Türkiye nüfusunun bu dönemde iki katına çıktığı düşünülürse Tunceli'nin nüfus olarak yaklaşık dört kat gerilediği görülmektedir. Yukarıdaki tabloda da görüldüğü gibi 1945-1975 yılları arasında Tunceli nüfusu sürekli artarken, 1985 yılından sonra özellikle terör olaylarının başlamasıyla sürekli bir düşme göstermiştir.

2.1.6. Doğurganlık Oranı

Doğurganlık hızı, bir kadının doğurgan olduğu dönem (15-49 yaş grubu) boyunca doğurabileceği ortalama çocuk sayısını ifade etmektedir. Düşük doğurganlık oranı günümüzde hemen hemen tüm dünya ülkelerinde karşılaşılan ve politik, sosyal, ekonomik, demografik sonuçları itibari ile çok tartışılan güncel bir sorundur. Türkiye'de doğurganlık düzeyi 1950'li yıllardan başlayarak hızlı bir düşüş göstermiştir. 1970'li yıllara kadar tedrici bir şekilde seyreden düşüş, bu yıllardan itibaren daha hızlı bir düşüş seyri izlemiştir. Toplam doğurganlık hızı 6-7 ile telaffuz edilen rakamlardan, bugün 2'li rakamlara kadar inmiştir.

2003 Türkiye Nüfus ve Sağlık Araştırması'nın sonuçlarına göre, Türkiye genelinde toplam doğurganlık hızı yenilenme düzeyine yani 2,1'e kadar düşmüştür. Hatta bölgesel düzeyde bakıldığında beş bölgenin üçünde, Batı, Orta ve Kuzey Anadolu bölgelerinde, toplam doğurganlık hızı yenilenme düzeyinin de altına düşmüştür (Mehmet Ali ERYURT, 2005).

Tunceli'nin doğurganlık hızı 1.90 ile hem Türkiye geneli (2.53) hem de TRB1 bölgesi illerinden daha azdır. TÜİK verilerine göre toplam doğurganlık hızı, revize edilen 2013 yılı verisine göre 2,10 çocuk iken 2014 yılında 2,17 çocuk olarak gerçekleşti.

Yani, bir kadının doğurgan olduğu dönem boyunca doğurabileceği ortalama çocuk sayısı 2,17 oldu. Bu durum, nüfusun yenilenme düzeyindeki (2,1) doğurganlık seviyesinin üzerine çıktığını göstermektedir.

2013 TÜİK verilerine göre de Tunceli'nin doğurganlık oranı 1.63' tür.

Tablo 7: Tunceli'nin Doğurganlık

En yüksek iller	Toplam doğurganlık hızı (Çocuk sayısı)	En düşük iller	Toplam doğurganlık hızı (Çocuk sayısı)
Şanlıurfa	4.52	Edirne	1.47
Şırnak	4.23	Karabük	1.55
Ağrı	3.98	Kırklareli	1.56
Siirt	3.86	Çanakkale	1.57
Muş	3.66	Eskişehir	1.57
Van	3.52	Kütahya	1.58
Mardin	3.52	Kastamonu	1.59
Bitlis	3.45	Zonguldak	1.59
Batman	3.41	Tunceli	1.63
Diyarbakır	3.29	Giresun	1.64

Nüfusun doğal artış hızını etkileyen farklı etmenler vardır. Bunlar;

- İnsanların eğitim düzeyleri,
- Sağlık hizmetlerine erişim,
- Aile planlaması konusunda bilinç düzeyi,
- Sosyo-ekonomik ve sosyo-kültürel yapı,
- Gelir düzeyinin değişmesi,
- Kadının iş hayatına katılması ile statüsünün değişmesi,
- Kent ve kırsal nüfus dengesinin bozulması,
- Sanayileşme,
- Beslenme koşullarının iyileşmesi ve
- Toplumun çocuga bakış açısının değişmesi gibi etmenler sayılabilir.

Türkiye'de doğurganlık hızı illere göre farklılık göstermektedir. Genellikle sosyo-ekonomik bakımdan gelişmiş illerde doğurganlık hızı düşüken, sosyoekonomik bakımdan gelişmemiş illerde ise doğurganlık hızı yüksektir. Türkiye'de doğurganlık hızının en yüksek olduğu iller Şanlıurfa, Şırnak, Diyarbakır, Mardin, Van, Batman, Siirt, Ağrı, Bitlis, Muş gibi iller iken, doğurganlık hızının düşük olduğu iller ise; Eskişehir, Kırklareli, Edirne, Kütahya, Çanakkale, Kırıkkale, Bolu gibi illerdir.

Doğurganlık hızları bölgelere göre de farklılaşmaktadır ki, Güneydoğu ve Doğu Anadolu bölgelerinde yüksek, Marmara ve Ege bölgelerinde düşüktür.

Ülkemizde doğurganlığın düşüşünde rol oynayan etkenler genel olarak üç temel faktör ile açıklanmaktadır. Buna göre;

- Gebeliği önleyici yöntem kullanımı doğurganlığın düşmesinde %67'lik bir payla en etkili faktördür.
- Yine geç evlilik ya da evlendikten sonra çocuk sahip olmanın ertelenmesi yüzde 24'lük bir payla ikinci önemli faktör durumundadır.
- Ayrıca doğum sonrası geçici kısırlık ve istemli düşük ise yüzde 5'lik bir payla doğurganlığı belirleyen faktörler arasında yerini almaktadır. Bu rakamlar Türkiye'de düşen doğum oranlarının bireylerin planlı ve bilinçli tercihlerini yansıttığını göstermektedir. Bu durum, politika belirleyiciler tarafından dikkate alınmalı, doğurganlığa yönelik sağlık hizmeti ya da reformlar yapılırken son yıllarda bireylerin çocuk sahibi olma hususundaki olumlu ya da olumsuz tutumları, çocuk sahibi olma hususundaki kaygıları ve ideal aile kavramı hakkındaki duruşları tespit edilerek, bu tespitler ışığında gerekli ön çalışmalar yapılmalıdır.

2.1.7. Doğum ve Ölüm İstatistikleri

Nüfus kitlesinin başlıca değişkenlerinden biri de doğumlar ve ölümlerdir. Doğumlar ve ölümlerin nüfus hareketliliği üzerinde önemli bir etkisi vardır. Doğum oranları, ölüm oranları bir ülkede nüfus artışını belirleyen temel iki etkendir. Belirli bir sayım yılında doğumların sayısı ölümleri geçtiği zaman nüfus artışı meydana gelir. Bu artışa doğal nüfus artışı denilir. Eğer bir mekânda doğumların oranı ölümleri geçtiği halde nüfus azalması veya olması gerekenin çok üzerinde bir nüfus artışı olmuşsa bu mekân ya göç vermiş veya göç almıştır.

Tablo 8: İlçe ve Cinsiyete Göre Doğumlar, 2013

	Toplam	Erkek	Kız
TR Türkiye	1 283 062	659 740	623 322
TRB14 Tunceli	945	484	461
Merkez	494	245	249
Çemişgezek	91	44	47
Hozat	64	32	32
Mazgirt	76	36	40
Nazimiye	25	16	9
Ovacık	48	29	19
Pertek	121	68	53
Pülümür	26	14	12

Tunceli’de 2013 verileri itibariyle bir senede meydana gelen doğum oranı %1,1 iken Türkiye’de %1,6’dır.

Tablo 9: İlçe ve Cinsiyete Göre Ölümler, 2013

	Toplam	Erkek	Kız
TR Türkiye	372 094	205 028	167 066
TRB14 Tunceli	523	324	199
Merkez	166	102	64
Çemişgezek	46	28	18
Hozat	44	22	22
Mazgirt	89	54	35
Nazimiye	20	14	6
Ovacık	42	29	13
Pertek	85	54	31
Pülümür	31	21	10

Tunceli’de ölüm oranı 2013 verilerine göre %0,6 iken Türkiye’de bu oran %0,5’dir.

2.1.8. Hayatta Kalma Beklentileri (Kadın/Erkek)

Hayatta kalma beklentisi bireylerin ortalama kaç yıl yaşayabileceklerini yansıtan bir demografik göstergedir. Bu gösterge, ülkelerin gelişmişlik düzeylerini yansıtması açısından da önemlidir. Doğuşta hayatta kalma beklentisi birçok gelişmiş ve gelişmekte olan ülkede II. Dünya Savaşı'ndan sonra ekonomik büyüme, toplumsal sağlık altyapılarının geliştirilmesi ve tıp alanındaki ilerlemelerle hızlı bir biçimde artmıştır. Türkiye'de yaşayan bir Türk vatandaşı 1990 yılında ortalama 67,9 yıl ömre sahipken 2004 yılında 71,2 yıl ömre sahiptir. Geçen 14 yılda ortalama insan ömrü ülkemizde 3,3 yıl artmıştır. 2004 yılında erkekler ortalama 68,8 ve kadınlar 73,6 yıl yaşam ömrüne sahip olmuştur. Erkekler ülkemizde kadınlardan ortalama 4,8 yıl daha yaşarmaktadır. Türkiye'de doğuştan yaşam beklentisi 30 OECD ülkesi içinde hem 1990 hem de 2004'te en sonuncu konumdadır. 2004 yılında OECD ülkelerinde ortalama yaşam birçok ülkede 75-81 yıl arasında değişmektedir. Türk vatandaşları doğuştan OECD ülkeleri vatandaşlarına göre 4-10 yıl daha kısa yaşam ömrüne sahiptir.

Kadınların yaşam süresinin uzun olmasındaki en önemli etkenlerden biri stresli ve zor çalışma hayatına erkeklerden daha az katılmalarıdır.

Tablo 10: TÜİK, Hayat Tabloları, 2013

İller	Toplam	Erkek	Kadın
Türkiye	76,3	73,7	79,4
Tunceli	78,1	74,8	81,5
Bingöl	74,1	71,3	76,8
Elazığ	76,0	73,5	78,5
Malatya	76,9	74,2	79,6

Tabloda görüldüğü gibi Tunceli'de hayatta kalma beklentisi kadınlarda 81,5, erkeklerde 74,8 ile hem Türkiye'nin genel ortalamasının hem de TRB1 bölgesi illeri içerisinde ilk sırada yer almaktadır.

2.1.9. Bebek ve Çocuk Ölüm Hızları

“0” yaşındaki ölümler (ilk 12 ayında ölenler) bebek ölümleri olarak literatürde yer almaktadır. Belirli bir sürede 1-4 yaş grubundaki ölümlerin, 1-4 yaş grubundaki çocuk nüfusa bölünmesiyle de çocuk ölüm hızı ortaya çıkmaktadır. Bebek ve çocuk ölüm hızları, bir toplumun gelişmişlik düzeyini gösteren önemli ölçütlerden biridir.

Tablo 9: Bebek ve Çocuk Ölüm Hızları

İller	Bebek ölüm hızı	Çocuk ölüm hızı
Türkiye	43	7
Tunceli	36	6
Elazığ	39	6
Bingöl	60	13
Malatya	35	5

Kaynak: TÜİK Genel nüfus sayımı

Tablolarda da görüldüğü gibi Tunceli 2013 ve 2014 TÜİK verilerinde çocuk ve bebek ölüm hızlarında Türkiye ortalamasının altında yer almaktadır.

2.1.10. Nüfus Yoğunluğu

Bir sahadaki nüfusla ilgili değerlendirilmesi gereken özelliklerden biri de o sahanın nüfus yoğunluğudur. Nüfus yoğunluğu arazi ve nüfus sayısı arasındaki ilgi derecesini ortaya koyan en açık göstergelerden biridir. Diğer bir ifade ile nüfus yoğunluğu, sınırları belli bir alandaki nüfus ile o yerin alanı (yüzölçümü) arasındaki ilişkiyi yansıtan bir kavramdır. Alan değişmeden nüfusun çoğalması nüfusun yoğunluğunun artışına, tersi durum ise yoğunluğun düşmesine işaret eder. Bir alanın nüfus yoğunluğu, öncelikle kalabalık veya boşluk etkisini, kaynaklar ve çevre üzerine nüfus baskısının boyutlarını ve bunların yanı sıra mallar veya hizmetlere olan talepteki kıtlık veya bolluğu kavramamıza da yardımcı olur.

Bir ülkenin nüfus yoğunluğunu gösteren rakamlar, bir kilometre kareye düşen nüfus miktarını belirtmektedir. Aşağıdaki tabloya bakıldığında 2013 yılında, nüfus yoğunluğu Türkiye’de 100 iken, Tunceli’de 11’dir. Bu rakam diğer illerle karşılaştırıldığında da nüfus yoğunluğu bakımından Tunceli son sırada yer almaktadır.

Tablo 10: Nüfus Yoğunluğu, 1940-2013

Sayım yılı	Nüfus yoğunluğu (kişi/km ²)	
	Tunceli	Türkiye
1940	12	23
1945	11	24
1950	13	27
1955	15	31
1960	18	36
1965	20	41
1970	20	46
1975	21	52
1980	20	58
1985	19	66
1990	17	73
2000	13	88
2007	11	92
2008	12	93
2009	11	94
2010	10	96
2011	11	97
2012	12	98
2013	11	100

Not. 1940 yılından 2000 yılına kadar olan veriler Genel Nüfus Sayımlarından Elde edilmiştir. 2007 yılı ve sonraki yıllara ait veriler Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sisteminden (ADNKS) elde edilmiştir.

2.1.11. Kırsal ve Kentsel Nüfus

Kent tanımı ülkeler arasında farklılaşmakta, ülkemizde ise kent/kır ayrımı net bir şekilde ifade edilememektedir. Hali hazırda resmi kayıtlarda, belli değişkenlere sahip ve nüfusu 20.000 üzeri olan yerleşim yerleri kent olarak tanımlansa da, TÜİK tarafından tasnif edilen veriler köy/şehir ayrımında incelenmektedir. Bu durum, nüfusu 2.000'i geçmeyen, birçok sosyal donatıdan yoksun ilçe merkezlerinin "şehir" statüsünde kentsel alan olarak incelenmesini zorunlu kılmakta, sağlıklı sonuçlar elde edilememesine neden olmaktadır. Veriler sadece bu şekilde incelenildiğinden dolayı çalışma kapsamında da şehir/köy ayrımına paralel olarak, kentsel/kırsal alan incelemesi benimsenmiştir.

İlçelere göre il ve ilçe merkezleri ile belde ve köyler nüfusu, 2013, İl ve ilçe merkezleri, belde ve köyler nüfusunun toplam nüfus içindeki oranı (%)

Tablo 11: İlçelere Göre İl ve İlçe Merkezleri İle Belde ve Köyler Nüfusu, 2013

	Toplam	İl ve ilçe Merkezleri	Belde ve Köyler	İl ve ilçe Merkezleri	Belde ve Köyler
Tunceli	85 428	53 388	32 040	62,5	37,5
Merkez	36 143	31 047	5 096	85,9	14,1
Çemişgezek	8 270	3 130	5 140	37,8	62,2
Hozat	6 812	4 559	2 253	66,9	33,1
Mazgirt	8 683	1 650	7 033	19,0	81,0
Nazimiye	3 456	1 635	1 821	47,3	52,7
Ovacık	6 550	3 316	3 234	50,6	49,4
Pertek	11 934	6 568	5 366	55,0	45,0
Pülümür	3 580	1 283	2 097	41,4	58,6

Kaynak: Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi Sonuçları

Yukarıdaki tablodan da anlaşılacağı üzere Tunceli görel olarak kentsel nüfusa (%62,5) kırsal nüfustan (37,5) daha fazla bir nüfusa sahip görünmektedir.

2.1.12. İktisadi Faaliyet Kollarına Göre Nüfus

Tablo 12: Ekonomik Faaliyet Kısımlarına Göre Çalışanlar Sayısı

Toplam	Türkiye 100,0 %	TRB1 100,0%
Tarım, avcılık ve ormancılık	0,0	0,0
Madencilik ve taş ocaklığı	1,1	1,8
İmalat	27,1	22,5
Elektrik, gaz, buhar ve iklimlendirme üretimi ve dağıtımı	0,6	1,4
Su temini, kanalizasyon, atık yönetimi ve iyileştirme faaliyetleri	0,7	0,4
İnşaat	7,2	10,4
Toptan ve perakende ticaret, motorlu kara taşıtlarının ve motosikletlerin onarımı	29,2	28,1
Ulaştırma ve depolama	9,7	13,3
Konaklama ve yiyecek hizmeti faaliyetleri	6,5	5,2
Bilgi ve iletişim	1,5	1,3
Gayrimenkul faaliyetleri	0,4	0,2
Mesleki, bilimsel ve teknik faaliyetler	3,7	1,9
İdari ve destek hizmet faaliyetleri	5,9	6,6
Eğitim	1,8	2,0
İnsan sağlığı ve sosyal hizmet faaliyetleri	2,0	2,3
Kültür, sanat, eğlence, dinlenme ve spor	0,4	0,2
Diğer hizmet faaliyetleri	2,1	2,4

Kaynak: TRB1 Bölgesi Bölge Planı 2014-2023

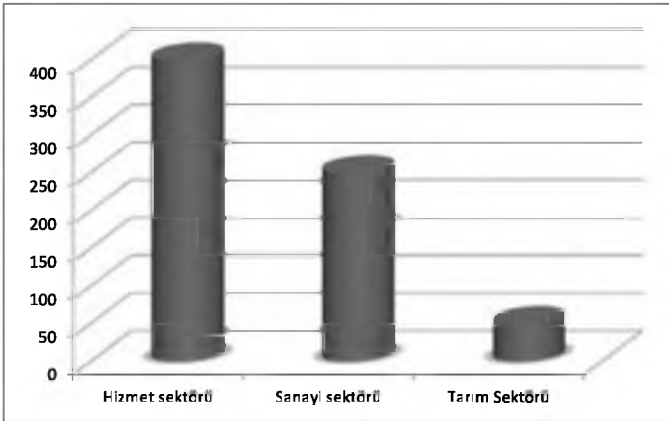
Bölgede ekonomik faaliyet kısımlarına göre çalışan sayılarının dağılımı incelendiğinde, TRB1 bölgesi oranlarının Türkiye geneli oranlara yakın düzeyde seyrettiği görülmektedir. Ulaştırma ve depolama ile inşaat kollarında çalışanların sayısının bölgedeki oranı Türkiye Geneli dağılım oranının bir miktar üzerinde iken; Mesleki, Bilimsel ve Teknik Faaliyetler ile imalat kollarında çalışanların sayısının Türkiye Geneli için bakılınca dağılım oranının bir miktar altında olduğu görülmektedir.

Aşağıdaki tabloda sektörlere göre işgücü verilerine bakıldığında da TRB1 bölgesinin Türkiye verileri ile paralel seyrettiğini görmekteyiz.

Tablo 13: Sektörlere Göre İşgücü Verileri (2004 – 2013)

Yıl	TRB1			Türkiye		
	Tarım	Sanayi	Hizmet	Tarım	Sanayi	Hizmet
2004	35,2	14,0	50,7	29,1	24,9	46,0
2005	37,9	14,7	47,5	25,7	26,3	48,0
2006	41,0	14,0	44,8	24,0	26,8	49,2
2007	40,6	13,9	45,5	23,5	26,7	49,8
2008	33,3	18,1	48,7	23,7	26,8	49,5
2009	36,5	15,7	47,8	24,6	25,3	50,1
2010	42,9	15,7	41,2	25,2	26,2	48,6
2011	37,1	19,6	43,3	25,5	26,5	48,1
2012	39,2	18,1	42,7	24,6	26,0	49,4
2013	44,5	17,7	37,9	23,6	26,4	50,0
Ortalama	38,8	16,2	45,0	25,0	26,2	48,9

Tunceli Ticaret ve Sanayi Odası'na kayıtlı şirket sayısı 678 olup bunların iktisadi faaliyet alanlarına göre dağılımı aşağıdaki gibidir:

2.1.13. Temel İşgücü ve İstihdam Göstergeleri

Tablo 14: Temel işgücü göstergeleri, TRB1 (Bin kişi)

Yıllar	15 ve daha yukarı yaştaki nüfus	İşgücü	İstihdam edilenler	İşsiz	İşgücüne katılma oranı (%)	İstihdam oranı (%)	İşsizlik oranı (%)	İşgücüne dâhil olmayan nüfus
2004	1016	451	365	86	44,4	35,9	19,2	565
2005	1 039	439	356	83	42,3	34,3	18,8	600
2006	1 103	463	397	65	42,0	36,0	14,1	640
2007	1 131	476	413	63	42,1	36,5	13,2	655
2008	1 136	483	413	70	42,6	36,4	14,5	652
2009	1 127	523	435	88	46,4	38,6	16,8	604
2010	1 162	551	485	66	47,4	41,8	11,9	611
2011	1 203	578	519	59	48,1	43,2	10,2	624
2012	1 221	610	558	52	50,0	45,7	8,5	611
2013	1 249	670	618	52	53,0	49,5	7,7	579

TUİK Hanehalkı İşgücü Araştırması Bölgesel Sonuçlar 2004-2013

Türkiye'deki toplam işgücünün %2,4'ünü, toplam istihdamın %2,4'ünü ve toplam işsizliğin %1,9'luk kısmını TRB1 Bölgesi oluşturmaktadır. Bölgenin 2013 yılı istihdam oranı %49,5 ile Türkiye ortalaması olan %45,9'un üzerindedir.

İşsizlik oranı ise %7,7 ile Türkiye ortalaması olan %9,7'nin altındadır. İstihdam oranı 2004-2008 yılları arasında durağan sayılabilecek bir seyrinde Türkiye ortalamasının oldukça altında iken, 2009 yılından itibaren yükselişe geçerek 2013 yılında %49,5 seviyesine ulaşmıştır. İşsizlik oranı ise, 2004-2005 yıllarında oldukça yüksek bir orana sahipken, başlayan düşüşün etkisiyle %7,7 seviyesine gerilemiştir.

TRB1 Bölgesinde istihdamın yıllar itibarıyla Sektörel yapısındaki değişim incelendiğinde, tarım sektörünün payının 2004 yılında %35,2'den 2013 yılında %44,5'e çıktığı görülürken, hizmet sektörünün payında, %50,8'den, %37,9'a bir düşüş gözlenmektedir. Sanayi sektörünün istihdamdaki payında ise 2004-2013 yılları arasında 3,7 puanlık bir artış söz konusudur. Tunceli'deki iş gücü göstergelerine bakıldığında işgücüne katılma oranı %54, işsizlik oranı %8,1, istihdam oranı %49,7'dir (TUİK 2013).

2.1.14. Kentleşme Oramı

Kentleşme, temel olarak insanların kentle bütünleşmesini ifade etmektedir. Kentleşme, kentleşme akımının sonunda toplumsal değişimin insanların davranışlarında ve ilişkilerinde, değer yargılarında, maddi ve manevi yaşam biçimlerinde değişiklikler ortaya çıkarması süreci olarak tanımlanmaktadır.

Nüfusun köy ve kent nüfusu olarak dağılışı bir ülkenin sosyal, ekonomik ve demografik yapısını göstermesi açısından önemlidir. Genellikle kent nüfusu fazla olan ülkeler veya bölgeler daha çok gelişmiş ve sanayileşmiş olarak kabul edilir. Kentleşme tarıma yeni teknolojilerin girişi, toprak yetersizliği, toprakların miras yoluyla parçalanması, entansif tarıma geçiş, nüfusun artışı, haberleşme ve ulaşım olanaklarının hızlı artması ve gelişmesi, mal ve hizmet üretiminin ve değişiminin belli merkezlerde toplanması sonucu köyünü terk etmek zorunda kalanların kente yığılması biçiminde olma özelliğini korumaktadır.

Tablo 15: Tunceli İlçe Nüfusları, 31.12.2013

İlçe	Nüfus		
	Toplam	İl/İlçe Merkezi	Belde/Köy
Merkez	36.143	31.047	5.096
Çemişgezek	8.270	3.130	5.140
Hozat	6.812	4.559	2.253
Mazgirt	8.683	1.650	7.033
Nazımiye	3.456	1.635	1.821
Ovacık	6.550	3.316	3.234
Pertek	11.934	6.568	5366
Pülümür	3.580	1.483	2.097
Toplam	85.428	53.388	32.040

Kaynak: Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi (ADNKS), 2013

Şehir nüfusunun toplam nüfus içindeki payı (%67) açısından Türkiye ortalamasının (%77) altında olan Tunceli ili önemli bir kırsal nüfus barındırır. Bununla birlikte, küçüklüğüne oranla il ve ilçe merkezlerindeki nüfusun oranı görece olarak yüksektir.

2.1.15. Yaş ve Bağımlılık Oranları

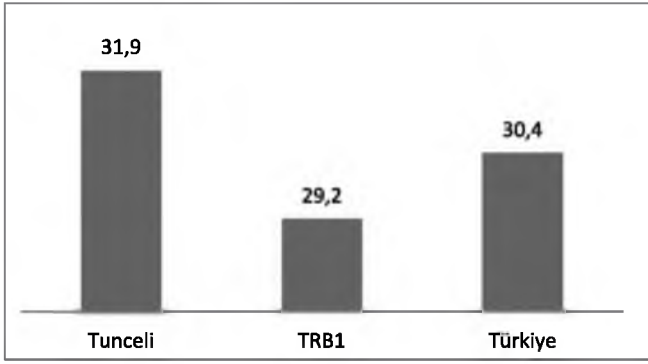
Bağımlılık oranı, üretim tüketim dengesini sağlamak için üretime katılanların kendileriyle birlikte üretime katılmayanlara da yetecek kadar üretimde bulunmalarıdır. Yani çalışma çağı dışındaki nüfusun, çalışma çağındaki nüfusa oranıdır. Herhangi bir ülke veya ülkenin herhangi bir bölgesindeki sosyo-ekonomik ve demografik gelişmelere bağlı olarak çalışma çağı ve çalışma çağı dışındaki nüfus miktarları ve dolayısıyla nüfusun bağımlılık oranları da farklılık göstermektedir.

Ülkelerin gelişmişlik düzeyiyle bağımlılık oranları arasında kuvvetli bir ilişki bulunmaktadır. Bağımlılık oranları gelişmiş ülkelerde düşükken, az gelişmiş veya gelişmekte olan ülkelerde ise oldukça yüksektir. Çocuk nüfus oranlarının çok yüksek olduğu ülkelerde üretime katkısı olmayan çocuk nüfusunun tüketici fonksiyonlarının yüksekliği nedeniyle milli gelirin tasarruflar kısmını yok etmesi ve bunun sonucunda yatırımların azalması ve bunların doğal sonucu olarak işsizlik artmaktadır. Yine çocuk nüfusunun fazla olması okul, öğretmen gibi yatırımların artması nedeniyle tarım ve sanayiye yeterince kaynak aktarılmadığından dolayı gelişme sağlanamamaktadır.

Bağımlılık oranıyla çalışma çağındaki nüfus oranı arasında ters orantı vardır. Çalışma çağındaki nüfus artarken bağımlılık oranı azalmakta, azalırken de bağımlılık oranı artmaktadır. Bağımlılık oranı, çalışma çağı dışındaki nüfusun 15-64 yaş arasındaki nüfusa oranıdır.

Tablo 16: Ortanca Yaş ve Yaş Bağımlılık Oranı, 2012-2013

	Tunceli		TRB1		Türkiye	
	2012	2013	2012	2013	2012	2013
Ortanca yaş	30,0	31,9	28,7	29,2	30,1	30,4
Toplam yaş bağımlılık oranı	34,99	36,9	49,62	49,24	48,03	47,65
Yaşlı bağımlılık oranı (65+ yaş)	15,37	16,44	12,04	12,33	11,12	11,35
Genç bağımlılık oranı (0-14 yaş)	19,62	20,46	37,58	36,91	36,91	36,3
Kaynak: Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi (ADNKS)						

Tunceli çalışabilir yaştaki nüfusun önemi ile dikkati çekmektedir. Yaş bağımlılık oranı Türkiye’de 48 iken Tunceli’de 35’dir. 15-64 yaş grubundaki her 100 kişiye Tunceli’de 15 yaş altı ve 64 yaş üstü 35 kişi karşılık gelmektedir. Çalışma çağındaki nüfusun görece yüksekliği, bu nüfusa iyi iş imkânları yaratılması durumunda Tunceli’de yaşam seviyesi üzerinde çok olumlu etki yaratacaktır.

2.2. Hane Halkı Yapısı

2.2.1. Hane Halkı Büyüklüğü (Ailedeki Birey Sayısı)

Hane halkı, sosyo-ekonomik bir birim olup akraba olsun veya olmasın aynı yerde yaşayan (ev, apartman dairesi, oda) ve aynı kazandan yemek yiyen kişilerin oluşturduğu gruptur. Tek başına yaşayan bir kişi de hane halkı oluşturur. Ülkemizdeki hızlı nüfus artışına paralel olarak hane halkı sayısı da aynı şekilde artış göstermiştir.

Tablo 17: Hane Halkı Büyüklüğü (Ailedeki Birey Sayısı)

İl	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Toplam	4,0	4,0	3,9	3,8	3,7	3,6	3,6
Tunceli	3,7	3,6	3,4	3,3	3,1	3,1	2,9
Bingöl	5,4	5,3	5,2	5,0	4,8	4,5	4,4
Elazığ	4,4	4,3	4,2	4,1	4,0	3,9	3,7
Malatya	4,5	4,4	4,3	4,1	4,0	3,9	3,8

Kaynak: Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi (ADNKS), 2008-2014

Türkiye genelinde ve TRB1illerinde görülen hane halkı büyüklüğündeki düşüş Tunceli ilinde de aynı şekilde görülmektedir. Bu da bize ailenin gittikçe küçüldüğünü göstermektedir.

2.2.2. Çocuk Sayısı /5 Yaş Altı Çocuk Sayısı

Tablo 20: Yaş Grubu ve Cinsiyete Göre Nüfus – 2014

	Yaş grubu	Toplam	Erkek	Kadın
Tunceli	'0-4'	4.713	2.460	2.253
Bingöl	'0-4'	25.778	13.190	12.588
Elazığ	'0-4'	43.404	22.374	21.030
Malatya	'0-4'	60.300	30.852	29.448
TRB1	'0-4'	134.195	68.876	65.319
Türkiye	'0-4'	6.294.533	3.231.903	3.062.630

Tunceli Hane Sayısı = 29.836

Tunceli 5 yaş altı çocuk sayısı = 4.713

Hane başına düşen 5 yaş altı çocuk sayısı = 0,15

Türkiye Hane Sayısı (2011) = 19.481.678

Türkiye 5 yaş altı Çocuk sayısı(2011) = 6.199.824

Hane Başına düşen 5 yaş altı çocuk sayısı (2011) = 0,31

Tablodaki veriler değerlendirildiğinde Tunceli’de hane başına düşen çocuk oranı (0,15) Türkiye ortalamasının yarısı kadardır (0,31).

2.2.3. Hanelerde Sosyal Güvenlik Durumu

Anayasamız, Türkiye Cumhuriyeti devletinin niteliği itibariyle sosyal bir devlet olduğunu kesin bir dille ortaya koymuştur. Bu noktada ‘sosyal devlet’ olma ilkesinin başında ülkenin kurumsal anlamda bir sosyal güvenlik sistemine sahip olması ve vatandaşların işsizlik, hastalık, yaşlılık, sakatlık gibi birtakım sosyal risklere karşı garanti altına alınması şartı gelmektedir.

Türkiye’de sosyal güvenlik politikalarına dair çeşitli dönemlerde sosyal yardımlaşma ve dayanışmaya ilişkin faaliyetler sınırlı olsa da hep devam etmiş, özellikle 1950’li yıllardan sonra sosyal güvenlik kurumları oluşturularak sosyal

devletin görevi olan sosyal güvenlik sistematik bir şekilde dönüştürülmüştür. Bu dönemde dünyadaki refah devleti uygulamaları da göz önünde bulundurularak sosyal refah yardımı uygulamalarına öncelik verilmiştir (İbrahim Attila Acar-İsmail Kitapçı, 2008).

2.3. Göç

Göç, bir birey ya da bir grubun bulunduğu yerden başka bir yere yerleşmek amacı ile taşınması olayı olarak tanımlanabilir. Yani insanların yaşadıkları ortamı terk ederek başka bir ortama göç etmeleridir. Göç, kısa süreli ve geçici yer değiştirmeler şeklinde olabileceği gibi devamlı yani kalıcı nitelik taşıması şeklinde de ortaya çıkabilir. İnsanları göçe zorlayan ana faktör, insanların geçimlerini sağlamak için daha uygun yerlere gitmek ve burada iş bulmak, çeşitli imkânlardan faydalanmak ve yerleşmektir.

Göç olgusu, temelinde sosyal bir hareket olmasına karşın, ekonomik yaşamdan kültüre kadar hayatın her yönünü etkileyen temel bir değişim aracıdır.

Sanayileşmiş ülkelerde 18. Yılın sonlarına doğru başlayan kentleşme ve buna bağlı olarak göç hareketleri, gelişmekte olan ülkelerde 1950'li yıllardan sonra gündeme gelmiştir. Türkiye'de de 1923'ten 1950'li yıllara kadar, güçlü bir kentleşme ve göç hareketine rastlanmamaktadır.

Tunceli kırsal kesimlerden, çevre il ve ilçelerden göç alan bir kent değildir. Başta güvenlik sorunu sebebiyle boşalan köylerde üretici durumda olan halk hayvanlarını satarak, arsalarını ya satarak ya da boş bırakarak göç etmeleri onları üretici durumundan tüketici durumuna sokmuştur. Bu göçler Tunceli ilinde başta işsizlik olmak üzere, altyapı, sağlık, eğitim, ulaşım gibi birçok soruna neden olmuştur. Gerek Türkiye'de gerekse Tunceli ilinde plansız göçler, ekonomik, sosyal ve siyasal sorunlara sebep olmakta; özellikle çocuklar üzerinde evlerini terk, okulu terk, sokakta yaşama ve çalışma gibi birçok olumsuz sonuçlara neden olmaktadır.

2.3.1. Başka İllere Göç

Tablo 18: Verilen Göç, 2012-2013

	Sayı	Oran (%)
Tunceli		
En fazla göç verdiği iller		
İstanbul	1.013	18,05
Elazığ	675	12,03
Ankara	494	8,80
İzmir	428	7,63
Diyarbakır	200	3,56
En az göç verdiği iller		
Kilis	6	0,11
Iğdır	5	0,09
Düzce	5	0,09
Bartın	4	0,07
Ardahan	2	0,04
TRB1		
En fazla göç verdiği bölgeler		
TR10 İstanbul	14838	24,48
TR51 Ankara	4950	8,17
TRC2 Şanlıurfa, Diyarbakır	3868	6,38
En az göç verdiği bölgeler		
TRA2 Ağrı, Kars, Iğdır, Ardahan	774	1,28
TR81 Zonguldak, Karabük, Bartın	431	0,71
TR82 Kastamonu, Çankırı, Sinop	335	0,55
<i>Kaynak: Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi (ADNKS), 2013</i>		

2012-2013 döneminde Tunceli'nin en çok göç verdiği illere bakıldığında sırasıyla İstanbul, Elazığ, Ankara, İzmir ve Diyarbakır olduğu görülmektedir. En çok göç alan illerin büyükşehir olmaları, sanayi olarak gelişmeleri ve istihdam sahalarının geniş olması, ortak özellikleridir.

2.3.2. Başka İllerden Göç

Tablo 19: Alınan Göç, 2012-2013

	Sayı	Oran (%)
Tunceli		
En fazla göç aldığı iller		
İstanbul	1.376	16,27
Elazığ	1.234	14,59
Ankara	579	6,85
Diyarbakır	510	6,03
İzmir	374	4,42
En az göç aldığı iller		
Bolu	8	0,09
Rize	8	0,09
Düzce	6	0,07
Uşak	5	0,06
Nevşehir	4	0,05
TRB1		
En fazla göç aldığı bölgeler		
TR10 İstanbul	12.195	21,66
TRC2 Şanlıurfa, Diyarbakır	5.801	10,31
TR62 Adana, Mersin	4.375	7,77
En az göç aldığı bölgeler		
TRA2 Ağrı, Kars, Iğdır, Ardahan	717	1,27
TR82 Kastamonu, Çankırı, Sinop	376	0,67
TR81 Zonguldak, Karabük, Bartın	360	0,64
<i>Kaynak: Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi (ADNKS), 2013</i>		

2012-2013 döneminde Tunceli'nin en çok göç aldığı illere bakıldığında sırasıyla İstanbul, Elazığ, Ankara, Diyarbakır ve İzmir olduğu görülmektedir. Tunceli'nin hem göç aldığı hem verdiği illere bakıldığında Elazığ bölgesel bir göç geçiş merkezi görüntüsündedir. Elazığ TRB1 bölgesindeki bütün illerden ve Diyarbakır'dan göç almakta, üç büyük şehir ve Diyarbakır'a göç vermektedir. Özellikle Tunceli ve Bingöl için Elazığ önemli bir merkez konumundadır. Elazığ'ın bölge içindeki çekim gücünü açıklayan diğer faktörler çıkış noktası olan memlekete yakınlık ve gelişen ekonomilerinin gerektirdiği işgücü olabilir.

Elazığ'ın Bingöl, Tunceli ve Diyarbakır'dan aldığı göçte akrabalık ilişkileri ikincil derecede etkili bir faktör olarak görülebilir. Tunceli üç büyük şehir, Elazığ ve Diyarbakır'dan göç almakta, ancak üç büyük il, Elazığ ve Diyarbakır'a göç vermektedir. Bölgeden göçün ana yönü genellikle batıya doğrudur.

Özet olarak, bölgenin kendi doğusuna ve kuzeyine olan göç akımları zayıftır. Bölge batıdan ve güney ve güneydoğusundan (özellikle istihdam amaçlı) mevsimlik ve kalıcı göç almakta, batısına ve güneyine göç vermektedir.

2.3.3. Net Göç Hızı

Tablo 23: Alınan Göç, Verilen Göç, Net Göç ve Net Göç Hızı

	2011-2012	2012-2013
Tunceli		
Dönem Sonu Nüfus	86.276	85.428
Aldığı göç	5.171	8.458
Verdiği göç	5.404	5.612
Net göç	-233	2.846
Net göç hızı (binde)	-2,7	33,88
TRB1		
Dönem Sonu Nüfus	1.673.852	1.681.719
Aldığı göç	46.734	56.292
Verdiği göç	56.054	60.606
Net göç	-9.320	-4.314
Net göç hızı (binde)	-5,55	-2,56
<i>Kaynak: Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi (ADNKS), 2013</i>		

Alınan ve verilen göç arasındaki fark olarak tanımlanan net göç bakımından Tunceli'nin durumunu ele alırsak, Tunceli'nin 2011-2012 yılları arasında negatif net göçe, 2012-2013 yılları arasında ise pozitif net göçe sahip olduğu görülmektedir. Tunceli TRB1 bölgesinde net göç hızı en yüksek il olarak göze çarpmaktadır. Dışarıya göç vermesine karşılık, dışarıdan pek az göç alır. ADNKS ikamet edilen ile göre nüfusa kayıtlı olunan il verilerine göre, 2013'te Tunceli'de nüfusun %72'sini Tunceli'de doğanlar oluşturmaktadır. Net göç hızının Barış Sürecinden sonra tersine döndüğü dikkati çekmektedir. 2012-2013 yıllarında Tunceli'nin aldığı göçün toplam nüfusa oranı %3,39 olmuştur (İzmen, 2014).

2.3.4. Geri Dönüş Sürecinde Yaşanan Sorunları Çözüm Yolları

Türkiye'deki kırsaldan kente göç hareketleri ilk zamanlarda bir sorun olarak algılanmamış hatta bu hareketlerin desteklenmiş olduğu söylenebilir. Ancak daha sonralar özellikle kentsel bölgelerde yaşanan ekonomik ve sosyal problemler, köyden kente göçün bir sorun olarak değerlendirilmesine neden olmuştur. Bu düşüncenin etkisiyle, kırsal göçün önlenmesi yönünde bölgesel ve ulusal bazda birçok plan ve program hazırlanmıştır.

1990'lı yıllarda terörle mücadele uygulamaları bağlamında Tunceli ilinde de boşaltılan köyler oldu ve bu köylerin önemli bir bölümü askeri alan ilan edildi. Boşaltılan yerleşim yerlerinin yol, elektrik, içme suyu gibi alt yapıları zamanla kullanılamaz duruma gelmiş; konutlar uzun süre sahipsiz kaldıkları için harabeye dönmüştür. Araziler, bağ-bahçeler, tarlalar kullanılmaz hale gelmiştir. Boşaltılmış yerleşim yerlerinin çoğunda okul, sağlık ocağı, kullanılamaz duruma gelmiştir. Bölgenin geçim kaynağı olan tarım ve hayvancılık (büyükbaş, küçükbaş, arıcılık gibi) çalışmalarının yapılma koşulları da ortadan kalkmıştır.

2.3.5. Yeni Üniversite Mezunlarının Kentte Kalma/ Göç Etme Durumu

Tunceli'nin ekonomik yapısı daha çok hayvancılık ve kısmen de tarıma dayalı olduğu için, üniversite mezunlarının bu sektörlerde iş bulmalarına imkân yoktur. Kentin iş hayatı, uzmanlaşmış ve beceri kazanmış insanları kabul etmektedir. Özellikle yüksek gelir getiren işler, yüksek veya mesleki teknik eğitimi gerektirmektedir. Tunceli'de yaşayanların büyük çoğunluğu çocuklarını okutabildikleri kadar okutmak niyetindedirler. Kent yaşamında daha iyi iş ve gelirin, eğitim düzeyinin yüksekliliğiyle alakalı olduğu görülmektedir. Bu insanlar da çocuklarının bu eğitimi alarak sefalet ortamından kurtulmalarını istemektedirler. Tunceli'de sanayinin olmaması veya yetersiz olması, güvenlik, fiziki şartların zorluğu, tüketim bölgelerinden uzak olması, bölgede tesislerin düşük istihdam kapasiteyle çalışması işsizliğin en önemli nedeni olarak görülmektedir. Bütün faktörler üniversite mezunlarının başka illere gitmesine neden olmaktadır.

2.4. Eğitim

İnşacı bir toplumsal kurum olan eğitim ile diğer sosyal kurumlar, olaylar, olgular arasında bir etkileşim vardır. Karşılıklı nedensellik ve tamamlayıcılık ilişkisi şeklinde gelişen bu etkileşimde, orta ve uzun vadede genellikle eğitim

kurumu daha etkili olmaktadır. Bu özelliği nedeniyle eğitim, toplumsal değişme ve kalkınmanın da hızını ve niteliğini belirleyen faktörlerin başında gelmektedir. Ancak bu faktörün doğru okunması, bundan kaynaklanacak fırsat ve tehditlerin iyi değerlendirilebilmesi, şehrin eğitim yapısının girdi ve çıktı unsurları boyutunda doğru analiz edilmesiyle mümkündür.

2.4.1. Tunceli İli Nüfusunun Eğitim Düzeyine Göre Dağılımı

Tablo 24: Bitirilen Eğitim Düzeyi ve Cinsiyete Göre Nüfus

Bitirilen eğitim düzeyi	(6 +yaş) - 2013				(15 +yaş) - 2013			
	Toplam	Erkek	Kadın	%	Toplam	Erkek	Kadın	%
Okuma yazma bilmeyen	5.922	1.173	4.749	7,39	5.916	1.167	4.749	8,15
Okur-yazar olup okul bitirmeyen	10.969	5.208	5.761	13,69	4.237	1.726	2.511	5,83
İlkokul mezunu	14.115	6.763	7.352	17,62	14.115	6.763	7.352	19,45
İlköğretim mezunu	14.368	9.862	4.506	17,93	13.598	9.453	4.145	18,73
Ortaokul veya dengi okul mezunu	3.060	2.058	1.002	3,82	3.060	2.058	1.002	4,21
Lise veya dengi okul mezunu	19.311	12.491	6.820	24,11	19.311	12.491	6.820	26,61
Yüksekokul veya fakülte mezunu	9.384	5.580	3.804	11,71	9.384	5.580	3.804	12,93
Yüksek lisans mezunu	474	301	173	0,59	474	301	173	0,65
Doktora mezunu	94	63	31	0,11	94	63	31	0,12
Bilinmeyen	2.393	1.401	992	2,98	2.380	1.392	988	3,27
Toplam	80.090	44.900	35.190	100,00	72.569	40.994	31.575	100,00

(MEB İstatistikleri)

2013 yılı verilerine göre, Tunceli’de 80.090 olan 6+ yaş nüfusun % 7,39’unu oluşturan 5.922’si okuma yazma bilmemektedir. Tablo 2’den okuma yazma bilmeyenlerin büyük çoğunluğunun (%75’i) 50 yaş üstü kadınlardan oluştuğu anlaşılmaktadır. Diğer yandan 6+ yaş grubunda nüfusun %13,69’nu oluşturan 10.969 kişinin de okuma yazma bildiği ancak herhangi bir okul bitirmediği

görülmektedir. Bu grubun da örgün eğitimde verilen okuma-yazma dışındaki becerilere yeteri kadar sahip olmadığı varsayılması mümkündür.

Tunceli’de 6+ yaş grubunda okuma yazma bilmeyen (%7,39) ve okuma yazma bildiği halde herhangi bir okuldan mezun olmayan (%13,69) (toplam %21,8’lik) kısmı hariç, nüfusun ekseriyetini oluşturan büyük kitlenin farklı düzeylerde eğitilmiş olduğu anlaşılmaktadır.

Modern çağın üretim, tüketim, örgütlenme, dayanışma, iş bölümü, diyalog ve etkileşim biçimlerinin gerektirdiği zihinsel ve entelektüel yeterlilikler yükseköğretim düzeyinde eğitim ihtiyacını öne çıkarmaktadır.

Oysa Tunceli’de 15+ yaş grubunda ön lisans, lisans, yüksek lisans veya doktora düzeyinde eğitim alanların tamamı, bütün nüfusun %13,7’sini oluşturmaktadır. Bu oran ülke ve bölge ortalamasından farklılık göstermemekle birlikte, şehrin tarıma ve sanayiye dayalı ekonomisinin bulunmadığı, dolayısıyla eğitimin neredeyse tek çıkış yolu olduğu hususu dikkate alındığında, söz konusu oranın (%13,7) Tunceli’nin kalkınma hedeflerini karşılamaktan uzak olduğunu söylemek mümkündür. Başka bir ifadeyle Tunceli’nin özellikle yükseköğrenim açısından eğitime ilişkin mevcut durumu ilde sağlıklı bir sosyoekonomik gelişme için yeterli görülmemektedir.

Tunceli il merkezinde 15 yaş ve üstü nüfusun içinde okuma yazma bilmeyen kişi sayısı 2008 yılında 27.539 içinde 2.614 iken; 2013 yılında 30.204 içinde 1.787 kişiye düşmüştür. İlçelerin 15+ yaş nüfusu ile okuma yazma bilmeyen kişi sayısı oranlandığında il merkezinde nüfusun %5,9’unun, Çemişgezek’te %6,7’sinin, Hozat’ta %9,2’sinin, Mazgirt’te %14,5’inin, Nazimiye’de %7,7’sinin, Ovacık’ta %9,4’ünün, Pertek’te %8,8’inin, Pülümür’de %10,7’sinin okuma yazma bilmediği anlaşılmaktadır. Buna göre en düşük oran il merkezinde (%5,9), en yüksek oran da Mazgirt (%14,5) ilçesinde görülmektedir. Özellikle Mazgirt’te 15+ nüfusun bu denli okuma yazma bilmemesi bir sosyal risk olarak değerlendirilmelidir. Benzer durumun 6+ yaş nüfus için de geçerli olduğu kuşku götürmemektedir.

Tablo 25: Tunceli’de Okulöncesi Eğitimde Okullaşma Oranları (2014-2015)

	Okul Öncesi Brüt (%)				Okul Öncesi Net		
	Yaş	Toplam	Erkek	Kadın	Toplam	Erkek	Kadın
Türkiye	3-5	37,12	37,96	36,24	32,68	33,11	32,22
	4-5	46,83	47,88	45,72	41,57	42,23	40,87
	5	66,02	68,42	63,48	53,78	55,27	52,21
Malatya	3-5	38,97	39,84	38,07	34,01	34,53	33,47
	4-5	50,41	51,16	49,61	44,55	45,12	43,96
	5	73,39	75,94	70,70	59,63	61,72	57,43
Elazığ	3-5	38,61	39,87	37,26	35,57	36,38	34,71
	4-5	49,03	50,61	47,36	45,16	46,19	44,07
	5	63,40	67,82	58,75	54,49	57,62	51,19
Bingöl	3-5	30,51	31,91	29,07	28,74	30,03	27,40
	4-5	39,77	41,92	37,57	37,55	39,52	35,53
	5	51,59	53,41	49,71	46,53	47,98	45,03
Tunceli	3-5	58,52	58,64	58,39	53,16	52,82	53,53
	4-5	72,54	74,06	70,95	65,26	66,11	64,38
	5	88,19	89,32	86,99	71,21	70,87	71,58

(MEB İstatistikleri)

Okul öncesi eğitimde okullaşma oranlarına bakıldığında Tunceli’deki durumun civar iller ve Türkiye ortalamasının üzerinde olduğu anlaşılmaktadır. 3-5 yaş grubunda net okullaşma oranı açısından Türkiye ortalaması %32,68; Tunceli’deki okullaşma oranı ise %53,16 olduğu görülmektedir. Tablo 4’den 3-5 yaş grubunda okullaşma bağlamında Tunceli’nin bölge illeri Elazığ (%35,57), Bingöl (%28,74) ve Malatya (%34,01)’nin hayli önünde görülmektedir.

Bu durumun ilin sosyoekonomik gelişim potansiyeli açısından önemli bir sosyal sermaye ifade ettiği muhakkaktır. 5 yaş grubunda %71,21’i bulan Tunceli’nin okulöncesi eğitimdeki okullaşma oranı umut verici olarak değerlendirilmektedir.

Tablo 4’de dikkat çeken diğer bir husus, okul öncesi eğitimde, Türkiye geneli ve civar iller ile kıyaslandığında bütün yaş gruplarında (3-5, 4-5, 5 yaş grupları) Tunceli’de kızların okullaşma oranının erkeklerden daha yüksek olmasıdır.

2.4.2. Tunceli’de ilköğretimde (İlkokul ve Ortaokul) Okullaşma

Eğitim bilimi literatürü ve milli eğitim mevzuatına göre ilköğretim temel bilgi, beceri ve değerlerin kazandırıldığı, vatandaşlık ve birlikte yaşama kültürüne ilişkin yeterliliklerin kazandırıldığı ve aynı zamanda öğrencilerin üst öğrenim kurumlarına hazırlandığı eğitim düzeyidir. Ülkemizde yaş grupları dikkate alınarak 4 yıllık ilkokul ve 4 yıllık ortaokul şeklinde yapılandırılan bu eğitim kademesindeki eğitimin kalitesi çocuğun gelişimi açısından ömür boyu iz bırakabilecek kadar etkili olabilmektedir.

Tablo 26: İlköğretimde Okullaşma Oranları (2014-2015)

İller	İlköğretim (İlkokul+Ortaokul)			İlkokul			Ortaokul		
	Toplam	Erkek	Kadın	Toplam	Erkek	Kadın	Toplam	Erkek	Kadın
Türkiye	97,10	97,08	97,12	96,30	96,04	96,57	94,35	94,39	94,30
Malatya	97,45	97,49	97,42	96,37	96,20	96,54	96,04	96,05	96,03
Elazığ	97,05	97,14	96,96	97,04	96,64	97,47	94,83	95,43	94,21
Bingöl	96,97	97,14	96,79	97,65	97,60	97,71	92,82	93,47	92,15
Tunceli	95,53	95,28	95,80	94,94	94,79	95,10	94,72	94,00	95,50

(MEB İstatistikleri)

İlköğretim düzeyinde okullaşma oranına bakıldığında Tunceli’de okullaşma oranının (%95,53) Türkiye ortalaması olan (%97,10)’nın %1,57 kadar altında olduğu kalmaktadır. Bölge illeri (Malatya, Elazığ, Bingöl) ile de kıyaslandığında ilköğretimde en düşük okullaşma oranının Tunceli’ye ait olduğu görülüyor. Bu fark %1’lerle ifade edilebilecek kadar küçük olsa da bölge illeri ölçeğinde Tunceli’nin dezavantajlı oluşunun bir göstergesi olmak açısından anlamlıdır. Cinsiyet değişkeni açısından bakıldığında Tunceli’de kızların ve erkeklerin okullaşma oranları arasında önemli fark bulunmamaktadır.

Milli eğitim sisteminde 4+4+4 olarak bilinen uygulamanın başladığı 2012-2013 öğretim yılı ve sonrası yıllar ölçeğinde net okullaşma oranlarına bakıldığında, 2012-2013 öğretim yılında %96,63 olan ilkokuldaki oranın, 2014-2015 %94,94’e düştüğü görülmektedir. Bu gerileme Tablo 7’de verilen net okullaşma oranı açısından il sıralamasındaki gerilemeden de anlaşılmaktadır. Buna karşılık aynı dönemde %92,34 olan ortaokuldaki okullaşma oranının %94,72’ye çıktığı anlaşılmaktadır.

2.4.3. Tunceli’de ortaöğretimde Okullaşma

Tablo 27: Ortaöğretimde Okullaşma Oranları (2014-2015)

İller	Ortaöğretim (Lise)			Genel Ortaöğretim			Mesleki ve Teknik Ortaöğretim		
	Toplam	Erkek	Kadın	Toplam	Erkek	Kadın	Toplam	Erkek	Kadın
Türkiye	79,37	79,46	79,26	35,35	33,34	37,47	44,02	46,12	41,79
Malatya	86,42	86,73	86,09	42,48	40,51	44,57	43,94	46,22	41,52
Elazığ	85,03	85,99	84,04	42,03	40,68	43,42	43,00	45,31	40,63
Bingöl	69,76	73,01	66,41	33,03	34,75	31,25	36,73	38,26	35,16
Tunceli	81,25	81,83	80,64	47,57	44,96	50,31	33,68	36,88	30,32

(MEB İstatistikleri)

Ortaöğretimde Tunceli’nin net okullaşma oranı (%81,25), Malatya (%86,42) ve Elazığ (%85,03) illerinin altında ancak Bingöl (%69,76) ilinin üzerinde görülmektedir. Bu bağlamda Tunceli’deki okullaşma oranı (%81,25) Türkiye ortalamasının (79,36) da % 1,89 kadar üzerinde görülmektedir.

Mesleki ortaöğretim ile genel ortaöğretim bağlamında bakıldığında Türkiye geneli ve bölge illerinde mesleki ve teknik ortaöğretim türünde okullaşma oranı daha yüksek iken, Tunceli’de ise tam aksine genel ortaöğretimdeki okullaşma oranı (%47,57) mesleki ortaöğretimdekine (%33,68) kıyasen önemli ölçüde yüksek görünmektedir. Bu farkın önemli ölçüde, Tunceli’de mesleki eğitimi cazip kılabilecek sanayileşmenin bulunmayışından kaynaklandığı söylenebilir. Orta öğretimde cinsiyet değişkeni açısından bakıldığında Tunceli’de %1,19 oranında kızların aleyhine bir dağılım görülmektedir. Oysa okul öncesi eğitim de ise cüzi de olsa kızların lehine bir eşitsizlik görülmektedir. Bu durum, üst öğrenim düzeyine çıkıldıkça çeşitli nedenlerle kız çocuklarını okula göndermekten imtina eden velilerin varlığına işaret etmektedir.

2.4.4. Eğitim Kademelerine Göre Nicel Durum (2010-2015)

Başarılı bir eğitim için gerekli şartlardan biri, mekânın elverişliliği ve insan kaynaklarının yeterliliğidir. Bu nedenle, her öğretmene düşen öğrenci sayısı ile derslik başına düşen öğrenci sayısı, kaliteli bir eğitimin önemli göstergelerinden biri olarak kabul edilmektedir. Bu gösterge bağlamında 2014-2015 MEB istatistiklerine bakıldığında Tunceli’nin tüm eğitim kademelerindeki durumu, tüm okul türlerinde Türkiye ortalaması ve bölge illerinin tamamından daha olumlu koşullara sahip olduğu görülmektedir.

Tablo 28: Eğitimin Fiziki ve İnsani Kapasitesindeki Değişmeler

Yıllar	Okul Sayısı	Derslik Sayısı	Öğrenci Sayısı	Derslik Başına Düşen Öğrenci Sayısı	Öğretmen Sayısı	Öğretmen Başına Düşen Öğrenci Sayısı
Okulöncesi						
2010-2011	36	86	1326	15	85	16
2011-2012	31	77	1126	15	86	13
2012-2013	26	69	1099	16	85	13
2013-2014	25	65	1187	18	85	14
2014-2015	26	68	1232	18	77	15
İlköğretim						
2010-2011	42	504	7664	15	706	11
2011-2012	42	511	7221	14	661	11
2012-2013	59	438	7145	16	675	11
2013-2014	59	416	6927	17	655	11
2014-2015	57	420	6523	16	536	12
Ortaöğretim						
2010-2011	26	271	4495	17	362	12
2011-2012	26	272	4445	16	382	12
2012-2013	28	236	4468	19	385	12
2013-2014	28	238	4539	19	393	12
2014-2015	28	234	3144	13	319	10

(MEB İstatistikleri)

2014-2015 öğretim yılı verilerine göre ülke genelinde bir öğretmene ilkokullarda 18, ortaokulda 17, ortaöğretimde ise 14 öğrenci düşmektedir. Derslik başına düşen öğrenci sayısı ise ilkokul + ortaokulda 27, ortaöğretimde ise 28'dir. Belirtilen öğretim yılında Tunceli ilimizde bir öğretmen ve dersliğe düşen öğrenci sayısına bakıldığında, bu ilimizdeki durumun ülke genelinden daha olumlu olduğu anlaşılmaktadır. 2014-2015 öğretim yılı itibariyle Tunceli'de bir dersliğe düşen öğrenci sayısı okulöncesi eğitimde 18, ilköğretimde 16, orta öğretimde ise 13'tür. Aynı şekilde Tunceli'de bir öğretmene okulöncesi eğitimde 15, ilkokulda 12, orta öğretimde ise 10 öğrenci düşmektedir.

Gerek ilköğretimde gerek orta öğretimde derslik başına düşen öğrenci sayısının düşük olması, öğretmenlerin eğitimi bireyselleştirmelerine, öğrencilerin bireysel farklılıklarını dikkate almalarına imkân ve fırsat vermesi acıyan önem arz etmektedir. Bununla birlikte şube mevcutlarının sayıca bu kadar

düşük olmasının öğrencilerin sosyalleşme fırsatları açısından sınırlandırıcı etki yaratacağı, sınıfta öğretim için gerekli olan grup dinamizminin oluşması açısından dezavantajlı etkisi olabileceği söylenebilir.

2.4.5. Özel Öğretim

2014-2015 öğretim yılı itibariyle Tunceli'deki toplam 111 okuldan dört tanesi özel okul statüsündedir. Toplam okulların %4,44'üne karşılık gelen bu değer söz konusu ilde özel eğitimin yeteri kadar gelişmediğini göstermektedir. Türkiye'de toplam 8291 özel okul bulunduğu (MEB 2014-2015 Öğretim Yılı İstatistikleri) ve bunlardan sadece dört tanesinin Tunceli'de bulunduğu gerçeği de bu olguyu doğrulamaktadır.

Özel okullara ilişkin durumun, Tunceli'de şehir ekonomisinin özel okul işletmeciliği açısından gerekli olan sermaye birikimine imkân vermemesi, terör olayları nedeniyle özel öğretime yatırım yapan girişimcilerin imtina etmesi gibi nedenlere bağlanabilir.

2.4.6. Merkezi Sınavlar ve Çıktıları Açısından Tunceli'de Eğitim

Tablo 29: Ulusal sınavlar (SBS, TEOG, YGS, LYS)

Yılı	İl Geneli SBS				İl Geneli YGS- LYS			
	2011	2012	2013	2014 (TEOG)	2011	2012	2013	2014
Sınava Giren Öğrenci Sayısı	896	848	834	864	736	800	729	616
Yerleşen Öğrenci Sayısı	635	611	726	852	365	435	376	306
Başarı Yüzdesi%	70,87	72,05	87,05	98,61	49,59	54,38	51,58	48,27

(MEB İstatistikleri)

Tablo 31'de temel eğitimden orta öğretime geçiş sürecinde uygulanan SBS ve TEOG sınavlarının sonuçları açısından bakıldığında Tunceli'de başarı düzeyinin son beşyolda önemli bir artış göstererek %98,6'ya çıktığı anlaşılmaktadır. Merkezi olarak planlanan ve uygulanan 2011 yılındaki Seviye Belirleme Sınavında (SBS) %70,87 olan başarı düzeyi, sistem değişikliği nedeniyle SBS yerine 2014 yılında uygulanan Temel Eğitimden Orta Öğretime Geçiş (TEOG) sınavında ise başarı oranı %98,61'e çıkmıştır.

Ancak, bu başarının nitel boyutunun varlığı kabul edilmekle birlikte, önemli ölçüde, Milli Eğitim Bakanlığının genel liseleri Anadolu liselerine dönüştürme

politikasının doğal bir sonucu, yani SBS ve/veya TEOG sonucuna dayalı yerleşilen lise sayısının artmış olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Tablo 31’de Yükseköğretime Geçiş Sınavı (YGS) ve Lisans Yerleştirme Sınavı (LYS) ile ilgili verilere bakıldığında son beş yılda dalgalı seyreden bir başarı grafiği izlendiği, bu süre zarfında en yüksek başarının %54,38’le 2012 yılında gerçekleştiği, en düşük başarının ise %48,27’yle 2014 yılına ait olduğu görülmektedir. Ardışık üç yıl olan 2012, 2013 ve 2014 yıllarında düzenli artış göstermesi beklenen başarı oranının %54,38’den %48,27’ye düşerek altı puanı aşkın bir gerileme göstermesi dikkat çekicidir.

2.4.7. PISA Sonuçlarına Göre Tunceli’de Eğitim

Eğitim ile ilgili girdi unsurlarına bakıldığında (fiziki ve teknik alt yapı, öğretmen sayısı, öğretmen-öğrenci oranı, eğitim yatırımları, burslar vb.) Tunceli ilinin ülke ortalamasına yakın ve hatta bazı kategorilerde ortalamanın üzerinde olumlu bir tablo sergilediği görülmektedir. Eğitimin çıktıları açısından bakıldığında, ülkenin diğer şehirleri ile eşitlik/denklik ilişkisinin korunamadığı görülmektedir.

Bu durum eğitimde enerji kaybının, kayıp-kaçığın olduğunu göstermekle birlikte ülke ölçeğinde çeşitli şekillerde varlığını sürdüren eğitim eşitsizliklerini de işaret etmektedir. Bunlardan biri de bölgeler arası eğitim eşitsizlikleridir.

Ulusal ve uluslararası ölçekte eğitimin çıktılarını ve başarısını yorumlamanın ölçütlerinden biri objektif testlerin ve ölçme araçlarının kullanıldığı sınavlardır. Bunlardan en itibar edilenlerden biri;

PISA(Programme for International Student Assessment: Uluslararası Öğrenci Değerlendirme Programı)’dır. PISA, OECD’nin organize ettiği ve 1999 yılından beri her üç yılda bir 15 yaş grubundaki öğrencilere uygulanan bir testtir.

Bu test kurgusu gereği her ilin ayrı ayrı başarı durumunu gösteren veriler ortaya koymamakta, bölgeler ölçeğinde analizlere yer vermektedir. Bu nedenle elimizdeki raporda, PISA sonuçları bölgeler düzeyinde ele alınmıştır. Bu bağlamda yöntem olarak, Tunceli ilinin de içinde bulunduğu Doğu Anadolu Bölgesi ve/veya Ortadoğu Anadolu Bölgesine ilişkin verilerin Tunceli ili için de genellenebileceği kabulünden hareket edilmiştir. Raporda bölgeler arası karşılaştırmalara yer verilerek, çıktıları açısından eğitim eşitsizliğine dikkat çekilmeye çalışılmıştır.

Eğitim eşitsizliği terörden şiddete, gcten psikolojik sorunlara kadar birçok sosyal, siyasal, ekonomik ve güvenlik sorununun kaynağını oluşturan “kök” nedenlerden/sorunlardan biridir. Çağımızda coğrafi, biyolojik ve zihinsel kısıtlardan kaynaklanan eşitsizliklerin dışında eğitime dair hiçbir eşitsizliğin meşruiyeti kabul edilmemektedir. Ülkemizde cinsiyet, sosyal sınıf/tabaka ve bölgelerarası eğitim eşitsizlikleri çeşitli şekillerde varlığını sürdürmeye devam etmektedir. Bu bağlamda, PISA sonuçları dikkate değer görülmektedir.

Örneğin PISA testinde ölçülen durumlardan biri olan: “Okulun bir parçası, onun ğrencisi olmaktan gururlanma duygusu ile ilgili puanlar” a bakıldığında Marmara bölgesinde kızların puanı -0,25, erklerin puanı -0,40’ dır. Bu hususta, Tunceli ilini de kapsayan Doğu Anadolu bölgesinde kızların puanı,-0,35, erkelerin puanı ise -0,55’tir (Kaynak: PISA 2003 n Raporu). Bu puanlardan, Doğu Anadolu Bölgesinde ğrencilerin okulu daha az sevdiği ya da okulun yeteri kadar öğrencilere sevdirilemediği anlaşılmaktadır ki bu olgu başarisızlığın önemli nedenlerinden biri olarak değerlendirilmelidir.

PISA 2009 sonuçlarına göre matematik okuryazarlığında temel yeterlilik düzeyi olarak kabul edilen 2. düzeyin altında en çok ğrencinin Güneydoğu (%65) ve Ortadoğu Anadolu (%59) bölgelerinde olduğu görülmektedir. Diğer bölgelerde ise bu oran %30 ile %45 arasında değişmektedir (PISA 2009 Raporu, sayfa, 121).

PISA 2006 sonuçlarına göre Ege Bölgesinde fen okuryazarlığı puanı 477 iken, Doğu Anadolu’da fen okuryazarlığı puanı 381’e karşılık gelmektedir; matematik okuryazarlığında Ege bölgesinin puanı 452 iken, Doğu Anadolu’nun puanı 368’dir. Okuma becerileri alanında Ege bölgesinin puanı 477 iken, Doğu Anadolu’nun puanı 403’tür (PISA 2006 Raporu s.25, 62, 77).

PISA 2012 sonuçlarına göre fen okuryazarlığında Batı Marmara Bölgesinin puanı 492 iken; Ortadoğu Anadolu Bölgesinin puanı 423’tür. Okuma becerisinde Batı Marmara Bölgesinin puanı 490 iken; Ortadoğu Anadolu Bölgesinin puanı 434’tür. Matematik okuryazarlığında Batı Marmara Bölgesinin puanı 479 iken; Ortadoğu Anadolu Bölgesinin puanı 395’dir. *PISA matematik test ölçeğinde ortalama olarak 41 puanın yaklaşık bir yıllık okul öğrenimine denk geldiği hesaplanmaktadır. Bu durumda Batı Marmara ile Ortadoğu Anadolu arasındaki 84 puanlık farkın yaklaşık 2 yıllık bir okul süresini işaret ettiği söylenebilir(PISA 2012 Ulusal n Raporu s. 16).*

Aynı ölçütün (41 puanlık farkın) fen okuryazarlığı ve okuma becerileri için de geçerli olabileceği kabulünden harekete edersek, Tunceli ilini de kapsayan Ortadoğu Anadolu Bölgesindeki öğrencilerin fen okuryazarlığı alanında 1,5 okul yılı; okuma becerisi alanında yaklaşık 1,2 okul yılı; matematik okuryazarlığında iki okul yılı kadar Batı Marmara Bölgesindeki öğrencilerin gerisindedirler.

2.5. Sağlık Göstergeleri

Devletin en önemli harcama kalemlerinden birisi sağlıktır. Sağlık hizmeti hem gerekli ve önemli hem de pahalı bir hizmettir. Tunceli ilimizde sağlık alanında yapılan harcama ve faaliyetler aşağıdaki başlıklardaki verilerle daha kolay anlaşılacaktır. Türkiye'nin sosyal devlet olma anlayışının getirisi olarak öncelediği hizmetler içerisinde olan sağlık hizmetlerinde de koruyucu politikaları benimsemiş ve daha çok önlemeye yönelik yatırımlara ağırlık verilmiştir.

2.5.1. Kamu ve Özel Sektör Hastaneleri Yatak ve Kapasiteleri

TRB1 bölgesindeki hastanelere bakıldığında Tunceli de Tıp Fakültesi olmadığından üniversite hastanesi bulunmamaktadır. Tunceli'de 2013 verilerine göre hastane sayısı 5'e çıkmış ve yatak sayısı da 187 olmuştur. Halen bu hastaneler hizmet vermektedir. Sağlık açısından diğer illere göre Tunceli'nin daha dezavantajlı olduğu söylenebilir. Bölgede yaptığımız araştırmada odak grup görüşmelerinde vatandaşların sağlık tedavilerinde diğer konularda olduğu gibi Elazığ ilini seçtikleri, özellikle ağır tedavi gerektiren hastalıklarda bunu daha da hızlı yaşadıklarını ifade etmektedirler.

Halkın Tunceli hastanelerinin tam teşekküllü olmadığı yönünde bir algısı bulunmaktadır. Hâlbuki Kamu hastaneleri genel sekreterliği ile yapılan görüşmelerde hastanelerin donanım açısından ciddi bir sorunu olmadığı, birçok tedavi ve operasyonun Tunceli'de yapılabileceğini ifade etmişlerdir. Halkın bu algısının kırılması ve ilgili sağlık kuruluşlarına güveninin sağlanması gerekmektedir. Tedavi için Elazığ ilini tercih etme psikolojik algısının kırılması gerekmektedir.

Tablo 30: 2013 yılı Hastane ve Yatak Sayıları

YIL	Toplam Kurum Sayısı	Toplam Yatak Sayısı	Sağlık Bakanlığı Kurum Sayısı	Sağlık Bakanlığı Yatak Sayısı	Yüz bin kişi başına toplam hastane yatak sayısı
2013	5	187	5	187	219

(Kaynak: Sağlık Bakanlığı İstatistikleri)

Diğer kamu grubu altında Belediyelere ait sağlık kurumlarının yatak sayıları kapsamıştır. Ayrıca, Milli Savunma Bakanlığı'na ait hastanelerdeki yatak sayıları da bu gruba dâhil edilmiştir.

2.5.2. Sağlık Hizmetlerindeki İnsan Kaynağı

Ülkemizde kamu kurumlarında en fazla personel istihdam eden kuruluşlardan birisi Sağlık Bakanlığıdır. Tunceli ilindeki hastanelerde sağlık personeli olarak yeterli sayının olmadığı bilinmektedir. 2013 yılı Sağlık Bakanlığı verilerine göre Tunceli ilinde 54 uzman hekim ve 64 pratisyen hekim olmak üzere kamu ve özelde çalışan toplam 118 hekim bulunmaktadır. Bunun yanında 22 diş hekimi, 271 sağlık memuru, 18 eczacı, 177 hemşire ve 150 ebe bulunmaktadır. Fırat kalkınma ajansı bölgesi olarak düşündüğümüzde Malatya'da 1473, Elazığ'da 1216, Bingöl'de 288 hekim görev yapmaktadır.

Tablo 31: Sağlık Personeli Sayısı

2013	Uzman Hekim	Pratisyen Hekim	Asistan Hekim	Toplam Hekim	Diş Hekimi	Eczacı	Sağlık Memuru	Hemşire	Ebe
Tunceli	54	64	-	118	22	18	271	177	150

(Kaynak: Sağlık Bakanlığı İstatistikleri)

Her alanda olduğu gibi sağlık alanında da vatandaşların bu ili tercih etmediğı, ihtiyacın ağırlıklı olarak zorunlu tayinlerden karşılandığı görülmektedir. İlgı çekici olan ise; bölge halkı kalkınmayı istemekte, ancak yatırımların başka bölgelerden gelmesi yönünde bir beklentileri olduğu görülmüştür. Devlettten çok beklenti vardır. Elini taşın altına koyma ve risk alma eğilimi çok gözlemlenememiştir. Kendi bölge halkından kamu sağlık alanında çalışan personel sayısı da az değildir.

2.5.3. Kişi Başına Düşen Doktor Sayısı, Sağlık Personeli Başına Kişi Sayısı

Aşağıdaki tabloda 2011 yılı itibariyle Türkiye, TRB1 ve Tunceli ilinde sağlık personeli başına düşen kişi sayısına ilişkin verilere yer verilmiştir. Tabloda görüldüğü gibi, 2011 yılı itibariyle Türkiye genelinde 593 kişiye bir hekim düşerken, bu sayı TRB1 Bölgesi için 555, Tunceli için 746'dır. Buna göre hekim

başına düşen nüfus açısından Tunceli hem TRB Bölgesine ve hem de Türkiye geneline göre daha şanssız durumdadır. 2003 yılında uzman hekim başına düşen kişi sayısı 14.673, 2010 yılına gelindiğinde bu değer 1.509, 2013 yılı için bu rakam 1313'dür. Benzer iyileşmeler diğer göstergelerde de yaşanmıştır (2012 Valilik Tunceli Yıllığı). *Kaynak: TÜİK, 2011*

2.5.4. Ölüm Oranları ve Sebepleri

Sağlık alanındaki iyileşmelerin önemli bir ölçütü bebek-çocuk ölüm oranları ve hızının olduğu bilinmektedir. Tunceli'de bebek ölüm oranlarının Türkiye ortalamasının altındadır ve il için olumlu bir göstergedir.

Tablo 32: Bebek Ölüm Hızı, 2009-2014, %

Yıllar	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Türkiye	13,9	12,0	11,7	11,6	10,8	11,1
Tunceli	10,5	10,3	13,4	9,8	5,3	10,8

TÜİK'in 2014 ölüm İstatistiklerine göre Tunceli ilinin beş yaş altı çocuklarda ölüm hızı bölge iller ve Türkiye genelinin altındadır. Tunceli ilinde okuma ve kamusal alanda çalışma oranlarının da Türkiye geneline göre daha olumludur. İlin bu alanda bilinçli bir tavır sergilediği söylenebilir.

Tablo 33: Beş Yaş Altı Çocuk Ölüm Hızı, 2009-2014

	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Türkiye	17,7	15,5	14,9	14,4	13,4	13,3
Tunceli	11,6	11,5	13,4	10,9	9,5	12,7

Ölüm nedenleri incelendiğinde 2013 TÜİK verilerine göre Dolaşım sistemi hastalıklarının daha fazla etkili olduğu görülmektedir. Bunu İyi huylu ve kötü huylu tümörler ve solunum sistemi hastalıkları takip etektedir. Bu ölüm gerekçelerinde Türkiye ortalamalarından ciddi sapma olmadığını göstermektedir.

Tablo 34: Daimi İkametgâha Göre Seçilmiş Ölüm Nedenlerinin Dağılımı, 2013-2014

Ölüm nedeni (UHS-10)								
Daimi ikametgâh	Toplam	Dolaşım sistemi hastalıkları	İyi huylu ve kötü huylu tümörler	Solunum sistemi hastalıkları	Endokrin (iç salgı bezi), beslenme ve metabolizmaya ilgili hastalıklar	Dışsal yaralanma nedenleri ve zehirlenmeler	Sinir sistemi ve duyu organları hastalıkları	Diğer
Türkiye -	360 873	143 084	76 534	35 364	20 095	20 409	14 708	50 679
Tunceli 2013	509	209	111	53	15	35	21	65
Tunceli - 2014	506	231	100	52	24	19	26	54

TÜİK, Ölüm Nedeni İstatistikleri, 2013, 2014

2014 verileri ile 2013 verilerini karşılaştırdığımızda hastalıklar arasında bir takım farklılaşmaların olduğu görülmekle birlikte toplam rakamlar birbirine çok yakındır. Bu tür ölüm gerekçeleri özel bir tedbir almayı gerektiren bir sonuç doğurmadığı kanaatindeyiz.

2.6. Sosyal Hizmetler, Sosyal Yardımlar ve Sosyal İçerme

Sosyal devletin kaçınılmaz getirisi olan sosyal hizmet, günümüz dünyasında tüm toplumların üzerinde durduğu konulardan birisidir. Sosyal hizmetlerin geçmişi insanlık tarihi kadar eskidir. İnsanlar sosyal sorunlarını kendi imkânları ve tecrübeleriyle çözmeye çalışıyorlardı.

Günümüze bu hizmette devlet eliyle verilmekte ve modern sosyal hizmetler kapsamında toplumun dezavantajlı kesim olan çocuk, kadın, aile, engelli, yaşlı ve sosyal yardıma muhtaç insanları kapsamaktadır.

Sosyal hizmetler, özellikle muhtaç insanların yapısal veya çevresel şartlardan kaynaklanan sosyo-ekonomik, psikolojik, kültürel ve manevî ihtiyaçlarını giderebilmek maksadıyla uygulamaya dönük bireysel yöntemlere ihtiyaç duyan bir alandır. Birey, aile/grup ve topluma yönelik devlet; koruyucu önleyici, iyileştirici-geliştirici ve tedavi-rehabilite edici hizmetler sunmaktadır. Bu hizmet; Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı başta olmak üzere bir kısım kamu kurumları tarafından verilmektedir.

Tunceli İlimizdeki sosyal Hizmet kuruluşları da Aile Ve Sosyal Politikalar İl müdürlüğü marifeti ile yürütülmekte ve şu kuruluşları kapsamaktadır. Aşağıda da belirtildiği gibi Tunceli’de 4 adet kuruluş bulunmaktadır. Kapasiteleri dolu olmakla birlikte hizmet alan dezavantajlı grubun tamamı Tuncelili değildir. Diğer illerle eşgüdüm halinde çalışılmaktadır. Bir kısım hizmetler de hizmet alımı kapsamında verilmektedir. ASPB’nın tüm hizmet birimleri dikkate alındığında Tunceli’deki kurum sayısının ve hizmet alanların sayısal ve nevisel olarak çok düşük olduğunu söyleyebiliriz. Birçok kuruluş bu ilde bulunmamaktadır. Böyle birimlere ihtiyaç duyulmaması ise olumlu bir durumdur. Ancak ihtiyaç olduğu halde açılmaması ise bir handikap oluşturur. Bakanlığın hizmet ağına ve temel politikasına bakıldığında, ihtiyaç halinde diğer kurumların açılabilceği söylenebilir.

Tablo 35: Sosyal Hizmetler, Sosyal Yardımlar ve Sosyal İçerme

Kuruluşun Adı	Sayısı	Kapasitesi	Hizmet Alanlar
Huzurevi	1	20	20
Çocuk Evleri Koordinasyon Merkezine Bağlı Çocuk evi	2	12	12
Kadın Konukevi	1	10	4
Zihinsel Engelli Rehabilitasyon Merkezi	1	30	24

Sosyal hizmetin ilgilendiği konulardan birisi de sosyal içermedir. Bakanlığın dezavantajlılığı veya hangi sebeple olursa olsun toplumun dışına itilmek istenen bireylerin toplumla bütünleştirilmesi görevi ana hedeflerindedir. Bakanlığın sosyal içerme ile ilgili Daire Başkanlığı düzeyinde yapılanması söz konusudur.

Sosyal dışlanma; birey veya grupların işsizlik, yoksulluk, eğitimsizlik, engellilik, yaşlılık gibi nedenlerden dolayı eğitim, sağlık ve kültürel imkânlardan yararlanamaması, üretim etkinlikleri içinde yer alamaması ve karar alma süreçlerine katılamaması şeklinde tanımlanabilecek kapsamlı ve çok boyutlu bir kavramdır. Sosyal içerme, sosyal dışlanmaya maruz kalan birey veya grupların, sosyoekonomik hayatta yer almalarına engel olabilecek faktörlerin ortadan kaldırılarak; hayat standartlarının toplumda kabul edilebilir bir düzeye getirilerek toplumla bütünleşmelerinin sağlanmasıdır. Sosyal içerme tutum ve davranışta değişim ve ortak bir kimlikte buluşmadır.

2.6.1. İlde Dağıtılan Sosyal Yardım Rakamları

2012 yılı verilerine göre Tunceli ilimizde toplanan 4013 aile bazında 12736 kişiye sosyal yardımlaşma ve Dayanışma Vakfından bir şekilde yardım yapılmıştır. Tunceli ilinde Merkez ilçe, Ovacık, Pertek ve Hozat ilçelerinde yardımlardan yararlanma oranının daha yüksek olduğu görülmektedir.

Tablo 36: İlçelere Göre Vakıf Bazlı Yardım Durumu (Ocak - Aralık 2012)

İL	VAKIF	Tamamlanan		
		Hane Sayısı	Fayda Sahibi Sayısı	Yardım Tutarı
TUNCELİ	ÇEMİŞGEZEK	338	976	511.815
TUNCELİ	HOZAT	600	1.852	1.360.349
TUNCELİ	MAZGİRT	154	394	158.314
TUNCELİ	NAZİMİYE	407	1.283	429.370
TUNCELİ	OVACIK	441	1.614	2.137.550
TUNCELİ	PERTEK	694	1.777	1.319.676
TUNCELİ	PÜLÜMÜR	228	630	750.080
TUNCELİ	TUNCELİ MERKEZ	1.251	4.210	1.720.022
TUNCELİ	TOPLAM	4.013'	12.736	8.387.176

Kaynak: Sosyal Yardımlaşma Vakfı Bazlı Yardım Durumu, Aile ve SB Bakanlığı 2012

TRB1 bölgesi için vakıf bazlı yardım durumu oranları aşağıdaki tabloda incelendiğinde, Tunceli ilinin diğer illere göre ciddi bir şekilde sosyal yardım alma payının düşük ve vakfın hizmetlerinden yararlananların sayısı oldukça az olduğu görülmektedir.

Tablo 37: İllere Göre Vakıf Bazlı Yardım Durumu (Ocak - Aralık 2012)

İller ve Bölge	Hane Sayısı (%)	Fayda Sahibi Sayısı (%)	Yardım Tutarı(%)
BİNGÖL	30,9%	35,0%	34,4%
ELAZIĞ	28,4%	28,3%	24,4%
MALATYA	33,6%	31,0%	29,3%
TUNCELİ	7,1%	5,7%	11,9%
TRB 1	100,0%	100,0%	100,0%

Bu veriler 2015 yılı Temmuz ayında Tunceli SYDV'den alınmıştır.

2015 yılı Ağustos ayı verilerine göre 2470 kişiye düzenli merkezi yardım, 8.417 kişiye yakacak yardımı, 181 eşi vefat etmiş kadına sosyal yardım, 844 çocuk için annelere Şartlı Eğitim Yardımı ve Şartlı Sağlık Yardımı, 6 kişiye Şartlı Gebelik Yardımı, 31 muhtaç asker ailesine ekonomik destek yardımı yapılmıştır. 2022 sayılı Kanun kapsamında (Yaşlılık, Engelli, Engelli Yakını, Silikosiz Yardımları) 1686 kişiye sosyal yardım, 19 Mülteci/Sığınmacı/Refakatsiz kişiye sosyal yardım, 12.418 kişiye aile yardımı, 8331 kişiye eğitim yardımı, 197 kişiye Özel Amaçlı Yardım (aşevi, afet v.b.) yapılmıştır. 8 Projeye (gelir getirici, kırsal alanda sosyal destek projesi, istihdam eğitimi, sosyal hizmet projeleri, geçici istihdam projeleri) ekonomik destek sağlanmıştır.

2.6.2. Sosyal Yardım Algısı

Araştırmamızın nicel ve nitel verilerine baktığımızda Tunceli'de sosyal yardım konusunda vatandaşların farklı görüş ve algıları göze çarpmaktadır. Bir kısım vatandaşlar devletin yaptığı sosyal yardımları bireyleri deşifre edici ve incitici olarak bulmakta ve devletin vatandaşı kendisine ısındırmak için bu yola başvurduğunu düşünmektedirler. Bir kısmı ise sosyal yardımların gerekli olduğunu ve yapılanın doğru olduğunu düşünmektedir.

2.6.3. Dezavantajlı (Engelliler, hükümlüler vb.) İstihdamı Sorunları

Tunceli ilinde engellilerin istihdamına yönelik aktif bir çalışma bulunmamakla birlikte engellilerin işe yerleştirilmesi, kamu ve özel sektörde çalıştırılma zorunluluğundan kaynaklanan istihdam unsurları aktif bir şekilde uygulanmaktadır. İlimizdeki engelli sayısı da ülke genelinin altındadır.

Özellikle işgücü piyasasında çalışması zor olan engelliler için şartlarına uygun işyerleri tanzim edilmesi ve çalıştırılmaları gerekir. Engelliler; sağlıklı insanlarla aynı ortamda çalışmayı tercih etmekte ve toplumdaki dışlanma korkusu yaşamaktadırlar. İşgücü piyasası, alışveriş ortamı, sosyal alanlar, spor alanları ve eğitim yuvalarında sağlıklı insanlara sunulan imkânlardan yararlanmak istemektedirler. Engellilere dönük hizmet alanlarından en önemlisi engellinin çalışma yaşamına katılmasının sağlanmasıdır. Engellilerin çalışma hayatına katılması; sosyal güvence ve maddi kazanç sağlayacak; toplumla bütünleşme ve kaynaşmayı da beraberinde getirecektir. 2012 yılı ASP il Müdürlüğü verilerine göre Tunceli il genelinde engelli sayısı 1804 kişi olup, bunların 1275'i bedensel, 409'u zihinsel, 120'si de ruhsal engellidir.

TRB1 bölgesindeki engelliler sayısal olarak Türkiye ortalamasının üzerindedir. Ancak Tunceli ili genel ortalamaya yakın bir seyir halindedir. Sosyal dışlanmaya maruz kalan grupların en belirgin özellikleri; topluma katılamama, yetersiz donanımına sahip olma ve kendilerini yetersiz hissetmeleridir. Sosyal dışlanmışlık bu anlamda iki taraflı cereyan eden bir olgudur.

Dezavantajlı gruplar topluma entegre olmada güçlük çekerken toplumda, sosyal dışlanma riski altında bulunan grupları içine almakta tereddüt etmektedir. Sosyal dışlanma etkenleri açısından en riskli olan, her iki kesimin sosyal bütünleşme becerisini gösterememesidir. Sosyal dışlanma; mallar ve hizmetlerden, emek piyasasından, güvenlikten, topraktan ve insan haklarından dışlanma olmak üzere toplam beş kategoride incelenebilir.

Engelliler sosyal ilişkilerden, kültürel faaliyetlerden, toplumsal faaliyetlerden, temel hizmetlere erişimden ve yakın çevreden dışlanma yaşamaktadırlar. Bu unsurların engelliler lehine tanzim edilmesi çok önemlidir. Bunun yanında eğitim imkanlarından mahrum kalmamak için özel eğitim ve rehabilitasyon merkezleri açılmalı ve işlevsel hale getirilmelidir.

2.6.4. Kamusal Hizmetlere Ulaşma Durumu

Engellilerin kamusal hizmetlere erişimde ve onları kullanmada da bir takım sıkıntıları vardır. Her ilde olduğu gibi Tunceli’de de engellilerin erişimi açısından fiziki yapıda, şehir planlamasında, kamusal alanlara, eğitim kurumlarına ve evlere erişimde sorun yaşanmaktadır. Engelliler dâhil herkesin kullanım ve erişilebilirlik ihtiyaçları karşılanabilecek düzenlenmeler yapılmalıdır.

2011 TÜİK verilerine göre; Türkiye’de ülke genelinde duymada, konuşmada, yürüme, merdiven çıkma ve inmede zorluk çektiğini belirtenlerin oranının en yüksek olduğu il Tunceli’dir. Engellileri ruhsal, zihinsel ve bedensel diye üç ana grupta toplayabiliriz. Bedensel engelliler de görme, işitme, konuşma, yürüme engelliler diye gruplara ayırabiliriz. Yaşıtlarına göre öğrenmede/basit dört işlem yapmada/hatırlamada/dikkatini toplamada zorluk yaşayan engelliler de genel ortalamaya göre Tunceli’de az değildir.

Ülkemizde engelli ve yaşlıların sayısal olarak artması onlara yönelik bakım hizmetlerinin önemini artırmıştır. Yaşlı ve engelliler için oluşabilecek her türlü risk onların yakın çevrelerini rahatsız edecek ve toplumun diğer katmanlarını da

etkileyecektir. Ortalama yaşam süresinin artması, düşük doğum ve ölüm hızı, halk sağlığı hizmetlerinin yaygınlaşması dünya nüfusunun giderek yaşlanmasına ve yaşlanma süreci ile birlikte kronik hastalıkların artmasına neden olmaktadır. Bunun sonucu olarak ilgili grubun bakımı gündeme gelmektedir. Bakım; temel ihtiyaçlarını yeterince karşılayamayan, hayat kalitesinden uzaklaşan, şahsî tercihlerini kullanmada ve hayatının devamının sağlanmasında kişinin aile, akraba veya uzmanların desteğine ihtiyaç duymasıdır.

Bakıma muhtaçlık, kişinin bedensel hareket edebilirliğinin engellenmesi veya kısıtlanması sonucunda gerek beden temizliği, gerek beslenme, gerekse ev idaresinde değişik yoğunlukla bir bakıcının bakımına ihtiyaç duyma halidir.

Bakım hizmetlerinin öncelikli hedefi bakıma muhtaç bireyin ailesinin yanında sosyal çevresinden koparılmadan bakılmasıdır. Bakım hizmetleri kapsamında ailenin de maddi ve manevi olarak desteklenmesi gerekmektedir. Aslında Türkiye genç nüfus özelliğini orta yaş nüfusa doğru çekmektedir. Halen %7 seviyesinde seyreden yaşlı nüfus önümüzdeki 20 yıl içinde %14-15'lere geleceği düşünülmektedir. O zaman özellikle evde bakım hizmetlerinin artması kaçınılmaz olacaktır.

Engelli ve yaşlılar kurumda ve evde bakım hizmetleri kapsamında bakılmaktadır. Bakım hizmetlerinin verildiği yerler; Bakım Ve Rehabilitasyon Merkezleri, Resmî Kurum ve Kuruluşlara Ait Bakım Merkezleri, Özel Bakım Merkezleri ve Evde Bakım Hizmetleridir. Kurum bakımı, evde verilecek desteğe rağmen bakılamayacak derecede yardıma ihtiyaç duyan, bakacak ailesi ve yakını bulunmayan veya aile yanında bakılması mümkün olmayan bireylerin bireysel, sosyal, psikolojik ihtiyaçlarının giderildiği, boş zamanlarını değerlendirici etkinliklerin yapıldığı, sosyal ilişkilerinin ve aktivitelerinin arttırıldığı bakım türüdür.

Evde bakım hizmetleri ise; tıbbi hizmetlerin, sosyal hizmet müdahalesi ile bütünleşerek ekip üyelerinin işbirliği ve eşgüdümü ile sürekli, kapsamlı ve organize bir çalışma sonucu sunulan koruyucu, önleyici ve tedavi edici hizmetler bütünüdür. Engelli ve yaşlıların yakınları tarafından bakılması da evde bakım kapsamında değerlendirilmektedir. Çünkü yakınları tarafından bakılan engellilerin yakınlarına bu bakım karşılığı aylık ücret ödemektedir.

Tunceli ilimizde Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına bağlı biri engellilere diğeri yaşlılara yönelik iki tane kurumsal bakım merkezi vardır. Zihinsel engelli bakım ve rehabilitasyon merkezi ve yaşlılara yönelik Huzurevi Yaşlı Bakım Ve Rehabilitasyon Merkezi. Aslında huzurevleri yaşlıların barınması için organize edilmiş bir kuruluş olmakla birlikte birçok huzurevi aynı zamanda bakım hizmeti de vermektedir. Her iki kuruluşta tam kapasite çalışmaktadır. Ancak hizmet alan engelli ve yaşlıların tamamı Tunceli iline ait değildir. Tunceli halkı da başka illerin bakım merkezlerinden yararlanmaktadır. Türk toplumunun inanç ve kültürel yapısı gereği birçok engelli ve yaşlımız kendi evinde bakılmayı tercih etmekte ve ailelerde bu özveriyi göstermektedir.

Şu bir gerçek ki engelliler ve yaşlılar kurum bakım hizmetlerinden memnun kalmamakta ve ömürlerini geçirdikleri kendi sosyal ortamlarını tercih etmektedirler. Bakım hizmetlerindeki hizmet dönüşümü gereği devlet bakıma muhtaç engellisi ve yaşlısı olan aileleri bakım yönünde verdikleri hizmet gereği ekonomik olarak desteklemekte ve bakımın da verimini artırma yönünde iyileştirmelere gitmektedir. Her ilde olduğu gibi Tunceli’de de evde bakım aylığı adı altında ağır engeli olan ve gelir seviyesi düşük olan 1150 engellinin ailelerine bir asgari ücret seviyesinde bakım parası ödemektedir. Bu durum engelli ailelerini ekonomik olarak rahatlatmakta ve başka bir işte çalışma gereği duymadan bakıma muhtaç engelli ve yaşlısına kendi evinde bakmaktadırlar.

2.6.5. Huzurevi İhtiyacı ve İşleyişi

Tunceli’de 2010 yılında açılan 10 tanesi normal bakım ve 10 tanesi özel bakım olmak üzere toplam 20 kapasiteli “Tunceli TOKİ Huzurevi Yaşlı Bakım Ve Rehabilitasyon Merkezi” bulunmakta ve tam kapasite çalışmaktadır. Yaşlıların sayısı her geçen gün arttığı dikkate alındığında Tunceli ilinin bir huzur evine daha ihtiyacı olduğu görülmektedir. Huzurevinde 60 yaş ve üzeri olan yaşlıların barınma, beslenme ve sağlık ihtiyacının giderilmesi, sosyal ilişkilerinin devamının sağlanması ve sıcak bir ortamda hayatlarını sürdürmeleri hedeflenmektedir. Kişisel bakımını yapabilecek kadar sağlık açısından yeterli olan yaşlıların kabul edildiği bu kuruluşlarda bakım hizmeti de verilmektedir.

2.7. Gündelik Hayat

Vatandaşların boş zaman değerlendirme, bölgenin sosyal dokusu ve gündelik hayatta rahat hareket etme anlamındaki yaşamları imkân, ihtiyaç ve yaşam tarzları hakkında bilgi edinmemize katkı sağlayacaktır.

2.7.1. Boş Zamanları Değerlendiriş Biçimleri

Bir toplumdaki insanların ilgi alanları, hedefleri ve imkânlarını öğrenmek için önemli bir ölçüt olan boş zaman değerlendirme yöntemleri birey veya toplumun eğilimlerini anlamada önemli bir yer tutmaktadır. Boş zamanı değerlendirme bilimsel literatürde şöyle tanımlanır: kişinin meslek, aile ve toplum görevlerini yaptıktan sonra, dinlenmek, eğlenmek, toplumla olan ilişkilerini arttırmak, meslek dışı öğrenimini geliştirmek veya topluma kendi isteğiyle katılmak amacıyla kendi seçeceği işler ve meşguliyetlerdir.

Boş zaman değerlendirme; bireyin kendini ifade etme ve var olan güçlerini ortaya çıkarıp geliştirebilme fırsatı verir. Bireyin içinde yaşadığı doğal ve toplumsal çevreyi tanınmasına ve çevre ile sağlıklı ilişkiler kurabilmesine yardımcı olur. Bireyin yeni bilgi ve beceriler kazanmasına, kendini geliştirme ve yenilemesine, fiziksel, zihinsel ve ruhsal rahatlama sonucu yeniden verimli çalışma gücü kazanmasına yardımcı olur. Doğru seçilmiş etkinliklerle değerlendirilen boş zamanlar toplumda; kalkınmayı hızlandırır, toplumsal ilişkileri güçlendirir, üretkenliği ve verimi artırır, yasa dışı olayların ve suç oranının azalmasına katkıda bulunur ve çatışmaların en aza indirilmesine yardımcı olur.

Hobiler bir nevi boş zaman değerlendirme aktivitelerini gösterir ve bu yöndeki seçimler daha çok kişiden kişiye değişebilmektedir. Bu konudaki veriler ve yorumlar 2. Bölümde işlenecektir.

2.7.2. Sportif Faaliyetler ve Bunlara Katılma Durumu

Her ilde olduğu gibi Tunceli ve ilçelerinde de vatandaşların ve geleceğin teminatı gençlerin spor ihtiyaçlarını karşılamak üzere birçok branşta spor tesisleri bulunmaktadır. Tunceli ilinde 4 ihtisas, 7 müessese, 15 okul ve 11 spor kulübü olmak üzere toplam 37 spor kulübü faaliyet göstermektedir.

Tablo 38: Tunceli’de Spor Kulüplerinin Türlerine Göre Dağılımı

İhtisas Kulübü	Müessese Kulübü	Okul Kulübü	Spor Kulübü	Toplam
4	7	15	11	37

Tunceli Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü'nün 2012 yılı verilerine göre İLde kayıtlı 2.409 bayan ve 4.231 erkek olmak üzere toplam 6.640 lisanslı sporcu bulunmaktadır. Bu lisanslı sporcuların faal olarak spor yapanları 178'i bayan ve 289'u erkek, toplam 467 sporcudur.

Nüfus yoğunluğuna göre kıyaslamak gerekirse Tunceli amatör sporlarda ve gelişime açık ve bedensel olarak çok faydalı denebilecek birçok alanda spor yaptıkları görülmektedir. Bir diğer dikkati çeken konu ise kadınların spora önem verdikleri ve farklı branşlarda lisanslı spor yaptıkları ve başarılı olduklarıdır. Örneğin halk oyunlarında kadınlar ön plandadır. Atletizm, badminton, basketbol, halk oyunları, karate ve voleybol gibi alanlarda Tuncelili bayanlar Türkiye ortalamasının üzerindedir.

2.7.3. İç ve Dış Seyahat/Geziler

Tuncelililerin bir bölümünün il dışında Türkiye'nin çeşitli illerinde yaşadığı bilinmektedir. Bu bağlamda Tunceli'nin birçok ille bağlantısı vardır. Vatandaşların yakınlarını ziyaretleri ve yakınlarının Tunceli'yi ziyareti gibi bir hareketlilik söz konusudur. Özellikle bayram gibi özel günlerde bu sirkülasyon açıkça görülür. Zaman zaman taşımacılık şirketleri ve turizm sektörü Tunceli'ye ve Tunceli'den de başka iller gezi ve ziyaret programları düzenlemektedirler. Tunceli'nin kendine has bir dokusu ve tarihi özellikleri vardır. Gezi unsuru olabilecek çok miktarda Höyük bulunmaktadır. Pulur, Yeniköy, Til, Göktepe, Efkâr Tepesi, Pınarlar kaynar höyüğü gibi tarihi yerleri mevcuttur. Örneğin Mazgirt ilçesine bağlı Kuşçu köyünde "Til Höyüğü", Göktepe köyünde "Göktepe Höyüğü", Ovacık-Köyünü mevkiinde ise "Efkâr Tepesi Höyüğü" vardır. Efkâr Tepesi Höyüğü 1994 yılında, Til Höyüğü 1996 yılında 1.Derece Arkeolojik Sit Alanı olarak ilan edilmiştir. Ancak her üç höyükte de bugüne kadar hiçbir kazı çalışması yapılmamıştır.

Ayrıca bünyesinde kaleler, camiler, türbeler, kiliseler, köprüler bulunmaktadır. Örneğin; Ambar kalesi, Çemişgezek kalesi, Mazgirt Kalesi, Pertek Kalesi gibi), Yelmaniye Medresesi, Süleymaniye (Kale) Camii, Hamidiye Medresesi (Çemişgezek), Ulukale Camii (Çemişgezek), Uzun Hasan Türbesi, Ferruh-Şad Bey Türbesi (Çemişgezek) Hamam-ı Atik (Eski Hamam), Kışla binanı, askeri Gazino binası, Tahar (Yusuf Ziya Paşa) Köprüsü, Aşağı Köprü, Sivdin Köprüsü, İn Delikleri (Derviş Hücreleri), Kilise (Hozat), Kale Köyü Kalesi (Mazgirt), Bağın Kalesi (Mazgirt), Gölbağı Ermeni Kilisesi (Mazgirt), Derun-i Hisar (Sağman)

Kalesi (Pertek, Sungur Bey Camii (Pertek), Çelebi Ağa Camii (Pertek), Sağman Camii (Pertek), Mahsume (Besime) Hatun Türbesi (Pertek), Gelin Odaları ve Mağaraları (Pülümür), Hatun Köprüsü (Pülümür) ve Buyerbaba Krater Gölü gibi birçok tarihi ve turistik sahaları vardır. Pertek Termal Tesisleri özellikle Elâzığ'dan bol miktarda müşteri çekmekte ve bölgeye hareketlilik katmaktadır

2.8. Sosyal Örgütlenme ve Sivil Toplum Kuruluşları

Tunceli'nin tarihsel ve siyasal hafızası ile sosyal dokusu sosyal örgütlenmeyi teşvik edici bir rol oynar. Belli bir amaç etrafında toplanmış insanların toplum yararını ön plana çıkartarak çeşitli örgütler vasıtası ile işlerlik kazandırdıkları çağdaş toplum aynı zamanda örgütlü toplum olarak da nitelendirilmektedir. Toplumsal talepler Tunceli'de daha çok Sivil toplum örgütleri tarafından dile getirilmektedir. Sivil Toplum Kuruluşları, kamu dışı (devlet) organizasyonları tarif eder. Resmi organlardan bağımsız olarak politik, sosyal, kültürel, hukuki ve çevresel amaçlar doğrultusunda lobi çalışmaları yaparak kamuoyu yaratmaya çalışır. Sivil toplum örgütleri ile adı anılan dernek, vakıf ve örgütlere üye kişiler gönüllülük esasına dayalı bir sözleşmeye tabidirler. Kar amacı gütmeyen bu kuruluşlar devletten herhangi bir yardım da almaz. Gerek idari gerek ise ekonomik yapısının bağımsızlığı bu örgütlerin kamuoyu üzerindeki gücünü artırır.

2.8.1. Dernekler, Faaliyetleri ve Bunlara Üyelik Durumu

Sivil toplum örgütleri Tunceli'de daha çok dernekler üzerinden faaliyetlerini yürütmektedir. Gerek yasal mevzuatın daha elverişli olması gerek ise pratik kaygılardan dolayı bölgede derneklerin popülerliği iyice artmıştır. Hatta şunu rahat bir şekilde söyleyebiliriz ki "TRB1 Bölgesinde dernekleşme artmış ve Türkiye dernekleşme oranına yaklaşılmıştır. Aynı şekilde dernek başına düşen nüfus sayısının artışta olduğu söylenebilir" (FKA:65). Tunceli'deki dernek ve sivil toplum örgütlerinin durumu da bölge ile uyumlu bir hal göstermektedir. Ayrıca bu bölgede yaşayan insanların dışarıda kurduğu çok sayıda hemşeri derneği de mevcuttur. Tunceli'deki dernekler daha çok siyasi, kültürel, ekonomik ve sosyal talepleri gidermek amacı ile kurulmuştur. Aşağıda faal dernek sayıları ve üye sayıları karşılaştırmalı olarak verilmiştir. Bu tabloya göre 2013 yılında Tunceli'deki faal dernek sayısı 109 bu derneklerin toplam üye sayısı ise 3819 dur.

Tablo39: Dernek Sayıları

	Faal Dernek Sayısı		Üye Sayısı		Nüfus		Üye Sayısı Oranı		Dernekleşme Oranı	
	2010	2013	2010	2013	2010***	2013****	2010	2013	2010	2013
MALATYA	651	863	34.561	41.170 ⁺	736.884	762.366	4,69	5,40	0,088	0,113
ELAZIĞ	437	577	27.503	39.533	550.667	562.703	4,99	7,03	0,079	0,103
BİNGÖL	167	238	7.571	9.548	255.745	262.507	2,96	3,64	0,065	0,091
TUNCELİ	113	109	3.590	3.819	83.061	86.276	4,32	4,43	0,136	0,126
TRB1	1.368	1.787	73.225	94.070	1.626.357	1.673.852	4,50	5,62	0,084	0,106
TÜRKİYE	86.324	94.124	7.396.591	8.852.907	72.561.312	75.627.384	10,19	11,71	0,119	0,125

Sivil Toplum Kuruluşları sayısı ve bireylerin STK'lara üyelik oranı ülkemizde olduğu gibi Tunceli ve çevre illerde de düşük düzeydedir

Dernekler söz konusu olduğunda siyasi, etnik ve dini kimlik tercih nedeniyle (İnsan hakları Derneği, Pir Sultan Abdal Derneği), vakıflarda, TEMA gibi çevresel duyarlılığı yansıtan örgütler ön plan çıkmaktadır.

2.8.2. Sendikalar, Faaliyetleri ve Bunlara Üyelik Durumu

Sendikal faaliyetlerin dağılımı ilin mevcut iş kapasitesi üzerinden değerlendirildiğinde Türkiye'nin ortalamasının üstünde bir görünüm gösterir. Ayrıca sendikal faaliyetlerde hükümet karşıtı muhalif sendikalara üye oranı diğer illere göre yüksektir. Bu kentin hem etnik hem de ideolojik muhtevası ile doğru orantılıdır. Sendikal faaliyet işçi ve memur sendikaları olarak iki kısımda incelendiğinde aşağıdaki tablolar özetleyici olacaktır.

Tablo 40: İşçi Sayısı, Sendikalaşma Oranları ve Üye Sayıları

İl Adı / İş Kolu	İşçi Sayısı	Üye Sayısı	Sendikalaşma Oranı (%)
Tunceli	4,975	1,107	22.25
Avcılık, balıkçılık, tarım ve ormancılık	118	41	34.75
Gıda sanayi	275	32	11.64
Madencilik ve taş ocakları	99		0.00
Petrol, kimya, lastik, plastik ve ilaç	129		0.00
Dokuma, hazır giyim ve deri	11		0.00
Ağaç ve kâğıt	52		0.00
İletişim	60	46	76.67
Basın, yayın ve gazetecilik	24		0.00
Banka, finans ve sigorta	24		0.00
Ticaret, büro, eğitim ve güzel sanatlar	836	155	18.54
Çimento, toprak ve cam	26		0.00
Metal	80	4	5.00
İnşaat	1,214	130	10.71
Enerji	307	187	60.91
Taşımacılık	176	5	2.84
Gemi yapımı ve deniz taşımacılığı, ardiye ve antrepoculuk	11		0.00
Sağlık ve sosyal hizmetler	86	17	19.77
Konaklama ve eğlence işleri	382	8	2.09
Savunma ve güvenlik	181	94	51.93
Genel işler	884	388	43.89
<i>Kaynak: T.C. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı / Çalışma İstatistikleri Bilgi Sistemi (ÇİBS)</i>			

Tunceli’de toplam İşçi sayısı 4975’dir. Bunların 1107’si sendikalıdır. Bu oran yaklaşık olarak %22 tekabül etmektedir. Türkiye’de toplam sendikalı işçi sayısı 922000 civarındadır. Türkiye’de yaklaşık 10 milyonun üzerinde işçi varken sendikalı işçilerin oranı %8,94’e denk geliyor. Tunceli ise sendikalı işçi oranında Türkiye ortalamasının üstünde bir görünüm göstermektedir. Bu kentin emeğe ve emek haklarına verdiği önemin bir göstergesi olarak ta okunabilir.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının 2015 Temmuz ayı istatistiklerine göre, 2 milyon 354 bin 314 memurdan 1 milyon 679 bin 28’inin sendikaya üyeliği bulunuyor. Tunceli’de kamuda çalışan sendikalı memur sayısı aşağıdaki tabloda verilmiştir.

Tablo 41: Tunceli’de Kamuda Çalışan Sendikalı Memur Sayısı

Erkek	670	TOPLAM
Kadın	470	1134

Çalışmada sendikalı katılımcı sayısı, cinsiyet değişkeni de baz alınarak Tablo 5’de gösterilmiştir. Katılımcıların %50 si sendikalı çalışandır ve bu oranın büyük bir kısmını erkekler oluşturmaktadır.

Tablo42: Cinsiyete Göre Sendikaya Üyelik

Herhangi Sendikaya Üyelik	%50
Erkek	%62,5
Kadın	%37,5

2.8.3. Oy Verme Davranışları

Tunceli’de 2015, Kasım genel seçimleri494 sandıkta gerçekleşmiş ve toplam 63985 seçmenin 51844’ü oy kullanılmıştır. Katılım oranı % 81,03’tür. Bu oran Türkiye’de %85.18 idi.

Katılım oranı hemen hemen Türkiye ortalamasına yakın bir seyir izler. Bölge iki milletvekilini muhalif partilerden çıkartmıştır.

HDP daha önce önemli bir başarı kazanamadığı Ovacık, Hozat ve Nazimiye gibi ilçelerde birinci parti çıkmış, CHP ise sadece Pülümür’de başarılı olmuştur. Haziran seçimlerinde Tunceli’de önemli bir başarı kazanamayan CHP bu seçimde bir milletvekili kazanarak bölgedeki siyasi iddiasını sürdürmüştür.

Tablo43: Tunceli Seçim Bölgesi Oylarının İlçelere Göre Dağılımı

İLÇE	HDP	CHP	AK Parti
Merkez	13,606 (%63,61)	5.565(%26,02)	1.343(%6,28)
Mazgirt	3.628 (%69,26)	1,122(21,42)	349 (%6,66)
Pertek	3.460(%49,11)	1924(% 27,3)	1.307(18,55)
Hozat	1,746 (%52,39)	1,281 (%38,43)	177(%5,31)
Ovacık	2,373(%60,61)	1,353(%34,56)	101(%2,58)
Nazimiye	1,321 (%64,72)	616(%30,18)	40 (%1,96)
Pülümür	821(%39,02)	1,186(%56,37)	52(%2,47)
Çemişgezek	927(%19,10)	1046(%21,55)	2.468(%50,84)

2.8.4. Siyasal Tercihlerde Göz Önünde Tutulan Faktörler

Tunceli’de yukarıda da belirlediğimiz gibi demografik kompozisyon oy verme davranışında oldukça etkili bir değişkendir. İnsanların etnik durumu siyasi tercihlerinde belirleyici bir özelliğe sahiptir. Laiklik, demokrasi, özgürlük ve eşitlik gibi dezavantajlı grupların hassasiyetlerine vurgu yapan ilkeler Tunceli halkının siyasi tercihlerinde en çok payı olan değişkendir. Bu değişkenden sonra etnik özellikler önemli bir belirleyiciliğe sahiptir. Aşağıda Tunceli’de seçmenin siyasi tercihleri en çoktan en aza doğru sıralanmıştır.

1. Partinin savunduğu siyasi Fikirler ve ilkeler
2. Adayın etnik kimliği
3. Partinin seçim kampanyası ve vaatleri
4. Parti Lideri
5. Adayın kişiliği
6. Partide tanıdık birilerinin olup olmamasına göre
7. Diğer faktörler

2.9. Medya ve Kültürel Faaliyetler

Tunceli’de yerel anlamda üç tane günlük gazete çıkmaktadır. Kadın girişimciler tarafından çıkartılan *Tunceli Emek* gazetesinin yanı sıra *Tunceli’nin Sesi* (Özgür Dersim) ve *Tunceli Halkının Sesi* (Dersim Haber) gazeteleri hem günlük olarak basılan hem de internet ortamında yayınıni sürdüren gazetelerdir. Ayrıca Aylık olarak Ankara merkezli “*Dersimde İklim*” gazetesi çıkmaktadır. İnternet ortamında yayınlanan *Çıla*, *Neweda Dersim*, *Dersim News* siteleri de yayın hayatına devam etmektedir.

Bu gazeteler ilin politik ve kültürel ihtiyaçlarına cevap verirken derneklerin çıkarttığı yayınlar ile *Munzur Dergisi* etnografik çalışmalar bölgenin kültürel dokusunu keşfetmeye çalışır.

Tunceli’deki tane yerel radyo, yayın hayatına devam etmektedir. Bu radyolar; *Radyo Barış* ve *Munzur Radyo*’dur. Radyo Barış aynı zamanda Televizyon kanalı Barış TV olarak ta hizmet vermektedir. Katılımcılarımız her iki radyoda yer alan programları ilgi ile takip etmekte ve kültürel ihtiyaçlarına cevap bulmaktadır.

2.10. Adalet, Suç ve Güvenlik

2.10.1. Tunceli İlinin Suç ve Suçluluk Yapısı

Günümüz toplumlarında işlenen suç ve şiddet olayları, önemli toplumsal sorunların başında gelmektedir. Özellikle toplumlarda suç olaylarının yaygınlığı, toplumda yaşayan bireyler ve mağdurlar arasında ciddi korkulara ve travmalara yol açabilmektedir. Aynı şekilde, suç korkusu veya suça maruz kalabilme endişesi, bazı bireylerde derin bir güven ve kuşku sorununu yaratarak, yaşam kalitesini ve insan ilişkilerini ciddi düzeyde olumsuz olarak etkileyebilmektedir.

Bu çerçevede bir toplumda veya ilde gerçekleşen suç ve şiddet olaylarının oranı, söz konusu yerleşim yerinin güvenli ve yaşanılır olup olmadığının önemli bir göstergesini oluşturduğunu söylemek mümkündür. Çünkü genelde ülkelerin ve özelde de illerin yaşanılabilir ve huzurlu endeks saptamalarında, söz konusu ülke veya illerde gerçekleşen suç oranları veya yaşanan adli vakalar önemli bir ölçüt olarak ele alınmaktadır. Örneğin Sydney, Avusturya merkezli "Ekonomi ve Barış Enstitüsü", her yıl Küresel Barış Endeksi (Global Peace Index) adıyla bir rapor yayınlamaktadır. Küresel barış endeksi, ülkelerin veya bölgelerin barışçıl aynı şekilde de huzur konumunu ölçmek için kullanılmaktadır. Bu raporda, ülkelerin/bölgelerin puanlanmasında aşağıda belirtilen 22 kriter kullanılmaktadır:

(bkz. <http://www.visionofhumanity.org>).

1. Toplumun suç algısı
2. İç güvenlik/polis sayısı (100 bin kişi başına düşen polis sayısı)
3. Cinayet oranları (100 bin kişiye düşen cinayet oranı)
4. Cezaevi nüfusu (100 bin kişi başına düşen tutuklu ve hükümlü sayısı)
5. Hafif silahlara erişim kolaylığı
6. Örgütlü iç çatışmaların sayısı
7. Şiddet olayları, şiddet suçlarının seviyesi
8. Siyasi istikrarsızlık
9. Siyasal terör veya şiddet

10. Silah ithalatı (alım düzeyinde kişi başına düşen silah hacmi)
11. Terör faaliyetleri
12. İç çatışmalarda ölenlerin sayısı
13. Askeri harcamalar (askeri harcamaların gayri safi yurt içi hasılaya oranı)
14. Ordu mensubu sayısı
15. Birleşmiş Milletlerin barışı koruma konusunda verdiği maddi fonlar
16. Savunma ağı ve Nükleer silah kapasitesi
17. Silah ihracatı (satış düzeyinde kişi başına düşen silah hacmi)
18. Yerinden edilmiş veya göç etmek zorunda kalmış insan sayısı
19. Komşu ülkelerle ilişkiler
20. Hükümet ve yerel güçler arasında yaşanan şiddet içeren çatışmalar
21. İç/ organize çatışmalardaki ölü sayısı
22. Dış kaynaklı organize çatışmalardaki ölü sayısı

Ülkelerin barışçıl pozisyonlarını belirlemek için kullanılan bu ölçütler, aynı zamanda illerin de - dolayısıyla Tunceli'nin de - barışçıl konumlarını belirlemede kullanılabilir. Bu nedenle burada Tunceli İlinde yıllar bazında işlenen suç oranları, burada yaşayan bireylerin suç oranlarına/korkusuna ilişkin algıları, en çok işlenen suç türleri, cezaevindeki tutuklu ve hükümlü sayısı, şiddet olaylarının yaygınlığı ve gerçekleşen terör olaylarının sayısını tespit etmek bu araştırma açısından önem arz etmektedir.

Suç ve şiddet açısından Tunceli ilinin analizi veya Tunceli ilinde gerçekleşen suç ve şiddet olaylarının/oranlarının tespiti, ilin diğer sosyal değişkenleri açısından da bir fikir verme açısından önem taşımaktadır. Özellikle işsizlik ve istihdama ilişkin veriler, aile sorunları, çocuk ve gençlik dönemine ilişkin toplumsal sorunlar, kültürel yapı ve değişim gibi toplumsal dinamikler suç olgusuyla yakından ilişkili değişkenlerdir. Bu nedenle, illerde işlenen suç ve şiddet oranları aynı şekilde illerin sosyal refah düzeyi hakkında bazı saptamalarda bulunmak açısından önem taşımaktadır.

Her hangi bir ilde gerçekleşen suç olayları veya yüksek düzeydeki suçluluk oranı bir kentin sadece barışçıl veya güven pozisyonunu belirlememektedir. Aynı şekilde kentin sosyo-ekonomik ve kültürel gelişmesini de etkilemektedir. Ekonomik yatırımlar ve kalkınma hamleleri, genelde şiddet ve terör olaylarının az olduğu, insanların kendilerini huzur ve güvende hissettiği ortamlarda daha başarılı olur.

İllerin sosyal göstergeler açısından gelişme kaydedebilmesi için, ilkin mevcut durumun saptanması gerekmektedir. İllerin bünyesinde taşıdığı risk ve fırsatların tespit edilmesi, geleceğe ilişkin projeksiyonların yapılması açısından son derece önem arz etmektedir. Bu çerçevede ilkin; Tunceli ilinin yıllar bazında suç oranları ve suç türleri açısından sergilediği tablo ortaya konulacak, artış/azalış eğilimleri belirlenecek ve Tunceli ili bazında suç oranlarıyla doğrudan ilişkili değişkenler çözümlenecektir. En sonunda da, değişim süreci ile birlikte gelecek dönemlerde suç ve şiddet oranlarında ciddi artışların gerçekleşmemesi için ne tür çalışmaların yapılması gerektiği açıklanmaya çalışılacaktır. Ancak burada belirtilmesi gereken önemli bir husus ise, Tunceli ilinde bu çalışmanın yapıldığı dönemde, yaklaşık olarak 3 yıl süren çatışmasızlık durumunun son bulması ve terör olaylarının yeniden başlamış olmasıdır.

Bu durum, siyasi istikrarsızlık, siyasal terör veya şiddet olaylarının yeniden yoğunlaşmasına ve Tunceli ilinin barışçıl ve güvenli pozisyonun ciddi bir darbe almış olmasına yol açmıştır. Bir anlamda, terör olaylarının başlamış olmasıyla birlikte; çatışma sayısı artmış, güvenlik ve sivil personele yönelik saldırılar gerçekleşmiş ve bu çatışmalarda çok sayıda insan ölmüştür.

Aynı şekilde şiddet olaylarının başlaması, Tunceli ilinde yaşayan insanları ciddi olarak kaygılandırmıştır. Bu husus, Tunceli ilinin güvenli ve yaşanılabilir kent olma statüsüne ağır bir darbe indirmiştir.

2.10.2. Tunceli İlinde İşlenen Suçlar ve Suçlardaki Değişim

Suç araştırmalarında kullanılan veri kaynakların başında suç istatistikleri gelmektedir. Ülkemizde araştırmalarda ağırlıklı olarak polis istatistikleri, adalet istatistikleri/cezaevi istatistikleri ve Jandarma istatistikleri esas alınmaktadır. Polis istatistikleri, polise intikal eden suçları içeren, diğer bir ifade ile polis tarafından tutulan istatistiklerdir. Adalet istatistikleri ise, yargıya intikal eden, ceza infaz sisteminde (kapalı ve açık cezaevleri, denetimli serbestlik

uygulamaları) bulunan suçlara ilişkin verileri içermektedir. Diğer bir ifade ile adalet istatistikleri, Cumhuriyet Başsavcılıklarına, mahkemelere intikal etmiş olan dosyalarla/kişilerle ilgili olarak tutulan istatistiklerdir. Polise intikal etmiş olan suçların hepsi, mahkemeye yansımadağı için adalet istatistiklerinde görünmemektedir. Jandarma istatistikleri ise, sadece jandarma bölgesinde işlenen ve bildirilen suçları kapsamaktadır.

Ülkemizde, polis ve jandarma suç istatistiklerini/verilerini edinmek neredeyse mümkün değildir. Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından tutulan suç istatistiklerine 2007 yılından önce ulaşmak mümkün olurken, sonraki dönemlerde Adalet Bakanlığınca kurulan UYAP Sisteminin (Ulusal Yargı Ağı Projesi) devreye girdikten sonra İçişleri Bakanlığı istatistik paylaşım işinden vazgeçmiştir.

Adalet verilerinden hareketle, işlenen suç olaylarının tümünü tespit etmek ve aynı şekilde yıllar bazında suç artışlarını/azalmalarını belirlemek son derece güçtür. Bunun en önemli nedeni UYAP Sisteminin henüz topladığı verileri paylaşım standartlarına ulaşmamış olması ve TÜİK Yasası'nın paylaşımı engelleyici özelliğidir.

Suç verileri üzerinden ciddi sosyolojik analizler yapabilmek için en azından 5-10 yılı kapsayan suç verilerinin ve bu suçu işleyenlerin profillerine (yaş, cinsiyet, öğrenim düzeyleri, meslek, evlilik statüsü, suç işleme nedenleri, gelir durumu, suç işleme sıklığı vb.) ilişkin verilerin olması gerekmektedir.

Bu nedenle bu bölümde, arzulanan ve talep edilen suç verileri yeterli düzeyde elde edilemediği için konuya ilişkin yapılacak analizler sınırlı kalacaktır. Yine de aşağıdaki tablodan da görülebileceği gibi Tunceli polis bölgesini kapsayan suç verileri aktarılmıştır. Bu veriler, 2018-2011 yılını kapsamaktadır. Bu veriler geçmiş yıllarda Emniyet müdürlüklerinden özel bir izinle alınmıştır. Biz de bu sınırlı verileri esas alarak Tunceli ilinde suçların yıllar bazındaki değişimi şöyledir:

Tablo 44: 2008-2011 Yılları Arasında Tunceli Emniyet Müdürlüğüne İntikal Eden Polis Bölgesine ait Suç Olaylarına İlişkin Veriler

SUÇ TÜRLERİ	2008	2009	2010	2011	DEĞİŞİM %
Darp	163	171	207	130	-20.2
Kasten Yaralama	41	62	79	132	222
İhmalen ve Kazaen Yaralama	30	44	74	104	247
Evden Hırsızlık	17	19	32	29	70.5
İşyerinden Hırsızlık	26	21	24	16	-38.4
Otodan Hırsızlık	3	5	5	6	100
6136 SKM	8	5	9	10	25
Diğer Hırsızlık	11	23	31	48	336
Kasten Adam Öld. Teşebbüs		2	1	0	-
Kasten Öldürme			1	1	-
Zimmet		1	0	0	-
Tehdit	12	28	19	34	183
Tehdit Ve Hakaret	17	15	59	77	352
Şahıstan Gasp	1	2	5	4	300
Cinsel Taciz Sarkıntılık		6	7	11	83.3
Tecavüz İddiası		2	4	1	-50
Kasten Yangın	0	5	0	8	-
İhmalen Yangın	8	11	13	15	87.5
Emniyeti Suiistimal Yoluyla Hırsızlık	4	6	5	5	25
Mala Karşı Tasnif Dışı Suç	25	27	45	37	48
Şahsa Karşı Tasnif Dışı Suç	29	45	55	71	144.8
4320 SKM ve DARP	56	43	57	77	37.5
Oto Hırsızlığı	2	2	4	1	-50
Hakaret	19	28	46	48	152.6
Mala Zarar verme	56	94	100	116	107.1
Meskûn Mahallede Ateş Etmek	6	2	1	3	-50
Kumar Oynatmak	1	3	0	0	-
Diğer Memurlara Mukavemet	3	3	0	1	-66
Kolluk Kuvvetine Mukavemet	18	14	28	17	-5.5
Resmi Kurumdan Hırsızlık	7	8	13	4	-42.8
Kız Kadın Kaçırma	6	12	13	14	133.3
Çocuk Kaçırma		1	6	6	500
Dolandırıcılık	6	5	21	34	466.6
Zorla çek senet			1	0	-
Kayıp Şahıs	8	17	27	26	225
Mesken ihlali	13	12	17	5	-61.5

Tevkif	12	15	10	6	-50
Tabanca	15	14	8	3	-80
Bıçak	22	20	18	9	-59
Tüfek	14	5	5	1	-92.8
TOPLAM	1000	1036	1898	2291	129.1

(Kaynak: Tunceli il Emniyet Müdürlüğü)

Yukarıdaki tabloya bakıldığında, 2008-2011 yılları arasında % 129'luk bir değişim diğer bir ifade ile bir artış gerçekleşmiştir. Bu yıllar arasında Tunceli ili genelinde nüfus sayısında azalma gerçekleşmiş olmasına rağmen¹ suç sayıları artmıştır. Gerçekleşen suç rakamları yıllar bazında sürekli bir artış eğilimi sergilemiştir.

Yıllar bazındaki suç oranlarındaki değişimlere bakıldığında en çok artış gösteren suçların başında; "dolandırıcılık", "çocuk kaçıрма", "tehdit ve hakaret", "kasten ve ihmalen yaralama" suçları gelmektedir. Azalma gösteren suçlar içerisinde de; "darp ve hakaret", "tüfek ve tabanca bulundurma", "mesken masuniyetini ihlal", "resmi kurum ve işyerinden hırsızlık" suçları öne çıkmaktadır.

2011 yılı itibariyle en çok işlenen suçların başında; "mala zarar verme", "darp ve kasten yaralama" gelmektedir.

Tablo 45: 2008- 2011 Yılları Arasında Tunceli İlinde Mala Yönelik ve Şahsa Yönelik Suçlar Kategorisinde İşlenen Suç Türleri ve Değişim Oranı

	2008	2009	2010	2011	Değişim %
Mala Yönelik Suçlar	97	110	175	175	80.4
Şahsa Yönelik Suçlar	235	283	371	372	58.2

(Kaynak: Tunceli il Emniyet Müdürlüğü)

Tabloya genel olarak bakıldığında, 2008- 2011 yılları arasında %80 oranında bir artış gerçekleşmiştir. Bu artış dikkat çekici bir artış olarak görülmelidir.

Mala yönelik suçlar içerisinde en çok işlenen suç türü hiç kuşkusuz hırsızlık suçudur. Hırsızlık suçları içerisinde de, "en çok "evden hırsızlık suçu" – "Diğer

¹ Tunceli ilinin yıllar bazında genel nüfus sayıları şu şekildedir: 2008 yılında 86449, 2009 yılında 83061, 2010 yılında 76699 ve 2011 yılında 85062 olarak tespit edilmiştir (İstatistiklerle TRB1 Bölgesi s.212)

Hırsızlık" suç kategorisi dikkate alınmazsa- işlenmiştir. Aynı şekilde "evden hırsızlık" suçu, yıllar bazında sürekli artış eğilimi göstermiştir. "İşyerinden hırsızlık" suçlarında da giderek bir azalma gerçekleşmiştir. Mala yönelik suçlar içerisinde en çok artma eğilimi gösteren suç türü hiç kuşkusuz dolandırıcılık suçudur.

Genel olarak Türkiye ve özelde de Tunceli ilindeki suç artışlarının nedenlerini, toplumların değişim veya modernleşme süreçleri ve dinamiklerinde aramak gerekmektedir. Bu bağlamda artan suçluluğun nedenleri arasında özellikle; aile kurumunda meydana gelen değişimler, giderek artan bireysellik, yerleşimsel hareketliliğin yol açtığı sosyal organizasyonsuzluk, sosyal sermayenin ve enformel denetimin zayıflaması, ekonomikalandaki gelişmeler ve bu gelişmelerin yarattığı istihdama ilişkin sorunlar belirtilebilir.

Türkiye genelinde de en çok işlenen suç türlerinin başında hırsızlık suçu gelmektedir. Hırsızlık suçu kategorisi içerisinde de, en çok işlenen suç türü "evden hırsızlık" suçudur (bkz.: Kızmaz ve Bilgin, 2012).

Şahsa yönelik suçlarda, yıllar bazında % 58 oranında bir artış gerçekleşmiştir. Bu kategori içerisinde yer alan suçlardan, darp ve tecavüz suçlarında azalma, yaralama ve gasp suçlarında da artış gerçekleşmiştir. Tablonun dikkat çekici diğer bir bulgusu da, cinayet suçlarındaki düşük düzeyliliğidir. Tunceli ili polis bölgesinde 4 yıl içerisinde sadece 2 cinayet 3 öldürmeye teşebbüs suçları işlenmiştir.

2.10.3. Adalet Verilerine Göre Tunceli İlinin Suçluluk Yapısı

Yukarıda Tunceli Emniyet Müdürlüğünden geçmiş yıllarda temin edilen sınırlı veriler üzerinden ilin suç verileri açısından nasıl bir görünüm ortaya koyduğu açıklanmaya çalışılmıştır. Ancak bu verilerin son derece sınırlı olduğu ve suçlu profiline ilişkin saptamalarda bulunmayı mümkün kılmadığı bir gerçektir. Aynı şekilde Emniyet Genel Müdürlüğü'nden tüm illerin suç istatistikleri temin edilemediği için, suç oranları ve işlenen suç türleri açısından Tunceli ilinin diğer illerden nasıl farklılaştığını ortaya koymak mümkün olmamıştır. Bu nedenle Tunceli ilinde suç işleyenlerin profilleri ile diğer iller arasındaki konumunu belirlemek için cezaevi ve ceza hukuk mahkemelerine intikal eden verileri üzerinden analiz edilmeye çalışılacaktır.

Tablo 46: Suçun İşlendiği Yere Göre Ceza İnfaz Kurumuna Giren Hükümlüler (2008-2012)

Yıl	Tunceli	TRB1	Türkiye
2008	54	1.394	76.607
2009	53	1.354	74.404
2010	79	1.536	88.480
2011	56	1.233	80.096
2012	69	2.003	115.505

(Kaynak: TÜİK, İstatistiklerle TRB1, 2014)

Bu veriler, yıllar bazında ceza infaz kurumuna giren suçlu sayısını göstermektedir. Diğer bir ifade ile yukarıdaki tabloda yer alan veriler o yıl için cezaevi nüfusunu yansıtmamaktadır. Cezaevi nüfus, cezaevine giren ve çıkan mahkûm sayısından sonra belirlenmektedir. Tablo 'ya bakıldığında, Tunceli ilindeki ceza infaz kurumuna giren hükümlü sayısında az da olsa bir değişikliğin gerçekleştiği görülmektedir. Tunceli ili Türkiye geneli ile karşılaştırıldığında, Türkiye genelinde cezaevine giren hükümlü sayısındaki artış daha fazladır.

Adalet Bakanlığı tarafından yayımlanan veriler içerisinde özellikle ceza mahkemelerine açılan davalardaki suç sayıları üzerinden, illerin suçluluk potansiyeli konusunda bir fikir edinmek mümkün olabilmektedir.

Tablo 47: İBBS 3. Düzeye Göre Ceza Mahkemelerine Açılan Davalardaki Suç Sayısı 2013²

İl/Bölge/TÜRKİYE	Gerçek Kişi Erkek	Gerçek Kişi Kadın	Bilinmeyen ²	Tüzel Kişi	Toplam
Malatya	26 451	2 521	28	159	29159
Elazığ	14 188	1 247	4	36	15475
Bingöl	8 986	517	32	11	9546
Tunceli	3 240	416	-	5	3662
TRB1	52865	4701	64	211	57841
TÜRKİYE	3 009 957	369 324	2 229	7103	3 388 613
Tunceli/TRB1	6.1	0.8	0	2.3	6.3
Tunceli/TÜRKİYE	0.1	0.1	0	0.07	0.001

(Kaynak: Adalet İstatistikleri 2013)

² UYAP Sistemine cinsiyet bilgisi girilmemesi nedeniyle tasnif edilemeyen samkları kapsamaktadır.

Ceza vermeyi gerektiren suçlar, ceza mahkemeleri kapsamına girmektedir. Bu nedenle, yukarıda tabloda yer alan veriler, mahkemelere yansıyan suçlara ilişkin dosya sayısı hakkında bilgi vermek açısından önem taşımaktadır.

Tunceli ilinde 2013 yılı için toplam olarak 3662 dava sayısı açılmıştır. Bu dava sayısı TRB1 bölgesi içerisindeki oranı 6,3 iken, Türkiye geneli içerisindeki oranı 0.001 düzeyinde gerçekleşmiştir.

2.10.4. Tunceli İlinde Çocuk Suçluluğu

Günümüzdeki değişimlerden en çok etkilenen kesimlerin başında çocuklar gelmektedir. Özellikle ülkemizde radikal ve hızlı dönüşümlerle birlikte geleneksel değer yapıları ve kurumlarında ciddi dönüşümler gerçekleşmekte, bu dönüşümler ile birlikte önemli sorunlar ortaya çıkmıştır. Aile, bu değişimlerden olumsuz olarak en çok etkilenen kurumun başında gelmektedir.

Bu çerçevede aile kurumunun geleneksel formunu kaybetmesi, diğer bir ifade ile ailenin geçmişe kıyasla sosyalleştirici fonksiyonunun azalması veya çocuklar için ailenin temel sosyalleştirici bir kurum olmaktan çıkması gibi gelişmeler, aile içerisinde yaşanan sorunlar (şiddet, istismar, kötü muamele, disiplin tutarsızlıkları, boşanmalar, yoksulluk, ebeveynlerin veya kardeşlerin suçluluk durumları vb.) çocukların ebeveyn bağlıklarının azalmasına ve sapkın eğilimler içine girmelerine neden olabilmektedir. Aile kurumunun yanı sıra, kitle iletişim araçlarının etkisi, uyuşturucu maddeye ulaşma imkânının varlığı, okulla ilintili yaşanan sorunlar, modern tüketim yapısının kışkırtıcı yapısı ve sapkın akran gruplarıyla temas etme olanaklarının varlığı gibi hususlar günümüzde çocukların kriminalleşmelerini açıklayıcı unsurlar olarak öne çıkmaktadır.

Bireyler ağırlıklı olarak suça, çocukluk dönemlerinde yönelirler veya suç işleme alışkanlığını kazanırlar. Yapılmış çok sayıda çalışma, çocukların suçları en çok 13-19 yaş arasında işlediklerini saptamıştır. Örneğin Farrington ve Wikstrom yaptıkları çalışmada, kronik suçlularda suç başlangıcının genelde 13-14 yaş grubunda zirveye yerleştiğini, kronik olmayanlarda bu oranın 16 yaş civarında en yüksek değeri aldığı yönünde bulgular elde etmişlerdir (Farrington ve Wikstrom, 1994:84-85). İsveç Metropolit Projesi (Swedish Proje Metropolit) ve Cambridge Araştırması, suça başlama yaşının genelde 13 ve 16 arasında en yüksek değeri bulduğunu ortaya koymuştur (bkz. Farrington, 1997:370). Birleşik

Devletlerde tutuklanan suçluların, suça başlama yaş eğrisinin 15 yaşında (Blumstein ve Garddy, 1982; Stattin vd. 1989), Stockholm'da tutuklananların suça başlama yaşının ise 13 yaşında (Bkz. Fry (1985) ve Finlandiya'da da suçluluğun 16-17 yaşında zirveye yerleştiği saptanmıştır.

Sonuç olarak çocukların suç yönelimlerinin genelde ergenlik (13-19 yaş arası) döneminde arttığı ve sonraki süreçte azalma gösterdiği belirlenmiştir. Aynı şekilde Farrington vd. (2003: 934-935) de, bazı araştırmaların suçluluğun 15-17 yaşları arasında en yüksek değeri aldığını ve yaklaşık 20 yaşlarında da azalma eğilimi içerisine girdiğini ortaya koymaktadırlar.

Burada belirtilmesi gereken diğer önemli bir husus ta, suça başlama yaşının, yetişkinlik çağında işlenen suçların sayısı ile güçlü bir biçimde ilişkili olmasıdır (bkz. Tracy, Wolfgang ve Figlio, 1990; Wolfgang vd., 1972; Wolfgang, Thornberry ve Figlio, 1987). Bu çerçevede örneğin; Sampson ve Laub (1993), Glueck ve Glueck (1950)'ın çalışmalarında, çocukluk dönemlerinde suç işleyen bireylerin, suç işlemeyen çocuklara kıyasla yetişkinlik dönemlerinde üç veya dört kez daha çok suç işleme olasılığına sahip olduğu bulgusunu elde etmişlerdir.

Yukarıda araştırma sonuçlarını esas alarak, çocuklar tarafından işlenen suç verilerinin tespiti, hâlihazırdaki çocuklar tarafından işlenen suçların oranı ve işlediği suç türlerini belirlemenin yanı sıra gelecekteki suç düzeyini öngörmek açısından da önem taşımaktadır.

Tablo 48: Geliş Nedenine Göre Güvenlik Birimine Gelen veya Getirilen Çocuklar

	Suçta sürüklenme	Kabahat işleme	Terk	Eyden Kaçma	Buluntu	Kayıp	Madde Kullanma	Sokakta Çalışma	Sokakta yaşama	Diğer	Toplam
Türkiye											
2008	62430	1177	89	2412	1340	4517	163	3632	20	56812	132592
2009	68344	320	48	3195	1669	5081	373	3579	16	69336	151961
2010	83393	586	66	3205	1745	8081	985	2768	39	87176	188044
2011	84916	1279	27	3222	1208	10067	418	1712	24	101167	204040
2012	100831	770	43	2424	1661	12474	245	2213	17	124402	245080
TRB1											
2008	1619	14	1	158	52	107	-	128	2	910	2991
2009	2110	4	-	116	18	247	3	7	-	1572	4077
2010	2196	6	-	217	-	170	1	-	-	1750	4340
2011	1877	24	-	28	3	224	5	-	-	1812	3973
2012	2225	32	-	122	77	301	2	3	-	1939	4701
Tunceli											
2008	97	-	-	2	-	-	-	-	-	40	139
2009	134	-	-	1	-	1	1	-	-	76	213
2010	105	-	-	-	-	1	-	-	-	69	175
2011	70	-	-	2	-	8	-	-	-	74	154
2012	50	-	-	1	-	-	-	-	-	44	95

(Kaynak: TÜİK, Seçilmiş Göstergelerle Tunceli, 2014)

Diğer: mağdur, kanunsuz çalışma, bilgisine başvurma, okula gönderilmeme, kurumdan kaçmayı ve diğer seçeneği kapsıyor.

Yukarıdaki tabloda 2008-2012 yılları arasında Türkiye geneli, TRB1 bölgesi ve Tunceli ili için güvenlik birimine getirilen çocukların geliş nedenlerine ilişkin nedenler ve oranlar yer almaktadır.

Yıllar bazında tablodaki veriler değerlendirildiğinde; Türkiye geneli ve TRB1 bölgesinde (2011 yılı hariç) gerek yıllar bazında ve gerekse genel toplamda sürekli bir artış gözlemlenmişken, Tunceli ilinde hem yıllar itibariyle düzenli bir artış söz konusu olmadığı gibi 2012 yılında gerçekleşen rakamlar, 2008 yılındaki rakamların altında kalmıştır. Tunceli ilinde 2008 yılında 139 çocuk, güvenlik birimine getirilmişken, 2012 yılında bu rakam 95'e düşmüştür.

Tunceli ilinde güvenlik birimlerine getirilen çocuklar en çok suça sürüklenme gerekçeleriyle getirildikleri görülmektedir. Bu kategoriyi ikinci ve üçüncü sırada "kayıp ve evden kaçma" seçeneği izlemektedir. Bu iki kategorinin, çocukların terör örgütüne katılmaları ile ilintili olabileceği düşünülmektedir. Tunceli ili için diğer suç kategorilerinde (örneğin sokakta çalışma, sokakta yaşama, kabahat işleme gibi) güvenlik birimine getirilen çocuk bulunmamaktadır.

Türkiye ve TRB1 için tabloya bakıldığında ise, "sokakta çalışma" ve "sokakta yaşama" sayısında giderek bir azalma dikkat çekmektedir. Bu azalış, hükümetin çocukları sokaktan kurtarmaya yönelik politikalarının bir sonucu olduğu ve aynı zamanda bu politikanın başarılı olduğunun önemli bir göstergesi olarak ele alınabilir.

Aşağıdaki tabloda da, çocukların hangi suç türlerinden güvenlik birimine getirildiklerine ilişkin veriler yer almaktadır.

Tablo 49: İsnat Edilen Suç Türüne Göre Güvenlik Birimine Gelen/Getirilen Çocuklar, 2008-2012

	Öldürme	Yaralama	Cinsel Suçlar	Hırsızlık	Yağma (gasp)	Tehdit	Hakaret	Mala Zarar verme	Toplumsal Olaylar	Diğer	Toplam
Türkiye											
2008 2009 2010 2011 2012	317	19726	1848	17884	1718	1858	703	2572	722	15082	62430
	481	25182	2121	17869	1618	2111	937	2805	547	14673	68344
	404	30180	2723	21857	1587	2763	1014	2916	688	19261	83393
	390	32331	2243	24604	1476	2910	878	3463	1027	15594	84916
	457	39048	2997	28506	1911	3524	1227	3654	965	18542	100831
TRB1											
2008 2009 2010 2011 2012	6	510	47	337	21	63	8	60	1	566	1619
	36	580	25	282	29	45	13	48	5	1047	2110
	3	803	36	477	62	83	19	68	-	645	2196
	2	793	47	437	20	74	5	83	10	406	1877
	5	806	49	614	33	102	32	79	14	491	2225
Tunceli											
2008 2009 2010 2011 2012	-	17	-	13	-	-	1	3	-	63	97
	-	60	-	11	-	2	-	11	-	50	134
	-	65	1	5	1	7	2	6	-	18	105
	-	27	-	18	-	-	-	11	-	14	70
	-	15	-	18	-	3	-	3	-	11	50

(Kaynak: TÜİK, Seçilmiş Göstergelerle Tunceli, 2014)

Diğer seçeneği: 6136 sayılı kanuna muhalefet ve diğer seçeneğini kapsıyor.

Yukarıdaki tabloya bakıldığında;

1. Tunceli ili için çocukların en çok işledikleri suç türünün başında "yaralama", "hırsızlık" ve " mala zarar verme" suçları gelmektedir. 2008-2012 yılları arasında bu üç suç türünün de yıllar bazındaki değişimi de, istikrarlı bir yükselme şeklinde gerçekleşmemiştir. Dahası yaralama suçlarında son 2 yılda ciddi düşüşler gerçekleşmiştir. Ayrıca, cinsel suçlar ve gasp suçlarından ise 5 yıl boyunca her suç türü kategorisi için sadece 1'er çocuk güvenlik birimine getirilmiştir.

TRB1 Bölgesi ve Türkiye geneline bakıldığında da aynı şekilde çocukların en çok işledikleri suç türlerinin başında Tunceli iline benzer olarak; "yaralama", "hırsızlık" ve "mala zarar verme" suçları gelmektedir. Bu yönüyle bir farklılaşma yoktur. Ancak Tunceli ilinde yıllar bazında istikrarsız bir değişim gerçekleşirken, TRB1 ve Türkiye için bu suçlarda sürekli bir artış gerçekleşmiştir.

2. Tablonun diğer dikkat çekici bir bulgusu da, suç işleyen çocuklar içerisinde cinayet suçunun işlenmemesidir. Türkiye genelinde ise cinayetten güvenlik birimine getirilen çocuk sayısı küçümsenmeyecek düzeydedir ve aynı şekilde yıllar bazında giderek artış eğilimi göstermiştir. TRB1 Bölgesinde ise 2009 yılı hariç çocuk cinayet suçu az sayıda gerçekleşmiştir. Ancak 2009 yılında gerçekleşen oran oldukça dikkat çekicidir.

3. Diğer önemli bir saptama da 2008-2012 yılları arasında çocuk suçluluğunda ciddi bir düşüşün gerçekleşmiş olmasıdır. 2008 yılında, toplam olarak 97 çocuk işledikleri suçlar nedeniyle güvenlik birimine getirilmişken, bu rakam 2012 yılında 50'ye düşmüştür. Sadece 2009 ile 2012 yılları arasında, çocuk suçluluk eğiliminde bir yükselme trendi dikkat çekmektedir.

HEGEM tarafından 2011 yılında yayınlanan, Türkiye'nin Suç Haritası/"Çocuk Suçluluğu" Raporunda Tunceli verileri aşağıdaki gibidir:

Tablo 50: Çocuk Suçluluğu Haritasında “Tunceli”

	Faktörler	Sayılar	Ç. Nüfus	% Oran	TÜRKİYE	İL SIRASI
1	Çocuk Fail / Ç.N. % Oranı	268	6.362	4,21	2,90	7
2	Ç. Mükerrer / Ç.N. % Oranı	227	6.362	3,57	2,17	2
3	Ç.H.A.C.D. / Ç.N. % Oranı	161	6.362	2,53	2,23	19
	Çocuk Suçluluk Düzeyi			3,49	2,44	8

Tabloda, 2010 UYAP verileri üzerinden Tunceli ilinin üç faktöre göre, çocuk suçluluk düzeyi analizi yapıldı.

Bu faktörler;

- ✓ Fail Çocuk Sayısının / Çocuk Nüfusa Oranı,
- ✓ Mükerrer Suç Sayısının / Çocuk Nüfusa Oranı,
- ✓ Çocuklar Hakkında Açılan Ceza Dava Sayısının / Çocuk Nüfusa Oranı.

Buna göre ilk tabloyu incelediğimizde;

1) 2010 yılında Tunceli İlindeki fail çocuk sayısı 268'dir. İlin çocuk nüfusuna (6.362) oranladığımızda çocuk fail oranının Tunceli'de % 4,21 olduğunu görüyoruz. Faktör analizine göre, Türkiye ortalaması %2,90'dır. Bu oranla Tunceli, çocuk faillerde ülke düzeyinde 7. sırada bulunmaktadır.

2) İkinci faktöre göre, Tunceli'de çocuk mükerrer (tekrar) suç sayısı 227'dir. Yani birinci ve ikinci faktörü bir arada düşündüğümüzde; Tunceli'de, 2010 yılında suça karışan çocuk sayısı 268, ancak çocukların suça karışma sayısı 495'tir. Çocuk mükerrer suç sayısını (237) çocuk nüfusa oranlarsak, Tunceli'de çocuk mükerrer suç oranının %3,57 olduğunu görürüz. Türkiye genelinde çocuk mükerrer suç ortalaması %2,17 olup, Tunceli bu faktörde, ülke düzeyinde 2. sırada bulunmaktadır.

3) Son faktörde Çocuklar Hakkında Açılan Ceza Davalarının Çocuk Nüfusa Oranı ele alınmıştır. Tunceli İlinde son iki yılda çocuklar hakkında açılan ceza dava sayısı 161'dir. Bunun çocuk nüfusa oranı sonucu ise %2,53'tür. Faktör analizine göre Türkiye ortalaması %2,23 olup Tunceli Çocuklar Hakkında Açılan Ceza Dava Sayısı yönünden ülke düzeyinde 19. sırada bulunmaktadır.

Çocuk Suçluluğu Ölçümü için esas alınan 3 faktörün genel ortalaması Tunceli için %3,49 ve Türkiye için %2,44'tür. Bu oranlarla Tunceli İli, Çocuk Suçluluğu Haritasında diğer illere göre 8. sırada yer almaktadır.

Tablo 51: Çocuk Suç Türleri

TUNCELİ		ÇOCUK SUÇ NİTELİK ANALİZİ					
Faktörler	2008		2009		2010		Türkiye
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	%
Şahsa Karşı Suç	74	48,05	95	56,89	118	62,43	48,39
Mala Karşı Suç	70	45,45	60	35,93	52	27,51	42,66
Cinsel Suç	0	0,00	0	0,00	2	1,06	3,01
Uyuşturucu	1	0,65	5	2,99	8	4,23	4,04
Siyasi Suç	9	5,84	7	4,19	9	4,76	1,90

Tabloda “Çocukların Fail Olarak” ne tür suçlara daha çok katıldığına dair analizlere yer verilmiştir. Bu kapsamda, belirlenmiş beş ana kategoride son üç yılın UYAP İstatistiki verileri irdelenmiş, çocuk suç türü yüzde oranlarının, Türkiye geneli yüzde oranlarıyla karşılaştırılması sağlanmıştır.

Buna göre Tunceli ilinde çocuk suç nitelik sayı ve oranları şöyledir;

Şahsa karşı suçlar, %55,79 suç oran ve 287 suç sayısı,

Mala karşı suçlar, %36,30 suç oran ve 182 suç sayısı,

Cinsel suçlar, %0,35 suç oran ve 2 suç sayısı,

Uyuşturucu suçları, %2,63 suç oran ve 14 suç sayısı,

Siyasi suçlar, %4,93 suç oran ve 25 suç sayısı.

Bu sonuçlara göre çocuk failler yönünden Tunceli ilinde *şahsa karşı suç ve siyasi suç* oranları, Türkiye ortalaması üzerindedir.

Tablo 52: Genel Suç Haritasında “Tunceli”

Tunceli	2010 Genel Suç Haritası				
Faktörler	Sayılar	Nüfus	% Oran	Türkiye %	İl Sırası
1.Toplam Olay(Cbs)	4.536	65.919	6,88	6,07	9
2.Yetişkin Suç	5.853	65.919	8,88	8,09	24
3.Çocuk Suç	505	6.362	7,94	5,07	1
Genel	Suçluluk	Düzeyi	7,90	6,41	6

Tablo 52’de, Tunceli ilinin Genel Suç Düzeyi üç faktör üzerinden ortaya konmaya çalışıldı.

Bu faktörler;

- ✓ Yetişkin Fail Sayısının / Yetişkin Nüfusa Oranı,
- ✓ Toplam Olay Sayısının / Yetişkin Nüfusa Oranı,
- ✓ Çocuk Suç Sayısının / Çocuk Nüfusa Oranı.

İlk faktörde ceza dava konulu (CBS) toplam olaylar ele alındı. Tunceli ili için bir yılda gerçekleşen 4.536 toplam olayın yetişkin nüfusa oranı %6,88 olmuştur. CBS Toplam olaylarda Türkiye ortalaması %6,07 olup, Tunceli ili toplam olay oranları yönünden ülke düzeyinde 9. sırada yer almaktadır.

İkinci faktöre göre, Tunceli ilinde 2010 yılında adliye kayıtlarında yer alan yetişkin fail sayısı 5.853 olarak tespit edilmiştir. Bu sayıyı ilin yetişkin nüfusuna oranladığımızda elde edilen suç oranı %8,88 olur. Bu faktörle ilgili analizlerde Türkiye ortalaması %8,09 olup, Tunceli ili yetişkin suçluluğu açısından ülke düzeyinde 24. sırada bulunmaktadır.

Bu tablonun son faktöründe, çocuk suçluluğu analizine yer verildi. Tunceli ilinde 2010 yılında çocukların suça karışma sayısı -mükerrer sayılar dâhil- 505 olup, bunun çocuk nüfusa oranı %7,94 olarak hesaplanmıştır. Bu faktör analizi üzerinden çocuk suçluluğu ortalaması Türkiye için %5,07’dir ve yine ilgili faktör açısından, Tunceli ili ülke düzeyinde 1. sıradadır.

İllerin, Genel Suç Düzeyi Ölçümü için esas alınan üç ana faktörün ortalaması Tunceli için %7,90 ve Türkiye için %6,41’dir. Bu oranlarla Tunceli İli, Türkiye’nin Genel Suç Haritasında diğer illere göre 6. sırada yer almaktadır.

(Kaynak: HEGEM Türkiye’nin Suç Haritası Raporu, 2011. Sayfa: 102-104)

HEGEM tarafından UYAP verileri bağlamında 2011 yılında yayınlanan, Türkiye’nin Çocuk Mağduriyeti Raporunda Tunceli verileri aşağıdaki gibidir:

Tablo 53: Çocuk Mağduriyeti Haritasında Tunceli

Tunceli	Çocuk Mağduriyeti Analizleri						
	Faktörler	2008	2009	2010	Toplam	Ç.Nüfus	%Oran
Mağdur Çocuk	269	339	367	975	16.520	5,90	3,79
Mağdur Dosya	124	158	195	477	16.520	2,89	2,29
İl Sırası				25			

Çalışmada esas alınan faktörler;

1- Son üç yılda mağdur çocuk sayısının çocuk nüfusa oranı,

2- Çocukların mağdur olduğu olay sayısının çocuk nüfusa oranı.

Mükerrer (tekrar) mağduriyet sayıları katılmadığında Tunceli'de;

2008'de 124 olayda 269

2009'da 158 olayda 339

2010'da 195 olayda 367 çocuk olmak üzere;

SON ÜÇ YILDA

477 olayda 975 çocuk, suç mağduru olmuştur.

Bu verileri ildeki (0-18 yaş) 16.520 çocuk sayısına oranladığımızda;

✓ Çocukların mağdur olduğu olay (dosya) oranı %2,89

✓ Mağdur çocukların oranı %5,90 olarak elde edilmiş olur.

Bu oranlar Türkiye ortalamasının(%3,79 ve %2,29) üzerindedir.

Bu ilde, mağdur çocuk sayılarındaki artış;

2008-2009 yıllarında; %26,022009-2010 yıllarında; %8,26 ve

Son iki yılda (2008-2010'da) toplam %36,43 olarak gerçekleşmiştir.

Bu analiz sonuçlarına göre Tunceli, diğer illere göre;

Çocuk mağduriyeti analiz düzeyi yönünden 25. sırada yer almıştır.

Tablo 54:Tunceli Çocuk Mağduriyeti Nitelik Analizleri

Mağduriyet Türü	2008		2009		2010	
	Sayı	Yüzde	Sayı	Yüzde	Sayı	Yüzde
Şahsa Karşı Suç	153	85,47	200	89,29	254	84,39
Mala Karşı Suç	17	9,50	20	8,93	37	12,29
Cinsel Suç	9	5,03	4	1,79	10	3,32
Toplam	179	100,00	224	100,00	301	100,00

Tablo 55:Tunceli Çocuk Mağduriyeti Nitelik Analizleri (2008-09-10)

Mağduriyet Türü	Son Üç Yıl		Türkiye Toplam		İl Sırası
	Sayı	Yüzde	Yüzde	Sayı	
Şahsa Karşı Suç	607	86,22	80,01	516.951	11
Mala Karşı Suç	74	10,51	9,85	63.672	15
Cinsel Suç	23	3,27	10,14	65.491	81
Toplam	704	100,00	100,00	646.114	

(Kaynak: HEGEM Türkiye'nin Çocuk Mağduriyeti Haritası Raporu, 2011.)

Tabloda seçilen üç ana kategori üzerinden, Tunceli ilinde;

Çocuk Mağduriyetine neden olan suç türleri ve mağdur çocuk sayıları,

Tabloda mağduriyet türü yüzdeleri ve Türkiye il sırası verilmiştir.

Üç yıllık analiz sonuçlarına göre,

Çocukların Mağdur Olduğu Suç Tür ve Oranları;

Şahsa Karşı Tunceli %86,22 - Türkiye %80,01

Mala Karşı Tunceli %10,51 - Türkiye %9,85

Cinsel Suç Tunceli %3,27 - Türkiye %10,14 şeklindedir.

Mağduriyet tür ve oranları yönünden Tunceli;

- ✓ Şahsa Karşı Suçlarda diğer illere göre 11.
- ✓ Mala Karşı Suçlarda diğer illere göre 15.
- ✓ Cinsel Suçlarda diğer illere göre 81. sırada yer almıştır.

2008-2010 Mağdur Nitelik Artış Oranları;

Şahsa Karşı Suç %66,01 İl Sırası: 12

Cinsel Suç %11,11 İl Sırası: 74

Mala Karşı Suç %117,65 İl Sırası: 1

2.11. Siyaset ve Siyasal Yapı

Araştırmamızın bu bölümünde, 'siyasal yapı' veya 'siyasal davranışa' ilişkin bazı verilerin analizi yapılacaktır. Klasik 'yapısal-işlevselci sosyolojiye' göre, bir toplumsal sistem (yapı), farklı işlevleri ifa eden, alt kamusal-sosyal sistemlerin fonksiyonel işbirliğinden oluşmaktadır. Dolayısıyla siyasal sistem, ekonomi, kültür, din, eğitim, sanat, edebiyat, ahlak vb. diğer toplumsal sistemlerle karşılıklı etkileşim içindedir.

Bu çalışmada, Tunceli'de siyasal yapının ve politik tutumların anlaşılır kılınmasına yarayacak temalar etrafında sorular yöneltilmiştir. Bu bağlamda 'siyasal aidiyet', 'desteklenen siyasal partiler', 'sosyal dışlama ve dışlanma', 'sivil topluma üyelik', 'yurttaşlık', 'önemli ve öncelikli siyasal sorunlara' ilişkin bir dizi soruya yanıt aranmıştır.

Tunceli (Dersim) tarihsel süreçte, her alanda olduğu gibi siyaseten de dinamik görüntü çizmiştir. Osmanlı arka planı ve Cumhuriyetle devam eden gelişim sürecinde kent toplumsal ve siyasal muhalefetin merkezi kentlerinden birisi olmuştur.

2.12. Sosyal Dayanışma ve Yoksulluk Kültürü

2.12.1. *Hanenin Komşuluk ve Akrabalık İlişkileri ve Sosyal Dayanışma Ağları*

Toplumsal yapıda sosyal dayanışma ve bütünleşmenin sağlanabilmesi için sosyal dayanışma ağları önemli işlevler üstlenmektedirler. Sosyal dayanışma ağları zayıf olan toplumsal yapılar, zamanla sosyal çözülme ve çöküşle son bulurlar.

Her toplumda karşılaşılan ve kan/soy birliğine dayanan akrabalık ilişkisi yanında, kaynağı ve etkinliği toplumdantopluma ve hatta aynı toplumda zamanla da değişen sanal/kurgusal akrabalıklar da vardır. Geleneksel toplumlarda, bu sanal akrabalıklar daha çok toplumun öne çıkan inancıyla belirlenmektedir.

Çalışmanın alanına oluşturan Tunceli’de Alevilik inancıyla belirlenen musahiplik, kirvelik, dede - talip ilişkisi gibi sanal akrabalıkların etkisinin, modernleşmeyle birlikte zayıflamış olsa da devam ettiği sonucu ortaya çıkmaktadır.

2.12.2. Yoksulluk ve Kültürü

Dünyada ve Türkiye’de yoksulluğun tanımı ve sınırı ile ilgili farklı ölçütler kullanılmaktadır. Yoksulluk geçimlik düzeyinin altında olan olarak tanımlanır ise geniş ve genel bir tanım yapılmış olur. Giddens, yoksulluğu; *“kimi insanların, gerçekte gelirleri temel geçimlik gereksinimleri karşılamakta yetersiz kaldığı durum”* olarak nitelirmektedir. Fakat yazar bu tanımda da ölçütün değişebileceğini kabul etmekte ve gelirin aynı olmasına rağmen yaşamın bölgeden bölgeye daha pahalı olabileceğini belirtmektedir (Giddens, 2000: 289). Tunceli bu modelin iyi bir örneğini oluşturmaktadır. Çünkü Tunceli’de yaşamın maliyeti yüksektir. Ulaşım maliyeti artırıcı bir faktör olarak fiyatları artırır. Yiyecek fiyatları görece %20-25 arasında daha yüksektir.

Bölgede üretimin sınırlı olması sebze ve meyvelerin daha çok Akdeniz Bölgesi’nden karşılanması fiyatları yukarı itmektedir. Giyecek ürünleri %30-40 yüksektir. Çoğunlukla İstanbul’dan temin edilen giyecekler, mesafenin fazla olmasından dolayı yüksek fiyatlara alınma zorunluluğunu doğurmaktadır.

Kışlık giyeceklerde görece pahalılık daha da artmaktadır. Kış şartlarının çok daha sert yaşandığı bölgede kışlık giyeceklerin kalın olması maliyeti fazlaştırmış, satın almayı zorlaştırır. Isınma giderleri de oldukça masraf oluşturmaktadır. Akdeniz Bölgesi’nde kış akşamları yakıt tüketmeden kolaylıkla katalitik bir soba ile geçirilebilir. Oysa Tunceli’de 2014-2015 kışı bölgede 3-4 ton odun kömür ile ancak atlatılabildiği bir dönem olmuştur. Isınma maliyeti en az %100 fark meydana getirmektedir. Ayrıca Türkiye’de akaryakıt fiyatının en pahalı olduğu yerleşim birimleri de doğudadır. Kırsal alanda çözümlenin ve kentsel alana birikmenin yaşandığı bölgede gayrimenkul ve kira ücretleri de oldukça yüksektir. Nüfus artış hızı düşük olan Tunceli’de, orta büyüklükteki bir apartman dairesinin kirası 550-600 TL’dir.

Tunceli’nin kendine has yaşam tarzının oluşturduğuna inanılan bir geri kalmışlık ütopyası mevcuttur. Buna göre il ekonomik, sosyal ve kültürel yönlerden geri kalmıştır. Bunun önemli tarihi sebepleri;

- Tunceli'nin yönetici otorite tarafından ihmal edilmesi,
- İlde göçebe hayvancı aşiretlerin yaygın olması, bunların yerleşik yaşam tarzına ayak uydurmakta zorlanması
- İldeki toplumsal yapının dedelik, ağalık, şeyhlik, aşiretçilik benzeri oluşumların, yarı feodal yapının ilerlemeye engel teşkil etmesidir.

Tunceli ilinde birçok ilden farklı olarak, coğrafi faktörlerin coğrafi konumun ekonomik yaşantıyı olumsuz etkilediği söylenebilir. O yuzdendir ki Türkdöğän, bölgede yaptığı daha eski tarihli, bazı saha etüdü çalışma ve gözlemlerinden sonra, bölgeyi bilen, aşiret sosyolojisi, aşiret antropolojisi ve benzeri programlardan haberdar öğretmenlerin görevlendirilmesini istemiştir ve bölge üniversitelerinde de sosyoloji, antropoloji ve etnoloji bölümlerinin kurulmasını, yoğunluk kazanması gerektiğini belirtmiştir (Türkdöğän, 1997: 89).

Tunceli oldukça karmaşık bir göç aktivitesine sahiptir. Bir yandan nüfusa istihdam oluşturulamadığı için yurt içi ve yurt dışına yönelimler olmaktadır. Doğü bölgelerinde sınırlı olan iş olanaklarından faydalanamayan faal nüfus, iş olanaklarının görece fazla olduğu, daha gelişmiş bölgelere ya da büyük kentlere göç etmektedir. Öte taraftan hala kırsal alandan yakın büyük şehirlere doğru (Elazığ, Malatya) kentlere doğru olan nüfus hareketi devam etmektedir. Son 30 yılda bu göçlere güvenlik nedeni ile olan göçler de eklenmiştir. Köylerin boşalması, terör tehdidi, can güvenliği farklı bir göç dalgasına sebep teşkil etmektedir.

Türkiye'nin son 20 yılına damgasını vuran hızlı sanayileşme ve buna bağlı hızlı kentleşme sürecinde, ilde tüketimde bir canlanma olmuş, fakat bunu devam ettirecek üretimde bir canlanma meydana gelmemiştir.

Özellikle imalat sanayinde gerçekleşen büyüme öteki bölgelerin çok altında kalmıştır. Bölgeler arasında ortaya çıkan bu mekânsal eşitsizlik, bireyler arasında gelir dağılımı adaletsizliğini körüklemiştir.

Doğü ve Güneydoğü Anadolu bölgelerinde bulunan büyük şehirlerden, Gaziantep dışında hiç birisi kendisinden küçük yerleşim birimlerini etkileyecek birer bölgesel merkez durumuna gelememiştir. Elazığ, Malatya, Van, Erzurum ve Şanlıurfa gibi büyük şehirlerin, fonksiyonel etki sahaları, adeta il sınırları aşamazken, Tunceli kendi ilçelerine dahi, ticaret ve hizmet fonksiyonları

açısından yetmemektedir. İlin katma değer oluşturmakta sınırlı kalması, diğer şehir kasaba ve köyleri ekonomik açıdan Elazığ'a bağımlı hale getirmektedir. Tunceli fonksiyonları itibari ile kırsal ve kentsel toprakları etkileyebilecek bir işlev oluşturamamaktadır. Bununla birlikte komşu illerde de benzer iktisadi yapı olduğundan Tunceli'ye komşularından da ek bir sermaye akışı olmamaktadır. Malatya'nın GSYH'den aldığı pay %7,5 Elazığ'ın %6 gibi çok düşük değerlerdedir. GSYH'den aldığı pay %1'in altında olan Tunceli, Türkiye'nin ve bölgenin GSYH'deki payı en düşük olan ilidir. Doğal olarak bu da işsizlik ve yoksulluğa katalizör etkisi yapan önemli bir unsurdur.

Tunceli'de problem oluşturan nüfustan çok istihdamdır. Okullaşma oranı, nüfus başına düşen tabip, diş tabibi ve eczane, kişi başına tüketilen elektrik, içme suyu, kullanılan kredi, otomobil sayısı, sanayi istihdamı, tarımsal üretim ve verim, kadın istihdamı, ücretli işçilik, sanayide üretilen katma değer, kırsal yerleşmelerde asfalt yollarını, kişi başına düşen kontör miktarı, faks sayısı vb. tüm gelişmişlik göstergelerinde son sıraları almaktadırlar. Son sırayı almanın yanında ülke ortalamalarının bir kaç kat altında değerlere sahiptirler. Bu nedenle diğer yoksul bölgelerin yoksulluk düzeylerine göre daha derin bir yoksulluğun kuşatılmışlığı içindedirler.

Tunceli neden daha fazla yoksul? Tunceli'nin yoksulluğu daha derin yaşamasının altında farklı sebepler yatmaktadır. Her ne kadar merkezinde insanın olduğu denklemleri belirli kümelere ayırmak gruplamak çok zor olsa da, ilin yoksulluğunda geri kalmışlığında, genel çerçevede bazı unsurlar daha belirgin olarak kendisini hissettirir. Bunlar;

- 1- Tarihi Faktörler
- 2- Doğal Çevre Faktörleri
- 3- Sosyal Yapı
- 4- Yönetim Politikaları olarak kategorize edilebilir. Bu kategorik sınıfların her birisi yoksulluğun oluşumunda, derinleşmesinde ve kültür şekline dönüşmesinde tek tek ve/veya toplu olarak pay sahibidir.

Kronik Yoksulluğun Kökeni: Tarihi Faktörler

Bir toplumun karakterleri sorunları, yapısı uzun bir tarihi gelişmenin sonucudur. Buna hiç şüphe yok. Doğudaki yerleşim birimlerinde ikamet eden nüfusun da, bu kuralın kapsamı içinde olacağı aşıkardır (İnalçık H., 1997 sh.65).

Doğunun derin yoksulluk probleminin de kökeninde, tarihten günümüze kadar uzanan bazı siyasal ve sosyal unsurların etkisi oldukça önemlidir.

Türkiye'nin doğu bölgeleri paleolitikten günümüze daima kaosun adresi olmuştur. İlk toplumların izlerine sıkça rastlanan bölgede yaşanan çekişme ve rekabette eski olmaktadır. Medeniyetin merkezinin Ortadoğu olduğu düşünülürse, insanlık çekişmeleri tarihinin bölgede daha eski olduğu fikri olağan kabul edilebilir. Basra'dan, Fırat ve Dicle suyollarını izleyerek kuzeye doğru ilerleyen insanlık ilk olarak Türkiye'nin doğusuna yerleşmiştir. Bu dönemden itibaren Tunceli'nin yüksek dağ sıraları ve uzun nehirleri sınır oluşturmuştur. Çemişgezek, Pertek ve Mazgirt, Fırat Nehri boyunca mücadelenin ilerini taşıyan kaleleri ile ünlüdür. İnsanların *eşyaları, kendilerine mal edinmeye* başladıklarından sonra mücadeleler olmuş, kavgalar çıkmış ve zenginlik yoksulluk kavramı insanlar arasında ifade edilmeye başlanmıştır. İl tarihinde dönemler boyunca uzun süreli refah toplumları meydana gelmemiştir. *Dini, etnik, idari, kültürel mücadele alanı olarak belirlemiştir.* Yani Tunceli'ye miras kalan bir refah payı bulunmamaktadır.

Doğu illerimizin gerçek tarihi yazılamamıştır dense de (İnalçık, 1997: 65), genel karakterlerini ortaya koyacak bilgiler, veriler, bazı sonuçları ortaya koymaktadır. İlk olarak Selçuklu döneminde azalan çatışmalar olumlu etkilerini göstermiş bu döneme ait camiler, kaleler, hastaneler, eğitim kurumları, mimari eserler yaygınlaşmıştır. Tunceli Selçuklu döneminde, her bakımdan bolluğun ve ekonomik rahatlığın fazla olduğu bir bölge olmuştur. Çin'den Akdeniz'e uzanan dönemin "transcontinental" yolların kavşağında yer alan ilde, Çemişgezek, Pertek ve Mazgirt ilçelerinde, ticaretin hızla geliştiği buna bağlı bir hizmet sektörünün olduğu büyük hanların çarşıların geliştiği dönem, Haçlı Savaşları ve Moğol istilaları ile neticelenir. Böylece halk günümüze kadar kesintisiz süren yoksulluk ve sefaletle yüz yüze kalır. 11.yüzyıldan 14. yüzyıla kadar Türkiye'nin doğusunda nüfus ve siyasal bakımdan yavaş yavaş gelişen, bölgeye damgasını vuran bir Türkmen kültürü oluşmuştur (İnalçık, 1997: 67).

Tunceli'nin günümüze kadar gelen inanç farklılığının kökleri bu dönemde atılmıştır. Osmanlı, dini yozlaştırmaya yönelik gördüğü bu hareketi ortadan kaldırmak için uzun bir mücadele vermiştir. Hatta ülkenin bu bölgesindeki her türlü hareket, iç düşman endişesi ile sert askeri tedbirlerle önlenmiştir. *Tunceli'de kronik yoksulluğun ilk etkeni, 15. Yüzyıldan günümüze kadar sürdürülen İnanç çatışmalarının, yoksulluğu ve göçü tetiklemesidir.* Tunceli'de tımar sistemi yoluyla dağıtılan arazi miktarı fazla olmamasına rağmen, bölgedeki sosyal yapının buna uygun olmasından dolayı Aşiret ve ağalık gibi müesseseler yoluyla zenginleşen toprak sahiplerinin yanında, yoksullaşan ve mülksüzleşen "Maraba" yoksul kitle hızla artmaya başladı. *İlde kronik yoksulluğun tarihi etkenlerinden ikincisi de Aşiret-Ağa vb. sosyal örgütlenme biçimleridir.*

Doğal Çevre Faktörleri: Yoksulluğun Derin Boyutu

Tunceli'de topografik şartlar, İklim, Bitki örtüsü, Hidrografik unsurlar; bölgede geçim kaynaklarını, nüfusu, yerleşmeyi, ulaşımı, işgücünü, Sermaye çekiciliğini, göçleri ve tabii terörü olumlu veya olumsuz şekilde etkilemektedir.

Tunceli, yüksek ve engebeli reliefi ile arazi kullanımını sınırlayan iktisadi faaliyetleri ise zora sokan bir etkiye sahiptir. Tunceli yaylalarında göçebe hayvancılık yapan Şavak vb. aşiretler faydalanmaktadır. Kış Aylarını Tunceli'de geçiren aşiretler, yaz aylarında Erzincan ve Erzurum yaylalarına göç etmektedirler. Bu göç, günümüzde Türkiye'nin en büyük dönemlik göçünü meydana getirir (son zamanlarda terör olayları ve güven ortamının bozulması, yayla yasakları bunu azaltmış veya kesintiye uğratmıştır). "davarcı" aşiretler geçmişte geçim sıkıntısını yoksulluk düzeyinde hissetmezken, bugün otlakların veriminin azalması, nüfusun artması, canlı hayvan ithali, entegre et tesisleri, mandıralar, entansif ahırlar, şehir hayatının çekiciliği, çocukların eğitim ihtiyacı gibi nedenlerden dolayı, kentlere yerleşmektedir.

Hayvancılıktan istediği verimi alamayan hayvancılıkla geçinen nüfus büyük bir yoksulluk içindedir. 2002 ve 2003 yılında Fırat üniversitesinde Şavak aşiretleri üzerine yapılan farklı konulardaki lisans tezlerinde çıkan sonuç; göçerlerin artık hayvancılık yapmak istemedikleri, fakat başka bir iş ellerinden gelmediği için bunu yaptıkları şeklindeki beyanlarıdır. Özellikle mandıralar, entegre et tesisleri, canlı hayvan ve et ithalleri, göçebe hayvancılık yapan aşiretleri zor durumda bırakmaktadır.

Yükselti ve buna bağı iklim şartları ulaşımı da etkilemektedir. Kış aylarında birçok kırsal yerleşim birimi dünya ile hiç ilişki kuramaz veya çok zor şartlarda ilişki kurar. Tunceli'nin yüksek dağları, ulaşım maliyeti artırıcı bir faktör olarak hayat pahalılığına etki eder. Tunceli'nin depresyonları, havzaları ve alçak plato sahaları, bitkisel üretimin yapıldığı alanlardır. Fakat yaşam tarzını tarıma endekslemiş bitkisel üretim yapan nüfusun yoksulluk açısından özellikleri, göçebe hayvancılık yapanlardan farklı değildir. Toprak artık doyurmamaktadır. Tunceli'de Toroslar'ın güneye bakan yönleri oldukça fazla yağış aldığı için, dağ etekleri zirai faaliyetin en fazla görüldüğü alanlardır. Türkiye'nin en güzel üzümünün yetiştiği bağlar bu alandadır. Aynı zamanda yağışın fazla olması bölgenin diğer bölümlerine görece kuraklığın azalması, hayvancılık için uygun şartlar meydana getirdiğinden (Yücel, 1987: 109), Hayvancılık yapmaktadırlar. Lakin yapılan hayvancılığın ekonomik değeri geçimlik düzeyinin çok altındadır.

Bilinçsizce (tabi bu yine hayat pahalılığını azaltmak için yapılmaktadır) tahrip edilen orman örtüsünün yenilenmesi iklimin sertliği nedeniyle çok zor olmaktadır. Doğal durumun bozulması ekolojik dengeyi ve yaban hayatını da etkilemiştir. İl'de kış aylarında görülen kar yağışları kırsal kesimi yol, su, elektrik açısından zor durumda bırakmaktadır. Eğitim soğuk tatilleri nedeni ile aksamaktadır. Taşınmalı sistemle öğrencileri okula getirmek zorlaşmaktadır.

Sosyal Yapı: Yoksulluğun Özneleri

Tunceli'ye has sosyal karakterler, yoksulluk üretmektedir. Nüfus yapısı, göçler, kır-kent ilişkileri, aile büyüklükleri, sosyal sınıflar ve toprak bölüşümü vb. unsurlar insanların yoksulluk düzeylerini etkilemektedir. Sosyal yapıdaki bazı özelliklere yukarıdaki paragraflarda değinilmeye çalışılmıştır. Farklı bazı boyutları da aşağıda örneklerle açıklanacaktır.

Az gelişmiş ve/veya geri kalmış ülkelerdeki toplumsal eşitsizliklerin büyüklüğü aynı zamanda, ekilen toprakların geniş bir kısmının az sayıda olan büyük mülk sahiplerinin elinde bulunmasından ileri gelmektedir (Lacosta, 1996: 19). Bu kadar önem addedilen toprak bölüşümü ülkeler arasındaki kategorik ayrımı belirlediğine göre, bölgeler arasındaki kategorik ayrımında daha net belirgin bir yapının çözümlenmesinde yardımcı olabilir. Tunceli'nin önemli bir karakteri toprağı fazla olanın nüfus miktarı az, toprağı az olan nüfusun fazla olması ile yakından alakalıdır. Böylece bir kast oluşumu meydana gelir.

Sınıflardan birini feodal veya yarı feodal toprak ağaları meydana getirirken, ikinci bir tabakada ve sayıca fazla olan, bölgeye özgü “maraba” kastı oluşur. Toprağın sahibi, ağa veya aşiret lideridir. Ağanın emrettiği şekilde toprak işlenir bölüşüm yine onun istediği şekilde olur. Marabanın hakkı ağanın öngördüğü kadardır. Bölgede toprak ekstansif şartlarda işletilmektedir. *Nüfus, enerji olarak kullanıldığı için* maliyet daha düşük fakat birim alandan alınan verimde doğal olarak daha düşüktür. Son yıllarda artan nüfus ve azalan gelirler bu sistem üzerinde etkili olmuş ve sistem aşınmaya başlamıştır.

Günümüzde Tunceli ilinde köylülüğün çözülüşünün, kentlerin farklı sorunlarla karşılaşmasının en önemli sebebi nüfus artışı ve göçlerdir. Üst paragrafta bahsedilen sistemin bozulması ve yozlaşması üzerine göç başlamıştır. Tarımsal yapıdaki değişim, üretim yöntemlerindeki farklılaşma, arazilerin verimindeki düşüşler, reel ücretler üzerindeki aşınma, kırsal potansiyelin kullanılamaması, kırsal yokluğu yaşayanları göçe zorlamış ve kırsal yoksullar kentli yoksullara evrilmişlerdir. Altan’ın (1994) söylediğinin aksine, kapitalizmin köylerine uğradığını zanneden, fakat yıllardır maraba yaşayan yoksul halk, kent hayatına henüz entegre olamadığından, kentin daha acımasız koşulları altında yaşamlarını devam ettirmeye çalışmaktadırlar.

Tunceli’de yoğunluklu olarak kırsal kesimde, yaklaşık 40 yıldır devam eden terör hareketleri ve buna karşı alınan askeri tedbirler, zaten topraktan ümidini kesmiş olan köylüyü şehirlere itmiştir. Güvensiz ortam, köy yakmalar, köy boşaltmalar, silahlı çatışmalar doğal olarak bu aktiviteyi meydana getirmiştir. Kiralar artmış, yiyecek ve giyeceğe artan talep, fiyatları artırmış yoksulluk düzeyini daha da yukarı itmiştir. Coğrafi şartlar ve iktisadi gelişmeler, *doğu köylüsüne köyünde yaşama hakkı tanımamıştır*. Altan çalışmasında, Türkiye’de faal nüfustaki tarımda çalışanların oranını %35 olduğu, tarımdan sanayiye kaynak aktarılması ve 15-20 milyon kadar insanın kırsal alandan şehirlere gelmesi gerektiği ifade etse de (Altan, 2001: 150). Semt pazarları yoksulların sadece kendilerinin ihtiyaçlarını karşıladıkları yerlere dönüşmüştür (Can, 2002: 195). Şehirlerde çalışacakları fabrikalar kapanmıştır.

Tunceli, son 10 yıllık dönemde şehirli nüfus artış hızı yüksek olsa da, hala nüfuslarının büyük bir bölümü kırsal kesimde yaşamaktadır. 2014 yılı nüfus sayımına göre Tunceli ili nüfusunun %62,5’i (53,388kişi) şehirlere yaşamaya başlamıştır. *Fakat bu rakamlar bir sahte kentleşme örneğidir*. Çünkü İlde kentsel

nüfusu belirleyen ölçütün idari merkez olma kurgusu üzerine oturması, Nüfusu 1283 olan Pülümür'ü şehir göstermektedir. Oysa Şehirsiz karakterler Tunceli'de dahi sınırlı olarak ölçülmektedir. Aslında bu şu tespiti de beraberinde getirir. *Tunceli İlinde ağırlıklı ve yoğunluklu olarak kırsal yoksulluk yaşanmaktadır.* Kentleş(e)memiş bir topluluk kentsel değerlere ve kentsel yaşam tarzına entegre olamamış bir toplum yapısı türemiş olacaktır.

Kısaca kentsiz bir kentleşme meydana gelecektir (Bookchin, 1999: 10). Kentlerin içinde bulunduğu bu bunalıma değinen Bookchin kentleşmeyi hem kırsal kesim için hem de kent için bir kanser hücresi gibi betimlemektedir. Bu tarz kentleşme tarzında, kent ile kırsalın çatışması yerini kent-kentleşme çatışmasına bırakır. (Bookchin, 1999: 11). Kırsal alandan çıkan yoksullar, önce kendi şehirlerine arkasından da yakın olan Adana, Mersin, Antalya gibi şehirlere veya İstanbul'a göç etmektedirler. Türkiye'deki büyük şehirlerin 1980 den önce yaşadıkları fenomen ile, doğu şehirleri ancak 1990'lı yıllardan sonra yakalandıkları hızlı göç ile tanışmışlardır.

Apartmanlaşma kentli orta sınıfın ortaya çıkışında ve refah düzeyini artırmalarında araçlarından birisi olarak tanımlansa da (Işık vd., 2002: 103), *Tunceli'de apartmanlaşma daha çok yoksul sınıfın, kente entegre olma çabasının göstergesidir.* Şehrin kenar mahallelerinde veya dışında yapılan toplu konutlarda ve gecekondularda *kiralama* yoluyla oturan yoksul kesim, köydeki enformel ilişkilerini devam ettirme eğilimindedir. Şehre uzak olan böyle mekânlar ise bu tarz yaşam için avantaj sağlamaktadır.

Sosyal açıdan yoksulluğa neden olan bir diğer önemli konu Tunceli'de toprak dağılımı ve arazi mülkiyeti ile ilişkilidir. Mülksüzler ile Mülkiyet arasındaki, Touraine'in deyimiyile "eski toplumsal sınıflar" ile alakalıdır (Touraine, 1974: 14). Nitekim kırsal toplumların tanımlayıcı ilkesi meslekten çok mülkiyettir. Bu nedenle kırsal sınıf yapısını oluşturan iş bölümünden çok mülkiyet ilişkilerinin örgütlenmesidir (Urry, 1999: 113).

Tunceli'de 1980'li yıllarda faal nüfusun %55 civarında bir bölümünün tarımda çalıştığı saptanmıştır. Bu oran, 2010'lu yıllarda %45-50'lere kadar düşse de görece yüksek düzeyini korumaktadır. Bu nedenle tarım kesiminin gelirindeki reel gelişmeler toplumdaki alt gelir gruplarına ilişkin değişimleri belirlemede önem taşımaktadır. Ekonomik gelişmeyle beraber tarım kesiminin payının düşmesi pek tabii beklenen bir sonuçtur. Tarımın milli gelirdeki payının

düşmesi bu kesimde yaşayan nüfusun azalmasıyla beraber seyretmektedir. Fakat Tunceli’de tarımın milli gelirdeki nisbi payı önemli ölçüde düşmesine rağmen, halen tarımda yaşayan nüfus veya istihdam oranı çok yüksek düzeydedir. Tunceli’de tarım kesiminde işsizlik veya eksik istihdam oranının çok yüksek olduğu bilinmektedir.

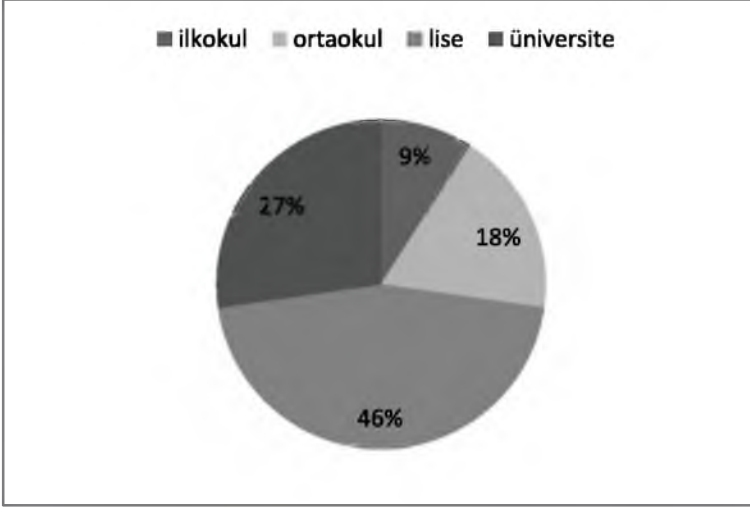
Tunceli’de arazilerin %80’i 10 dekardan az toprağa sahip nüfusun elindedir. Tunceli’de, rantabl olmaktan uzak, arazi daha fazla bölünmüş ve arazi sahibi olan nüfus daha fazladır. Fakat arazilerin küçüklüğü, iklim, sulama probleminin olması, birim alandan alınan verimin düşüklüğü, Gübre traktör, akaryakıt fiyatlarının çok yüksek olması arazi sahipliğini anlamlı kılmamaktadır.

Görüldüğü gibi tarım toprakları, az sayıda çiftçi tarafından işlenirken, bu durum gelir dağılımını daha da bozmuştur. Ayrıca tarımda yoksulluk düzeyinin de oldukça yüksek seviyede olmasına neden olmaktadır. Yoksulluk ile ilgili bir araştırmada, asgari ücret geliri altında gelir elde edenler yoksul olduğu kabul edilmiştir. Tunceli’de nüfusun %68,7’si tarım kesiminde istihdam edilmektedir. Gelirleri ise asgari ücretin altındadır. Bu durum gelir dağılımın tarım kesimi aleyhine gelişen durumunu ortaya koymaktadır.

Bu durum gelir dağılımının neden bu kadar hızlı tarım kesimi aleyhine geliştiğini önemli ölçüde açıklar. Ülkemizde gelir dağılımının tarım kesimi aleyhine olan durumu, tarım kesiminin kendi içindeki yapısına bakıldığında bu durumun daha da kötü olduğu görülecektir. Tedbir alınmaz ise Tunceli ilinde arazilerin yarısı nadasa bırakılırken, oran daha da artacak görünmektedir. Tunceli ili mikro arazi kullanım haritası incelendiğinde tarımsal arazinin % 65-70’inin işlenmemiş tarım arazilerine karşılık geldiği tespit edilir. Yani sadece tarımdan elde ettikleri gelirle yaşamlarını sürdüren kesim kesinlikle yoksullukla karşı karşıyadır. Bu da Tunceli ilinin fazlaca olan kırsal nüfusunun yoksul olduğunu net bir şekilde ortaya koyar.

Sosyolojik nitelik taşıyan tezlerin yoksulluk sorunu açısından önemi, yoksullara yönelik sosyal politikaların geliştirilmesi aşamasında göz önünde bulundurulması gereken değişkenler hakkında bütüncül bir kavrayış sağlamalarıdır. Dolayısıyla sorunun, salt devlet etkinliği ile üstesinden gelinebilecek bir çerçeveden taşıdığı ileri sürülebilir. Toplumsal bütünleşme sorunun kaynağındaki ‘sivil’ etki, kentsel yoksulluğun ‘etnik ayrımcılık’ boyutunda daha görünür hale gelmektedir (Bıçkı, 2013:145).

2.13. Kalkınma ve Girişimcilik Profili

2.13.1. İlde Yatırım Ortamını Etkileyen Belirleyici Unsurlar

Tunceli bölgesinde girişimcilik düzeyinde son yıllarda bir duraksama olduğu görülmektedir. Aşağıdaki tabloda da görüldüğü gibi kurulan şirket sayısının 2013 yılında bir önceki yıla göre daralması bu durumu doğrular niteliktedir. Ayrıca, bölgede toplam kurulan şirketin 2013 yılında ülke genelinde kurulan şirket sayısına oranı da oldukça düşük bir düzeyde kalmaktadır.

Tablo56: Açılan-Kapanan İşyeri Sayıları

		Şirket		Kooperatif		Şahıs İşletmesi	
		2012	2013	2012	2013	2012	2013
Tunceli							
	Kurulan	15	11	4	1	83	43
	Kapanan	3	6	3	6	11	13
TRB1							
	Kurulan	432	538	16	15	666	628
	Kapanan	153	105	26	39	374	210
Türkiye							
	Kurulan	38.887	49.028	877	915	67.455	58.987
	Kapanan	14.168	15.538	1.895	1.862	31.915	19.873

Bölgede yatırım ortamını etkileyen temel unsurlar güvenlik ve coğrafi koşullarında görülen olumsuzluklardır. Özellikle fiziki ve coğrafi koşullar Tunceli’de ekonomik koşulların geri kalmasına neden olmuştur. Tunceli doğal kaynaklar açısından zengin değildir. Toprak alanlarının sadece %5’ini ovalar ve düzlükler oluşturmaktadır (TÜİK, 2013). İlin yeraltı ve yerüstü çok zengin kaynakları olduğu dile getirilmesine rağmen, metalik ve endüstriyel hammaddeler açısından da zengin bir potansiyeli yoktur. (Fırat Kalkınma Ajansı, 2013).

Tunceli’nin diğer illerle ve kendi ilçeleriyle bağlantıları istenilen düzeyde ve kalitede değildir. Ulaştırma imkânlarındaki kısıtların yanı sıra, çok ciddi güvenlik sorunlarının yaşanması, Tunceli’nin komşu illere erişilebilirliğini engellemiş olması ekonomik gelişimi son derece olumsuz etkilemiştir. TRB1 bölgesinde girişimcilik düzeyi Türkiye’ye kıyasla düşük bir profil sergilemektedir. TOBB’un yayınladığı 2014 yılı şirket istatistikleri, bölgede kurulan toplam şirket sayısının Türkiye toplamına oranının %1 olduğunu ortaya koymaktadır. Yapılan görüşmelerde, girişimcilerin çoğunun 50’den az kişi istihdam ettiği, dolayısıyla girişimlerin KOBİ ağırlıklı olduğu dile getirilmiştir. Hem KOSGEB destekleri hem de Fırat Kalkınma Ajansı tarafından verilen hibe destekleri bölgede girişimciliğin artmasında etkili olmaktadır. Yatırım ortamı açısından bu bölgede barış sürecinin önemi büyüktür.

2014 yılında TÜRKONFED tarafından yayınlanan “Bölgesel Kalkınmada Yerel Dinamikler: Tunceli Modeli ve 2023 Senaryoları” raporunda Tunceli’nin ekonomik gelişmesi ile ülkenin siyasi istikrarı ile barış ve çözüm sürecinin devam ettirilmesi arasında yoğun bir ilişki olabileceği belirtilmektedir (İzmen, 2014, Türkonfed, Girişimciler İçin Kurumsal Sosyal Sorumluluk Projesi Bölge Görünüm Raporları).

Tarım alanlarının az oluşu da yatırımın yapılmamasının en önemli nedenlerinden bir tanesidir.

Bölgede yatırımcılar bir yandan hammaddeye erişimde uzaklık dolayısıyla sıkıntı çekerken, batı pazarlarına ulaşımda da nakliye maliyetlerinin oldukça yüksek olması vesilesiyle sorunlarla karşılaşmaktadır. Fiziki koşullar bölgedeki yatırım ortamını derinden etkilemektedir. Dolayısıyla, karayolu ulaşım ağlarının planlandığı gibi genişletilmesi, bu sorunların azaltılmasında etkili olacaktır.

Tunceli’de kamu sektöründe çalışanların oranı yüksek bir seviyededir. Bu durumun ilde girişimciliğin gelişmesi üzerinde çok önemli etkide bulunduğu, nitelikli elemanların iş kurmak yerine kamuda çalışmayı tercih ettiği bölgede genelinde sıklıkla dile getirilmektedir. Sanayinin yeterince gelişmemesinin önündeki engellerden biri olarak bölge genelinde girişimcilik kültürünün yeterince gelişmemiş olması olarak da görülmektedir.

2.13.2. Girişimci/Yatırımcının İli Tercih Etme Sebepleri

Ekonomi günümüzde hızlı bir şekilde gelişmekte ve büyümektedir. “Doğru yerde, doğru zamanda, doğru nitelikte yatırım” ilkesi, ekonomi sürecinde var olmanın getirdiği temel ilkelerden olup, pek çok girişimcinin ilgisini çekmiştir. Bir yatırım kararının verilmesi kadar önemli olan bir diğer sorun da işletmenin nerede kurulacağına saptanmasıdır. Verimlilik, karlılık ve akılcı yöntem gibi işletmecilik ilkelerinin tümü daha işletme kurulmadan önce devreye girer ve işletmenin yaşamı boyunca devam eder. Bu ilkeler doğrultusunda bir işletmenin ülkenin hangi bölgesinde kurulacağına karar verilir (Sabuncuoğlu ve Tokol, 2009). Yatırıma karar veren bir işletmeci karlılık, verimlilik, etkinlik, ekonomiklik gibi işletme başarı göstergelerini en iyi bir biçimde gerçekleştirecek yeri arar (Erkut ve Baskak, 1997).

2.13.3. Bir İli Tercih Etmede Girişimci Seçimini Etkileyen Faktörler

- Talep ve dağıtım olanakları açısından pazar elverişliliği
- Hammadde ve yardımcı madde kaynaklarının şimdiki ve gelecekteki durumu
- Yan sanayi kuruluşları
- Çeşit, yoğunluk ve maliyetler açısından ulaşım olanakları
- Enerji kaynaklarının yoğunluk ve maliyetleri açısından ulaşım olanakları
- Miktar, kalite ve ücret açısından işgücü kaynakları
- Fabrikanın faaliyetlerini ve personeli etkileyebilecek iklim koşulları
- Su ve atıkları giderme tesisleri
- Devletin yasalarla belirlediği kısıtlayıcı veya teşvik edici faktörler

Tunceli, bir bölgenin yatırım için tercih nedenleri olan; doğal kaynaklar açısından sahip olduğu yüksek rezervler, pazar ve finans merkezi açısından önemli kentlere yakınlık, ulaşım açısından faal olan hava ve deniz limanlarını sanayi bölgelerine ve Avrupa'ya bağlayan demiryolu, otoban ve duble yolları ile yatırımlar için cazip bir bölge olma özelliğini fazlasıyla taşımadığı ortada olan bir ildir. Yukarıdaki maddeler göz önüne alındığı girişimcilerin Tunceli'yi tercih edecek herhangi bir olumluluğun olmadığı ortadır. Yatırım yapmayı hedefleyen bir kişi yani girişimci, projeleri hazırlar, etütlerde bulunur ve bir karar verir. Faaliyete geçtiğinde ise o işyeri pek çok kişiye istihdam yaratmış olur. Böylece milli gelire olan katkı yanında ülkenin çalışan sayısını arttırdığı için standartların yükselmesine katkıda bulunur.

Yatırım terimi genellikle gelecek dönemlerde oldukça uzun süre devam edebilecek yarar sağlama bekleyişi ile kaynak ayrılması anlamına gelmektedir. Dolayısıyla işletmelerinin kuruluş yerinin seçiminde müteşebbislerin Tunceli'de yaşayan insanlara karşı duydukları yakınlığın yukarıda saydığımız girişimci için bir ili tercih etmesini sağlayan faktörlerden daha fazla bir etkiye sahip olduğunu saha araştırmalarında görmekteyiz. Yani aile, akrabalık ve hemşerilik bağları biçimindeki toplumsal bağlar girişimcilerin yatırım yaparken en öncelik verdikleri faktörler olarak ön plana çıkmaktadır.

Tunceli bölgesinde girişimciliğin, son yıllarda azaldığı dikkat çekmektedir. Nitekim aşağıdaki tabloda kurulan şirket, kooperatif ve şahıs işletme sayılarının gerilediğini görmekteyiz. Bölgede yatırım ortamını etkileyen en önemli unsurlardan biri güvenlidir. Bunun yanı sıra ülkenin doğusunda yer alan bu bölge için ulaşımında karşılaşılan zorluklar bölgenin yatırım ortamı açısından bir sorun yaratmaktadır. Ulaşım maliyetlerinin girişimciler için önemli bir yük olmaktadır. Yatırım ortamı açısından Doğu ve Güneydoğu Anadolu'nun diğer birçok ilinde olduğu gibi görüşmelerde öne çıkan bir diğer husus ise barış sürecinin sekteye uğramaması gerektiğidir. Özellikle yapılan görüşmelerde yatırım ortamının gelişmesi için, toplumsal barışın sağlanması gerektiği sıklıkla vurgulanmıştır.

Tablo 57: Açılan-Kapanan İşyeri Sayıları

		Şirket		Kooperatif		Şahıs İşletmesi	
		2012	2013	2012	2013	2012	2013
Tunceli							
	Kurulan	15	11	4	1	83	43
	Kapanan	3	6	3	6	11	13
TRB1							
	Kurulan	432	538	16	15	666	628
	Kapanan	153	105	26	39	374	210
Türkiye							
	Kurulan	38.887	49.028	877	915	67.455	58.987
	Kapanan	14.168	15.538	1.895	1.862	31.915	19.873

2.13.4. Ekonomik Sektörlere Yönelik Altyapı Hizmetleri

Tunceli OSB, il merkezine 5 km mesafede olup, İnönü Mahallesi Harçık mevkiinde faaliyet göstermektedir.

- Tunceli İl Özel İdare Müdürlüğü'nün %50 hisse
- Tunceli Belediye Başkanlığı'nın %25 hisse
- Tunceli Ticaret ve Sanayi Odası Başkanlığının, %25 hisse iştiraki ile

Tunceli Organize Sanayi Bölgesi altyapı inşaatı, 1997 yılında Etüt Proje ve Mühendislik Hizmetleri tarafından tamamlanarak Bakanlık onayına sunulmuş, 24/12/1997 tarihinde de ihale edilerek ve 15/01/1998 tarihinde ihale sözleşmesi imzalanarak altyapı işi yapımına başlanmıştır.

Tunceli Organize Sanayi Bölgesinde mevcut bulunan 36 sanayi parselinin altyapısının %90'ı 14/12/2001 tarihi itibari ile tamamlanmıştır. OSB tarafından yapılan arsa satışlarına yatırımcı ve girişimciler tarafından herhangi bir talep olmadığından Bakanlık tarafından 11/09/2002 tarihi itibariyle geçici tasfiyesi yapılmıştır. Ancak 2010 yılında yatırımcı ve girişimcilerden gelen arsa talepleri doğrultusunda Tunceli OSB'nin yeniden faal hale getirilmesi için Müteşebbis Heyet Başkanlığı tarafından gerekli çalışmalar yapılmış ve Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığına talepte bulunularak OSB'nin yeniden faal hale getirilmesi çalışmaları kapsamında Bakanlık tarafından 2011 yılı yatırım programına alınmıştır. Geçici tasfiye ile yeniden faal hale getirilmesi süreci arasında kanalizasyon, içme suyu şebeke hattı, yağmur suyu, yangın hidratları, şebeke

içi kanalizasyon ve içme suyu borularında tasfiye kabulü tarihinden bugüne kadar geçen sürede mevcut imalatlarda bozulma, tıkanma ve arızalar nedeniyle kısmen tahribatlar oluşmuştur.

Geçici tasfiye sürecinde OSB altyapısında meydana gelen yıpranma ve bozulmalar nedeniyle Fırat Kalkınma Ajansı tarafından 2011 yılında Sanayi Altyapılarının iyileştirilmesi ve geliştirilmesi kapsamında yapılan teklif doğrultusunda Başkanlık tarafından Ajansa proje sunularak iyileştirme ve geliştirme kredi sözleşmesi yapılmıştır. Fırat Kalkınma Ajansı aracılığı ile OSB altyapısının iyileştirilmesi ve geliştirilmesi kapsamında hazırlanan proje 2013 yılının Nisan ayında bitirilmiştir.

Alt yapı sorunlarını tamamlamış olan Tunceli OSB, 2013 yılı itibari ile faaliyete geçmiş olup bedelsiz arsa temini ile yatırımcıları beklemektedir. 106 hektar olan toplam alanda parsel büyüklükleri 4-6 dönüm aralığında 43 parsel bulunmaktadır. Parsellerin sektörel kompozisyonuna bakıldığında ise oranlar aşağıdaki gibi oluşmuştur.

- 17 Parsel (Gıda-Tarımsal ve Hayvansal Ürünler)
- 9 Parsel (PVC-Alüminyum Doğrama)
- 5 Parsel (Kereste ve Mobilya Doğrama)
- 12 Parsel (Beton Yapı Elemanları-Mermer-Demir Doğrama)

2.13.5. Ekonomik Sektörlere Yönelik Destek ve Teşvikler Faydalanma Durumu

Yatırım Teşvik sisteminde TRB1 Bölgesinde yer alan illerden Malatya ve Elazığ 4. bölgede, Bingöl 6. bölgede yer alırken, Tunceli 5. bölgede yer almaktadır. Tunceli'nin bu teşvik sistemiyle yatırımları çekmek konusunda pek etkili olmadığını, teşvikli yatırımların ancak % 1'den biraz fazlasının Tunceli'ye gittiğini, bu yatırımların Türkiye geneline kıyasla daha küçük ölçekli olması nedeniyle, tutar olarak toplam yatırımlar içinde Tunceli'nin payının % 1'in de altında olduğunu ve bu yatırımların istihdama katkısının pek az olduğunu göstermektedir.

2009 yılında teşvikten yararlanmak için toplam 4 girişimci başvurmuş, bunların 2'si iptal edilmiştir. Biri otel ve lokanta diğeri ise elektrik enerji üretim sahasında faaliyet gösteren iki yatırımcının toplam yatırım tutarları

25.200.000 TL olmuştur. İstihdam edilen kişi sayısı 105'tir. 2010 yılında toplam 12 girişimci başvuru yapmış, bunların 2'si iptal edilmiştir. 2010 yılında ki sektörel dağılıma bakıldığında 2 otel ve lokantacılık, 1 madencilik, 7 imalat sanayi, 1 enerji, 1 hizmet. Bu yatırımcıların toplam yatırım tutarları 47.479.511 TL olmuştur. 2011 yılında 5 girişimci başvurmuştur. Bunlardan 2'si imalat, 2'si tarım, 1'i de hizmetler sektöründen başvurmuştur. Toplam 93 kişi istihdam öngörülmüştür. 2012 yılında 4 girişimci başvurmuştur. Bunlardan 2'si hizmet, 2'i imalat sektöründendir. Toplam 86 istihdam öngörülmüştür.

Toplam yatırım tutarı 16.540.557 TL'dir. 2013 yılında 12 girişimci başvurmuştur. Bunların 9'u Hizmetler, 3'ü ise imalat sektöründedir. Toplam 26,254,751 TL tutarında yatırım öngörülen işlerde 206 kişiye istihdam öngörülmektedir. 2014'te ise hizmetler sektöründen 2 girişimci başvurmuştur. Toplam öngörülen yatırım tutarı 5.825.460 TL'dir. 2015 yılında ise 6 girişimci teşvik almak için başvurmuştur. Bunlardan 4'ü hizmet, 2'si imalat sektöründe olup 53 kişilik istihdam öngörülmektedir. Toplam yatırım tutarı da 15. 334. 139 TL'dir.

2013 yılında Tunceli'ye yapılan toplam teşvikli yatırım 26 milyon TL olmuş ve bu yatırımlar sayesinde sadece 206 kişiye istihdam yaratılmıştır. Teşvik verileri üzerinden yapılan hesaplamalara göre belge başına yatırım tutarı Tunceli'de 2,2 milyon lira ile Türkiye ortalamasının %10'u civarındadır (İzmen, 2014: 79).

Tablo 58: Teşvikli Yatırımlar içinde Tunceli'nin payı (%)

	İstihdam	Sabit yatırım tutarı(TL)	Belge adedi
2005	0,05	0.03	0,13
2006	0,00	0,00	0,03
2007	0,07	0,53	0,14
2008	0,03	0,02	0,07
2009	0,09	0,03	0,17
2010	0,14	0,07	0,29
2011	0,07	0,04	0,11
2012	0,06	0,03	0,09
2013	0,11	0,03	0,24

Kaynak: Ekonomi bakanlığının verilerinden İzmen'in hazırlamış olduğu tablo

2.13.6. Devlet Destek ve Teşviklerine Karşı Yaklaşımlar

Teşvikler, hem gelişmiş, hem de gelişmekte olan ülkelerin hükümetleri ve karar alıcıları tarafından belirli sanayileri desteklemek ve bölgesel kalkınmayı gerçekleştirmek için kullanılan en önemli politika araçlarından biridir. Dünya ekonomisinde artan küreselleşme, liberalleşme ve ekonomik entegrasyoneğilimlerine rağmen, teşviklerin kullanımının zaman içinde azalmayıp artmıştır. Dünya üzerindeki bütün ülkeler yatırımları artırmak ve firmaları dezavantajlı bölgelere çekmek için teşvikler vermeye devam etmektedirler (UNCTAD, 2000).

Teşviklerin bölgesel ekonomik büyüme performansı üzerinde nasıl bir etki yarattığı, teşvik politikalarının bölgelerarası büyüme ve gelir eşitsizliği farkını azaltıp azaltmadığı, hem araştırmacılar için, hem de yerel ve bölgesel düzeyde karar alıcılar için en temel meselelerden biri olmuştur. Nitekim öteden beri dünyada ülke içindeki bölgesel eşitsizlikleri azaltmak ve bölgesel kalkınmayı gerçekleştirmek için kamusal otorite tarafından kullanılan en önemli bölgesel politika aracı teşvikler olmuştur. Türkiye de, özel sektörün daha çok yatırım yapmasını sağlamak, bu yatırımları belirli sektörlerle ve bölgelere yönlendirmek ve ülke içindeki bölgesel gelişmişlik farklılıklarını azaltmak amacıyla düzenli olarak teşvikler vermiştir (Yavan, 2011).

Türkiye’de yatırımları hızlandıracak, yerli ve uluslararası yatırımcılara fırsatlar sunacak teşvik mekanizmaları ve uygulamalarını Ekonomi Bakanlığı yönetmektedir. Bakanlar Kurulu’nun 4 Haziran 2009 tarihinde açıkladığı teşvik paketi, tasarrufları katma değeri yüksek yatırımlara yönlendirmeyi, üretimi ve istihdamı artırmayı, yatırım eğiliminin devamlılığını ve sürdürülebilir kalkınmayı sağlamayı amaçlamaktadır. Paket, ayrıca, uluslararası rekabet gücünü artıracak Ar-Ge faaliyetlerini desteklemeyi ve AR-GE içeriği yüksek büyük ölçekli yatırımları özendirme, doğrudan yabancı yatırımları arttırmayı, bölgesel gelişmişlik düzeyleri arasındaki farkı gidermeyi, çevre korumaya yönelik yatırımları artırmayı da hedeflemektedir.

Teşvik sistemi, teşvik oranlarının bölgesel, büyük ölçekli ve stratejik projeler bazında farklılaştırılarak uygulanması esasına dayanmaktadır. Yatırımları teşvik etmeye yönelik olarak hazırlanan bu mekanizmalar “genel”, “bölgesel”, “büyük ölçekli” ve “stratejik” olmak üzere 4 başlık altında geliştirilmiştir:

- Genel Teşvik Sistemi (ülke genelinde uygulanır)
- Bölgesel Teşvik Sistemi (İstatistikî Bölge Birimleri Sınıflandırması (İBBS) Düzey 3 seviyesindeki 81 il, Sosyo-Ekonomik Gelişmişlik Endeksi (SEGE) kullanılarak gruplandırılmış ve Türkiye çapında teşvikler açısından 6 bölge oluşturulmuştur)
- Büyük Ölçekli Yatırımların Teşviki Sistemi (Öncelikli sektörlerle göre farklı büyüklükteki yatırımlara yönelik ülke genelinde uygulanır)
- Stratejik Yatırımların Teşviki (stratejik öneme haiz, ileri teknoloji ve katma değerli, ithalata bağımlılığı azaltıcı sektörlerle yönelik geliştirilmiştir)

Tablo 59: Türkiye’de Yatırım Teşvik Sistemi (Yatırımlarda Devlet Yardımları Hakkında Karar”, 19.06.2012 tarih ve 28328 sayılı Resmi Gazete)

1. ve 2. bölgelerde	3., 4. ve 5. bölgelerde	6. bölgede
Genel Teşvik Sistemi		
1. KDV istisnası 2. Gümrük Vergisi Muafiyeti		1. KDV istisnası 2. Gümrük Vergisi Muafiyeti 3. Gelir Vergisi Stopajı Desteği
Sigorta primi işveren hissesi desteği (terzanelerin gemi inşa yatırımları için)		
Bölgesel Teşvik Uygulamaları		
1. KDV istisnası 2. Gümrük Vergisi Muafiyeti 3. Vergi indirim, 4. Sigorta primi işveren hissesi desteği, 5. Yatırım yeri tahsis.	1. KDV istisnası 2. Gümrük Vergisi Muafiyeti 3. Vergi indirim, 4. Sigorta primi işveren hissesi desteği, 5. Yatırım yeri tahsis. 6. Faiz desteği	1. KDV istisnası 2. Gümrük Vergisi Muafiyeti 3. Vergi indirim, 4. Sigorta primi işveren hissesi desteği, 5. Yatırım yeri tahsis. 6. Faiz desteği, 7. Gelir Vergisi Stopajı Desteği, 8. Sigorta primi desteği
Büyük Ölçekli Yatırımlar		
1. KDV istisnası 2. Gümrük Vergisi Muafiyeti 3. Vergi indirim, 4. Sigorta primi işveren hissesi desteği, 5. Yatırım yeri tahsis.		1. KDV istisnası 2. Gümrük Vergisi Muafiyeti 3. Vergi indirim, 4. Sigorta primi işveren hissesi desteği, 5. Yatırım yeri tahsis. 6. Faiz desteği, 7. Gelir Vergisi Stopajı Desteği, 8. Sigorta primi desteği
Stratejik Yatırımların Teşviki		
1. KDV istisnası 2. Gümrük Vergisi Muafiyeti 3. Vergi indirim, 4. Sigorta primi işveren hissesi desteği, 5. Yatırım yeri tahsis, 6. Faiz desteği, KDV tadeli		1. KDV istisnası 2. Gümrük Vergisi Muafiyeti 3. Vergi indirim, 4. Sigorta primi işveren hissesi desteği, 5. Yatırım yeri tahsis, 6. Faiz desteği, 7. KDV tadeli 8. Gelir Vergisi Stopajı Desteği, 9. Sigorta primi desteği

Teşvikle yapılan yatırımlar ilin ekonomik performansını ne kadar artırmakta ve yöre halkı bu teşviklere nasıl yaklaşmaktadır? Sorusu anlamlı olmaktadır.

Tunceli'deki girişimciler, Tunceli'nin; Diyarbakır, Mardin, Urfa gibi illerinde içinde bulunduğu 6. Bölge kapsamına alınmasını istemektedirler. Yatırımcılar, ilin ekonomisine doğrudan bir katkısı olmayan baraj, hidro-elektrik santrali, güvenlik yatırımı gibi girdilerin GSMH'yi artırmasından dolayı gelir seviyesinin yükselmesi ile ilin gelir seviyesi iller kapsamında değerlendirilmesini sağladığını, bunun da teşvik yasalarından faydalanmada yanlış değerlendirmelere yol açtığını ifade etmişlerdir. Bununla birlikte bölgedeki girişimciler teşviklerin;

- İstihdamı ve üretimi artırmak
- Yatırımcıyı yatırıma çekmek
- Yeni teknolojiyi getirmek
- Yabancı yatırımları çekmek ve artırmak
- Bölgesel gelişmişlik farklılıklarını gidermek
- Çevre korumaya yönelik yatırımlar ile araştırma ve geliştirme faaliyetlerini desteklemek
- Yatırım eğiliminin devamlılığını ve sürdürülebilir kalkınmayı sağlamak açısından önemli olduğunu ifade etmişlerdir.

Bölge girişimcilerinin üzerinde durdukları en önemli konulardan bir tanesi de devletin vermiş olduğu bu teşviklerde bürokratik mekanizmanın kendilerine çok zorluklar çıkartmış olduğudur.

Teşviklerle gelen yatırım ortamı ve iş yapma kolaylığı konusunda bürokrasinin sektöre girişle ilgili yasal düzenlemeleri, girişimciler açısından zorluklar barındırmaktadır. Sektöre girişle ilgili yasal düzenlemelerin çokluğu büyük bir sorun ve ekonomik kayıp olarak görülmektedir. Onların giriş engelleri olarak gördükleri; işlem sayısı, resmi olarak harcanan süre ve bazı formel maliyetlerdir. Bu durum Dünya Bankası verilerinden de kendisini göstermektedir.

Bilindiği üzere ülkelerin girişimciler için uygun koşullar barındırıp barındırmadıklarına ilişkin göstergelerden bir tanesi de işe başlama prosedürleridir. Birçok yatırımcının yatırım işe başlama prosedürleri kararlarında etkilidir. Dünya Bankası tarafından düzenli olarak yayımlanan iş yapma endeksi, işe başlama prosedürlerine endekste yer vermektedir. Türkiye işe başlama prosedürleri açısından dünya sıralamasında 61. sırada yer alarak çok kötü bir sıralamaya sahiptir.

Yine girişimciler, sektöre giriş ile ilgili düzenlemelerin, siyasiler ve onların desteklediği şirketler için bir avantaj sağlama mekanizması şeklinde iş görebileceği kaygısını dile getirmektedirler. Girişimcilere göre devletin keyfi, kimi zaman iyi niyetle yaptığı kayıracı müdahale ve düzenlemeler yasalara uygun çalışan işletmeleri zor durumda bırakmaktadır.

2.13.7. Kalkınmanın Önündeki En Önemli Engeller

Bir ilin iklim şartları, piyasalara yakınlığı, doğal koşulları, yeraltı ve yerüstü zenginlikleri, haberleşme ve ulaşım olanakları kalkınmayı bazen olumlu yönde tetiklerken bazen de engelleyici etkide bulunabilmektedir. Tunceli Türkiye'nin yoksul illerinden birisidir. Tunceli'nin yer aldığı TRB1 bölgesi, kişi başına gelirin Türkiye ortalamasının %60'ı civarında olduğu, 26 bölge arasında Türkiye'nin en yoksul beşinci bölgesidir. Tunceli de bu bölgenin Bingöl'le beraber en yoksul iki ilinden birisidir. Doğal güzellikleri, bitki örtüsü ve hayvan varlığı açısından zengin olmasına karşılık, Tunceli'nin toprak, yeraltı kaynakları ve beşeri sermaye açısından zengin olmaması, ulaşım altyapısındaki yetersizlikler, bölgede geçmişte hüküm süren çatışmalar nedeniyle oluşan imaj sorunları Tunceli'nin ekonomik gelişimini kısıtlamıştır.

2.13.8. Kalkınmayı Sağlayacak En Önemli Potansiyeller

Bölgede yeterli olmayan sanayileşmeden, işsizlikten, verimli olmayan tarımsal üretimden ve dışarıdan gelmeyen yatırımdan payını Tunceli de almaktadır. Tunceli'de sanayileşme yok denecek kadar azdır demek yerine, sanayileşme hiç yoktur demek daha doğru bir tabir olacaktır. Tunceli, TRB1 bölgesinde sanayinin en az geliştiği il olup; hem istihdam hem de Ticaret ve Sanayi Odası'na kayıtlı şirket sayısı bakımından bölgenin ve Türkiye'nin çok gerisinde kalmıştır.

Katılımcıların Tunceli ilinin kalkınmasını sağlayacak en önemli potansiyelleri maddeler halinde sıralarsak karşımıza şöyle bir tablo çıkmaktadır. (Yine benzer bir tablo için bkz. İzmen, 2014)

- Doğa/kültür turizmüne elverişliliği
- Ekolojik tarım, hayvancılık ve arıcılık için uygun olması
- Doğal kaynakların zenginliği
- Eğitim seviyesinin yüksekliği

Sanayileşememenin getirdiği dezavantajı ortadan kaldırmak için özellikle organik tarım ve doğa turizmini öne çıkarmak bizce de atılması gereken en önemli adımlardır. Munzur vadisi Avrupa'nın ve Türkiye'nin en büyük milli parklarından biridir. Barındırdığı bitki ve hayvan çeşidi itibariyle çok önemli bir milli park statüsünde olan Munzur Vadisi hem doğa turizmi anlamında hem de tarımsal üretim anlamında çok verimli bir yapıya sahiptir. Bu nedenle Tunceli'nin verimli ve el değmemiş topraklarını, Munzur Vadisi'ni ve girişimci çalışan insanlarını göz önüne alarak bu alanlar üzerinde kalkınmayı sağlamak mümkündür diye düşünmekteyiz.

Saha araştırmalarında elde edilen veriler dışında yine STK'ların hazırlamış oldukları raporlarda da yukarıda belirttiğimiz hususların paylaşıldığını görmekteyiz. Türk Girişim ve İş Dünyası Konfederasyonu (TÜRKONFED), Tunceli Sanayici ve Girişimcileri Derneği (TUSGİD) ve Fırat Kalkınma Ajansı'nın birlikte hazırladığı "Bölgesel Kalkınmada Yerel Dinamikler: Tunceli Modeli ve 2013 Senaryoları" başlıklı rapor da farklı bir ekonomik kalkınma modeline ihtiyaç duyan Tunceli'de 'yeşil' olarak adlandırılacak sektörlerin desteklenmesi gerektiğini ortaya koymuştur. Bu raporda Tunceli'nin ekonomik kalkınması açısından organik tarım ve hayvancılık, kültür, doğa, inanç, sağlık gibi farklı turizm türleri ve çevre turizmi gibi sektörler ön plana çıkıyor. Bu sektörlerin gelişmesiyle Tunceli'de kişi başına gelir seviyesinin yükselmesi ve Türkiye ortalaması ile arasındaki farkı ciddi biçimde daraltması mümkün olacağı varsayılmaktadır.

2.13.9. Kalkınmada İlin En Önemli Sorunları

Yine TSO Yönetim Kurulu Başkanı Yusuf Cengiz, Başbakan Davutoğlu'nun da katıldığı 8. Türkiye Ticaret ve Sanayi Şurasında Tunceli'nin sorunlarını şöyle sıralamıştır:

- Barış Sürecinin sekteye uğraması
- Tunceli'nin merkezinde yer alan Askeri Kışla Binasının Dersim Kent Müzesi yapılmaması
- İnanç merkezlerinin alt yapılarının geliştirilmemesi
- Tunceli'nin 6. Bölge kapsamına alınması
- Tunceli'nin Tarım ve Kırsal Kalkınma Kurumu (TKDK) kapsamında yer almaması
- Bağlantı yollarının yapılmaması

- Köye dönüşlerin sağlanmaması
- HES ve baraj projelerinin iptal edilmemesi
- Askeri birliklerin çarşı merkezlerinin dışına çıkartılmaması
- Er ve Erbaşlara çarşı izinlerinin verilmemesi
- Taşeron İşçilere kadro verilmemesi

2.13.10. İl İçin Son Yıllarda Yaşanan En Olumlu Gelişmeler/Yatırımlar

Çözüm Süreci ile birlikte Tunceli’de devletin yaptığı düzenlemeler, yatırımlar ve verdiği teşvikler sayesinde eğitim, ekonomi, sağlık, turizm, tarım ve hayvancılık başta olmak üzere her alanda büyük bir değişim ve gelişim yaşandığı gözlemlenmektedir. Son yıllarda temel hak/özgürlükler alanında gerçekleştirilen iyileştirmeler yıllarca olağanüstü şartların hüküm sürdüğü Tunceli’nin görünümünü değiştirmiştir. Güvenlik nedeniyle yatırımların yapılamadığı bölgede, çözüm süreciyle beraber ekonomik kalkınmayı sağlayacak yatırımlara hız verildiği, kısa sürede ekonomiden turizme, eğitimden sağlığa kadar her alanda büyük gelişme yaşandığı görülmektedir.

Daha önce terörden dolayı silah seslerinin duyulduğu bölgedeki dağlar, spor etkinliklerine ev sahipliği yapmaya başlamıştır. Bu sporlar arasında yamaç paraşütü, rafting ve doğa yürüyüşü başta olmak üzere çok sayıda spor etkinliği yer almaktadır. 1980’li yılların başında turizm potansiyeli açısından Türkiye’de adından söz ettiren ancak aradan geçen sürede yaşanan terör olaylarının gölgesinde kalan bölge, süreçle yeniden kültür ve inanç turizminin merkezi olma yolunda önemli adımlar atmıştır. Tunceli’de yıllardır süren terör ve şiddet olayları, son dönemdeki olumlu gelişmelerin sonucu olarak yerini huzura bıraktığı görülmektedir. Tunceli dışından gelen vatandaşların girdiği Munzur ve Pülümür Çayı’nın kumsal kısımlarında hafta sonları yer bulmak neredeyse imkânsız hale gelmiştir.

“Fırat Kalkınma Ajansı (FKA), Munzur Adrenalin ve Doğa Sporları Kulübü (MADOSK) işbirliğinde ‘çadırını kap ve gel’ sloganıyla 25-28 Haziran 2014’te gerçekleştirilen festivalin açılış törenine Tunceli Valisi Osman Kaymak, Belediye Eşbaşkan Yardımcısı Hüseyin Tunç, Sanayi ve Ticaret Odası Başkanı Yusuf Cengiz, sporcu ve vatandaşlar katılmıştır. Açılışta konuşan Vali Kaymak, “bölgede artık barış, gülücük ve kahkaha seslerinin yükselmesini ve insanların, anaların ağlamasını istemediklerini söylemiştir”. Güvenlik gerekçesiyle ziyaret

edilemeyen tarihi ve doğal güzellikler, sürecin ardından ilgi çekerken turistler bölgeye gelmeye başlamıştır. Yoğun talebi gören girişimciler, açtıkları tesislerle canlanan turizm sektöründe istihdam yaratmışlardır.

Terör olayları nedeniyle önceden hayvancılığın bitme noktasına geldiği bölgede, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının  ift ilere sunduğu teşvikler ile  z m Süreci kapsamında yayla ve meraların kullanıma açılması ve köye geri dönüş, hayvan varlığının artmasını sağladığı görülmektedir.

Uzun yıllar devam eden terör olayları nedeniyle köyünden göç etmek zorunda kalanlar, Köye Dönüş ve Rehabilitasyon Projesi'nden (KDPR) sağlanan destekle topraklarına geri dönmeye başlamışlardır.

Son yıllarda Türkiye'nin diğer pek çok ilinde olduğu gibi Tunceli'de de inşaat sektörünün ekonomiyi sürükleyici etkisi olduğu dikkati çekmektedir. Üniversite gerek personeliyle, gerekse  ğrencileriyle Tunceli merkezde konut talebini yükseltmiştir.

Yapılan görüşmeler ve gözlemlerimiz de göstermektedir ki, inşaat sektörü performansının Türkiye ortalamasının üzerinde olduğu konusunda bir fikir birliği oluşmuştur. Inşaat sektörünün canlılığını ve gelecekte de ekonomiyi sürükleme gücü en yüksek olan sektör olduğunu teyit etmektedir. Tersine g  n başlaması da konut talebini artıracadığı öngörülmektedir.

13 Ağustos 2009 tarihinde yer teslimi yapılarak inşaatına başlanan yeni Devlet Hastanesi hizmet binasının bitirilip halkın kullanımına sunulması da Tunceli'deki önemli olumlu gelişmelerden bir tanesidir. Toplamda 78 hasta odası, 150 yatak kapasiteli, 23.761 m² kapalı alana sahip hastane Tunceli'deki hastaların  evre illere, özellikle de Elazığ'a gitmelerine gerek kalmadan tedavi edilmeleri olumlu gelişmeler arasında görülmektedir.

Yine, 28/3/1983 tarih ve 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununa, 22/05/2008 tarih ve 5765 sayılı Kanunla eklenen 102. maddesiyle kurulan ve kendisine; 21. Yüzyılda bölgemizin, ülkemizin ve hatta tüm insanlığın  z m bekleyen önemli problemleri olarak görülen su,  evre, gıda, enerji, insani ve sosyal sorunlar konularında ulusal ve uluslararası alanda kabul edilebilir  z mler üretmeye yönelik eğitim- ğretim ve Ar-Ge faaliyetleri gerçekleştirerek ve yenilikçi d şunce anlayışına sahip bireyler yetiştirerek bilgi ve teknoloji üreten bir  niversite misyonu ile kurulan Tunceli  niversitesi de, ilde görülen en olumlu gelişmelerden bir tanesi olarak görülmektedir.

3.

NİTEL BULGULAR: ODAK GRUP VE DERİNLEMESİNE GÖRÜŞME

3.1. Giriş

Araştırmada sosyal bilimlerde kullanılan birçok yöntem ve tekniklerden yararlanma yoluna gidilmiştir. Özellikle, odak grup görüşmesi ile nitel veri toplama araçlarından yararlanılmıştır. Örnekleme, ildeki kamu kurum ve kuruluş çalışanlarından, sivil toplum örgütlerinin temsilcilerinden, yerel yönetim ve yerel basın mensuplarından, işçi-işveren temsilcilerinden ve farklı nitelikteki vatandaşlardan oluşturulmuştur. Odak grup görüşmeleri her biri en az 15 kişiden oluşan 16 grupta yapılan derinlemesine görüşmelerden oluşmaktadır. Bu safha araştırmanın nitel aşamasını oluşturmaktadır. Odak grup görüşmeleri gerçekleştirilerek, paydaşların bilgi ve görüşlerinin, azami düzeyde çalışmaya yansması sağlanmıştır. Aynı şekilde odak çalışmalarında *yapılandırılmamış* derinlemesine görüşmeler yapılmıştır. Ulaşılan bulgular ve sonuçlara aşağıda yer verilmiştir:

3.2. Eğitim

Tunceli ve ilçelerinde odak grup tekniği kullanılarak yapılan derinliğine görüşmelerde sorulan “*İlinizin sizi en çok gururlandıran özelliği/özellikleri nelerdir?*” sorusu kapsamında 16 odak grubun yedi tanesinde ildeki okuryazarlık oranının ve eğitim düzeyinin yüksekliğinden gurur duyulduğu ifade edilmiştir. Aynı şekilde “*İlinizin size göre en olumsuz özelliği/özellikleri/sorunları nelerdir?*” sorusuna sadece bir odak grupta “*Eğitim sisteminin kötüye gitmesi*” şeklinde bir değerlendirme yapılmıştır. Odak grup çalışmalarında dile getirilen bu görüşlere bir bütün olarak bakıldığında, halkta eğitime ilişkin memnuniyet düzeyinin yüksek olduğu gözlemlenmektedir.

Eğitimin düzeyine ilişkin yüksek memnuniyete rağmen, “*İlinizde yapılan kamu/ devlet yatırımlarını (tarım, eğitim, sağlık, ulaşım ve haberleşme, imalat, madencilik, enerji ve turizm vb.) nasıl değerlendiriyorsunuz? İldeki kamusal hizmetlerden ne derece memnunsunuz?*” sorusu kapsamında 3 odak grupta;

“Eğitim altyapısı çok zayıf. Anadilde eğitim olmalı. Zorunlu din dersleri olmamalı. Faşizan eğitim politikası egemen. Okuma-yazma oranının en fazla olduğu il burası, buna rağmen eğitim adına yatırım yok. Eğitim hizmetleri de devlet politikası haline dönüştü, 4+4+4 sistemi bunun kanıtı; değil öğrenci, öğretmen bile ayak uyduramıyor. Eğitim yetersizliğinden dolayı insanlar buradan kaçıyor, eğitim kırsal alana yayılmalıdır, yatılı okullar olmalıdır, ama burada yatılı okullar kapatıldı. Kırsaldan ilçeye gelen arkadaşlar yatılı okul olmadığı için, kışları kar nedeniyle yolların kapalı olmasından dolayı ilçeye gelemiyorlar. Yollar kapalı ve eğitimden uzak kalınıyor çoğu zaman. Eğitimde ödenekler çok yetersiz” görüşleri dile getirilmiştir.

Bugörüşve eleştiriler, Tunceli halkının ilin geneleğitim düzeyinin yüksekliğine ilişkin memnuniyetine rağmen, esasen eğitimin felsefesine, içeriğine, uygulanış biçimine, kalitesine dair ciddi sorgulama ve memnuniyetsizliklerinin olduğunu da göstermektedir.

“Hükümetin “Alevi Açılımı” konusundaki çalışmalarını nasıl değerlendiriyorsunuz?” sorusuna verilen; “Zorunlu din dersi olmasın (talep) olarak.” şeklindeki tekil bir yanıt da mevcut eğitim sisteminin içeriğine/müfredatına ilişkin memnuniyetsizliği teyit etmektedir.

Odak grup çalışmalarında katılımcıların eğitime ilişkin çok görüş bildirdikleri husus, Tunceli Üniversitesi ile ilgilidir. Katılımcılara; *“Tunceli Üniversitesi’nin ilinizin kalkınmasındaki rolü konusunda neler söylemek istersiniz?”* şeklindeki soru kapsamında yapılan olumlu ve olumsuz tespit ve değerlendirmeler şunlardır:

1- Olumlu tespit ve değerlendirmeler: *“Kente ekonomik ve sosyal yönden canlılık kattı. Üniversite her şehir için bir fırsattır. Tunceli kapalı bir toplumu sadece Alevilerden oluşurdu, üniversite sayesinde her türlü ile birlikte yaşıyor, kültürel kaynaşma yaşandı, kapalıları karşı önyargılar yıkıldı. Üniversitenin gelmesinin iyi yanları var. Çocuklarımız burada okuyor. Esnaf kazandı, Ekonomik canlılık kattı, kültürel kaynaşma sağlandı. Gençlik merkezi olduğu için birçok gençle tanıştık, bu bir kaynaşmayı getirdi.*

Evi olanlar ve esnaf kazandı bu üniversiteden. Esnaf için ekonomik bir canlılık söz konusu oldu. Üniversite hocaları sayesinde haksızlıklara karşı daha cesur itirazlar başladı, cesaret verdiler. Şehir biraz daha kalabalık oldu. Üniversite şehrin kalkınmasına olumlu etkisi oldu. Üniversitenin katkısı toplumun doğa ile ilgili hassasiyetini kaydederek UNESCO tarafından koruma altına almasını sağladı. Şehir dışında okumaya gidemeyecekler açısından olumlu oldu.

Üniversitenin esnafa katkısı oldu. Mağazalar, restoranlar, kafeler bu tür işyerlerin açılması ile ekonomik kazançlar sağladı. Gelen öğrenciler buradaki insanları (Alevileri) tanıdıktan sonra kendi memleketlerinde doğru tanıtması ve ön yargıların kırılması sağlanıyor. Üniversiteden memnunuz; iş istihdamı sağladı. Üniversitenin kalkınmaya katkısı oldu, piyasa canlandı. Ulaşım sektörü, yiyecek-içecek sektörü, kalkınmaya daha çok gelişmeye başladı. Çoğu gencimiz maddi yetersizliktenötürü dışarıya okumaya gidemiyordu. Üniversitenin açılmasıyla şehrimizde okuma imkânı buldular.”

Odak grup çalışmalarında dile getirilen bu görüşlerin Tunceli Üniversitesinin şehrin sosyoekonomik gelişimi, toplumsal katılım ve olumlu etkileşim, ekonomik hayatın canlanması, inanç ve düşünce farklılıklarının tolere edilmesi, eğitimde fırsat eşitsizliğinin azaltılması gibi hususlarda halkın memnuniyetine katkıda bulunduğu anlaşılmaktadır.

2- Olumsuz tespit ve değerlendirmeler: “Her açıdan katkı sağlıyor, fakat üniversite içi halktan kültür açısından daha geride. Kampusların uzakta olması üniversitenin halk ile ilişkisini kesmiştir, engellemiştir. Buraya tek tip öğrenciler geldi; bu gençler Tunceli Alevi kültüründen tamamen uza. Dıştan gelenler sakinliğimizi bozdular ve Alevi inanç dokusuna uymayan davranışlar arttı; kentimizin ahlakını bozdular. Yurt yok, alt yapı yok ve kiralar daha da arttı. Kafekültürü yaygınlaştı, ahlaki ve kültürel açılardan yozlaşma meydana geldi. Aşırı derecede alkol kullanımı arttı.

Sadece kadrolaşma ve makam sevdalılarının işine yarayan bir üniversite ile hiçbir kalkınma olmaz. Eğitim kalitesi iyi olmayan bir üniversite ne kadar iyi olabilir ki. Faydalı görünen fakat içi boş bir üniversite.

Üniversitede bulunan bölümlerin istihdam alanı yok denecek kadar az, o yüzden en faydalı iş üniversitenin kapanmasıdır. Sosyal bilimlere önem vermeyen bir üniversite. Bölümler açılırken tam teşekküllü açılın. Ahlaki bir yozlaşma var, kötü örnekler oluşturuluyor. Üniversite gençliğinin çevreye saygıları yok.

Alt yapı yetersizliği giderilmeden üniversitenin açılması öğrencileri mağdur etti. Dersim’den nefret ederek gittiler. Hocaları çok iyi değil, öğrenciler devamsızlık yapabiliyor. Öğrencilerin sosyal aktiviteleri yok. Bir yönden de, zengin daha çok zenginleşti fakir de fakirleşti. Her ilde üniversite açılması bir

yönden de olumsuz; çünkü iktidar bunu kullanıp işsizliği düşük gösteriyor. Üniversiteden memnun değiliz; çünkü bütün eylemleri öğrenciler örgütüyor. Tek tip öğrenci var. Üniversitenin alt yapı ve yurt sorunu var”.

Odak grup görüşmelerine katılanların yukarıda aktarılan görüşlerinden bazıları, Tunceli Üniversitesinin akademik, fiziki ve teknik yetersizliğine yönelik anlaşılabilir eleştirilerdir. Henüz kurumsallaşma sürecini tamamlamamış bir kuruma yönelik bu tür eleştiriler ülkemizin her yerinde görülebilecek makul eleştirilerdir. Bununla birlikte bazı tespit, yorum ve eleştirilerde ise üniversitenin tüzel kişiliği üzerinden devlete ve/veya hükümete karşı ciddi bir güven sorunu sergilendiği gözlenmektedir.

Bu güvensizliğin, devletin üniversite yoluyla Alevi kültürünü dönüştürmek istediği kuşkusuna dayandığı düşünülmektedir. Ancak yine de, şehirdeki kamu otoritelerinin bu kuşkuları giderecek bir söylem ve yaklaşım içinde bulunmaları toplumsal güvenin geliştirmesine katkı sağlayıcı olacaktır.

3- Talep ve Öneriler: “Bölümler açılırken tam teşekküllü açılmalı, siyasi erkten bağımsız bir üniversite olmalı. Üniversite açacak akıllı olan devlet, önce barınma ihtiyacını karşılamalı. Alt yapı olmadan üniversite açılmamalıydı. Üniversite’nin puanlarının yükseltilmesi lazım ki, Batı illerindeki öğrenciler de buraya gelsin. Üniversitenin önemli alt yapı sorunları ve yurt sorunu var.”

3.3. Göç

Barış/Açılım sürecinde Tunceli İlinde geri dönüşler olduğu gözlenmektedir. Geri dönüş istenmekle birlikte bu yönde ortaya çıkan ihtiyaçlar ve talepler de vardır.

Bölge halkının geri dönüşler bağlamında genel istekleri şöyle sıralanabilir;

- Yerleşim yerlerinin iyileştirilmesi; yol, elektrik, su gibi alt yapı hizmetlerinin kullanılabilir duruma getirilmesi,
- Koruculuk sisteminin kaldırılması,
- Bölgede yaşanan çatışmalar sonucunda zarar gören ailelerin mağduriyetlerini gidermek amacıyla yürürlüğe konulan yasanın tam olarak işletilip tazminatların verilmesi,

- Maddi tazminat ile birlikte, konut, iş, eğitim ve sağlık imkânlarının sağlanması,
- Taşınma, kira, yeniden yerleşme, tarımsal- hayvansal zararlar vb. giderlerin karşılanması.

Yukarıda ifade edilen sorunlar aşağıdaki sonuçları ortaya çıkarmaktadır:

- Geri dönüş süreciyle ilgili, köyden kente göçün önlenmesi veya azaltılmasıyla ilgili alınan tedbirler yetersizdir.
- Bu tedbirler daha çok kırsal ekonominin temelini oluşturan tarımsal ağırlıklı nitelikte olmuş, insanların sosyo-kültürel ihtiyaçları ikinci plana itilmiş, ihmal edilmiştir.
- Sorun, bütün boyutlarıyla kentten köye göç bağlamında ele alınmalıdır.

Bu konuyla ilgili olarak odak grup çalışmalarında sorulan; “Göç olayları ve göç alma verme konusunda fikirleriniz nelerdir?” sorusuna verilen cevapların sınıflandırılması ise şöyledir:

- İşsizlik, terör gibi olaylar yüzünden göç eden insanlar başka yerlere uyum sağlamakta zorluklar yaşıyorlar.
- Baskı ve terör en belirgin sebeptir.
- Güvenlik nedeniyle boşaltılan köyler oldu, bu göç nedenidir.
- İstihdam dolayısı ile de göç olmuştur, fakat geriye dönüşler de olmuştur.
- Ekonomik, kültürel entegre olamayıp, geri dönüş için bir sebep olmuştur.
- Zorunlu göç, itilmişlik duyguları yaşatmış ve geri dönüşler olmuştur.
- Tuncelililer kendilerini dışarıda ifşa etmekten kaçınmışlardır.
- Göçlerin devlet politikaları olduğunu düşünüyoruz; baraj projeleri buna dâhildir.
- En büyük göç 1994’te yaratıldı. Bir yandan insanlar başka illere gitti, zorluklar yaşadılar; diğer yandan geride hayvancılığın bitmesi sebebi doğdu.

- Köylerdeki herkes mağduriyetler yaşadığı için göç ediyor.
- Köyümüz boşaltıldığı, yıkıldığı, yakıldığı için evlerimiz kalmadığı için göç etmek zorunda kaldık.
- Göçler derin travmalar yarattı 90'larda zorunlu göçler oldu daha sonralarında bu gönüllü göçlere dönüştü.

Göçle ilgili olarak yapılan değerlendirmelerde daha çok güvenlik sorunu, güvenlik politikaları ve ekonomik nedenlerin ön plana çıktığı görülmektedir.

Göç olayları: "İlin göç alma-vermesi konusundaki fikirleriniz nelerdir?" sorusuna verilen cevaplar bağlamında öne çıkan ana fikirler şöyledir:

- Baskı ve terör göçün en önemli nedenidir.
- Terör ve işsizlik yüzünden göç edenler, gittikleri yerde rahat olamadılar.
- Gidilen yerlerde ekonomik ve kültürel uyumsuzluklar geri dönüş için en önemli sebeplerdir.
- Köylerin yıkılması, yakılması zorunlu göçlere sebep olduğu gibi geri dönüşü de zorlaştırmaktadır.
- Tunceli ve çevresinde en büyük göç 1994'te oldu; bu tarım ve hayvancılığın bitmesinin ana sebebidir.
- 1938 ve 1990'lardaki olaylar göç etmenin en travmatik karkadır.
- Tunceli, Devlet yatırımı olmadığı için sadece göç veren bir yerdir.
- Geri dönüş projesi, altı doldurulursa işler ve gidenler geri dönerler.
- Barış süreci belli oranda köylere geri dönüşler sağladı.
- Üniversitenin kuruluşu dışarıya göçü azaltmıştır.
- Tunceli'den göçün en ciddi sebebi, işsizlik ve ekonomik sıkıntılardır.
- 1990'lardaki zorunlu göçler yaşanan travmalardan ötürü sonrasında gönüllü göçlere dönüştü.
- Barış ortamı olması halinde geri dönüşler çoğalacaktır.

3.4. Sosyal Hizmetler ve Sosyal Dışlanma

16 odak grup çalışmasında; “Devlet vatandaş yakınlığı/ilişkileri hakkında ne düşünüyorsunuz? Sizce devlet hizmetleri nasıl olmalıdır?” sorusu soruldu. Bu soru ile ilgili grupların genel yaklaşımı şöyledir:

“Devlet Türkiye’yi tekçi mantıkla, belli kimlik ekseninde yönetmiştir. Devlet vatandaş ilişkileri sağlıklı değildir. Bürokrasi yerel toplumdaki kopuk olarak her şeye Ankara’dan karar veriyor. Buda devlet vatandaş ilişkisi açısından sağlıklı bir sonuç vermiyor. Burada yapılacak şeylere halkla birlikte karar verilmesi düşüncesi söz konusudur. Mesela bir baraj, sanayi vs. yapılacaksa bu yöre insanının karara katılması gerekir. Devlet yerel yönetimlere daha fazla özerklik tanınmalıdır. Belediyelerin hem siyasal, hem sosyal, hem de teknik alanda, hizmetlerini yerine getirme konusunda etkin olması gereklidir.

Devlet, vatandaşla ilişkileri konusunda dışarıda mesafeli, ancak Tunceli’de yakın durmaktadır. Kurumlarla ilişkimiz çok iyi seviyededir. Devlet kurumları iyi hizmet vermektedir. Tunceli’de insanlar devlet kurumları ile iyidir; ancak siyasal anlamda genel olarak devlete karşı bir soğukluk vardır. Devlet, hizmetleri merkezden değil, yerel yönetimler üzerinden yapmalıdır. Devlet-halk kaynaşması sağlanmalıdır. Kaynaşmadan kastımız tek yanlı uyum sağlamak değil; halk ve devlet yakınlaşmalı, birbirini kabul etmeli, birleşmelidir. Vatandaşın güvenlik sorunu var, devlet güvenlik sorununu çözmelidir. Devlet sosyal devlet olmalıdır. Evdeki kadın, kocanın malı olmamalı, çocuk ailenin malı olmamalı, zarar veren en yakın olsa bile devlet bunu engellemelidir.

Devlet insanları kapısında süründürüyor, bu ahlaki değil; devlet tüm insanlara eşit mesafede olmalıdır. Devlet Tunceli’de yaşayan insanları yurttaş olarak görmeli ve asla düşman görmemelidir. Mesela Dersim de Sünni köylerin yolları Alevi köyelerine göre daha düzenli ve bakımlıdır. Devlet güven verici değil, hastane ve üniversite yatırım değil, fabrika yapılmalıdır. Biz, kendimizi devlet olarak görüyoruz, devletin lafına inanmıyoruz. Biz genel olarak devlet denirken, kendimizi bunun dışında tutuyoruz. Toplumun 20-30 yıldır yaşadıklarını düşünürsek, bu durumlar başka bir ilde olsa, devlet ve vatandaş buradaki gibi barışık olmazdı. Devletin şiddeti var. Toplumsal yozlaşma var; bir el var bunu yapan ve bu el devlettir. Biz devlete Dersim penceresinden bakıyoruz, devlet ise Tunceli penceresinden bakıyor.

Biz Dersim penceresinin kimliği ve inancımız ile bakıyoruz. Devlet Tunceli penceresinden baktığı müddetçe olumsuz etkiler olacaktır. Mesela; sigara içilmeyecek yasası çıktığında bu yasayı ilk Dersim’de uygulandı. Burada şu var; biz bazı şeylere açığız ama devlet hep kendi penceresinden baktığı için bizim eksikliklerimizi görüyor.

Devletin yardımları sosyal yardım temelli değil sosyal kalkınma temelli olmalıdır. Devlet Dersimden oy alamadığı için burayı dışlayıp buraya hizmet dahi getirmiyor. Devletin iş ve işleyiş şekli, bürokrasi işlerini uzatması kızgınlığa neden oluyor. Cem evlerine statü verilmemesi devletin bizi yok sayması anlamına geliyor ve devlete bakış açımız olumsuzlaşıyor. Verilen bu statü bu imajı biraz kırmıştır. Tunceli’de görev yapan memurlar, buranın kültürünü anlayan gelenek ve göreneklerini bilen kişiler olmalıdır. Devlet tarafsız olmalı ve insanlara eşit davranmalı fakat bu, Tunceli için böyle olmuyor. Devletin imkânları eşit düzeyde dağıtılmalıdır”.

Bu görüşlerin yanında kısmen şöyle düşünenler de var; *“Burada kötü olan her şey devlete bağlanıyor, Yılanların çoğalması bile devlete bağlanıyor. Buranın halkı Tunceli’ye dışarıdan memur gelmesini istemiyorlar. Devletin olumsuz bir ilişkisi ve dışlaması yoktur. Devletin savunma araçları burada hep var. Olmadığı zamanlar bize tuhaf geliyor. İnsanlar ilimize tehlikeli insanlarımız gibi bakıyor”*

Ayrıca, bazı odak grup görüşmelerinde; *“Devlet Tunceli’ye destek vermiyor”* şeklindeki bakış açısına katılmayanlar da oldu.

Bu görüşler dikkate alındığında vatandaşların devlete güven sorunu olduğu, ciddi bir ön yargının bulunduğu, Tuncelililerin kendine has bir düşünsel yaklaşım tarzları olduğu görülmektedir. Aslında bu düşünce kendiliğinden bir kendini ayırtmayı doğurmaktadır. Devletin böyle bir tutumu mevcut olmasa bile vatandaş bu düşünce tarzıyla bir dışlanma durumu ortaya koyuyor. Bazı vatandaşlar daha farklı düşünse de ağırlıklı görüş dışlandıkları yönündedir.

Vatandaşta ki olumsuz görüş ve düşüncelerin haklılığı ya da haksızlığı bir tarafa bırakılarak bu ön yargıların kırılması ve devletle bir bütünleşme ihtiyacı olduğu kesindir. Toplum böyle düşünmeye iten çok fazla etmen vatandaşlarca ortaya konmaktadır. Aslında bu etmenlerin müzakere edilmesi, vatandaşların duygu ve düşünce dünyasına daha yakın ve gerektiği tarzda ilgi gösterilmesi şüphesiz devlet vatandaş kaynaşmasına katkı sağlayacaktır.

Vatandaşların devlete bakışındaki bu olumsuzlukları netleştirmek ve çapraz soruyla test etmek üzere *“Vatandaş sorumlulukları hakkında (askere gitme, vergi verme, elektrik ve su faturaları ödeme) ne düşünüyorsunuz? Neden?”* şeklinde bir soru soruldu. Bu soru ile ilgili grup mülakatlarından elde edilen görüşler, olumlu olanlar ve olumsuz olanlar şeklinde iki kategoride verilebilir.

Olumlu düşünüp öz eleştiri yapanların görüşleri şöyle özetle; “Devletin vatandaşa ve vatandaşında devlete karşı sorumlulukları var. Tunceli kamu ödemeleri konusunda en iyi illerden biridir. Kredi kartı, elektrik, su ödeme konusunda en çok yüzde ile tahsilât oranına sahiptir. Türkiye’de en sağlıklı vergi ödeyen il Tunceli’dir. Askerlik yapıyoruz, elektrik, su vergisini ödüyoruz. Bu konulardaki bütün devlete karşı sorumlulukları yerine getiriyoruz. Ancak vicdan-ı red hakkı tanınırsa askere giden insan sayısı çok az olur. Askerlik gereğini yitirdi gibi, askere giden devlete yük oluyor çünkü.

Orda birkaç ay yiyip, içip, spor yapıp geliyor. Askerlik profesyonel anlamda yapılırsa daha iyi olur. Her ne kadar muhalefet görünsek de, biz ödevlerimizi iyi yerine getiriyoruz. Vergiye karşı değiliz, olması gereken bir şey zaten. Vatandaşlık görevleri yerine getirilirken insanlar bencil davranmamalı. Burada insanlar emeğe saygılı oldukları için örneğin, kaçak elektrik kullanımı yoktur. Nüfusun az olması da kaçak kullanımını azaltıyor ve insanlar düzenli olarak vergilerini ödüyorlar. Vergi vermemiz gerekiyor, vergi vermesek maaş alamayız” şeklindedir.

Olumsuz düşünüp devlete sitem eden ve karşı duranlar ise; “En sağlıklı vergi veren il olmasına rağmen en az yatırım Dersim’e yapılıyor. Askere gitme zorunluluğu olduğu için insanlar askere gidiyor. Askerlik isteğe bağlı olmalı, bu görev zorla yaptırılmam, isteyen yapsın. Fakir fukaranın çocuğu askere gidiyor zenginın çocuğu askere gitmiyor; fakirler eziliyor. Biz bedelli askerliği eleştiriyoruz.

Fatura ve vergi ödeme oranları çok yüksek. Vergimi veriyorum ama vergim nereye gidiyor? Sağlıklı bir şekilde kullanılıyor mu? Kimlere gidiyor? Kimin tüketimine açılıyor? Buradan baştaki adamlar alıyor bu haksız kazançlara sebep olabiliyor. Bu soruda ifade edilen tüm maddeleri/yükümlülükleri en sonuna kadar yapan fakat devletten her zaman darbe yiyen bir iliz. Vergiyi fazla veriyoruz ama yatırımlar hükümete oy veren illere gidiyor; ya da verdiğimiz vergi Devlet şiddeti olarak bize geri dönüyor. Devletin en az alacağı ve en çok borçlu olduğu il burasıdır. Vatandaşlık görevlerimizi en iyi şekilde yerine getirmemize rağmen, ötekileştiriliyoruz. Eğer sosyal devletse, elektrik ve su temel ihtiyaçtır ve de bu hizmetler ücretsiz olmalı. Vatandaştan haksız yere fazla para almakla sosyal devlet ve vatandaş sorumlulukları iyi olmuş olmaz” şeklinde görüşler beyan etti.

Bu vatandaşlık sorumlulukları hakkındaki kanaatlere bakıldığında; Tunceli de yaşayan vatandaşlardan sağduyulu düşünen ülke genelinin görüşlerini yansıtan bir kesim olduğu gibi, farklı ve bazı hususlarda ön yargılı düşünen bir kesim de vardır. Bütün mülakatlarda ortaya konan fikirler bağlamında ikinci kısmın daha baskın olduğunu söylenebilir.

3.5. Sosyal Yardım Algısı

Vatandaşlar sosyal yardım konusunda çok farklı düşüncelere sahiptirler. Bir kısım vatandaşlar devletin yaptığı sosyal yardımları, bireyleri deşifre edici ve incitici olarak bulmakta ve devletin vatandaşı kendisine ısındırmak için bu yola başvurduğunu düşünmektedirler. Bir kısmı ise, sosyal yardımların gerekli olduğunu ve yapılanın doğru olduğunu düşünmektedir. Ciddi oranda vatandaşlarda devlete karşı olan olumsuz tavrın burada da etkili olduğunu görmekteyiz.

Bu konudaki görüşleri daha netleştirmek ve vatandaş algısını ölçmek üzere odak grup görüşmelerinde *“Hükümetin sosyal yardımlar konusundaki politikasını nasıl değerlendiriyorsunuz?”* sorusu soruldu. Alınan cevaplar, *sosyal yardımların kaldırılması görüşünü savunanlar ve sosyal yardımların artırılması ama şeklinin değiştirilmesi düşüncesinden yana olanlar* şeklinde iki farklı eğilimi ortaya koydu.

Sosyal yardımlara karşı olanların görüşleri; *“Devlet vatandaşları sosyal yardımlarla tembelleştirip, köleleştirip kendine bağımlı yapıyor. Bu sayede halkı hükümete bağıyorlar. Anayasaya göre, biz bir sosyal hukuk devletiyiz; oysa hükümet sosyal yardımlaşmayı görev için değil, halkı kendine bağlama aracı olarak kullanıyor. Kendi yandaşlarına aktaracak bir kaynak olarak bakıyor. Sosyal yardımlaşma halkı dilendiriyor, yoksulluk kültürü oluşturuyor; vatandaşı tembelleştiriyor. Bu yardımları doğru bulmadığımız aşikâr bir konu. Sosyal ve psikolojik anlamda zararlı olduğunu düşünüyoruz. Yardımlar muhtarların ya da belediyenin belirlediği ailelere değil çoğunlukla kendi adamlarına giden yatırımlar niteliğinde olduğu için ahlaki değil. Adap, üslup çerçevesinde yardım yapılmıyor; yardım yapılırken insanlar rencide ediliyor. Sosyal devlet bu çalışmayı siyasi amaçlar için kullanıldığından yardımlar da adaletsizlik sebebi oluyor. Sosyal yardımlaşma Türkiye’de amacından sapmış durumdadır. Sosyal yardımlardan dolayı, insanlar artık her durumda, her şeyde yardım istiyorlar. Yardım isteme, yardım edilme bir alışkanlık olmuş. Vakıf başkanın söylediği: ‘Korkar olmuşum; cenazeye, düğüne, nereye gitsem insanlar beni durdurup yardım istiyorlar’ yakınmasından da hareketle, biz diyoruz ki, sosyal yardım yapıyoruz diyerek, insanlar dilenci yerine konulmamalıdır”* şeklinde ifade edildi.

Verilen hizmetlerin toplumda oluşturduğu iyileştirmelere bakılmaksızın, devlet ve kuruluşlarına karşı açık bir tepki sergilenmektedir. *Odak çalışma ortamındaki anlatımlardan, yardımların amacı dışında kullanıldığı, devletin vatandaşı*

kendisine bağlamaya çalıştığı, bu durumun vatandaşı tembelleştirdiği ve sosyal devlet özelliklerinin siyasi amaçla kullanıldığı görüşlerinin öne çıktığı anlaşılmaktadır.

Sosyal yardımların gerekliliğine inananların görüşleri ise şöyledir:

“Sosyal yardım faaliyetleri/işlemleri tek elde toplansın, bir merkezden yapılsın. Sosyal yardımlar eşgüdümlü olmalı ve bir ağ üzerinden yayılmalı ve hedef kitleye ulaşılmalıdır. Tunceli'nin yarısı yardım maaşı alıyor. Yardım yerine insanlara iş imkânları yaratılsa herkes için daha iyi olur. Balık yemek yerine, balık tutmayı öğrenmek istiyoruz. Yapılacak ihtiyaç maddeleri sağlama şeklindeki yardımlar yerine vatandaşa para verilirse daha temiz olacağı kanaatindeyiz. Vatandaşa yardım yapılacaksa güzel bir şekilde yapılmalı; halkın onuruyla oynanmamalıdır. İhtiyacı olan doğru olarak belirlenmeli, ona göre yardım yapılmalıdır. İnsanlar sadaka kültürüne alıştırılmamalı, iktidara bağlı bir insan modeli oluşturulmamalı. Yardımlar kontrolsüz dağıtılıyor. Yardımlar gerçek ihtiyaç dönemlerinde gerçekleşmeli, seçimle bağlantılı olmamalıdır. Arada, aracı olmadan sosyal yardımlar yapılmalıdır. Burada ekonomi çok zayıf, yardım politikaları iyileştirilerek her ay yeterli miktarda para verilmeli. Dilekçe sistemi kaldırılmalı, biz gelip burada dilekçe vererek para istemekten utanıyoruz. Yardıma ihtiyacı olan insanlar bellidir; o insanlara her ay bir banka hesabı üzerinden ön görülecek paralar yatırılmalı. Sosyal yardımlar devam etmeli, yardımlaşmanın şekli değiştirilmelidir. Bazı insanlar fakir fukaranın hakkını alıyor, yani ihtiyacı olmadığı halde bu imkânlardan yararlanıyorlar. Bazıları ise çok ihtiyacı varken yardıma ulaşamıyor. Bu işle ilgili denetlemeler sıklaştırılmalı, asıl yardıma ihtiyacı olanlara yardım yapılınsın”

Beyan edilen görüşlerde, sosyal yardımların adil dağılımı, eşitlik ilkesi gereği hak edene verilmesi ve ihtiyaç sahiplerine eşit davranılması, yapılacak yardımların işleyiş tarzının vatandaşı rencide etmeyecek şekilde yapılması, yardımlar nakdi yardım olarak yapılarak herkesin ihtiyacına göre kullanılmasının sağlanması... gibi tavsiyeler öne çıkmaktadır. Bir kısım vatandaşlar ise, yapılan yardımlardan oldukça memnundur. Yardımlar her iktidar zamanında yapıldığına göre, var olan iktidarla ilgili itirazlar/eleştiriler/karşı oluşlar sorgulanmalıdır. Bu yardımların vatandaşı birbirine muhtaç olmaktan kurtardığı ve devletin vatandaşlarına sahip çıktığı şeklinde anlaşılması nedenleri araştırılmalıdır.

3.6. Adalet, Suç ve Güvenlik

Odak grup çalışmaları kapsamında görüşüne başvuru alan vatandaşlar, kentte özellikle hırsızlık, gasp gibi suçların nerdeyse yok denecek düzeyde olduğunu belirtmişlerdir.

Tunceli ilinde kamu kurum ve kuruluşları yetkilileri, STK temsilcileriyle yapılan odak grup çalışmalarında da kentin özellikle ekonomik yapısına ilişkin çok sayıda sorun belirtilmiştir. Kentteki istihdam sorunları, işsizlik, yatırımların azlığı, üretimin yokluğu ve pahalılık gibi olumsuzluklar görüşmeciler tarafından en çok dile getirilen hususları oluşturmaktadır. Odak grup çalışmasında Tunceli ili için en çok belirtilen olumsuzluklar olarak şu hususlar tespit edilmiştir:

1. Kamu Yatırımlarının az olması
2. Özel sektörün gelişmemişliği,
3. Üretimin olmaması,
4. İşsizliğin yaygınlığı,
5. İstihdam olanaklarının azlığı,
6. Kentleşme sorunları,
7. Yaşam şartlarının pahalılığı,
8. Tunceli iline ilişkin dışarıdaki olumsuz algının varlığı,
9. Sağlık ve ulaşım açısından olumsuzlukların varlığı,
10. Boşanma sayısının yüksek olması,
11. Uyuşturucu madde bağımlılığı,
12. Hizmetlerin azlığı,
13. Alkol tüketiminin fazlalığı,
14. Organize sanayisinin olmaması,
15. Alevi kimliğinden dolayı dışlanmışlık hissi,
16. Devlet –vatandaş ilişkilerinin iyi olmaması.

Odak grup mülakatlarında, çok sayıda kişinin Tunceli ili üzerine ortaya koyduğu bu olumsuzlukların ve sorunların çoğu, toplumlarda suç oranları üzerindeartırıctekide bulunan özellikler olduğu söylenebilir. Bu olumsuzluklara rağmen Tunceli ilinde suç oranlarının yüksek olmaması veya Tunceli ilindeki düşük suçluluk olgusunu açıklamak için başka değişkenleri çözümlemek gerekmektedir. Bu bağlamda, suçu olumsuzlayan değer yapısının ve sosyal denetim unsurlarının daha baskın olduğunu söylemek mümkündür.

Tunceli ilinin düşük suçluluk oranına sahip olduğu algısının, Tunceli ilinde yaşayan bireylerde de yaygın bir düşünce olduğu tespit edilmiştir. Araştırma ekibinin odak grup çalışmalarında “Tunceli ilinin, sizi en çok gururlandıran özelliği/özellikleri nelerdir?” şeklinde sorulan soruya karşılık kimi katılımcılar, Tunceli ilinin güvenli kent yapısına göndermede bulunmuşlardır. Bu hususu, “sokaklarında özgürce gezilebiliyor olması ve kentin güvenli olması”, şeklindeki dile getirmişlerdir. Odak grup mülakatlarına katılanlar, kentin gurur verici özellikleri olarak şunları belirtmişlerdir.

1. *Gasp, hırsızlık gibi suçların neredeyse yok düzeyde olması,*
2. *Hoşgörülü olması, insan sevgisinin varlığı,*
3. *Emanete ihanet edilmemesi,*
4. *Asayiş sorununun olmaması,*
5. *Taciz ve sapkınlık olaylarının olmaması,*
6. *Güvenli bir şehir olması,*
7. *Muhalef olması ve haksızlığın karşısında olması,*
8. *Okullaşma oranının fazla olması,*
9. *Güçlünün değil de ezilenin yanında olunması,*
10. *Örgütlü hareket edilmesi,*
11. *Çocukların öğrenme sürecinde baskının dışlanması,*
12. *Hoşgörülü ve sevmeyi ilke edinen bir şehir olması,*
13. *Özgür bir yaşamın varlığı, doğaya ve hayvanlara sahip çıkan özelliği,*
14. *Alevilik inancındaki “eline, beline ve diline sahip çık” ilkesinin varlığı,*
15. *Kadına değer vermesi, kadın-erkek eşitliğinin varlığı.*

Neredeyse tüm odak grup mülakatlarında, kentin güvenli bir kent olduğu vurgusu hep öne çıkmıştır. Kentin güvenli kent olmasını, kentin suç oranlarının düşük düzeyde gerçekleşmesi ve sokağa güvenli olarak çıkma şeklindeki gerekçelerle temellendirmişlerdir.

Aynı şekilde kentin güvenli bir konuma sahip olmasını, hümanistlik değerlerin varlığı ile ilişkilendirdikleri de dikkat çekmektedir. Diğer bir ifade ile konuya ilişkin anlatımlardan hareketle katılımcılar “güvenli kent” algısının

varlığını; özellikle insani değerlerin önemsenmiş olması, kadına verilen değer, hoşgörölü ve demokratik değerlerin benimsenmesi gibi unsurlar üzerinden açıklamaya çalıştıkları görölmektedir.

Hiç kuşkusuz görüşmecilerin Tunceli ili için belirttikleri bu değerlerin, düşük suçlulukla ilintili olabileceği söylenebilir. Tunceli ili özelinde, düşük suçluluğun nedenlerini sosyo-kültürel faktörlerde aramak gerekmektedir. Bu çerçevede Tunceli ilindeki görece geleneksel yapının varlığını devam ettirmesi, dolayısıyla sosyal sermayenin de güçlü olması, düşük suçluluk oranının önde gelen temel nedenini oluşturmaktadır. Özellikle bireylerin toplumsal bağılıklarının güçlü olması, Tönnies'yen bağlamda cemaat yapısının devam etmesi ve buna bağılı olarak gerçekleşen enformel denetiminin varlığı, düşük suçluluk oranının nedenini açıklamaktadır.

Düşük suçluluk oranının, toplumsal sermayenin güçlü olması ile yakından ilintilidir. Toplumbilimciler tarafından, sosyal sermaye "toplumun ortak değerler bütünü olarak" tanımlanmaktadır. Fukuyama da, Amerika toplumunun 1950'lerden 2000 yılına doğru olan süreçte, toplumsal sermaye alanında yaşanan olumsuzlukları veya toplumsal sermaye zayıflamasını üç unsur üzerinden çözümlemeye çalışmaktadır: Şiddet/Suç, aile ve güven. Samsponvd. (1997) ve Kawachivd. (1999), yüksek düzeydeki sosyal sermayenin varlığını, düşük suç oranlarının önemli bir göstergesi olarak ele almışlardır. Japonya'daki suçluluk üzerine yapılan araştırmalar, Japonya'daki düşük suçluluk oranı nedenlerinin büyük ölçüde sosyal sermaye göstergelerinin yüksekliği ile açıklamaktadırlar. Bu araştırmalardan bazıları; güven, dayanışma, aile ve grupsal bağılılık gibi toplumsal sermayeye ilişkin göstergelerin Japonya'da gelişimi/endüstrileşmiş Batı ülkelerine kıyasla daha yüksek olmasının, Japonya'daki düşük suçluluğun önemli nedenlerini oluşturduğunu ileri sürmektedir.

Suç alanındaki çalışmaları ile dikkat çeken ve aynı zamanda "Yeniden Bütünleştirici Utandırma Teorisi" ile dikkatleri üzerine çeken John Braithwaite (1989), enformel denetim unsurlarının suçlulukteki caydırıcı etkisinin, formel kurum ve süreçlerden daha etkili olduğunu ileri sürmektedir. Braithwait'e göre, cemaat değerlerinin güçlü olduğu Japonya, Çin ve benzeri ülkelerdeki suç oranlarının, ABD gibi bireyselliğin geliştiği ülkelere kıyasla daha az gerçekleşmesinin temelinde de enformel değer ve denetime ilişkin unsurlar bulunmaktadır (Bkz. Barak, 1998: 203).

Çünkü cemaatçilik veya toplumculuk, bireysel konforu gözeten bireyselliğin aksine, yoğun düzeyde karşılıklı bir bağımlılık ilişkisi, karşılıklı güven ve sorumluluk duygusu ile toplumsal bağlılığı gözeten bir işlevi yerine getirmektedir. Braithwaite, karşılıklı dayanışma, aile değerleri ve toplumculuk unsurlarını içeren bazı Asyatik toplumlardaki suç oranlarının düşüklüğünü bu model çerçevesinde açıklamaktadır. Bu çerçevede Braithwaite'a göre, hem tarihsel ve hem de kültürler arası bağlamda suç/şiddet, aile ve toplumsallık duygusunun güçlü olduğu toplumlarda en iyi şekilde kontrol edilebilir.

3.7. Kimlik ve Aidiyet

Tunceli ili gündeme geldiğinde tartışılan konulardan birisi de, ilin ismi etrafında şekillenmektedir. Araştırma sahasında yapılan gözlem, bireysel mülakat ve odak grup görüşmelerinde, şehirde yaşayanların şehrin mevcut ismi olan Tunceli ile daha çok geçmişine vurgu yapan Dersim isimlerini kullanma hususunda, kafa karışıklığı içerisinde oldukları tespit edilmiştir. Bu bağlamda yapılan odak grup görüşmelerinde katılanlara sorulan: "*Kendinizi daha çok Tuncelili mi, Dersimli olarak mı tanımlıyorsunuz? Neden?*" şeklindeki soruya çoğunluğun; Dersim ya da Tunceli, Dersimli ya da Tuncelili şeklinde cevap verdikleri tespit edilmiştir.

Bununla birlikte, özellikle orta kuşak ve daha aşağı yaşta olanlar ile eğitimli gençlerin Tunceli ismine soğuk yaklaştıkları, bunu daha çok muhalif kimlikleriyle izah etmeye kalktıkları, hatta Tunceli/Tuncelili ismini kullanan çoğu daha yukarı yaştakilere karşı tepkili davranarak, onları Dersim /Dersimli demeleri hususunda yönlendirmeye çalıştıkları tespit edilmiştir. Bu gruptan olanların çoğu, devletin dayatması ve 1938 katliamını çağrıştırdığı gibi iddiaları öne sürerek Tunceli/Tuncelili gibi ismine karşı olduklarını ısrarla belirtmişler, kendilerini de daha çok Dersimli olarak tanımlama hususunda ısrarcı olmuşlardır.

Araştırma sahasındaki bireylerin toplumsal onurunu oluşturan, onların kendilerini tanımlarken ön plana çıkardıkları ve çoğu kez ötekenden farkını izah etmek için kullandığı toplumsal kodlar, grup üyelerinin hemen tamamı tarafından sık sık kullanılmaktadır. Nitekim odak grup görüşmelerinde bunu ölçmek amacıyla sorulan: "*İlinizin sizi en çok gururlandıran özelliği/özellikleri nelerdir?*" şeklindeki soruya verilen cevaplar bağlamında katılanların kullandığı ifadeler genellikle aşağıdaki gibi şekillenmiştir:

- *İnsanlarının zeki olması*
- *İmkânların kısıtlı olmasına rağmen insanların gayretli olmaları*
- *Güvenilir bir kent oluşu. Gasp, hırsızlık gibi durumlarla karşılaşılmamış olması.*
- *Düşenin dostu, mazlumun yanında, zalimin karşısında insanların olması.*
- *Toplum içi dayanışmanın güçlü olması.*
- *Ahlaki açıdan iyi bir şehir olması.*
- *İnsanların şehre tutkuyla bağlı olması.*
- *Okuma yazma oranının yüksek olması.*
- *En mutsuz il olması. Çünkü cehalet mutluluktur. Bildiğimiz için, bir şeylerin farkında olduğumuz için mutsuzuz. Ülkemizdeki hatta dünyadaki sorunların farkındayız. Eksikliklerimizi bildiğimiz için mutsuz olduğumuzu ifade edebiliyoruz.*
- *İnsanlarının başka kültürlere karşı hoşgörülü olması.*
- *Şehirde Özgür yaşamın olması (Türk, Kürt, Ermeni, Hıristiyan, Sünni, Alevi hep birlikte yaşamaları, dini ve etnik ayrımın yapılmaması, kadınların daha özgürce yaşayabiliyor olması.)*
- *İnsanlarının doğal davranması*
- *İnsanlarının başarılı olması. (Bunda geçmişte yaşanan acıların katkısının olmasına inanılması.)*
- *İnsanlarının Evrensel dünya değerlerine sahip olması*
- *İnsanlarının, Türkiye'nin diğer illerindekilere göre, Türkiye'nin sorunlarını daha iyi görebilmesi*
- *Vatandaşların Devlete borcunun olmaması*
- *Devlete en sadık il olması.(örneğin, vergi verme ve askere gitme... vd.)*
- *Örgütlü hareket edilmesi*
- *Doğal güzellikleri.*
- *İnanç kimliği*
- *Mevcut sisteme muhalif olabilen, tepki gösteren insanların çokluğu.*

Görüldüğü gibi kentin onurunu oluşturan tanımlamalar içerisinde en çok vurgulanan ifadeler, şehirde özgürlükçü ortamın hâkim olması, farklı etnik, din ve dillere karşı hoşgörü ortamının olması ve kentin muhalif kimliğinin ön plana çıkarılan ifadelerdir. Bununla birlikte odak grup görüşmelerinde daha çok orta ve daha alt yaş grubundan eğitilmiş gençlerin özellikle orta yaş grubu ve üzerindeki bireylerin konuşmalarına sıkça müdahale ettikleri ve onları yönlendirmeye çalıştıkları tespit edilmiştir. Bu durum, şehirdeki özgür düşünceye açık olma ifadesine ters gibi durmaktadır.

Başka illerden olmaya göre, Tuncelili olmak size neler hissettiriyor? sorusuna verilen cevaplar bağlamında öne çıkan ana fikirler şöyledir:

- İnanç kimliğimizden dolayı dışlanıyoruz.
- Tunceli üzerinde kurulan tahakküm ve önyargılardan ötürü mutsuzuz.
- Yatırım ve istihdam yok; diğer illere göre bize ayrımcılık yapıyor.
- Tüm Türkiye için söylemek gerekirse, demokrasinin en fazla olduğu şehir.
- Diğer illere göre bilerek geri bırakılmış hissediyoruz.
- Daha huzurlu ve güvenli bir şehir.
- Havası ve doğasıyla temiz ve rahat bir şehir.
- Sinema, tiyatro gibi, sosyal imkânları olmayan bir şehir.
- Biz kendimizi mutsuz olarak tanımlıyoruz.
- Dersim ağlıyor, nedeni işsizlik.

Odak grup mülakatlarında, “Kendinizi etnik açıdan nasıl tanımlıyorsunuz?” sorusuna verilen cevaplar bağlamında öne çıkan ana fikirler şöyledir:

- Bütün odak grup görüşmelerine katılanların çoğunluğu Kürt,
- Bir kısmı Zaza,
- Az sayıda Çerkez,
- Ve çok az sayıda Türk,
- Ve bir kişi de kendini Ezidi olarak ifade etti.

Dini kimlik açısından kendinizi nasıl tanımlıyorsunuz? sorusuna verilen cevaplar bağlamında öne çıkan ana fikirler şöyledir:

- Odak gruplara katılanların çoğunluğu; Tuncelili olanların hepsi Alevi,
- Sünni,
- Ateist,
- Müslüman,
- Dini kimlikle tanımlanmak istemeyiz.

Kendinizi daha çok Tuncelili mi, Dersimli olarak mı tanımlıyorsunuz? sorusuna verilen cevaplar bağlamında öne çıkan ana fikirler şöyledir:

- Dersim’li olarak; Tunceli ismini Devlet dayattı.
- Tunceli, savaşın adıdır; 1938 katliamını çağırıyor bize.
- Sadece Dersim’liyiz; Tuncelili olmak utanç vericidir.
- Dersim deyişi doğrudur; Tunceli kötü çağrışımlar yapıyor.
- Kendimizi Dersim’li olarak tanımlamak daha hoş ve onur verici.

Alevilik nedir? Alevilik-Sünnilik için benzer ve farklı yönler nelerdir? sorusuna verilen cevaplar bağlamında öne çıkan ana fikirler şöyledir:

- Eline, beline, diline sahip insanlar olarak nitelendirebiliriz.
- Alevilik tasavvuf inancına daha yakın bir mezhep.
- Benzerliklerimiz inanç sistemi ve Ehlibeyt’e olan saygı ve sevgimiz.
- Alevilik günümüze Müslümanlığın bir kolu olarak geldi.
- Alevilik mezheptir.
- Alevilik İslam’ın bir kültürel boyutudur.
- Aleviler herkesi kucaklar, fakat Sünnilerde bu pek azdır.
- Alevilerde 73 millet kardeşimdir anlayışı ön planda.
- Temelde alevi ve Sünni Müslüman’dır ve kardeşlerdir.
- Hem alevi hem Sünni hak, Muhammed, Ali yolundan ilerleyen kardeşlerdir

- Aleviler de Sünnilerde sadece ve sadece Kur-an ve Ehlibeyt emanetlerine sahip çıkan ve bu değerlerle yaşamak isteyen aynı halkın evlatlarıdır.
- Alevilikte hoşgörü var ve bu şekilde yaşıyoruz.
- Sunilik ile ortak noktamız, Tanrı ile Hz Muhammed. Zerdüştlük ile ritüel anlamda daha çok ortak noktamız var.
- İslam'da Allah Muhammed denir. Alevilikte Ali'de eklenir.
- Alevilik, Ali soyundan olan Ehlibeyt soyundan olan haksızlığa karşı duran bir inanç. Biz de namaz kılıyoruz. Cem evinde yapıyoruz ibadetimizi. Bizim de cenaze namazımız var.
- Alevi denilince Hümanizm geliyor aklıma; ötekileştirmeden bütün insanları kabul eden bir yaşam felsefesi.
- Alevilik modernliktir; kadın erkek eşitliğidir; hümanizmdir.
- Ali camide şehit edildiği için Aleviler camiye gitmezler.
- Hz. Ali, Hz. Hüseyin, Hz. Hasan namaz kılar, oruç tutar ve Kuran okurlardı.
- Alevilikte 12 imam var. Sünnilikte ramazan ayı var.
- Buradaki Aleviler, Aleviliği tam olarak yaşamıyor.
- Cem bağlamıyor, 12 imamda insanlar oruç tutmuyor.

Kirvelik, musahiplik, düşkünlük kurumlarıyla ilgili neler biliyorsunuz. Bu kurumları tarihsel süreç içerisinde şahsınız ve Tunceli toplumunun sosyal, siyasi, dini ve kültürel hayatı üzerindeki etkilerini yorumlar mısınız? sorusuna verilen cevaplar bağlamında öne çıkan ana fikirler şöyledir:

- Musahiplik kirvelik kutsal değerlerdir. Kardeşlik ne ise aynı değerdedir. Muhammed ve Ali'nin kardeşliği bunun en önemli kanıtıdır.
- Musahiplik yol ve ahret kardeşliğidir.
- Musahiplik: peygamber döneminde gelen bir söz "din kardeşliği" demek.
- Bu toplum örgütlenme biçimidir. İki aileyi bağlama biçimidir. İnsanları bir arada tutar. Ahlaki bir durumdur bence. Kirvelik, musahiplik komşuluk hakkı gibi temelinde ciddi ahlaki yaklaşımlar vardır.

- Kirvelik aile üstü bir şeydir. Kardeşlikten daha üstündür.
- Bunlar Aleviliğin en kıymetli değerleridir. Bunlar kendi ailelerinden biriyle evlenemezler.
- Kirveler ve musahipler arası kız alıp verme yoktur. Erozyona uğramasına rağmen varlığını sürdürüyorlar.
- İnsanları birbirine bağlılığı artır; duygusal yakınlık oluşur.
- Kirvelik devam ediyor ama eskisi gibi değil.
- Sağdıç aynı zamanda musahiptir.
- Bu kurumlar toplumda insanların yakınlaşmasını sağlıyor.
- Musahiplik var ama yavaş yavaş şehirleşme ile birlikte kalkıyor.
- Düşkünlük toplumdaki dışlanmadır. Bu kişiye selam verilmez, bu kişiyi evine gidilmez.
- Düşkünlük insanları dışladığı için katılmıyorum.
- Kötü davranışı frenlemek açısından iyi bir şeydir düşkünlük.
- Alevilikte düşkünlük, eskisi gibi yok ve eski gücünü kaybetmiştir.
- Düşkünlük kanun ile eşdeğerdir hatta bizim için kanundan daha üstündür.

“Alevi Açılımı” konusundaki çalışmalarını nasıl değerlendiriyorsunuz? sorusuna verilen cevaplar bağlamında öne çıkan ana fikirler şöyledir:

- Alevi sorunu var. Açılımın olması gereklidir. Bir ortama girdiğim zaman Alevi olduğumu öğrenen arkadaşlarımdan bana karşı tavrı değişiyor, geri çekilme oluyor.
- Alevi açılımında biraz daha kibar bir dokunuş olsun ve samimiyet olsun.
- Alevi Açılımı oldu deniyor, ama hâlâ Aleviyim diyemiyorum.
- Aleviler çözmeli, Alevilik açılımını hükümet değil aleviler yapmalı.
- Alevilik açılımı eşit yurttaşlık baz alınarak yapılmalı.
- Hükümet samimi olmalıdır. Bir sonuca ulaşmadı. Çünkü ulaşmasını istemiyorlar.

- Zorunlu din dersi eğitimine bir an önce son verilmelidir. Diyanete ayrılan bütçenin kaldırılması gerekiyor. Her halk kendi inancını kendisi yerine getirmelidir.
- Alevi kardeşler gibi tabirler artık bırakılsın, toplumumuz bunu hakaret olarak algılıyor.
- Alevileri aşağılayıp üslup yanlışlığı ile yapılan Alevi açılımını desteklemiyoruz.
- Söylem olarak Alevi Çalıştayları halkı inanmamaya yöneltmiştir; özellikle, cem evi cümbüş evi benzetmesinden dolayı.
- Devlet hoşgörü gösterebilir, herkesin Aleviliği farklı olabilir.
- Hükümetin sunduğu çözümler seçim döneminde verilen sözlerden ileri geçmiyor. Cem Evini ibadethane yapılacağını (Cumhurbaşkanı, Başbakan) açıkladı. Seçimden sonra bu vaatler yerine getirilmedi. Bu konuda hükümeti samimi görmüyoruz.
- Tamamen boş bir çalışma. Siyasi amaçlı bir reklamlardır. Hükümet, Alevilikle ilgili hiçbir açılım yapmadı.
- Devlet kendi Alevi'sini yaratmak istedi, ama o konuda da başarılı olmadı.
- Neden Sünni açılımı yok. Açılım yaparken bile ikinci sınıf insan muamelesi yapılıyor.
- Devlet, inançlar üzerinden açılım yapmamalı ve asla bunlara karışmamalı.
- Alevi açılımı yapacaksa önce cem evine ibadet statüsü verilmeli.
- İnanırcı değil, alevi insanlara karşı ayrımcılık yapmaya devam ediliyor. İnsanları birleştirmeye çalışırken ayrıştırıyorlar.
- Geldiği aşamayı bilmiyoruz. Alevi-Sünni arasında bir ayrım yapılmamalı.
- Hacı Bektaşî Veli'nin eserleri basıldı, dağıtıldı; ama buradaki insanlar okumadı.
- Birkaç cem evi açılarak, açılım olmaz.

3.8. Siyaset ve Siyasal Yapı

İktidarı ve muhalefet partilerini en çok hangi yönleriyle eleştiriyorsunuz? sorusuna verilen cevaplar bağlamında öne çıkan ana fikirler şöyledir:

- Tüm partiler sınıfta kalmıştır, beklentilerimiz karşılanamıyor,
- Siyasi partilerin tartışma üslubu seviyesiz.
- İktidar partisinin eleştiriyi engellemek için iletişime müdahalesi var.
- Siyasi iktidar ayrımcılık yapıyor, muhalefetin de bir faydası yok.
- Dersim katliamını Devlet yaptı, parti değil.
- Devlet başka, hükümet başkaydı; şimdi ikisi de bir.
- Sadece ayırıştırma yapan iktidar ve muhalefet var.
- Sadece öteleştiren iktidar ve muhalefet var.
- Tüm partiler dürüst, ahlaklı davranmıyor.
- İktidar bütün halkın iktidarı olmalı, kendi tabanının değil.
- İktidar, iktidar gibi, muhalefetise muhalefet gibi değil Türkiye’de.
- Alevi ve Dersim’li olmamız bir ayrımcılık nedeni sayılıyor.
- İnanç ayrımcılığı yapılıyor; din siyasete malzeme ediliyor.

“Barış Süreci” hakkındaki düşünceleriniz nelerdir? sorusuna verilen cevaplar bağlamında öne çıkan ana fikirler şöyledir:

- Devletin yaptığı tek olumlu icraattı. Devlet üzerine düşeni yapmalı. Kürtler zaten buna hazır. Çünkü Kürtler barışı istiyor. Ancak devlet bu konuda samimi değil. Öncelikle samimiyet olmalı. Anaların gözyaşları durmalı. Süreç başka bir boyuta taşınmalı. Dağdakinin de, askerinin de ailesi var. Devlet isterse bir gecede çözülür, ama bunların tek derdi koltuk.
- Bu süreci Tayyip Erdoğan haricinde kimse halledemezdi ve onun başardığı kanaatindeyiz.

- Süreç masaya yatırılıp net kararlar alınmalı. -Devlet ile PKK terör örgütü arasında kalmış bir halka, barış süreci verilecek en büyük hediyedir.
- Artık ne Kürtler ne de Türkler ölmesin diye sadece barış sürecini savunuyoruz.
- Bir gecede çözülecek bir sorun değil bu. Savaş bitmeli ama belirli şartlar vardır her şeyin.
- Biz barış yanlısıyız. Barış olursa her şey daha güzel, daha huzurlu olur ve kısa sürede ülke kalkınır.
- Barış süreci gibi bir konu asla ve asla siyasete malzeme yapılmamalı. -Daha çabuk ve hızlı kararlarla bu süreç devam ettirilmelidir.
- Herkes barış konusunda hem fikir. Barış süreci uzayacak gibi görünüyor, böyle bir algı var.
- Somut ilerlemeler var, toplumda Aleviyiz Dersimli'yiz gibi söylemler artık rahatça söylenebiliyor. Fakat hala ölümler var ve bu süreç bir korku yaratıyor. Barış sürecinde bir sonuç oluşsa bile bu bizleri ikna etmeyecektir
- Ateşkes yapılması, halkın doğa gezilerine gitmesi, operasyonların durması başarıdır. Bu savaş bölgeye -Kazanımlar vardır, bunları kaybetmek istemiyoruz, bu süreç sürsün istiyoruz.
- Çözüm süreci için çalıştayların adı bile yetti. Huzur olacak olumlu bir hava doğdu, fakat oluşumlar ifadeler yüzünden sabote oluyor gibi.
- İkiyıldanaşkın bir sürede evlere cenaze gelmemelerinden çok memnunuz, bazı şeylerin diyalogla konuşulması iyi bir gelişmedir.
- Bu süreçle beraber bizlere Osmanlıda ki haklarımız verilsin, yeterlidir.
- Yıllarca bu kirli savaştan rant sağlayanlar kazandı bu süreçle beraber artık kazanan halk olacak.
- Yetersiz ama evet. Herkes barışı istiyor. Mutlaka çözülmesi gerekiyor. Anayasal vatandaşlık temelinde çözülmesi gerekiyor.
- İlerleme kaydedildi. Şu an silahlar sustuysa önemli; süreç ve ilerleme lazım.

- Gençlerin ölmemesi için her zaman bu sürecin ve barış meşalesi yakanların yanındayız.
- Hükümetin yapmış olduğu sürecin bir realitesi yoktur. Bir tarafın güçlenmesi, (kale kollar genç ölümler) silahlanması ile çözüm süreci olmaz.
- Polis ile halk arasındaki davranışlar çözüm sürecini destekleyen bir durum değildir. Medyanın yansıtması taraflıdır.
- Yaşanılan acılar dışarıdan görülen kadar basit şeyler değildir; bu süreçler samimi olmalıdır.
- Halk daha yeterince yakınlaşamadı; biz ve öteki kavramı hala var.
- Barış süreci olmalı ama gelişmeler inandırıcı değil; Hükümet inandırıcı değil.
- Gelecek kaygısı var, problem çözülürse sorun kalmaz. Ancak kendimizi o zaman bu devlete ait hissederiz; şu an hissetmiyoruz.

3.9. Kalkınma ve Ekonomi

Odak grup görüşmelerinde, katılımcıların kalkınmayı sağlayacak en önemli potansiyeller olarak ifade ettikleri başlıklar kısaca aşağıdaki gibi oluşmuştur:

“Doğal güzellikler, kentin özgünlüğü, turizm, ekolojik ve organik tarım, madencilik, hayvancılık, okullaşma oranının iyi olması”

Yapılan odak grup görüşmelerinden elde ettiğimiz verilere göre Tunceli ilinin en önemli sorunları sırasıyla şunlardır:

- İşsizlik
- Güvenlik
- Tarım alanlarının azlığı
- Üretimin olmayışı
- İstihdam sorunu
- Yolların kötü olması
- Göç verme

- Pahalı bir şehir olması
- Sanayinin olmaması
- Sosyal ortamların olmaması
- Barajlar

Hem gözlemlerimiz hem de odak grup görüşmelerinde elde ettiğimiz veriler üzerinden yatırımlarla ilgili olarak ortaya çıkan ağırlıklı görüş, Tunceli için isabetli yatırımların yapılamadığı, yatırım kararı alan, yatırım işene girişenlerin de sağlıklı, verimli çalışmalar ortaya koyamadığı yönündedir.

Tunceli'deki odak grup çalışmalarında elde edilen veriler değerlendirildiğinde, terörün olması, yani barış ve huzurun sağlanamaması, ekonomik gelişmenin önündeki en önemli engel olarak görülmektedir. İkinci faktör olarak da devletin ayrımcılık yapması olarak ifade edilmektedir.

Diğer engelleri ise şöyle sıralayabiliriz:

- Güvenlik
- Ulaşım
- Kamu yatırımlarının yeterince gelmemesi
- Göç
- Tunceli'nin imaj sorunu
- Tarım alanlarının az olması
- Üretkenlik ve insan kaynakları
- İnovasyon
- Devletin bürokratik mekanizması

Sonuç olarak şunu söyleyebiliriz ki, Tunceli'nin geri kalmışlığının bugüne kadar giderilememiş olmasının ardında yatan birçok neden vardır. Ancak, terör tehdidi ortadan kaldırılmadan, girişimciler için güvenli iş ortamı yaratılmadan bölgede yatırımların artırılmasının kolay olmayacağı açık bir gerçektir.

3.10. Kent Aidiyeti ve Memnuniyet Durumu

Vatandaşların Tunceli ilinden memnuniyetlerini ölçmek üzere odak grup görüşmelerinde "İlinizin sizi en çok gururlandıran özelliği/özellikleri nelerdir?" diye bir soru soruldu. Alınan cevapların memnuniyetle ilgili ortak bölümleri şöyledir.

Sokakta gasp, hırsızlık gibi durumların olmaması; güvenilir olması; okuma yazma oranının yüksek olması; en ücra köy yerlerinde bile en az bir çocuğun okutulması; kadınların daha özgürce yaşayabilmesi; sokaklarda özgürce gezilebiliyor olması; toplum içi dayanışmanın olması; samimi bir şehir ve insanları fesatlıktan uzak olması; insanların şehre tutkuyla bağlı olması gibi sebeplerin gurur verici olduğu ve bundan duyulan memnuniyet dile getirilmiştir. Bunun yanında; farklı din olanlarla birlikte yaşandığından, farklılıklara açık olması; özgür yaşanan bir ortamın olması; Ermeni, Hıristiyan, Sünni ve Alevilerin hep birlikte Tunceli'de yaşayabilmesi; diğer illere göre Türkiye'nin sorunlarını görmesi; devlete borcunun olmaması; taciz ve sapkınlık olaylarının olmaması; muhalif olması ve haksızlığın karşısında olması; hoşgörü ve sevmeyi ilke edinen bir şehir olması gibi sebepler de dile getirilmiştir.

Başka bir tema olarak; "İlinizin size göre en olumsuz özelliği/özellikleri/sorunları nelerdir?" sorusu soruldu. Alınan ortak cevaplar kısaca şöyle ifade edilebilir:

Sosyal imkânlarının yetersiz olmasından, iş imkânının yetersiz olması veya hiç olmaması, Tunceli merkez ve ilçelerinde sosyal aktivite alanlarının olmaması, bu hususta devletin ve yerel yönetimlerin ilgisiz kalması.

İnsanlar hayatta mutlu olmak için çaba sarf ederler. Yapılan işler, uğraşlar, alınan kararlar, hedefler ve koşuşturmalar hep mutluluk içindir. Ancak insanoğlu hayatında bazen karamsarlığa kapılabilmekte, hayattan, istekli yaşamaktan uzaklaşabilmekte, hayatı anlamlandırma konusunda zaafllara düşebilmektedir. İnsan buralara iten, iteleyen sebepler olabiliyor. Tunceli de, içinde yaşayan insanlarıyla, onların duygu, düşünce, eğilim ve hayat felsefeleriyle mutluluğu / mutsuzluğu, ümidi, ümitsizliği kendinde barındıran bir şehir. Kent aidiyeti güçlü vatandaşlardan oluşan bir yöre özelliği göze çarpıyor. Ancak bu aidiyet güçlülüğü, içeride bir gurur vesilesi olarak algılanırken, dışarıda/başka şehirlerde yaşamın bir zorluğuna dönüşebiliyor. Bu çelişkiyi mülakata katılan insanlar çok değişik biçimlerde ve şekillerde açıkça vurgulama ihtiyacı içinde oldular.

4.

NİCEL BULGULAR: ALAN TARAMASI VERİLERİ

4.1. Giriş

Tunceli ili sosyal profilini araştırmayı amaçlayan 2015 yılı Mayıs ve Haziran aylarındaki *Alan Taramasında* (Survey), Tunceli'yi temsil yeteneğine haiz il ve ilçe merkezlerinden rassal örneklem tekniğiyle seçilmiş toplam 250 kadın ve erkeğe yüz yüze görüşme yoluyla soru formu uygulanmıştır.

Soru formunda öncelikle katılımcıların cinsiyet, yaş, medeni durum, eğitim, gelir gibi *sosyo-ekonomik ve demografik özelliklerini* ortaya çıkarmaya yönelik sorular yer almaktadır. Soru formunun ikinci kısmında, *göç ve göç sorunları* ile ilgili sorular; üçüncü kısmında, hastalık durumları, sosyal güvence durumu, madde kullanımı ve bağımlılığı gibi konuları içeren *sağlıkla ilgili sorular* yer almıştır.

Anketin dördüncü kısmında, *sosyal yardımlardan yararlanma durumu*; beşinci kısmında, *sivil topluma katılım* ve üyelik; altıncı kısımda, *medya takip alışkanlıkları* ve yedinci kısımda, *dini, kültürel ve siyasal kimlik algısı* soruları yer almıştır.

Sekizinci kısım, *sosyal dışlanma algısı*; dokuzuncu kısım, ülkeye bağlılık duygusu, ülke sorunları algısı ve oy verme davranışını içeren *ülke meseleleri* sorularından oluşmaktadır. Onuncu kısımda, boş zamanları değerlendirmeyi içeren sorular düzenlenmiştir. On birinci kısım, *konut, mülkiyet durumu, alışveriş alışkanlıkları ve ekonomik faaliyet* sorularını içermektedir. Soru formunun on ikinci ve son kısmındaysa, evlilik ve boşanma değer ve tutumlarını da içeren *aile konuları* soruşturulmaktadır.

Alan taramasıyla elde edilen veriler, SPSS 20.0 programı vasıtasıyla betimleyici tarzda analiz edilerek yorumlanıp, raporlaştırılmıştır. Ulaşılan bulgular ve sonuçlara aşağıda yer verilmiştir:

4.2. Genel Özellikler

Tablo 60: Sosyo-Ekonomik ve Demografik Özellikler

Cinsiyet	
	<i>Yüzde</i>
Kadın	47,6
Erkek	52,4
Yaş	
20 ve Aşağısı	18,6
21-30 Arası	6,2
31-40 Arası	36,7
41-50 Arası	23,7
51-60 Arası	10,2
61 ve Üstü	4,5
Medeni Durum	
Evli	66,7
Bekâr	27,2
Dul	3,3
Boşanmış	2,8
Gelir	
Gelir Yok	10,9
1-1000	17,1
1001-2000	15,4
2001-3000	41,1
3001-5000	13,7
5001-üstü	1,7
Eğitim	
Okur-Yazar Değil	5,0
Sadece Okur-Yazar	2,8
İlkokul Mezunu	5,6
Ortaokul Mezunu	5,6
Lise Mezunu	16,8
Üniversite	64,2

Alan taramasında görüşülen kadın ve erkeklerin oranı birbirine yakındır. Buradaki sayılar Tunceli İl nüfusundaki cinsiyet oranına yakın oranlardır.

Görüşülen kişiler, yaş grupları açısından dengeli dağılmaktadır. 20 yaş altı gençlerin oranı yüzde 18 civarındayken; 21-60 yaş aralığındaki yetişkinlerin oranı yüzde 75 civarındadır. 60 yaş üstü yaşlı bireylerin oranı ise yüzde 4 civarındadır.

Tunceli’de ankete katılanların çoğunluğu (üçte ikisi) evli; yüzde 27,2’si bekârdır. Dul ve boşanmışlık oranı ise yüzde 6,1’dir.

Ankete katılanların yüzde 10,9’unun geliri yok; yüzde 17,1’inin geliri ise asgari gelirin (sorulduğu tarih itibarıyla 1000 TL altındaki gelire tekabül etmektedir) altındadır. Katılımcıların yarıya yakını (yüzde 41), 2000-3000 TL arası bir gelir dilimine sahiptir. Katılımcıların gelir düzeyine görece yüksek bir gelir dilimi olan 5000 TL üstü bir gelire sahip kişilerin oranı ise oldukça düşüktür (yüzde 1,7).

Katılımcıların üçte ikisine yakını (yüzde 64) üniversite öğrencisi ya da üniversite mezunudur; yüzde 16,8’i ise lise mezunudur. Görüşülen kişilerin yüzde 81’i en az lise mezunudur. Okur-yazar olmayanların oranı yüzde 5; okur-yazar olup ta diploması olmayanların oranı ise yüzde 2,8’dir.

Tablo 61: Öznel Yoksulluk Algısı

Sizin ve Ailenizin Ekonomik Durumu		Yüzde
	Cevapsız	1,7
	Zengin	,6
	Orta Halli	70,3
	Yoksul	27,4

Katılımcılar kendilerini ve/ya ailelerini genel olarak orta halli (orta direk/orta sınıf) olarak görmektedir. Kendini ya da ailesini yoksul görenlerin oranı da azımsanmayacak oradadır (yüzde 27,4).

Tablo 62: Meslek ve İş Durumu

Meslek		
		Yüzde
	Cevapsız	,6
	Çiftçi	1,7
	İşçi	6,7
	Esnaf	3,9
	Serbest Meslek	4,4
	Memur	48,3
	Emekli	5,0
	İşsiz	3,3
	Ev hanımı	11,1
	Öğrenci	4,4
	Diğer	10,6
Çalışma Durumu		
	Çalışıyor	70,1
	İşsiz	7,2
	Emekli	3,3
	Öğrenci	3,9
	Ev Hanımı	9,4
	Diğer	6,1
Geçim Durumu		
	Sosyal Yardımlar	24,8
	Aile desteği	19,3
	Eşim Çalışıyor	19,3
	Çocuklar Çalışıyor	2,0
	Diğer	34,6

Katılımcıların yüzde 70,1'i bir işte çalışmakta ve bir uğraşısı vardır. İşli olanların çoğunluğu memurdur. İşçilerin oranı yüzde 7 civarında; esnafın oranı ise yüzde 4'tür.

Görüşülen kişilerin yüzde 7,2'si işsizdir. 3,9'u öğrenci; yüzde 3,3'ü emekli ve yüzde 9,4'ü ev hanımıdır. Ankete katılanların yüzde 70'i çalışan nüfustur.

Herhangi bir işte çalışmayanlar, sırasıyla sosyal yardımlardan; aile desteğinden faydalanmaktadır. Yüzde 19,3'ü eşinin çalışmasından istifade etmektedir.

Tablo 63: Sahiplik Durumu

Sahiplik	
	Yüzde
Bilgisayar	55,0
Akıllı telefon	51,7
LCD/LED TV	44,4
İnternet	43,9
Otomobil	31,7
Paralı kanallar	11,7

Görüşülen kişilerin en çok sahip olduğu araçlar sırasıyla; televizyon (yüzde 55); akıllı cep telefonu (yüzde 51,7); LCD televizyon (yüzde 44,4); internet (yüzde 43,9) ve en az sahip olunan araçlar arasında sayabileceğimiz otomobil (yüzde 31,7) ve paralı televizyon kanallar (yüzde 11,7) şeklindedir.

4.3. Göç ve Sorunları

Tablo64: Yerleşim Yeri

Yerleşim Yeri	
	Yüzde
Cevapsız	1,1
Tunceli Merkez	39,4
Hozat	1,7
Mazgirt	14,4
Nazmiye	6,1
Ovacık	5,0
Pertek	26,7
Pülümür	5,6

Görüşülen kişilerin en çoğu (yüzde 39,4) Tunceli merkezinde ikamet etmektedirler. Diğerleri sırasıyla, Pertek ilçesinden (yüzde 26,7); Mazgirt ilçesinden (yüzde 14,4); Nazmiye ilçesinden (yüzde 6,1); Pülümür'den (yüzde 5,6); Ovacık'tandır (yüzde 5).

Tablo 65: Göç ve İkamet

Geldiği Yer		Yüzde
	Cevapsız	2,8
	Doğma Büyüme Buralıyım	43,9
	Bu Şehrin Bir Köyünden	11,7
	Bu Şehrin Bir İlçesinden	8,9
	Diğer	31,7
İkamet süresi		Yüzde
	Cevapsız	2,2
	Doğduğumdan Beri	19,4
	1-5 Yıldan beri	31,8
	6-10 Yıldan Beri	16,1
	11-15 Yıldan Beri	6,7
	16-20 Yıldan Beri	4,4
	21 ve Daha Fazla Yıldan Beri	19,4

Tunceli il merkezinden olanların oranı, yüzde 43,9; Tunceli köyünden olanların oranı yüzde 11,7 ve başka bir ilçeden olanların oranı ise yüzde 8,9'dur.

İkamet süreleri açısından değerlendirildiğinde, görüşülen kişilerin yarısına yakını 10 yıldan daha fazla Tunceli il merkezinde ikamet etmektedirler. Yüzde 47,9'u ise 10 yıldan az kentte ikamet etmektedir. Buradaki oranın yüksek olmasının temel nedeni, görüşülen kişilerin önemli oranının şehir dışından gelen üniversite öğrencilerinden oluşmasıdır.

Tablo 66: Göç Sorunları

Göç Sorunları		Yüzde
	Göçle gelmedik	62,1
	Sosyal uyum sorunları yaşadık	10,5
	İşsizlik ve ekonomik sorunlar yaşadık	7,5
	Sağlık ve moral sorunlar yaşadık	7,5
	Diğer	12,4

Ankete katılanların yüzde 62,1'i göç sürecine maruz kalmamıştır. Göç süreci yaşayanların en çok karşı karşıya kaldıkları sorunlar ise sırasıyla, sosyal uyum sorunları; ekonomik sorunlar; işsizlik; sağlık ve moral sorunlardır.

Tablo 67: Göç Süreci

Kimle/Kimlerle Göç?		Yüzde
	Tek Başına	29,6
	Aile İle Birlikte	47,8
	Akrabalarla	2,8
	Tüm Köy Beraber	2,8
	Diğer	17,0
Göç Etme Nedeni		
	Geçim Sıkıntısı/İşsizlik	20,3
	Eğitim Olanaklarının Olmaması	5,1
	Sağlık Problemleri	1,8
	Can Güvenliği Sorunu	1,8
	Yerleşim Alanlarının Boşaltılması	10,0
	Diğer	70,0
Göç Etmek için Neden Tunceli?		
	Akrabaların Burada Olması	16,0
	İş Olanaklarının Çok Olması	3,5
	Geldiğim Yere Yakın Olması	10,6
	Burada Kendimi Güvende Hissediyorum	14,1
	Diğer	53,8

Katılımcıların çoğunluğu göç etmediğinden bu soruya cevap vermemişlerdir. Katılımcıların yüzde 20'si ailesiyle ve akrabalarıyla birlikte göç etmiş; yüzde 11,7'si ise tek başına göç etmişlerdir. Tek başına göç edenlerin de önemli bir oranı üniversite için şehre gelen üniversite öğrencilerinden oluşmaktadır.

Göç edenlerin göç etme nedenleri ise sırasıyla, geçim sıkıntısı, işsizlik, yerleşim alanlarının boşaltılması, eğitim olanaklarının zayıflığı, sağlık sorunları ve güvenlik nedenleridir.

Göç edenlerin Tunceli'yi tercih etme nedenleri sırasıyla, akrabaların Tunceli'de olması, kendini Tunceli'de güvende hissetmeleri, göçle geldiği yere yakın olması ve iş olanaklarıdır.

Tablo 68: Göç Pişmanlığı

Göç Ettiğiniz Yere Geri Dönme İsteği	
	Yüzde
Evet	43,0
Hayır	57,0

Tunceli’de ikamet edenlerin çoğunluğu, göçle ayrıldıkları yere geri dönme isteği duymamaktadırlar. Sadece yüzde 43’ü geri dönme ihtiyacı hissederken; yüzde 57’si geri dönmeyi istememektedir.

Tablo 69:Geri Dönmeme Nedeni

Cevap Hayır ise Bunun En Önemli Sebebi	
	Yüzde
Geçim Sıkıntısı/İşsizlik Çekme Endişesi	29,3
Eğitim Olanaklarının Olmaması	14,5
Sağlık Problemleri Endişesi	7,5
Can Güvenliği Sorunu Yaşama endişesi	4,8
Diğer	43,9

Bu soruya büyük çoğunluğu cevap vermemiştir. Göç ettiği yere geri dönmek istememe nedenleri sırasıyla, geçim sıkıntısı çekmeme ve işsizlik endişesini tekrar yaşamama için; eğitim olanakları nedeniyle; sağlık sorunları endişesi nedeniyle ve can güvenliği sorunu yaşama endişesinden dolayıdır.

Tablo70: Geri Dönüşlerde Yaşanılan En Büyük Problemler

Geri Dönüşlerde Yaşanılan En Büyük Problemler	
	Yüzde
Evin ve Arazinin Harap Olması	66,3
Ulaşım Sorunlarının Güçlüğü	14,0
Can Güvenliğinin Sağlanamaması	9,2
Diğer	10,4

Göç sonrasında geri dönüşlerde yaşanan en büyük sorunlar sırasıyla, ev ve arazilerin harap olması, ulaşım sorunları ve can güvenliğinin sağlanamamasıdır.

Tablo 71: Göç Edilen Yerde Kalanlar

Göç Ettiğiniz Yerde Kalanlar		Yüzde
	Yaşanabilir bir ev ve hayvanlar	16,1
	Aile ve akrabalar	30,2
	Hayvanlar	9,0
	Hiçbir şey kalmadı	34,1
	Diğer	10,6

Göç edenler geride aileleri, akrabalarını, yaşanabilir evlerini ve hayvanlarını bırakmışlardır. Yüzde 34 ise arkalarında hiçbir şey bırakmamışlardır.

Göç edenlerin tamamı geri dönüş için iş imkânı ve evlerinin yeniden yapılmasını istemektedirler.

4.4. Sağlık

Tablo 72: Sosyal Güvence

Sosyal Güvence Durumu		Yüzde
	Cevapsız	11,1
	SSK	23,3
	Bağ-Kur	6,1
	Emekli Sandığı	45,1
	Yeşilkart	11,1
	Sosyal Güvencem Yok	3,3

Görüşülen kişilerin yarıya yakını emekli sandığına bağlı çalışan ya da emeklidir. Yüzde 23,3'ü SSK çalışanı/emeklisidir. Yüzde 11,1'i Yeşilkart sahibidir. Bağkur'a sahip olanların oranı ise yüzde 6,1'dir. Sadece yüzde 3,3'ünün sosyal güvencesi yoktur.

Yeşil kartlı vatandaşların da Sosyal Güvenlik Kurumuna devredilmesi ve Genel sağlık sigortası ile yeşil kartın lav edilmesi ile birlikte aşağıdaki 2011 verilerine göre Türkiye nüfusunun %95'i ve GSS'nin başlaması ile 2015 yılı itibariyle ülkenin tamamına yakınına sağlık yardımı yapılmaktadır. Ancak söz konusu kurumun sigortalıları arasında alınan prim oranlarının farklı uygulandığı görülmektedir. 2011 verilerine göre Tunceli'de yeşil kartlıların oranı Türkiye ortalamasının üzerinde görülmektedir.

Tablo 73: Hastalıklar

Ailede En Sık Karşılaşılan Hastalıklar	
	Yüzde
Kalp ve damar	29,4
Psikolojik (ruhsal)	21,1
Tansiyon	32,2
Solunum yolları	16,1
Kulak, burun ve boğaz	17,2
Kadın hastalıkları	9,4
Diğer	12,8

En sık rastlanılan hastalıklar sırasıyla, tansiyon problemi, kalp ve damar hastalıkları, psikolojik (ruhsal) sorunlar, kulak, burun ve boğaz rahatsızlıkları, solunum yolları rahatsızlıkları ve kadın hastalıklarıdır.

Tablo 74: Uyuşturucu Madde Kullanımı

Uyuşturucu Madde Kullanımı Yaygınlığı	
	Yüzde
Cevapsız	16,1
Evet	36,7
Hayır	47,2

Tuncelililerin yüzde 36,7'sine göre uyuşturucu madde kullanımı çok yaygındır. Madde bağımlılığına ilişkin bu oran, gerçek madde bağımlılığı oranlarından oldukça yüksektir. Aradaki farkın en temel nedeni konunun hassasiyetine ilişkin inançtır.

Tablo 75: Uyuşturucu Madde Kullanımı Yaygınlığının Nedenleri

Cevap Evet ise Nedenleri	
	Yüzde
İşsizlik	90,9
Devlet Uyuşturucuyu Kendi Eliyle Satıyor	9,1

Uyuşturucu madde bağımlılığı yaygınlığının en temel nedeni sırasıyla, işsizliktir. Az da olsa temel nedeni olarak gösterilen etken, devletin bundaki rolüne ilişkin algıdır.

Tablo 76: Uyuşturucu Madde Kullanım Düşüncesi

Uyuşturucu Madde Kullanımı	
	Yüzde
Cevapsız	13,3
Evet Düşündüm	2,8
Hayır Düşünmedim	83,9

Katılımcıların yüzde 2,8'inin yaşamlarında uyuşturucu madde kullanmayı düşündükleri dönem olmuştur; yüzde 83,9'unun ise böyle bir düşüncesi olmamıştır. Buradaki oran, uyuşturucu madde kullanımını tam yansıtmayabilir. Düşünmek ile davranışta bulunmak arasında her zaman bağlantı olmaz. Ancak en azından bir fikir verebilir. En azından madde kullanımı Tunceli'de yüzde 2,8'in altındadır denilebilir.

Tablo 77: Alkol Kullanımı

Alkol Kullanımı	
	Yüzde
Cevapsız	14,4
Evet	22,8
Hayır	62,8

Katılımcıların yüzde 22,8'i alkol kullanmaktadır. Yüzde 62,8'i ise alkol kullanmamaktadır.

Tablo 78: Anlamsızlık Duygusu

Anlamsızlık Kararsızlık Yaşama	
	Yüzde
Cevapsız	12,8
Evet Bazen	49,9
Evet/Birden fazla Kere	11,7
Hayır, Hiç Olmadı	25,6

Hayat hakkında anlamsızlık yaşayanların demografik durumunu incelendi ve şöyle bir sonuca ulaşıldı. Kadınlar (%26) erkekler (%21) göre, 30-40 yaş arası bireyler diğerlerine göre, üniversite mezunları (%37) diğer eğitim seviyelerine göre, memurlar diğer çalışanlara göre, gelir durumu orta halliler diğer gelir durumlarına göre hayata daha karamsar ve anlamsız bakmaktadırlar (Bu veriler

ki-kare testleri sonucu elde edilmiştir. Tablolar çok yer işgal etmemesi için burada gösterilmemiştir).

Sadece Tunceli’de değil her çevrede çağımızın insanların imkânları çoğaldıkça mutsuzluklarının azalmadığı gözlenmektedir. Böyle bir gidiş içinde bulunan insanların hayatlarından memnun olmamaları, karamsarlıklar yaşamaları kontrol edilemezse ve takibe alınmazsa önlenmesi zor ve tehlikeli durumlarla karşılaşma riskleri artar.

Ankete katılanların üçte ikisine yakını (yüzde 61,7), yaşamlarında anlamsızlık ve kararsızlık duygularına sahiptir. Sadece yüzde 25,6’sı anlamsızlık ve kararsızlık duygularına sahip olmamıştır.

Tablo 79: Öfkeli ve Fiziksel Şiddet

Öfkelenip Kendinize Fiziksel Zarar Verdiğiniz Oldu mu?	
	Yüzde
Cevapsız	12,8
Evet/Bir Kere	7,8
Evet/Birden Fazla Kere	2,2
Hayır, Hiç Olmadı	77,2

Görüşülen kişilerin yüzde 10’u (10 kişiden 1’i) öfke nöbetine tutulup, kendi kendine fiziksel zarar vermiştir. Büyük çoğunluğu (yüzde 77,2) ise fiziksel zararının olmadığını ifade etmiştir.

Tablo 80: Fiziksel Zarar Verme Nedenleri

Cevap Evet İse En Önemli Sebep	
	Yüzde
Sosyal ve Ekonomik Sorunlar	35,7
Ailevi Nedenler	42,7
Madde Kullanımı	3,8
Diğer	17,8

Kendi kendisine fiziksel zarar verenlerin en temel gerekçeleri ise sırasıyla ailevi nedenler, sosyo-ekonomik sorunlar ve az da olsa madde kullanımınıdır.

4.5. Sosyal Yardımlar

Tablo 81: Yardım Sağlayan Kişi/Kuruluş

Yardım Sağlayan Kişi/Kuruluş?		Yüzde
	Cevapsız	15,8
	Evet	9,4
	Hayır	74,8

Katılımcıların yüzde 9,4'ü herhangi bir yardım kuruluşundan yardım almaktadır.

Tunceli'de sosyal yardım konusunda vatandaşların farklı bir algısı söz konusudur. Aşağıdaki tabloya göre araştırma kapsamında görüştüğümüz vatandaşlardan sadece %9,4'ü bir sosyal yardım aldığını ifade etmektedir. %15,8'lik bir kesim bu soruya cevap vermemiş/verememiştir.

Sosyal yardımlar konusunda vatandaşlar aldığı yardımı ifade edememe gibi bir psikolojik baskı altında olduğu düşünülebilir. İki veri birleştirildiğinde vatandaşların dörtte birinin sosyal yardım aldığı söylenebilir. Ancak hayır diyenler %74,8 olmasına rağmen hangi kuruluştan yardım aldığı sorusuna cevap vermeyenler %83,8'dir. Bunu ters okuduğumuzda %16,2'lik bir kesimin yardım aldığı görülmektedir. Doğru veri bu olsa gerektir.

Tablo 82:Yardım Alınan Kişi/Kuruluşlar

Nereden Yardım Alınıyor?		Yüzde
	SDYV	9,5
	Belediyeler	2,2
	STK'lar	,6
	Hayırseverler	5,0
	Akrabalar	5,6
	Komşular	3,3
	Cemaat ve tarikatlar	,6
	Diğer	2,2

Yardım alan yüzde 9,4'ün sırasıyla yardım aldığı kişi/kuruluşlar şöyledir: Yüzde 9,5'i Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıflarından; yüzde 5,6'sı akrabalarından; yüzde 5'i hayırseverlerden; yüzde 3,3'ü komşulardan; yüzde 2,2'si belediyelerden; yüzde 1,2'si ise STK ve cemaatlerden yardım almaktadır.

Tablo 83: Yardım Kalemleri

Alınan Yardım		
		Sayı
Ev eşyası		2,2
Giyim		5,6
Gıda		11,1
Yakacak		11,1
Nakit para		9,4
Diğer		2,2

En çok gıda ve yakacak yardımlarından faydalanılmaktadır. Nakit para desteğinden yararlananların oranı ise yüzde 9,4'tür. Diğer yardım kalemleri ise sırasıyla, giyim ve ev eşyası yardımudur.

Bu veriye göre, vatandaşların %19'u sosyal yardım aldığı görülmektedir. Bu dolaylı cevaplar sosyal yardım alma oranını daha gerçekçi olarak bizlere vermektedir. Çünkü insanlar aldığı yardımı deşifre etmek istememektedir. Bir kişi birden fazla soruya cevap verebildiğinden her yardım türünü bağımsız olarak oranlamak istedik. Bir kişinin birden çok yardım aldığı bilgisinden yardım alanların %11'i yakacak yardımı, yine aynı seviyede gıda yardımı, %9,4'ü nakdi yardım ve %5,6'sı giyim eşyası yardımı aldığı görülmektedir. Ev eşyası ve diğer yardımlar ise çok küçük orandadır.

4.6. Sivil Toplum Katılım

Tablo 84: Dernek Üyeliği

Dernek Üyeliği		
		Yüzde
Cevapsız		15,0
Evet		11,1
Hayır		73,9
Vakıf Üyeliği		
Cevapsız		20,0
Evet		3,3
Hayır		76,7

Tunceli'de görüşülen kişilerin yüzde 73,9'unun bir dernek üyeliği bulunmamaktadır. Yüzde 15'i ise bu soruya cevap vermek istenemiştir. Katılımcıların sadece yüzde 11,1'i en az bir derneğe üyedir.

Katılımcılara hangi derneğe üyesiniz? sorusunu yönelttiğimizdeyse ilginç bir durumla karşılaşmıştır. Bir önceki soruda dernek üyeliğinin oranı en az (cevapsızlar arasında da dernek üyesi olan olabilir) yüzde 11,1 iken; bir sonraki sorudaki hangi derneğe üyesiniz sorusuna cevap verenlerin oranı toplam yüzde 1,2'dir. Bu tablonun bize yansıttığı temel fikir, "öteki"ne karşı fikir ifade etmenin / edememenin bu coğrafyadaki zorluğudur. Hele ki öteki, resmi bir hüviyete haiz bir özneyse... Veri toplama aracının yazılı ve resmi olması da fikir ifade etmeyi güçleştirmektedir. Tabii araştırmamızda tek veri toplama aracı anket değildi; görüşme ve odak grup çalışması olduğunu düşündüğümüzde bu tablonun arka planı daha resmedilebilir.

Tablo 85: Sendika Üyeliği

Sendika Üyeliği	
	Yüzde
Cevapsız	17,5
Evet	40,9
Hayır	39,9
Diğer	1,7
Sendikalar	
EĞİTİM-SEN	49,2
BES	9,2
SAĞLIK-SEN	1,5
SES	4,6
KESK	4,6
DIYANET-SEN	4,6
TÜRK-İŞ	3,1
DİSK	3,1
GENEL-İŞ	3,1
TÜM-BEL-SEN	6,2
EĞİTİM-BİR-SEN	6,2
HABER-SEN	1,5
KOOP-İŞ-SEN	1,5

Katılımcıların yarısına yakını (yüzde 40,9) bir sendikaya üyedir. Sendika üyeliği konusundaki açıklık, vakıf ve dernek üyeliğinden çok daha fazladır.

En çok üye olunan sendikalar sırasıyla, bariz bir farkla Eğitim-Sen; sonrası ise, BES; Tüm-Bel-Sen; Eğitim-Bir-Sen; SES; KESK; Diyanet-Sen; Türk-İş; DİSK;

Genel-İş; Haber-Sen ve Koop-İş-Sen'dir. Burada yer alan sendikalardan bazıları (KESK ve DİSK) sendikaların birleşmesiyle oluşan konfederasyonlardır.

Bu tabloda dikkatimizi çeken, Tunceli'de sendikacılığın hem çeşitlilik açısından hem de yoğun katılım açısından güçlü olmasıdır.

4.7. Medya Takip Eğilimleri

Tablo 86: Günlük Haber Takibi

Günlük Haberleri Nerden Takip Ediyorsunuz?	
	Yüzde
Ulusal TV Kanalları	63,3
Yerel TV Kanalları	29,4
Ulusal Gazeteler	33,3
Yerel Gazeteler	21,1
Radyo	8,9
İnternet	56,7
Dergi	9,4
Diğer	2,2

Günlük haberler en çok ulusal Televizyon kanalları ve internet üzerinden takip edilmektedir. Ulusal gazetelerden takip edenler katılımcıların üçte birini oluşturmaktadır. Sonra sırasıyla, yerel TV kanalları ve yerel gazeteler, günlük haber almanın karşılandığı kitle iletişim araçlarındandır. Haber için en az radyo ve dergi kullanılmaktadır.

Tablo 87: Uydu Anteni Sahipliği

Uydu Anteniniz Var mı?	
	Yüzde
Cevapsız	13,9
Evet	71,7
Hayır	14,4

Katılımcıların yüzde 71,7'sinin uydu anteni vardır; yüzde 14,4'ünün ise uydu anteni yoktur.

Tablo 88: Gazete ve Dergi Aboneliği

Abone Olduğunuz Herhangi Bir Gazete veya Dergi Var mı?		Yüzde
	Cevapsız	12,8
	Evet	7,8
	Hayır	79,4

Çok azının dergi ve/ya gazete aboneliği vardır.

Tablo 89: Tercih Edilen Televizyon Kanalları

Ulusal veya Yerel Kanallardan Hangilerini İzlersiniz?		Yüzde
	ATV	22,8
	CNN-Türk	55,0
	Habertürk	38,3
	Kanal D	58,3
	NTV	35,0
	Roj TV	27,2
	Show TV	26,7
	TRT Kanalları	16,1
	TRT 6	9,4
	Diğer	17,8

En çok izlenen ve tercih edilen televizyon kanalları sırasıyla, Kanal D; CNN-Türk; Habertürk ve NTV'dir. Görüldüğü gibi en çok izlenen 4 TV kanalının üçü haber kanalıdır. Bu da Tunceli'de televizyon izlemede haberin önemine işaret etmektedir. PKK terör örgütüne yakın kanallar izlenen TV kanalları sıralamasında daha arka sıralardadır. TRT 6'nın devlet kanalı olarak bilinmesinin ve resmi içerikli yayınlar algısının bunda ciddi katkısı olduğu düşünülmektedir.

Tablo 90: Tercih Edilen Televizyon Programları

Ulusal Televizyon Kanallarından Hangi Yayınları Seyredersiniz?		Yüzde
Hiçbir TV Programını seyretmem		8,1
Haber programları		75,8
Açık oturum ve tartışma programları		55,3
Film ve/ya diziler		45,3
Müzik ve eğlence programları		23,0
Spor programları		24,8
Belgeseller		53,4
Diğer		3,8

En çok haber programları izlenmektedir. Diğerleri ise sırasıyla, açık oturum ve tartışma programları; belgeseller; film ve/ya diziler izlenmektedir. Müzik-eğlence programları ve spor programları da izlenen ama az izlenen televizyon programlarından. Sadece yüzde 8,1'i televizyon izlemediğini ifade etmiştir.

Tablo 91: Tercih Edilen Radyo Kanalları

Tunceli'de Takip Ettiğiniz Radyo Kanalı		Yüzde
Radyo Munzur		50,8
Radyo Barış		56,1
Diğer		11,4

Tunceli'de en çok Radyo Barış dinlenmektedir; bir diğer en çok takip edilen radyo ise Radyo Munzur'dur.

Tablo 92: Tercih Edilen Radyo Programları

Tunceli'de En Çok Dinlediğiniz Radyo Programı		Yüzde
Hiçbir radyo programını dinlemem		27,1
Haber programları		50,4
Açık oturum ve tartışma programları		40,4
Müzik ve eğlence programları		26,2
Spor programları		14,2
Diğer		5,7

Katılımcıların yüzde 27,1'i hiçbir radyo programı dinlememektedir. Dinleyenler ise en çok haber programları; açık oturum ve tartışma programları; müzik ve eğlence programları; spor programlarını dinlemektedir.

4.8. Kimlik

Tablo 93: Kendi Kimliğini Değerlendirme

Kendinizi Aşağıdaki Kimliklerden En Çok Hangisi İle Tanımlıyorsunuz?	
	Yüzde
Cevapsız	13,3
Türk	10,0
Kürt	18,9
Zaza	5,0
Hem Türk Hem Kürt	1,7
Hem Türk Hem de Zaza	2,2
Hem Kürt Hem de Zaza	3,9
Alevi Türk	7,8
Alevi-Kürt	22,8
Alevi-Zaza	8,9
Diğer	5,6

Siyasal kimliğin, tanımlanmasını kolaylaştıran veya anlaşılır kılmasını sağlayan bir başka gösterge de kuşkusuz 'kültürel kimlik'tir. Siyasal ideolojinin oluşumunda din, etnik köken, bilinçsel düzey, yaşam tarzı, değerler de baskın öğelerdir. Türkiye'de 'sağ ve sol', 'laik anti laik', 'muhafazakâr-demokrat', 'ulusalcı-sosyal demokrat' vb. ideolojik kutupsallıklar ağırlıklı olarak bu değerler üzerinden işlemektedir.

Ülkemizde ve de bulunduğumuz coğrafyada siyasal, kültürel ve dini kimliklerin keskinleşmesi ve şiddet olaylarına kaynaklık etmesi demokratik uzlaşa ve toplumsal barışı olumsuz etkilemektedir. Anketimizde, kimlik tanımlamada, ilk sırada kendisini 'Alevi-Kürt olarak tanımlayanlar (yüzde 22,8) gelmektedir. İkinci sırada 'Kürt' üçüncü sırada 'Türk' olduğunu belirtenler gelmektedir. Cevap vermeyenler de azımsanmayacak bir ağırlık oluşturmaktadır. Dersimde alevi yurttaşların Sünnilere göre çoğunlukta olması laik devlet ve diyanetin konumlanması konularının önemini bir kez daha ortaya çıkarmaktadır.

Cemevlerinin statüsü, Diyanet İşleri Başkanlığından alevi kurumlara ve inanç önderlerine kaynak aktarılması, din dersi müfredatı, kaynaklara erişim, ayrımcılığın önlenmesi ve demokratik temel haklar açısından önem arz etmektedir.

Tunceli’de katılımcılar en çok (22,8) kendilerini Alevi-Kürt olarak tanımlamaktadırlar. Sonra Kürt (18,9); sonra sırasıyla Türk, Alevi-Zaza, Alevi-Türk, Zaza, Kürt-Zaza, Türk-Zaza ve az da olsa Kürt-Zaza, Türk-Kürt olarak tanımlamaktadırlar. Bu soruya yüzde 13,3’ü cevap vermemiştir.

Tablo 94: Etnik Kimliğin Açıklanması

Etnik Kimliğinizi Her Yerde Rahatça Açıklayabiliyor musunuz?		Yüzde
Cevapsız		12,2
Evet		54,5
Hayır		33,3
Cevap Hayır İse En Önemli Neden?		
İnsanlar Tarafından Dışlanmak		97,6

Tuncelililerin yarısından biraz fazlası (yüzde 54,5’İ) etnik kimliğini her yerde rahatlıkla açıklayabildiğini ifade etmektedirler. Üçte biri ise (33,3) kimliğini rahatça açıklayamadığını belirtmektedir.

Kimliğini rahatça açıklayamadığını düşünenler ise diğer insanlar tarafından dışlanmaya maruz kalabilirler korkusu nedeniyle kimliklerini rahatça ifade edemediklerini söylemişlerdir.

Tablo 95: Konuşulan Dil/Lehçe

Hangi Dil/Lehçeleri Konuşabiliyorsunuz?		Yüzde
Türkçe		83,8
Kürtçe		34,4
Zazaca		43,0
Diğer		7,0

Konuşulabilen diller, Türkçe (%83,8); Zazaca (%43,0) ve Kürtçe’dir (% 34,4). Çoklu cevaplama sistemiyle cevaplanması istendiğinden Tunceli halkının konuştukları dil/lehçeler toplamda yüzde 100’ün üzerindedir. Burada dikkat çeken husus, Türkçeden sonra en çok konuşulan dilin Zazaca olması ve kendini Zaza ve Alevi-Zaza olarak tanımlayanların toplamından daha fazlaca bir oranda Zazaca’nın konuşulmasıdır. Çünkü Zazaca’yı sadece Zaza’lar değil diğer farklı kültürel kimlik aidiyetine mensup kişilerce de konuşmaktadır.

Tablo 96: Dini-Kültürel Kimlik

Kendinizi Dini Açından Nasıl Tanımlıyorsunuz?		Yüzde
Cevapsız		12,2
Müslüman		10,0
Müslüman Sünni		6,7
Müslüman Alevi		16,7
Alevi		42,2
Bektaşî		1,1
Kızılbaş		3,9
Ateist		3,9
İnsan		2,8
Herhangi Bir Kalıba Girmek İstemiyorum		,6

Tunceli’de en çok (42,2) kendini Alevi olarak tanımlayanlar bulunmaktadır. Sonra sırasıyla Alevi-Müslüman (16,7); Müslüman (10); Sünni-Müslüman (6,7); Kızılbaş (3,9); Ateist (3,9) şeklinde sıralanan dini-kültürel kimlikler bulunmaktadır.

Tablo 97: Öznel Dindarlık Algısı

Kendinizi Ne Kadar Dindar Görüyorsunuz?		Yüzde
Cevapsız		14,4
İnançlı değilim		7,8
İnançlıyım ama ibadetlerimi yerine getirmiyorum		23,9
İnançlıyım ama ibadetlerimi kısmen ve düzensiz yerine getiriyorum		32,8
İnançlıyım ama ibadetlerimi mümkün olduğunca düzenli yerine getiriyorum		18,3
Diğer		2,8

Katılımcıların yüzde 32,8’i “inançlıyım ama ibadetlerimi kısmen ve düzensiz yerine getiriyorum” demekleyen; yüzde 23,9’u “inançlıyım ama ibadetlerimi yerine getirmiyorum” demektir. Yüzde 7,8’i ise inanca inanmadığını ifade etmektedir.

Genel tabloya bakıldığında katılımcıların yarısından biraz fazlası ibadetlerini düzenli ya da düzensiz yerine getiren inancılardan oluşmakta; dörtte bir yakını ibadetlerini yerine getirmeyen inancılardan oluşmakta; yüzde 8 civarı ise inançsızlardan oluşmaktadır.

Tablo 98: Alevi İnanç Ritüelleri

Şu Anda Dede, Pir Veya Rehberiniz Var mı?		Yüzde
Cevapsız		15,5
Evet		36,7
Hayır		47,8
Musahibiniz Var mı?		
Cevapsız		16,1
Evet		49,5
Hayır		34,4
İkrar Verip Görgüden Geçtiniz mi?		
Cevapsız		26,1
Evet		33,9
Hayır		40,0

Katılımcıların;

Üçte birinin “dede, pir, rehberi” vardır; yarısının musahibi vardır.

Üçte biri, ikrar verip görgüden geçmiştir.

Tablo 99: Siyasal Kimlik

Siyasi Kimliğinizi Nasıl Tanımlarsınız?		Yüzde
Cevapsız		17,8
Sağcı		1,1
Muhafazakâr		5,6
Milliyetçi		2,2
Sosyal Demokrat		30,6
Solcu		26,1
Devrimci		8,3
Diğer		8,3

Araştırmada katılımcılara siyasal kanaatlerini doğrudan *hangi siyasal partiye oy verirsiniz* şeklinde değil *‘kendinizi hangi siyasal görüşe yakın hissediyorsunuz?’* şeklinde sorulmuştur. İnsanlar, destekledikleri siyasal partiyi ifade etmede genellikle çekimser kalırlar. Yine aynı şekilde din, inanç vb kimliğe ilişkin konularda da bilgi vermekte isteksiz davranırlar veya geçiştirici yanıt verirler.

Katılımcıların yüzde 30,6'sı sosyal demokrat; yüzde 26,1'i solcu; yüzde 8,3'ü devrimci; yüzde 5,6'sı muhafazakâr; yüzde 2,2'si de milliyetçidir. Katılımcıların yüzde 65'i siyasi kimlik yelpazesinin solunda; yüzde 8,9'u siyasi kimlik yelpazesinin sağında yer almaktadır.

Tunceli'de siyasal yelpazeye bakıldığında sırasıyla 'sosyal demokrat' (yüzde 30,6) ve 'solcu' (yüzde 26,1) ve 'devrimcilik' (yüzde 8,3) öne çıkan siyasal görüşlerdir. Her on görüşmeciden üçü kendisini sosyal demokrat ve solcu olarak tanımlamaktadır. "Dersim sol ve sosyal demokrat bir kenttir" kalıp yargısını güncel araştırma bulgumuzca da desteklenmektedir.

Bu veriler özünde muhalif siyasal kimliğin yerleşik oluşunun günümüzde de geçerliliğini koruduğunu göstermektedir. Sağ, milliyetçi, muhafazakâr ve liberal görüşte olanların oranının düşük olması, kentin siyasal kompozisyonuna ışık tutmaktadır.

4.9. Sosyal Dışlanma

Tablo 100: Öznel Sosyal Dışlanma Algısı

Toplumda dışlandığınıza düşünüyor musunuz?		Yüzde
	Cevapsız	13,9
	Evvet	38,9
	Hayır	47,2
Neden?		
	Kadın olduğumdan dolayı	25,9
	Yoksul olduğumdan dolayı	11,9
	İnancımınan dolayı	52,3
	Etnik kimliğimden dolayı	55,3
	Dini görüşümden dolayı	34,9
	Siyasi görüşümden dolayı	37,2
	Engelli olduğumdan dolayı	3,5
	Aşiretimden dolayı	1,2
	Diğer	4,7

Katılımcıların yüzde 38,9'u toplumda dışlandığını düşünmektedir. Sosyal dışlanma nedenleri ise sırasıyla, etnik kimlik, inanç, siyasi görüş, dini görüş, kadın olmak, yoksulluktur.

'Toplumsal dışlanma-dışlama' bir yanıyla siyasal alana dair da önemli sorunlar içermektedir. Toplumsal dışlanma "kişilerin—yoksulluk, temel eğitim / becerilerden mahrumiyet ya da ayrımcılık dolayısıyla—toplumun dışına itilmeleri ve toplumsal hayata dilediklerince katılımlarının engellenmesi sürecine karşılık gelmektedir... Sosyal dışlanma ilişkilerde tezahür eder; yoksulluk kişi ya da hane elindeki kaynakların yetersizliği anlamında bir bölüşüm sorununa tekabül ederken, sosyal dışlanma daha ziyade ilişkilerdeki sosyal katılımın yetersizliği, sosyal entegrasyonun bulunmayışı ve güçten yoksunluk gibi sorunları ön plana çıkartır (Adaman ve Keyder, 2006).

Bu bağlamda katılımcılara, "*toplumdan dışlandığınızı düşünüyor musunuz?*" şeklindeki soruya verilen yanıtlara bakıldığında, neredeyse her on kişiden altısı toplumdan dışlandığını veya ayrımcılığa maruz kaldığını beyan etmiştir. Görüşülen kişilere, bir dizi nedenden dolayı kendisini toplumdan dışlanmış hissedip hissetmediği de sorulmuştur. Sayılan nedenler şunlardır; kadın olmak, yoksulluk, dini inanç/mezhep, etnik köken, siyasi görüş, özürlü olmak, aşirettir.

Anketimize katılanlar, sırasıyla 'etnik köken' (yüzde 55,3) ve 'inanç, dini inanç/mezhep' (yüzde 52,3), 'siyasi görüş' (yüzde 37,2), 'dini görüş' (yüzde 34,9) ve kadın olmayı (yüzde 25,9) toplumsal dışlanma belirleyeni olarak görmektedir. İlin nispeten etnik ve inanç yönünden homojen olması düşünüldüğünde, 'etnik' ve 'inanç' açısından dışlandığını belirtenlerin oranının yüksek olması düşündürücüdür.

Türkiye genelinde özelde de kozmopolit kentlerde etnisite ve din gibi kültürel kimliğin sosyal dışlanma göstereni olması beklenir.

Kültürel dışlanma, literatürde, toplumsal ve kültürel hayata dilediğince katılamama durumudur. "Örneğin, bulunulan coğrafyadaki çoğunluk referans alındığında, farklı bir etnik kökenden/ırktan gelmek ya da farklı bir din/mezhep üyesi olmak, çoğunluk dilini rahat konuşamamak, farklı giyim kuşam ya da cinsel tercihler gibi nedenlerden ötürü toplumsal yaşamın genelinde süregitmekte olan etkinliklere alınmama, soğuk davranılma, engellerin çıkartılması şeklinde tezahür etmektedir. Bu boyutun izdüşümleri toplumsal statü ve kimlik farklarının ne denli dışlamalar getirmekte olduğunda cisimleşir" (Adaman ve Çağlar, 2006).

Bu çerçevede bakıldığında “*etnik kimliğinizi her yerde rahatça açıklayabiliyor musunuz?*” sorusuna katılımcıların yüzde 33,3’ü ‘hayır’ yanıtını, yüzde 54,4’ü ise ‘evet’ yanıtını vermişlerdir. Verilen yanıtlarda ‘Hayır’, diyenlerin oranının yüksek çıkması, farklı kimlik gruplarına mensup bireylerin Türkiye’de demokratik çoğulculuk, birlikte barış içinde yaşama kültürünün inşası açısından olumsuz sinyal olarak yorumlanabilir. Dikkat edilirse sonraki tabloda, her on katılımcıdan dördü, “*insanlar tarafından dışlanırım*” endişesiyle etnik kimliğini serbestçe açıklayamadığını belirtmektedir.

4.10. Ülke ve Siyasal Meseleler

Tablo 101: Vatandaşlık Algısı

“Türkiye Cumhuriyeti Vatandaşı Olmaktan çok Gurur Duyuyorum”		Yüzde
Cevapsız		15,6
Tamamen Katılıyorum		20,6
Katılıyorum		20,6
Ne Katılıyorum Nede Katılmıyorum		21,1
Katılmıyorum		17,2
Hiç Katılmıyorum		5,0

Ankete katılanların yüzde 41,2’si Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olmaktan gurur duymakta; yüzde 22,2’si ise Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olmaktan gurur duymamaktadır.

“*Türkiye Cumhuriyeti Vatandaşı Olmaktan Çok Gurur Duyuyor musunuz?*” sorusu, ulusal kimliğe aidiyet/mensubiyet duygusunu ölçmeye çalışan bir sorudur. Son dönemlerde, Türk siyasal yaşamında ‘çok kültürlülük’, ‘radikal demokrasi’, ‘müzakereci demokrasi’, ‘çoğulcu demokrasi’, ‘anayasal yurttaşlık’, ‘demokratik cumhuriyet’, ‘güçlü sivil toplum’ vb. tartışmalar devlet-toplum ilişkilerinin niteliği ve öngörülen değişimi yönündeki tartışmalar ciddi bir literatür oluşturmuş durumdadır. Nitekim yukarıdaki soruya verilen yanıtlara göz atıldığında, “*Türkiye Cumhuriyeti Vatandaşı Olmaktan Çok Gurur Duyduğunu*” söyleyenlerin oranı yüzde 40 civarındadır. Tersinden bakıldığında, bu fikre, katılmadığını söyleyenler ise yüzde 22’lik oran oluşturmaktadır. Yaklaşık her beş kişiden birisiye ‘nötr’ tutum sergilemektedir.

Tablo 102: Türkiye'nin En Önemli Sorunu

Size Göre Ülkemizin En Önemli Sorunu Nedir?	
	Yüzde
Cevapsız	11,7
Enflasyon Ve Buna Bağlı Fakirlik	29,4
Terör	10,0
Nüfus Artışı	1,7
Dini Hoşgörüsüzlük	6,1
Demokrasinin Eksik Olması	22,8
Fanatik Milliyetçilik	2,8
Siyasi Baskılar	11,7
Diğer	3,9

Tunceli'de görüşülen kişilere göre, Türkiye'nin en önemli sorunları sırasıyla, enflasyon, yoksulluk, eksik demokrasi, siyasi baskılar, terör, dini hoşgörüsüzlük ve fanatik milliyetçiliktir.

Yukarıdaki tablo, ülkemizin en önemli sorunlarının oransal dağılımını vermektedir. Tunceli'de öncelikli sorun 'enflasyon ve buna bağlı olarak fakirlik' gelmektedir. Bu bulguyu destekleyen bir araştırma, tarafımdan (Yıldız, 2010 & Yıldız, 2013) yapılmıştır. Çalışmamın bulgularında yine işsizlik en önemli sorun olarak dikkat çekmiştir. Devamında, tamamlayıcı bir soruya verilen yanıtlarda, kentte en çok ihtiyaç duyulan şeyin "iş/istihdam" (yüzde 70.90) olduğu belirtilmiştir. İnsanların genelde borçlu yaşadıkları (yüzde 40.47) araştırmanın bir başka bulgusudur. Göçle kente gelenler, imkânlar el verdiğinde tekrar köylerine dönmek istediklerini (yüzde 74.32) belirtmektedirler.

Tunceli merkezi, son yıllarda kendi kırsalından göç almaktadır. Billhassa son yıllarda yaşanan çatışmalı sürecin tetiklediği göç, kente gelen bireylerde/hanelerde travmatik sonuçlara sebebiyet vermiştir. Plansız ve zamansız göç etmek zorunda kalan haneler ciddi ekonomik ve sosyal sorunlarla karşılaşmıştır. Kent, son göç dalgasına kapılıp gelen haneleri entegre etmede pek çok güçlükle karşılaşmıştır. Öte yandan büyük kentlere giden Tuncelilerin de hemen hemen aynı sorunlarla karşılaştıkları bilinmektedir. Daha önce Tunceli'den Elazığ, İstanbul, Ankara, İzmir, Bursa, Mersin gibi metropollere göç edenlerin de geri dönüş eğiliminde olduğu dikkat çekmektedir.

Geriye dönüşler sadece yurtiçi büyük kentlerden değil aynı zamanda yurtdışından da dönüşler şeklinde yaşanmaktadır. Yurt dışı geri dönüşlerde emekli toplumsal kesimler başı çekmektedir. İlçeye, köye, mezraya ev yapmayla başlayan dönüş hareketliliği, 6 ay kalma veya sürekli kalma şeklinde bir seyir izlemektedir. Elbette bu dönüşler ve kalış süresi çatışma süreçleriyle eş zamanlı olarak değişkenlik göstermektedir.

Tablo 103: Parti Üyeliği ve Oy Verme Davranışı

Herhangi Bir Siyasi Partiye Üye misiniz?		Yüzde
Cevapsız		10,6
Evet		6,7
Hayır		82,7
Oy Verirken Tercihinizi Neye Göre Belirlersiniz?		
Partinin savunduğu siyasi ilke ve görüşlerine göre		65,8
Partinin seçim kampanyası ve vaatlerine göre		24,4
Parti liderlerinin etkisine (parti liderine) göre		11,5
Partide tanıdık ve/veya akraba olup-olmamasına göre		4,5
Adayın etnik kimliğine göre		3,2
Adayın kişiliğine göre		21,2
Diğer		5,8

Parti üyeliği, 'siyaset sosyolojisi' ve seçmen davranışı açısından parti aidiyetinin önemli belirleyicilerindedir. Her on seçmenden sekizi herhangi bir siyasal partiye üyeliğinin olmadığını belirtmiştir. Bireysel düzeyde, görece politize bir tutuma sahip seçmenin, siyasal parti üyeliğinde örgütlü olmaması çeşitli nedenlere bağlanabilir. Kuşkusuz bu nedenlerin ayrıntılı analizine bu çalışmanın başka bölümlerinde "sosyal örgütlenme" ve "kimlik ve aidiyet" bağlamında değinilecektir.

Katılımcıların büyük çoğunluğu (82,7) herhangi bir siyasi partiye üye değildir. Sadece yüzde 6,7'si siyasi partiye üyesidir. Tuncelilerin yarısından biraz fazlası, oy verirken, partinin siyasi ilkelerine ve görüşlerine göre oy vermektedirler. Yüzde 24,4'ü partilerin seçim dönemlerindeki ve dışındaki seçim kampanyalarına göre oy vermektedirler. Her 100 Tunceliliden 11'i parti liderine göre oy vermektedir. Adayın (milletvekili/belediye başkanı) kişiliğine göre oy verenlerin oranı yüzde 21'in biraz üzerindedir. Etnik kimliğine göre oy verenler çok azdır.

4.11. Boş Zamanları Değerlendirme

Tablo 104: Boş Zamanı Değerlendirme

Herhangi Bir Hobiniz Veya Hobileriniz Var mı?		Yüzde
Cevapsız		14,4
Evet		54,5
Hayır		31,1
Hobileriniz Nelerdir?		
Evet, (Kitap Okumak, Sinemaya Gitmek ve Spor Yapmak)		82,0
Şiir okumak		8,0
Boş Zamanlarınızı Nasıl Değerlendirirsiniz?		
Televizyon izlerim		53,3
Sinemaya giderim		10,6
Kitap okurum		46,7
Bilgisayarda internete girerim		35,0
Kahveye giderim		15,6
Spor yaparım		29,4
Alışveriş yaparım		19,4
Derneğe/sendikaya vb. giderim		3,9
Arkadaşlarımla gezerim, akrabalarıma, komşularıma giderim		35,6
Munzur ve Harçık kıyısına pikniğe giderim		27,2
Diğer		3,3

Bir toplumdaki insanların ilgi alanları, hedefleri ve imkânlarını öğrenmek için önemli bir ölçüt olan boş zaman değerlendirme yöntemleri birey veya toplumun eğilimlerini anlamada önemli bir yer tutmaktadır. Boş zamanı değerlendirme bilimsel literatürde şöyle tanımlanır: kişinin meslek, aile ve toplum görevlerini yaptıktan sonra, dinlenmek, eğlenmek, toplumla olan ilişkilerini arttırmak, meslek dışı öğrenimini geliştirmek veya topluma kendi isteğiyle katılmak amacıyla kendi seçeceği işler ve meşguliyetlerdir.

Hobiler bir nevi boş zaman aktivitelerini gösterir. Ancak insanlar imkân ve ihtiyaçlarına göre boş zamanlarını farklı şekillerde değerlendirebilmektedirler. Bu bağlamda Tunceli ilinde vatandaşların boş zamanlarını nasıl değerlendirdiklerini öğrenmek istedik. Aynı soruya birden fazla cevap verme fırsatı verdiğimiz bu araştırmada alınan cevaplar kategorik olarak ayrıştırılmış ve her alan yüzdelik

olarak kendi içinde değerlendirilmiştir. Burada dikkat edilmesi gereken bir husus da her soruda olduğu gibi %12'lik bir kesim bu soruya cevap vermemiştir. Yüzdeler değerlendirilirken bu durum göz önünde bulundurulmalıdır.

Vatandaşlar vakitlerini en çok televizyon seyrederek ve kitap okuyarak geçirmektedirler. Günümüzde televizyon aile ve bireyler üzerinde çok etkili bir iletişim aracıdır. Program ve bilgilendirme unsurlarının çok dikkatli olması gerekmekte ve gerektiğinde yanlış bilgiler verilerek vatandaşlar farklı alanlara yönlendirilebilmektedir.

Vatandaşların yarıya yakını kitap okuyarak boş vakitlerini değerlendirdikleri söylemekte, bu veriye göre, kitap okuma alışkanlığı olmayan bir toplum olarak Türkiye açısından çok olumlu bir gelişme olarak alınabilir. Araştırma kapsamında bilgilerine başvurulmuş Tuncelili bireylerin üçte biri boş zamanlarında internet/bilgisayarda zaman geçirmektedir. Özellikle yeni nesil gençlik başta olmak üzere günümüzde internet olmazsa olmaz bir iletişim ve bilgi ağı olarak kullanılmaktadır. Doğru kullanılmadığı takdirde insanları çok yanlış alanlara yönlendirmesi mümkündür. Kontrol edilmesi çok güç olan bu ağın doğru kullanımı yönünde bireylerin bilinçlendirilmesi çok önemlidir.

Tunceli'de boş zamanlarını kahvede geçirdiğini söyleyenler % 15 seviyesinde olup Türkiye ortalamasının çok altında bir sonuç çıkmıştır. Kahvehaneler boş zamanların daha da boş yere geçirildiği alanlar olarak bilinmektedir. Vatandaşların beşte biri alışveriş yaparak ve üçte birine yakın bir bölümü Munzur ve Harçık kıyısında piknik yaparak boş vakitlerini değerlendirmektedir. Artık her ilde olduğu gibi Tunceli'de de alışveriş merkezleri mevcuttur. Tüketim toplumu olarak vatandaşlar alışveriş yapmayı ve bu alanları incelemeyi sevmektedir. Piknik yapma kültürü son zamanlar ülkemizde epey gelişmiş, insanlar ailelerine, akrabalarına, arkadaşlarına zaman ayırarak bu tür etkinlikler düzenleyebilmekte ve artık bu durum ülkemizde bir kültür haline gelmektedir.

Tuncelililerin boş zaman değerlendirme alışkanlıklarını değerlendirdiğimizde şu sonuçlara ulaşmaktayız: ankete katılanların yarısından biraz fazlası (54,5) hobi sahibidir. Hobi olarak da kitap okumak, sinemaya gitmek, spor yapmak, şiir okumak şeklindedir.

Boş zamanlarını ise televizyon izleyerek, kitap okuyarak, arkadaşlarıyla gezerek, akraba ve komşularına giderek, internet kullanarak, spor yaparak, pikniğe giderek, alış-veriş yaparak değerlendirmektedirler.

Boş zamanlarını arkadaş grubu ile geçirenlerin oranı üçte birden fazladır. Bu veri önemli ve kontrol edilmesi gereken bir durumdur. Bireylerin en fazla etkilendiği ve yönlendirildiği çevre arkadaş çevresidir. Yani insanlar birbirlerini kolay etkilemektedir. Arkadaşın iyi seçilmesi sağlıklı ortamlarda ve faydalı işlerde zaman geçirme için önemli kriterdir. Özellikle henüz kimliği oturmamış ve yönlendirilmeye müsait olan gençlerin takip edilmesi yönlendirilmesi önem arz etmektedir.

Bütün bu veriler vatandaşların en az bir sosyal aktivitesi olduğunu, boş zamanlarını farklı alanlarda kullandıklarını ve Tuncelili vatandaşları sosyal hayatın her alanında görebileceğimizi göstermektedir.

Tablo 105: Tatil Alışkanlığı

Hangi Sıklıkta Tatile Gidersiniz?		Yüzde
	Cevapsız	12,2
	Hemen Hemen Hiç	41,1
	Yılda 1 veya 2 Kez	29,4
	Yılda 3 veya Daha Fazla	,6
	3-4 Yılda Bir Kez	13,9
	Diğer	2,8

Katılımcıların yarısına yakını (41,1) hemen hemen hiç tatile gitmemiştir. Sadece 3-4 yılda bir gidenler ise yüzde 13,9'dur.

Tablo 106: Tunceli’de Yaşamaktan Memnuniyet

Bu Kentte Yaşamaktan Ne Kadar Memnunsunuz?		Yüzde
Cevapsız		11,7
Çok Memnunum		27,8
Memnunum		33,3
Ne Memnunum Nede Değilim		17,2
Memnun Değilim		8,9
Hiç Memnun Değilim		1,1
Niçin Memnunsunuz?		
Burada Doğup Büyüdüğüm İçin		39,8
Burada Kendimi Huzurlu Hissettiğim İçin		41,5
Burada Kendimi Güvende Hissettiğim İçin		5,9
Bütün Akraba ve Yakınlarım Burada Olduğu İçin		5,1
Diğer		7,6
Niçin Memnun Değilsiniz?		
İş İmkânının Yetersiz Olması Veya Hiç Olmaması		35,0
Sosyal İmkânlarının Yetersiz Olması		47,5
Güvenlik Sorunu Nedeniyle		2,5
Diğer		15,0

Tunceli halkının şehrine sahip çıktığı ve kentlerini sevdikleri bilinmektedir. Bu araştırma kapsamında vatandaşların üçte ikisine yakını Tunceli’de yaşamaktan memnun ya da çok memnun oldukları ifade etmektedirler. %12’lik bir cevap vermeyen kesim var. Memnuniyette nötr diyebileceğimiz %17’lik bir kesim var. %10’u da burada yaşamaktan memnun değildir. Ortada olanları memnun olmayanlara eklersek %27 gibi bir oran yapmaktadır. Çünkü genelde memnun olursa zaten söylenir, memnuniyetsizlik pek dile getirilmez, onun için kararsız olanları memnun olmayanlara katabiliriz. Bu kadar ciddi bir bölümün kendi ilinde yaşamaktan memnun olmaması düşündürücüdür. Çünkü aidiyet duygusu özellikle yaşana şehirler için çok önemlidir. Memnuniyet fedakârlığı doğurur. Bölgenin kalkınmasına katkı vermeyi görev atfettirir.

Katılımcıların yüzde 61,1’i Tunceli’de yaşamaktan memnun; yüzde 10’u memnun değildir.

Katılımcılar, Tunceli’de kendilerini huzurlu hissettikleri için ve Tunceli’de doğup, büyüdükleri için Tunceli’den memnundurlar.

Az da olsa memnun olmayanlar ise sosyal imkânlarının yetersizliğinden ve iş imkânlarının olmamasından ya da yetersizliğinden dolayı Tunceli’de yaşamaktan memnun değildirler.

Tunceli’de yaşadıklarından dolayı memnun olanların memnuniyet gerekçelerine bakıldığında; Tunceli’de kendisini huzurlu hissettiğinden dolayı memnun olanlar %41,5 ve doğup büyüdüğü yerin Tunceli olmasından dolayı memnun olanlar %39,8 seviyesindedir. Akrabaları burada olduğu için veya kendini burada güvende hissettiği için memnun olanların sayısı oldukça azdır. Memnuniyet gerekçesine cevap vermeyenler tüm katılımcıların tam üçte biridir. Bunların memnun olmadığı anlamı da çıkarılabilir.

Tablo 107: Göçün Yaşam Kalitesine Etkisi

Önceki Hayatınız İle Şimdiki Hayatınızı Karşılaştırınız		Yüzde
Çok Daha İyi		14,6
Daha İyi		29,3
Ne İyi Nede Kötü		34,1
Kötü		14,6
Çok Kötü		7,3

Göç edenlere sorulan önceki yaşamları ile göç sonrası yaşamını karşılaştıran soruya verilen cevaplar şu şekildedir: göç sonrası yaşamının daha iyi olduğunu söyleyenler çoğunluktadır. Göç sonrası yaşamının değişmediğini söyleyenler ise yarıya yakındır. Yaşamının göçten sonra kötüleştiğini söyleyenler ise azınlıktadır.

4.12. Konut Durumu, Alışveriş ve Ekonomik Faaliyetler

Tablo 108: Mülkiyet Durumu

Oturulan Evin Mülkiyeti		Yüzde
Cevapsız		13,3
Kendi Evimiz		33,3
Kiracıyız		42,8
Diğer		10,6

Ankete katılanların üçte biri kendi evlerinde % 42,8’i ise kirada oturmaktadır.

Tablo 109: Konut Özelliği

Oturduğunuz Evin Salon Hariç Kaç Odası Var?		Yüzde
Cevapsız		11,7
1 Oda		6,7
2 Oda		36,1
3 Oda		43,3
4 Oda ve Fazlası		2,2

1+1 evde oturanlar, yüzde 6,7'dir. 2+1 evde oturanlar yüzde 36,1'dir. 3+1 evde oturanlar yüzde 43,3'dür. 4+1 evde oturanlar ise yüzde 2,2'dir.

Tablo 110: Fatura Ödeme Durumu

Faturalarınızı Düzenli Olarak Yatırabiliyor musunuz?		Yüzde
Cevapsız		11,1
Evet		61,1
Hayır		27,8

Katılımcıların yüzde 61,1'i faturalarını düzenli olarak yatırabilmektedir. Ancak yüzde 27,8'i ise faturalarını düzenli olarak yatıramamaktadırlar. Bu da aslında nüfusun yüzde 27,8'inin geçim sıkıntısı yaşadığını işaret edebilir.

Tablo 111: Gıda Alışverişi

Gıda		Yüzde
Cevapsız		11,7
Peşin		34,4
Taksitle		8,3
Veresiye		18,9
Kredi Kartıyla Tek Çekim		18,3
Kredi Kartıyla Taksitli		7,2
Diğer		,6

Katılımcıların yüzde 34,4'ü gıda alışverişini peşin yapmakta; yüzde 25,5'i kredi kartıyla gıda alışverişi yapmaktadır. Yüzde 8,3'ü taksitle alışveriş yapmakta ve yüzde 18,9'u ise gıda alışverişini veresiye şeklinde yapmaktadır.

Tablo 112:Aile Kazancı Yeterliliği

Ailenizin Toplam Kazancı İhtiyacınıza Yetiyor mu?		Yüzde
Evet		43,7
Hayır		56,3

Katılımcıların yarısından fazlası (56,3) aile toplam kazançlarının ihtiyaçlarını karşılamaya yetmediğini söylemektedir. Yüzde 43,7'si ise aile kazançlarının ihtiyaçlarını karşılamaya yettiğini ifade etmektedir.

Tablo 113: Hanede Gelir Getirenler

Hanenizde Gelir Getiren Herhangi Bir İşte Çalışan Kişi Sayısı		Yüzde
Cevapsız		16,7
Sadece Kendim		32,8
Ben ve Eşim		28,3
Çocuğum		1,7
Baba Tek Başına		12,8
Anne Tek Başına		1,7
Anne Baba Birlikte		,6
Diğer		5,6

Hanelerin yüzde 32,8'inde sadece görüşülen kişi haneye gelir getiren bir işte çalışmaktadır. Yüzde 28,3'ü görüşülen kişi ve görüşülen kişinin eşi birlikte gelir getirici bir işte çalışmaktadır. Babanın tek başına çalıştığı hane oranı yüzde 12,8'dir. Tabloyu genel olarak yorumlarsak hanelerin geçimini tek kişinin sağladığı aile sayısı yüzde 49'dur. Bu da ailelerin yarısının geçim yükü tek kişinin sorumluluğunda olduğunu göstermektedir. Bir diğer yorum, ailede geleneksel cinsiyetçi değerler ve işbölümü çerçevesinde ailenin geçimi erkek üzerinden sağlanmakta olduğudur.

Tablo 114: Hanedeki Mevsimlik İşçiler

Hanede Yaşayanlardan İl Dışına Mevsimlik İşçiliğe Giden Var mı?		Yüzde
	Cevapsız	15,0
	Evet	2,8
	Hayır	82,2
Mevsimlik İşçi İçin Evden Kimler Gitmektedir		
	Tüm Hane Halkı Birlikte	9,5
	Sadece Baba	9,5
	Sadece Yetişkin Erkekler	19,0
	Çocuklar	14,3
	Diğer	47,6
Mevsimlik İşçi İçin Nereye Gidiliyor?		
	Elazığ	27,3
	Adana	8,3
	Mersin	9,1
	Karadeniz	7,7
	Diğer	58,3

Mevsimlik işçi oranı yüzde 2,8'dir. Yüz hanede sadece yaklaşık üç mevsimlik işçi vardır. Mevsimlik işçiliğe gidenler daha çok, yetişkin erkekler ve çocuklardır. Tüm hanenin birlikte mevsimlik işçi kapsamındaki göçü daha nadirdir.

En çok mevsimlik işçi göçü, Elazığ, Adana, Mersin ve Karadeniz'dir.

Tablo 115: Kadınların Ekonomik Faaliyetleri

Yaşadığınız Mahallede Kadınların Ekonomik Faaliyetleri		Yüzde
	Günelik temizlik	35,0
	Çocuk bakıcılık	28,3
	El sanatları üretimi	11,7
	Ev eksenli üretimler	5,0
	Diğer	7,2

Mahalledeki kadınların yüzde 35'i gündelik temizlik; yüzde 28,3'ü çocuk bakıcılığı; yüzde 11,7'si el sanatları üretimi ve yüzde ev eksenli üretim yapmaktadır. Kadınlar için anılan bu işler, sürekli gelir getirici ya da yüksek statülü meslekler değil; hizmet sektöründeki, ev ve el emeğini gerektiren daha basit işlerdir. Bu da kadının toplumdaki statüsünün düşüklüğü için önemli bir veridir.

Tablo 116: Çalışan Çocuklar

Hanede Çalışan Çocuk Sayısı		Yüzde
1 çocuk		5,7
2 çocuk		6,5
3'ten Fazla		,8
Çalışan Çocuk Yok		87,0

Çalışan ya da çalıştırılan ya da başka bir ifadeyle çocuk işçiliği yüzde 13 oranındadır. Yani Tunceli'de örnekleme dâhil 100 hanede yaklaşık 13 çocuk çalışmakta / çalıştırılmaktadır.

4.13. Aile Konuları

Tablo 117: Aile İçi Otorite

Genellikle Ailenizde Son Sözü Kim Söyler?		Yüzde
	Cevapsız	17,2
	Baba	21,7
	Anne	7,2
	Her İkisi	10,0
	Çocukların da Görüşü Alınır	8,3
	Ailede Ortak Karar Alınır	33,3
	Diğer	2,2

Katılımcıların üçte birinde (33,3) ailede son söz genelde ortak kararlar verilmektedir. Yüzde 21,7'sinde ailede son sözü baba söylemektedir. Anne-Baba'nın birlikte son sözü söylediği hanelerin oranı yüzde 10'dur. Annenin son sözü söylediği hanelerin oranı ise sadece yüzde 7,2'dir. Aile içi otoriteye ilişkin elde edilen veriler, ailelerde eşitlikçi anlayış olduğunu göstermektedir.

Tablo 118: İdeal Çocuk Sayısı

Size Göre İdeal Çocuk Sayısı Kaç Olmalıdır?	
	Yüzde
Cevapsız	22,8
1 Çocuk	6,7
2 Çocuk	37,8
3 Çocuk	20,0
4 Çocuk	6,1
5 ve Üstü	1,7
Ailenin Bakabileceği Kadar	2,2
Böyle Bir Dünyaya Çocuk Getirilmez	,6

İdeal çocuk sayısı ise ailelerin çoğunluğuna (yüzde 37,8) göre 2 çocuktur. Devletin benimsediği 3 çocuk isteği ise, ailelerde yüzde 20 olarak karşılık bulmaktadır. Tek çocuk isteği genelde az (yüzde 6,7) tercih edilmektedir.

Tablo 119: Çocuğun Tercih Edilen Cinsiyeti

Çocuğunuzun Cinsiyeti sizin için Önemli mi?	
	Yüzde
Cevapsız	13,3
Önemlidir	1,7
Önemli Değildir	85,0

Çocuğunun cinsiyetini önemseyen kişilerin oranı sadece yüzde 1,7'dir. Genelde kişiler, çocuklarının cinsiyetinin önemli olmadığını düşünmektedirler.

Tablo 120: Evlilik ve Boşanmaya İlişkin Tutum ve Değerler

Aileye İlişkin Tutumlar ve Değerler				
	Evete	Hayır	Fikrim yok	Cevapsız
Evlilikte benzeşim (etnik, inanç, yaş eğitim) önemlidir	62,2	17,2	3,3	17,2
Evlilik yaşının yükselmesi olumludur	58,3	18,3	6,7	16,7
Alevi-Sünni Evliliği normal karşılanmalıdır	68,2	6,7	8,4	16,2
Farklı bir dinden/ulustan biriyle evlenmek normal karşılanmalıdır.	68,9	6,1	8,3	16,7
Evlilikte kadının kendi soyadını kullanması normal sayılmalıdır	71,1	7,2	7,2	14,4
Boşanmaya İlişkin Tutumlar ve Değerler				
Çiftler anlaşamıyorsa boşanmaları normaldir	73,9	6,1	3,9	15,6
Aldatma kesinlikle boşanma nedenidir	70,6	6,1	6,7	16,7
Şiddetin her türlü boşanma nedenidir	71,7	9,4	2,2	16,7
Boşanmayı hiçbir neden haklı göstermez	22,8	49,4	9,4	18,3

Evliliğe ilişkin değerler ise şu şekilde tespit edilmiştir:

Katılımcıların çoğunluğu (yüzde 71,1), evlilikte kadının kendi soyadını kullanmasını normal bulmaktadırlar.

Katılımcıların üçte ikisinden fazlası (yüzde 68,9), farklı bir dinden/ulustan biriyle evlenmek normal karşılanması gerektiğini düşünmektedir.

Katılımcıların üçte ikisinden fazlası (yüzde 68,2), Alevi-Sünni evliliği normal karşılanması gerektiğini düşünmektedir.

Katılımcıların üçte ikisine yakını (yüzde 62,2), evlilikte benzeşimin (etnik, inanç, yaş eğitim) önemli olduğunu düşünmektedir.

Katılımcıların yarısından fazlası (yüzde 58,3) evlilik yaşının yükselmesini olumlu bulmaktadır.

Boşanmaya ilişkin tutumlar ise şu şekildedir:

Katılımcıların çoğunluğu (yüzde 73,9), çiftler anlaşamıyorsa boşanmaları normaldir demektir. Katılımcıların çoğunluğu (yüzde 71,7), şiddetin her türlü boşanma nedeni olduğunu düşünmektedirler. Benzer olarak katılımcıların çok azı (yüzde 22,8), "boşanmayı hiçbir neden haklı göstermez" ifadesine katılarak ilk önermeye sahip çıkmaktadırlar. Katılımcıların çoğunluğu (yüzde 70,6), aldatmayı kesinlikle boşanma nedeni olarak görmektedirler.

Araştırma kapsamında, Tunceli’de hane halkının boşanmayla ilgili görüşleri; çiftler anlaşamıyorsa boşanmaları normaldir, aldatma kesinlikle boşanma nedenidir, şiddetin her türüsü boşanma nedenidir ve boşanmayı hiçbir neden haklı gösteremez yargıları bağlamında tespit edilmeye çalışıldı. Çiftler anlaşamıyorsa boşanmaları normaldir, yargısına katılımcıların %15,6’sının cevap vermediği, %73,9’unun evet, %6,1’inin hayır, %3,9’unun fikrim yok cevaplarını vermektedir. “Aldatma kesinlikle boşanma nedenidir” yargısına cevap vermeyenler %16,7; evet %70,6; hayır %6,1; fikrim yok %6,7 şeklindedir. Şiddetin her türüsü boşanma nedenidir, yargısına verilen cevapların oranı ise şöyledir: cevap vermeyenler %16,7; evet %71,7; hayır %9,4; fikrim yok,%2,2. Boşanmayı hiçbir neden haklı gösteremez, yargısına cevap vermeyen %18,3; evet %22,8; hayır %49,4; fikrim yok %9,4’tir.

Bu sonuçlar, katılımcıların eşlerin uyumunu (anlaşmalarını) evliliğin esas şartı olarak gördükleri, eşler arasında uyumun olmadığı durumlarda boşanmanın %74 oranında normal kabul edildiğini ortaya koymaktadır. Ayrıca, aldatma %70,6 ve şiddet %71,7 oranlarında kesin boşanma nedeni olarak kabul edilmektedir. İlk üç yargıya verilen cevapları doğrulayacak şekilde, boşanmayı hiçbir neden haklı gösteremez, yargısına da %49,4 oranında hayır cevabı verilmektedir.

GENEL DEĞERLENDİRME VE SONUÇ

Araştırmanın genel verileri aşağıdaki şekilde özetlenebilir:

Demografi

Tunceli'de araştırmamıza katılanların üçte ikisi evlidir. Yüzde 10,6'sının geliri yok; yüzde 16,7'sinin geliri ise asgari gelirin altındadır. Katılımcıların gelir düzeyine görece yüksek bir gelir dilimi olan 5000 TL üstü bir gelire sahip kişilerin oranı ise oldukça düşüktür. Üçte ikisine yakını üniversite öğrencisi ya da üniversite mezunudur; Görüşülen kişilerin yüzde 80'i en az lise mezunudur. Katılımcılar kendilerini ve/ya ailelerini genel olarak orta halli (orta sınıf) olarak görmektedir. Kendini ya da ailesini yoksul görenlerin oranı da azımsanmayacak orandadır. Kendini zengin gören pek yoktur. Katılımcıların üçte birinden fazlası bir işte çalışmakta ve bir uğraşısı vardır. İşli olanların çoğunluğu memurdur. Herhangi bir işte çalışmayanlar, sırasıyla sosyal yardımlardan; aile desteğinden faydalanmaktadır. Görüşülen kişilerin en çok sahip olduğu araçlar sırasıyla; televizyon, akıllı cep telefonu, LCD televizyon, internettir. Görüşülen kişilerin en çoğu Tunceli merkezinde ikamet etmektedirler. Diğerleri sırasıyla, Pertek, Mazgirt, Nazmiye, Pülümür ve Ovacık'ta ikamet edenlerden oluşmaktadır

Tunceli insan nüfusu yoğunluğu az olan illerimizdendir. Tarih boyunca yaşanan bazı olumsuz olaylar, zor coğrafyaya şartları insanların Tunceli'den göç etmesine neden olmuştur. 1970 yılında 157 bin olan Tunceli nüfusunun 2009 yılında yaklaşık olarak yarıya düştüğü sosyal ve tarihi bir gerçekliktir. Bu nüfus gerilemesi özellikle terör olaylarının başlamasıyla 1985 yılından sonra ciddi bir artış göstermiştir.

Tunceli cinsiyete göre nüfus özelliği farklılık gösteren bir ildir. Türkiye erkek nüfus oranı ortalama %50 iken, bu oran Tunceli ilinde %55'tir. Yine Türkiye'de kadın nüfus oranı ortalama %50 iken, bu oran Tunceli için %45'dir. Tunceli ili 31,9 ortalanca yaş ile ülke genelinden ve içerisinde yer aldığı bölgeden daha yaşlı bir nüfusa sahiptir. Bu özellikle genç nüfusun il dışına göçünü göstermektedir.

Türkiye genelinde olduğu gibi 2008 yılından sonra evlenme oranlarında düşüş gözlenmektedir. Bağlı olarak 2013 verilerine göre Türkiye’de bir yılda meydana gelen doğum oranı %1,6 iken; bu oran Tunceli’de %1,1’dir. Tunceli hem genel nüfus sayımında hem de 2013 ve 2014 TÜİK verilerinde çocuk ve bebek ölüm hızları bakımından Türkiye ortalamasının altında yer almaktadır. Diğer yandan Tunceli’de kadınların hayatta kalma süresi erkeklere göre %6,7 daha fazladır.

Tunceli’de Nüfusun %62,5 kentlerde ve %37,5 kırsal kesimde yaşamaktadır. Tunceli kırsal kesimlerden, çevre il ve ilçelerden göç alan bir kent değildir. Aksine göç veren bir ildir. 2012-2013 döneminde Tunceli’nin en çok göç verdiği illere bakıldığında sırasıyla İstanbul, Elazığ, Ankara, İzmir ve Diyarbakır olduğu görülmektedir.

Göç

“Barış Süreci”nde Tunceli ilinde geri dönüşler olduğu gözlenmektedir. Geri dönüş istenmekle birlikte bu yönde ortaya çıkan ihtiyaçlar ve talepler de vardır. Bölge halkının geri dönüşler bağlamında genel istekleri şöyle sıralanabilir; -Yerleşim yerlerinin yol, elektrik, su gibi alt yapı hizmetlerinin kullanılabilir duruma getirilmesi; -Koruculuk sisteminin kaldırılması; -Bölgede yaşanan çatışmalar sonucunda zarar gören ailelerin mağduriyetlerini gidermek amacıyla yürürlüğe konulan yasanın tam olarak işletilip tazminatların verilmesi, -Maddi tazminat ile birlikte, konut, iş, eğitim ve sağlık imkânlarının sağlanması; -Taşınma, kira, yeniden yerleşme, tarımsal- hayvansal zararlar vb. giderlerin karşılanması taleplerini dile getirmektedirler.

Doğma büyüme Tunceli il merkezinden olanların oranı, yüzde 43,9; Tunceli köyünden olanların oranı yüzde 11,7 ve başka bir ilçeden olanların oranı ise yüzde 8,9’dur. Görüşülen kişilerin yarısına yakını göç sürecini yaşamamıştır. İkamet süreleri açısından değerlendirildiğinde, görüşülen kişilerin çoğunluğu en az 10 yıldan daha fazladır Tunceli il merkezinde ikamet etmektedirler. Yüzde 47,8’i ise 10 yıldan az kentte ikamet etmektedir. Ankete katılanların yüzde 36,1’i göç sürecine maruz kalmamıştır. Göç süreci yaşayanların en çok karşı karşıya kaldıkları sorunlar ise sırasıyla, sosyal uyum sorunları; ekonomik sorunlar; işsizlik; sağlık ve moral sorunlardır.

Katılımcıların yüzde 20'si ailesiyle ve akrabalarıyla birlikte göç etmiş; yüzde 11,7'si ise tek başına göç etmişlerdir. Tek başına göç edenlerin de önemli bir oranı üniversite için şehre gelen üniversite öğrencilerinden oluşmaktadır. Göç edenlerin göç etme nedenleri ise sırasıyla, geçim sıkıntısı, işsizlik, yerleşim alanlarının boşaltılması, eğitim olanaklarının zayıflığı, sağlık sorunları ve güvenlik nedenleridir. Göç edenlerin Tunceli'yi tercih etme nedenleri sırasıyla, akrabaların Tunceli'de olması, kendini Tunceli'de güvende hissetmeleri, göçle geldiği yere yakın olması ve iş olanaklarıdır.

Tunceli'de ikamet edenlerin çoğunluğu, göçle ayrıldıkları yere geri dönme isteği duymamaktadırlar. Göç ettiği yere geri dönmek istememe nedenleri ise sırasıyla, geçim sıkıntısı çekmeme ve işsizlik endişesini tekrar yaşamama için; eğitim olanakları nedeniyle; sağlık sorunları endişesi nedeniyle ve can güvenliği sorunu yaşama endişesinden dolayıdır. Göç sonrasında geri dönüşlerde yaşanan en büyük sorunlar sırasıyla, ev ve arazilerin harap olması, ulaşım sorunları ve can güvenliğinin sağlanamamasıdır. Göç edenler arkalarında aileleri ve akrabalarını, yaşanabilir evlerini ve hayvanlarını bırakmışlardır. Katılımcıların büyük çoğunluğu geri dönüş için devletten bir beklentiye sahip değildir. Tunceli'de görüşülen kişilerin belli bir oranı göç etmiş kişilerden oluşmaktadır.

Eğitim

2013 yılı verilerine göre, Tunceli'de 80.090 olan 6+ yaş nüfusun %7,39'unu oluşturan 5.922'si okuma yazma bilmemektedir. O yazma bilmeyenlerin büyük çoğunluğunun (%75'i) 50 yaş üstü kadınlardan oluşmaktadır. Diğer yandan 6+ yaş grubunda nüfusun %13,69'unu oluşturan 10.969 kişinin de okuma yazma bildiği ancak herhangi bir okul bitirmediği görülmektedir.

Tunceli il merkezinde 15 yaş ve üstü nüfusun içinde okuma yazma bilmeyen kişi sayısı 2008 yılında 27.539 içinde 2.614 iken; 2013 yılında 30.204 içinde 1.787 kişiye düşmüştür. İlçelerin 15+ yaş nüfusu ile okuma yazma bilmeyen kişi sayısı oranlandığında il merkezinde nüfusun %5,9'unun, Çemişgezek'te %6,7'sinin, Hozat'ta %9,2'sinin, Mazgirt'te %14,5'inin, Nazimiye'de %7,7'sinin, Ovacık'ta %9,4'ünün, Pertek'te %8,8'inin, Pülümür'de %10,7'sinin okuma yazma bilmediği anlaşılmaktadır. Buna göre en düşük oran il merkezinde (%5,9), en yüksek oran da Mazgirt (%14,5) ilçesinde görülmektedir. Özellikle Mazgirt'te 15+ nüfusun bu denli okuma yazma bilmemesi bir sosyal risk olarak değerlendirilmelidir.

Okul öncesi eğitimde okullaşma oranlarına bakıldığında Tunceli'deki durumun civar iller ve Türkiye ortalamasının üzerinde olduğu anlaşılmaktadır. 3-5 yaş grubunda net okullaşma oranı açısından Türkiye ortalaması %32,68; Tunceli'deki okullaşma oranı ise %53,16 olduğu görülmektedir. İlköğretim düzeyinde okullaşma oranında Tunceli (%95,53), Türkiye (%97,10) ortalamasının altındadır. Ortaöğretimde Tunceli'nin net okullaşma oranı (%81,25), Malatya (%86,42) ve Elazığ (%85,03) illerinin altında ancak Bingöl (%69,76) ilinin üzerinde görülmektedir. Bu bağlamda Tunceli'deki ortaokul düzeyinde okullaşma oranı (%81,25) Türkiye ortalamasının (%79,36) üzerinde görülmektedir. Mesleki ortaöğretim ile genel ortaöğretim bağlamında bakıldığında Türkiye geneli ve bölge illerinde mesleki ve teknik ortaöğretim türünde okullaşma oranı daha yüksek iken, Tunceli'de ise tam aksine genel ortaöğretimdeki okullaşma oranı (%47,57) mesleki ortaöğretimdekine (%33,68) kıyasen önemli ölçüde yüksek görülmektedir. Bu farkın önemli ölçüde, Tunceli'de mesleki eğitimi cazip kılabacak sanayileşmenin bulunmayışından kaynaklandığı söylenebilir.

2014-2015 öğretim yılı verilerine göre ülke genelinde bir öğretmene ilkokullarda 18, ortaokulda 17, ortaöğretimde ise 14 öğrenci düşmektedir. Derslik başına düşen öğrenci sayısı ise ilkokul+ortaokulda 27, ortaöğretimde ise 28'dir. Belirtilen öğretim yılında Tunceli ilimizde bir öğretmen ve dersliğe düşen öğrenci sayısına bakıldığında, bu ilimizdeki durumun ülke genelinden daha olumlu olduğu anlaşılmaktadır. Gerek ilköğretimde gerek orta öğretimde derslik başına düşen öğrenci sayısının düşük olması, öğretmenlerin eğitimi bireyselleştirmelerine, öğrencilerin bireysel farklılıklarını dikkate almalarına imkân ve fırsat vermesi açısından önem arz etmektedir.

Tunceli'de eğitime dair bazı sorunlu alanlar dikkat çekmektedir. Şöyle ki; il merkezi, Nazimiye ve Pertek ilçeleri hariç, diğer bütün ilçelerde kız öğrenci sayısının erkek öğrenci sayısından demografik nedenlerle açıklanamayacak kadar düşük görülmektedir. Pülümür ilçesinde kızların sayısı erkeklerin yarısı kadar görülmektedir. Bu durum, bazı ilçelerde özellikle ortaöğretim düzeyinde kızların okutulması önünde çeşitli engellerin bulunduğunu göstermektedir.

2014-2015 öğretim yılı itibariyle Tunceli'deki toplam 111 okuldan dört tanesi özel okul statüsündedir. Toplam okulların %4,44'üne karşılık gelen bu değer söz konusu ilde özel eğitimin yeteri kadar gelişmediğini göstermektedir.

Temel eğitimden orta öğretime geçiş sürecinde uygulanan SBS ve TEOG sınavlarının sonuçları açısından bakıldığında Tunceli’de başarı düzeyinin son beş yolda önemli bir artış göstererek %98,6’ya çıktığı anlaşılmaktadır.

Merkezi olarak planlanan ve uygulanan 2011 yılındaki Seviye Belirleme Sınavında (SBS) %70,87 olan başarı düzeyi, sistem değişikliği nedeniyle SBS yerine 2014 yılında uygulanan Temel Eğitimden Orta Öğretime Geçiş (TEOG) sınavında ise başarı oranı %98,61’e çıkmıştır. Yükseköğretime Geçiş Sınavı (YGS) ve Lisans Yerleştirme Sınavı (LYS) ile ilgili verilere bakıldığında ise son beş yılda dalgalı seyreden bir başarı grafiği izlenmektedir. Yakın geçmişte Tunceli’de bir üniversite açılmasına rağmen oluşan bu tablo şehrin sosyal ve ekonomik gelişmesi açısından ivedilikle arz eden bir sorun alanı olarak değerlendirilebilir.

Eğitim ile ilgili girdi unsurlarına bakıldığında (fiziki ve teknik alt yapı, öğretmen sayısı, öğretmen-öğrenci oranı, eğitim yatırımları, burslar vb.) Tunceli ilinin ülke ortalamasına yakın ve hatta bazı kategorilerde ortalamanın üzerinde olumlu bir tablo sergilediği görülmektedir. Ne var ki eğitimin çıktıları açısından bakıldığında, ülkenin diğer şehirleri/bölgeleri ile eşitlik/denklik ilişkisinin korunamadığı görülmektedir. Bu durum eğitimde enerji kaybının, kayıp-kaçağın olduğunu göstermekle birlikte ülke ölçeğinde çeşitli şekillerde varlığını sürdüren eğitim eşitsizliklerini de işaret etmektedir. Söz konusu eşitsizliklerden biri de bölgeler arası eğitim eşitsizlikleridir.

Ulusal ve uluslararası ölçekte eğitimin çıktılarını ve başarısını yorumlamanın ölçütlerinden biri objektif testlerin ve ölçme araçlarının kullanıldığı sınavlardır. Bunlardan en itibar edilenlerden biri, PISA (Programme for International Student Assessment: Uluslararası Öğrenci Değerlendirme Programı)’dır. PISA, OECD’nin organize ettiği ve 1999 yılından beri her üç yılda bir 15 yaş grubundaki öğrencilere uygulanan bir testtir. PISA testinde ölçülen durumlardan biri olan: “Okulun bir parçası, onun öğrencisi olmaktan gururlanma duygusu ile ilgili puanlara” bakıldığında Marmara bölgesinde kızların puanı -0,25, erkeklerin puanı -0,40’dır. Bu hususta, Tunceli ilini de kapsayan Doğu Anadolu bölgesinde kızların puanı,-0,35, erkeklerin puanı ise -0,55’tir (PISA Ön Raporu). Bu puanlardan, Doğu Anadolu Bölgesinde öğrencilerin okulu daha az sevdiği ya da okulun yeteri kadar öğrencilere sevdiremediği anlaşılmaktadır ki, bu olgu başarısızlığın önemli nedenlerinden biri olarak değerlendirilmelidir.

PISA 2012 sonuçlarına göre fen okuryazarlığında Batı Marmara Bölgesinin puanı 492 iken; Ortadoğu Anadolu Bölgesinin puanı 423'tür. Okuma becerisinde Batı Marmara Bölgesinin puanı 490 iken; Ortadoğu Anadolu Bölgesinin puanı 434'tür. Matematik okuryazarlığında Batı Marmara Bölgesinin puanı 479 iken; Ortadoğu Anadolu Bölgesinin puanı 395'dir. PISA matematik test ölçeğinde ortalama olarak 41 puanın yaklaşık bir yıllık okul öğrenimine denk geldiği hesaplanmaktadır. Bu durumda Batı Marmara ile Ortadoğu Anadolu arasındaki 84 puanlık farkın yaklaşık 2 yıllık bir okul süresini işaret ettiği söylenebilir. (PISA 2012 Ulusal Ön Raporu s. 16).

Eğitim hayatına katılan her yeni kuşak için yeniden üretilen bu eşitsizlik, eğitim hayatı sonrasında da bireyin bütün kaderini etkilediğinden, toplumda haklı eleştiri ve sorgulamalara neden olmaktadır. Ülkemizde ve Tunceli'de eğitimin çıktılarında gözlemlenen bu eşitsizliği doğuran okul içi ve okul dışı nedenlerin neler olduğu ve hangi tedbirlerle bunun önlenebileceği konusu başlı başına bir araştırma konusudur. Her neslin bir şekilde etkilendiği bu ve benzeri eşitsizlikler önlenmeden ülkenin başta terör sorunu olmak üzere diğer sorunlarına kalıcı bir çözüm bulunabileceğini söylemek mümkün görünmemektedir.

Sağlık ve Sosyal Hizmetler

Tunceli'deki 5 hastane ve 200 civarındaki yatak kapasitesi zaman zaman ihtiyacı karşılamakta yetersiz kalmaktadır. Vatandaşlar sağlık ihtiyaçlarının önemli bir bölümünü özellikle Elazığ'dan gidermektedir. Vatandaşlarda Tunceli hastanelerinin tam teşekküllü olmadığı yönünde bir algı bulunmaktadır. İlde Tıp Fakültesi olmaması buradaki açığın kapanmamasında önemli bir etkidir. Yetkili kurumlarla yapılan görüşmelerde (Kamu Hastaneleri Genel Sekreterliği) hastanelerin donanım açısından ciddi bir sorunu olmadığı, birçok tedavi ve operasyonun Tunceli'de yapılabileceğini ifade etmişlerdir.

Tunceli'deki hastane ve sağlık kuruluşları personel açısından çok sıkıntı yaşamamaktadır. Ancak uzman hekim konusunda kapasite eksikliği yaşamaktadır. Hekim dışındaki sağlık personeli yeterli düzeydedir. Diğer alanlarda olduğu gibi sağlık alanında da ihtiyacın ağırlıklı olarak zorunlu tayinlerden karşılandığı görülmektedir. Bu anlayış hizmette verimliliği olumsuz etkilemektedir. Vatandaşların beklentileri üst düzeydedir. Bu alanda yeterli imkâna sahip Tuncelililer dahi büyükşehirler başta olmak üzere başka illere yatırım yapmaktadır. Tunceli ilinde sağlık personeli başına düşen kişi sayısı

Türkiye ortalamasının üzerindedir. Kendi halkı dâhil özel teşebbüsün ilde yatırım yapmama düşüncesi bazı hizmetlerde rekabeti engellemekte ve kamu kurumlarından beklentileri yükseltmektedir. Türkiye’de sağlık harcamalarında özel hastanelere ayrılan paya bakıldığında Tunceli’nin bundan yararlanamadığı görülmektedir.

Tunceli ili merkezinde 2015 yılı Ağustos ayı itibariyle 3331 kişi Genel Sağlık Sigortası Gelir Tespitinden yararlandırılmıştır. SGK kapsamında bakmakla yükümlü tutulanlar da Tunceli’nin yükü bölge illerine göre daha azdır.

Tunceli’de hastalıklara baktığımızda bulaşıcı ve yaygın hastalıklarda bir yığılma olmadığı görülmüştür. Araştırma kapsamında değerlendirilen vatandaşlar içinde en yoğun hastalık tansiyon rahatsızlıkları olurken, onu kalp ve damar rahatsızlıkları takip etmektedir. Diğer rahatsızlıklar ise kulak burun boğaz, solunum yolları, psikolojik rahatsızlıklar ve kadın hastalıkları olarak sıralanmıştır. Bu ilde psikolojik rahatsızlıkların seviyesi dikkat çekicidir.

Tunceli’de bebek ölüm oranları ve beş yaş altı çocuklarda ölüm hızı, Türkiye ortalamasının altındadır. Tunceli’de 2013 TÜİK verilerine göre dolaşım sistemi hastalıklarının ölüm nedenlerinde daha fazla etkili olduğu görülmektedir. Bunu iyi ve kötü huylu tümörler ve solunum sistemi hastalıkları takip etmektedir.

Türkiye’nin her tarafında olduğu gibi Tunceli ilinde de çocuk, kadın, aile, engelli, yaşlı ve sosyal yardıma muhtaç insanlara yönelik verilen sosyal hizmetler, toplumda çok önemli bir rahatlama ve sosyal refah sağlamaktadır. Bu anlamda Tunceli’de 4 adet sosyal hizmet kuruluşu bulunmaktadır. Bu kuruluşlar tam kapasite çalışmaktadır. Ancak hizmet birimlerinin içeriğine göre iller arasında eşgüdüm sağlanmakta ve karşılıklı hizmetler sunulmaktadır. Tunceli’de hizmet alan dezavantajlı grupların tüm bireyleri Tuncelili değildir. Diğer illerle eşgüdüm halinde çalışılmaktadır. Bu vesile ile birçok kuruluş bu ilimizde bulunmamakta ve ihtiyaç halinde komşu illere gönderilmektedir.

Sosyal hizmet alanının ilgilendiği konulardan birisi de sosyal içermedir. Araştırmamızda Tunceli’de yaşayan vatandaşların yarıya yakını her hangi bir dışlanma ile karşılaşmadıklarını; yarısı da dışlandıklarını düşünmektedir. Ulaştığımız verileri incelediğimizde; cinsiyete göre kadınlar, yaşa göre 30-40 yaş aralığında olanlar, eğitime göre üniversiteliler, mesleğe göre memurlar, gelire göre iki-üç bin olarak orta gelirli, yerleşkeye göre il merkezinde yaşayanların

daha çok dışlandıkları ifade ettikleri görülmektedir. Örneğin memur olmuş, üç bin liradan fazla geliri var, üniversite okumuş ve hala dışlandığını düşünüyor gibi bulguların vatandaşların devlete karşı bir ön yargısından kaynaklandığı sonucunu getirmektedir. Dışlandığını düşünen vatandaşların dörtte biri etnik kimliğinden ve diğer bir dörtte biri inancından dolayı dışlandığını düşünmektedir. Dini ve siyasi görüşünden dolayı dışlandığını düşünenler beşte bire yakın seviyededir. İlginç olanı kadın olduğundan dolayı dışlandığını düşünenler yüzde ondan fazladır.

2015 yılı Ağustos ayı verilerine göre 2470 kişiye düzenli merkezi yardım, 8.417 kişiye yakacak yardımı, 181 eşi vefat etmiş kadına sosyal yardım, 844 çocuk için annelere Şartlı Eğitim Yardımı ve Şartlı Sağlık Yardımı, 6 kişiye Şartlı Gebelik Yardımı, 31 muhtaç asker ailesine ekonomik destek yardımı yapılmıştır. 2022 sayılı Kanun kapsamında (Yaşlılık, Engelli, Engelli Yakını, Silikosiz Yardımları) 1686 kişiye sosyal yardım, 19 Mülteci/Sığınmacı/Refakatsiz kişiye sosyal yardım, 12.418 kişiye aile yardımı, 8331 kişiye eğitim yardımı, 197 kişiye Özel Amaçlı Yardım (aşevi, afet vb.) yapılmıştır. 8 Projeye (gelir getirici, kırsal alanda sosyal destek projesi, istihdam eğitimi, sosyal hizmet projeleri, geçici istihdam projeleri) ekonomik destek sağlanmıştır. Buna rağmen kamusal sosyal yardımlardan en az yararlanan il Tunceli'dir.

Vatandaşlar sosyal yardım konusunda çok farklı düşüncelere sahiptirler. Bir kısım vatandaşlar devletin yaptığı sosyal yardımları bireyleri deşifre edici ve incitici olarak bulmakta ve devletin vatandaşı kendisine ısındırmak için bu yola başvurduğunu düşünmektedirler. Bir kısmı ise sosyal yardımların gerekli olduğunu ve yapılanın doğru olduğunu düşünmektedir. Devlete karşı olan olumsuz tavrın burada da geçerli olduğunu görmekteyiz.

Yardımlarınamacı dışında kullanıldığı, bu durumun vatandaşın tembelleştirdiği ve sosyal devlet özelliklerinin siyasi amaçla kullanıldığı görüşleri hâkimdir.

Tunceli ilinde engellilerin istihdamına yönelik aktif bir çalışma bulunmamasıyla birlikte engellilerin işe yerleştirilmesi, kamu ve özel sektörde çalıştırılma zorunluluğundan kaynaklanan istihdam unsurları aktif bir şekilde uygulanmaktadır. İşgücü piyasasında çalışması zor olan engelliler için şartlarına uygun işyerleri tanzim edilmesi ve çalıştırılmaları gerekir. Tunceli'nin engelli nüfus oranı Türkiye ortalamasının üzerindedir. Her ilde olduğu gibi Tunceli'de

de engellilerin erişimi açısından fiziki yapıda, şehir planlamasında, kamusal alanlara, eğitim kurumlarına ve evlere erişimde sorun yaşanmaktadır.

Tunceli ilimizde Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına bağlı biri engellilere diğeri yaşlılara yönelik iki tane kurumsal bakım merkezi vardır. Zihinsel engelli bakım ve rehabilitasyon merkezi ve yaşlılara yönelik Huzurevi Yaşlı Bakım Ve Rehabilitasyon Merkezi. Her iki kuruluştta tam kapasite çalışmaktadır. Ancak hizmet alan engelli ve yaşlıların tamamı Tunceli iline ait değildir. Tuncelili vatandaşlarımız da başka illerin bakım merkezlerinden yararlanmaktadır. Tunceli’de de evde bakım aylığı adı altında ağır engeli olan ve gelir seviyesi düşük olan 1150 engellinin ailelerine bir asgari ücret seviyesinde bakım parası ödemektedir. Bu durum engelli ailelerini ekonomik olarak rahatlatmakta ve başka bir işte çalışma gereği duymadan bakıma muhtaç engelli ve yaşlısına kendi evinde bakmaktadırlar.

Tunceli’de 2010 yılında açılan 10 tanesi normal bakım ve 10 tanesi özel bakım olmak üzere toplam 20 kapasiteli “Tunceli TOKİ Huzurevi Yaşlı Bakım Ve Rehabilitasyon Merkezi” bulunmakta ve tam kapasite çalışmaktadır.

Gündelik Yaşam ve Sosyo-Kültürel Durum

İlde yaşayan vatandaşların komşu illerle bağlantıları güçlüdür. Özellikle alışveriş, sağlık, eğitim gibi konularda Elazığ tercih edilir. Bingöl’le de yakın irtibat halindedirler. Tuncelili vatandaşların yarısından fazlası en az bir hobisi olduğunu ve onunla kendilerini deşarj ettiklerini ifade etmişlerdir. Hobisi olanların tamamına yakını kitap okumak, sinemaya gitmek ve spor yapmak gibi konulara ilgili olduklarını söylemektedirler. Tunceli ilinde okuma oranının yüksek olmasının kitap okuma hobisi geliştirilmiş olmasında etkili olduğunu düşünebiliriz. Tunceli ilinde vatandaşların yarısından fazlası boş zamanlarını televizyon seyrederek geçirmektedir. Bireylerin üçte biri boş zamanlarında internet/bilgisayarda zaman geçirmektedir.

Tunceli ve ilçelerinde de vatandaşların ve geleceğın teminatı gençlerin spor ihtiyaçlarını karşılamak üzere birçok branşta spor tesisleri bulunmaktadır. Tunceli ilinde 4 ihtisas, 7 müessese, 15 okul ve 11 spor kulübü olmak üzere toplam 37 spor kulübü faaliyet göstermektedir. En yaygın olarak yapılan spor dalları; atletizm, basketbol, voleybol, badminton, hentbol, karate, kayak, boks, kick-boks, taekwando ve masa tenisidir.

Ankete, odak grup görüşmelerine ve derinlemesine görüşmeye katılanların, komşuluk, akrabalık ilişkileri ve sosyal dayanışma ağlarıyla ilgili sorulara verdikleri cevaplar bir bütün olarak değerlendirildiğinde; Tunceli’de, kan/soy birliğine dayanan akrabalık ilişkisi yanında, Alevilik inancıyla belirlenmiş musahiplik, kirvelik, dede-talip ilişkisi gibi sanal akrabalıkların da olduğu tespit edilmiştir. Bu ilde, sanal akrabalıkların sosyal ilişki ve dayanışma ağlarının kurulmasında ve sürdürülmesinde etkili olduğu sonucu ortaya çıkmıştır.

Kimlik, Aidiyet ve Memnuniyet

Tunceli halkının şehrine sahip çıktığı ve kentlerini sevdikleri bilinmektedir. Vatandaşların üçte ikisine yakını Tunceli’de yaşamaktan memnun ya da çok memnun oldukları ifade etmektedirler. Tunceli’de yaşamaktan memnuniyet duyanlar bu ilde yaşamının kendilerini huzurlu kıldığını söylemektedirler. Memnuniyet gerekçeleri; sokakta gasp, hırsızlık gibi durumların olmaması; güvenilir olması; okuma yazma oranının yüksek olması; en ücra köy yerlerinde bile en az bir çocuğun okutulması; kadınların daha özgürce yaşayabilmesi; sokaklarda özgürce gezilebiliyor olması; toplum içi dayanışmanın olması; samimi bir şehir ve insanları fesatlıktan uzak olması; insanların şehre tutkuyla bağlı olması gibi sebeplerdir.

Memnun olmayanlar ise; sosyal imkânlarının yetersiz olması, iş imkânının yetersiz olması veya hiç olmamasından dolayı Tunceli’de yaşamaktan memnun değildir.

Araştırmaya katılanlara göre Tunceli’nin en olumsuz özellikleri; işsizlik, örgütlenememe sorunu, tarıma elverişli alanın azlığı, üretimin olmaması, dışa bağımlılığın olması; gençlerinde madde bağımlılığına olan yatkınlığı; hayat pahalılığı; istihdam sorunu; işsiz üniversite mezunlarının çokluğu gibi özelliklerdir.

Ankete katılanların yarısından biraz fazlası kimlik tanımlama hususunda Alevi-Kürt, Kürt ve Türk kimliklerini ön plana çıkarmışlardır. Kimliğini Alevi-Kürt ya da Kürt olarak tanımlama hususunda kadınların erkeklere göre daha ön plana çıktıkları tespit edilmiştir. Genelde yaşın ilerlemesine paralel olarak kimliğini Alevi-Kürt olarak tanımlama eğilimi artmaktadır.

Ankete katılanların %30,6’sı siyasi kimliğini sosyal demokrat, %26’1’i solcu, %8,3’ü devrimci, %5,6’sı muhafazakâr ve %2,2’si ise milliyetçi olarak

tanımlamıştır. Buna göre, araştırmaya katılan deneklerin siyasal kimliklerini tanımlama hususunda sosyal demokrat ve solcu kimliklerini ön plana çıkardıkları anlaşılmaktadır. Bu bağlamda dikkatimizi çeken en önemli hususlardan birisi kadınlar arasında siyasal kimliğini hem sosyal demokrat ve hem de solcu olarak tanımlayanların oranı erkeklerden daha yüksek çıkmasıdır.

Araştırma kapsamında ankete katılanların dini kimliklerini tanımlama biçimlerine baktığımızda %42,2'sinin dini kimliğini Alevî, %16,7'si Müslüman-Alevî, %10'u Müslüman, %6,7'si Müslüman-Sünni, %3,9'u Kızılbaş ve %3,9'u Ateist olarak tanımlarken, %12,2'si dini kimliğini belirtmemiştir.

Dinsel kimliğin tanımlanması hususunda deneklerin %54'4'ü etnik kimliğini rahatça açıkladığını belirtirken, üçte birinden fazlası(%33,3) açıklayamadığını belirtmiştir. Bu bağlamda, ankete katılan erkeklerin kadınlara oranla etnik kimliklerini daha rahatça açıklayabildikleri tespit edilmiştir. Nitekim erkeklerde etnik kimliğini rahatça açıklayabildiğini belirtenlerin oranı %60,6 iken bu oran kadınlarda %47,7 olarak gerçekleşmiştir. Bu durum, toplumsal rolleri gereği kadınların etnik kimliğini açıklamada daha çekingen davrandıklarını ortaya koymaktadır. Araştırma kapsamında yapılan gerek bireysel ve gerekse odak grup görüşmelerinde etnik kimliğini rahatça ifade edemediğini belirten deneklerin çok büyük bir kısmı buna gerekçe olarak farklı birey ve gruplar tarafından dışlanmaya maruz kalmamayı göstermişlerdir. Nitekim bunlar, özellikle il dışında Tuncelili olduklarını açıklarken de oldukça sıkıntı çektiklerini, dolayısıyla da il kimliğini kullanma hususunda da çekingen davranmak durumunda olduklarını belirtmişlerdir.

Bütün toplumlarda birtakım mekanizmalar vardır ki bunlar grubun sürekliliği ve sosyal bütünleşmenin sağlanması hususunda etkin rol oynarlar. Bunlara sosyal kontrol mekanizmaları adı verilir. Söz konusu araştırma sahasındaki halkın inanç kimliğini daha çok Alevî ve Müslüman Alevî olarak tanımlaması göz önüne alındığında akla gelen toplumsal kurumlar Dedelik, Musahiplik ve Düşkünlüktür. Bu kurumlar Alevi topluluklarında toplumsal hafızanın oluşması, grup içi normların ve öğretilerin aktarılması ve toplumsal kontrolün sağlanmasında önemli kurumlar olarak karşımıza çıkmaktadır. Geleneksel Alevîlikte dinsel hiyerarşinin en tepesinde bulunan Dede, Pir, Rehber, Mürşid veya Rehber, Alevî köylerinde cemaatin önderidir. Dede, Pir, Rehber, Mürşid veya Rehber, Türkiye'nin belli yerlerindeki Ocaklara bağlı olup, temel görevleri; sosyal ve dinsel bakımdan topluma önderlik etmek, irşat

etmek (aydınlatmak), bilgilendirmek ve toplumun bütünlük ve devamlılığını sağlamak suretiyle grubun toplumsal hafızasının oluşmasında, dinsel ve sosyal öğretilerin aktarılmasında ve bu öğretilerin denetiminde, yani toplumsal kontrolde baş aktörlerdendir. Ankete katılanların %36'7'si bir Dedeye (Mürşide/ Pire) sahip olduğunu belirtirken, sahip olmadığını belirtenlerin oranı (%47,8) sahip olanlardan daha fazladır.

Hiç şüphesiz, eğitim düzeyinin yükselmesine paralel olarak Mürşid, Pir veya Dedeye sahip olma davranışında önemli derecede azalmanın olmasını daha çok, şehirleşme ve sanayileşme sonucunda ortaya çıkan sosyo-kültürel değişimlerin, özellikle eğitim seviyesi yüksek olanların dinî inanç, ibadet, tutum ve davranışları üzerindeki olumsuz etkisine bağlayabiliriz. Nitekim özellikle de 1950'lerde başlayan ve 1960'larda hızlanan kırdan şehre göç olgusu şehirlerde büyük nüfus hareketleri yaratmış ve eski toplumsal yapı dağılmıştır. Öyle ki, önceleri kırsal kesimde var olan toplumsal yapı cemaatçi bir yapının gereği olarak daha çok, yüz yüze ilişkiler, geleneklere ve göreneklere dayanıyordu. Bu yapı içerisinde Dedelik Kurumu merkezi bir konuma sahip olup, Dedenin otoritesi tartışılmazdı. Ancak şehre göç, köydeki toplumsal yapının bozulmasına neden olmuş, bundan en büyük payı da Dedelik Kurumu görmüştür.

Bunun sonucunda Dede-Talip ilişkisi hemen hemen tamamen kopma noktasına gelmiştir. Bu durumu özellikle ileri seviyede eğitim almış genç, yetişkin ve orta kuşak üzerinde görmek mümkündür.

Alevî-Bektâşi cemiyetinin ayakta durmasını sağlayan temel kurumlardan birisi de Musâhiplik Kurumudur. Türkçe'ye "yol kardeşliği", "ahiret kardeşliği", "nasip kardeşliği" veya "can kardeşliği" şeklinde tercüme edilen Musahiplikle Anadolu'daki Alevî-Bektaşî topluluklarındaki bireyler evlendikten sonra başka evli çiftlerle birbirine bağlanır. Bu kurumla musahip aileler arasında dinsel ve sosyal kardeşlik kurularak iki aile arasında evlilik yasaklanır. Bu bağlamda ankete katılanların %50,6'sı genel toplamda Musâhipli, olduğunu belirtirken, %34,4'ü Musâhipsiz olduğunu belirtmiştir.

Ankete katılanların verdiği cevaplardan, geleneksel Alevî öğretisi bağlamında Musâhip edinmeleri şart koşulan evli deneklerin yarısından fazlasının (%58'4'ünün) bir Musâhibe sahip olduğu, bu oranın dullarda %83,3 olarak gerçekleştiği tespit edilmiştir. Araştırma alanında yapılan bireysel mülakatlarda bireyler Musâhipliğin önemini belirtmiş, söz konusu ritüelin gelenek ve tarikatın

devamını ve sosyal yardımlaşmayı ve toplumsal denetimi sağlamadaki önemine vurgu yapmışlardır. Bununla birlikte, Musâhip edinmeleri dinî bir zorunluluk olarak kabul edilen evli denekler arasında Musâhip edinme oranının %50,6'da kalması, dînî-sosyal bir kurum olan Musâhipliğin, gittikçe sosyal fonksiyonunu yitirmeye yüz tuttuğunu göstermesi bakımından oldukça dikkat çekicidir. Bu durum, şehirleşme ve eğitim düzeyinin yükselmesinin olumsuz etkilerine veya gittikçe artan ekonomik zorluklar nedeniyle söz konusu ritüeli yerine getirmenin hemen hemen imkânsız hâle gelmesiyle açıklanabilir.

Tunceli ili gündeme geldiğinde tartışılan konulardan birisi de ilin ismi etrafında dönmektedir. Araştırma sahasında yapılan gerek gözlem ve gerekse bireysel ve odak grup görüşmelerinde şehirde yaşayanların şehrin mevcut ismi olan Tunceli ile daha çok geçmişine vurgu yapan Dersim isimlerini kullanma hususunda kafa karışıklığı içerisinde oldukları tespit edilmiştir. Bu bağlamda yapılan odak grup görüşmelerinde deneklere sorulan: "Kendinizi daha çok Tuncelili mi, Dersimli olarak mı tanımlıyorsunuz? Neden?" şeklindeki soruya deneklerin çoğu; Dersim ya da Tunceli, Dersimli ya da Tuncelili şeklinde cevap verdikleri tespit edilmiştir. Bununla birlikte, özellikle orta kuşak ve daha aşağı yaşta olanlar ile eğitilmiş gençlerin Tunceli ismine soğuk yaklaştıkları, bunu daha çok muhalif kimlikleriyle izah ettikleri, hatta Tunceli/Tuncelili ismini kullanan çoğu daha yukarı yaştakilere karşı tepkili davranarak onları Dersim/Dersimli demeleri hususunda yönlendirmeye çalıştıkları tespit edilmiştir.

Tunceli onurunu oluşturan tanımlamalar içerisinde en çok vurgulanan ifadeler, şehirde özgürlükçü ortamın hâkim olması, farklı etnik, din ve dillere karşı hoşgörü ortamının olması ve kentin muhalif kimliğinin ön plana çıkarılan ifadelerdir. Bununla birlikte özellikle odak grup görüşmelerinde daha çok orta ve daha alt yaş grubundan eğitilmiş gençlerin özellikle orta yaş grubu ve üzerindeki bireylerin konuşmalarına sıkça müdahale ettikleri ve onları yönlendirmeye çalıştıkları tespit edilmiştir.

Siyaset, Siyasal Yapı ve Sivil Toplum

Kamusal hizmetler bağlamında Tunceli ilinde yaşayan insanların düşünce ve kanaatlerini öğrenmek üzere 16 odak grup çalışmasında ve derinlemesine görüşmelerde "Devlet vatandaş yakınlığı/ilişkileri hakkında ne düşünüyorsunuz? Sizde devlet hizmetleri nasıl olmalıdır?" diye bir soru soruldu. Tüm grupların ortak görüşü şöyledir:

“Devlet Türkiye’yi tekçi mantıkla belli kimlik ekseninde yönetmiştir. Devlet vatandaş ilişkileri sağlıklı değildir. Bürokrasi halktan kopuk olarak her şeye Ankara’dan karar veriyor. Bu da devlet vatandaş ilişkisi açısından sağlıklı bir sonuç vermiyor. Burada yapılacak şeylere halkın karar vermesi düşüncesi söz konusudur. Mesela bir baraj, sanayi vs. yapılacaksa önce halkın karar vermesi gerekir. Devlet yerel yönetimlere özerklik hakkı tanınmalıdır. Belediyeler hem siyasal, hem sosyal, hem de teknik alanda, hizmetlerini yerine getirme konusunda etkin olması gereklidir. Tunceli’de insanlar devlet kurumları ile iyi fakat siyasal anlamda devlete karşı bir soğukluk vardır. Devlet hizmetleri merkezden değil yerel yönetimler üzerinden yapılmalıdır. Devlet-halk kaynaşması sağlanmalıdır. Ayrıca vatandaşın güvenlik sorunu var, devlet güvenlik sorununu çözmelidir. Devlet sosyal devlet olmalıdır. Evdeki kadın kocanın malı olmamalı, çocuk ailenin malı olmamalı, zarar veren en yakın olsa bile devlet bunu engellemelidir” şeklinde görüşler belirtilmiştir.

Bu görüşlerin yanında kısmen şöyle düşünenler de var; “Burada kötü olan her şey devlete bağlanıyor. Buranın halkı Tunceli’ye dışarıdan memur gelmesini istemiyorlar. Devletin olumsuz bir ilişkisi ve dışlaması yoktur. Devletin savunma araçları burada hep var. Olmadığı zamanlar bize tuhaf geliyor. İnsanlar ilimize tehlikeli insanlarımız gibi bakıyor” biçimindedir.

Vatandaşların devlete bakışınki bu olumsuzlukları netleştirmek ve çapraz soruyla test etmek üzere “Vatandaş sorumlulukları hakkında (askere gitme, vergi verme, elektrik ve su faturaları ödeme) ne düşünüyorsunuz? Neden?” diye bir soru sorduk. Gruplardan alınan cevaplar birleştirildiğinde şöyle bir sonuçla karşılaşmaktayız:

Verilen cevapları olumlu ve olumsuz olarak iki şekilde sınıflandırmak gerekir. Olumlu düşünüp öz-eleştiri yapanlar; “Devletin vatandaşa ve vatandaşında devlete karşı sorumlulukları var. Tunceli kamu ödemeleri konusunda en iyi illerden biridir. Kredi kartı, elektrik, su ödeme konusunda en çok tahsilât oranına sahiptir. Türkiye’de en sağlıklı vergi ödeyen il Tunceli’dir. Askerlik yapıyoruz, elektrik, su vergisini ödüyoruz. Bu konulardaki bütün sorumlulukları yerine getiriyoruz. Her ne kadar muhalefet görünsek de biz ödevlerimizi iyi yerine getiriyoruz. Vatandaşlık görevleri yerine getirilirken insanlar bencil davranmamalı. Burada insanlar emeğe saygılı oldukları için kaçak kullanımı yoktur. Nüfusun az olması da kaçak kullanımını azaltıyor ve insanlar düzenli

olarak vergilerini ödüyorlar. Vergi vermemiz gerekiyor, vergi vermesek maaş alamayız” diyorlar. Olumsuz düşünüp devlete sitemden ve karşı duranlar ise; “En sağlıklı vergi veren il olmasına rağmen en az yatırım Tunceli’ye yapıyor. Vergimi veriyorum ama vergim nereye gidiyor? Sağlıklı bir şekilde kullanılıyor mu? Kimlere gidiyor? Kimin tüketimine açılıyor? Vatandaşlık görevlerimizi en iyi şekilde yerine getirmemize rağmen ötekileştiriliyoruz” diye düşünmektedirler.

Bu vatandaşlık sorumlulukları hakkındaki kanaatlere bakılırsa; Tunceli halkı içinde sağduyulu düşünen ülke genelinin görüşlerini yansıtan bir kesim olduğu gibi, ön-yargılı düşünen “kötünün her şeyi kötüdür” mantığı ile hareket eden bir kesim de vardır. İkinci kısmın daha baskın olduğunu söylemek lazımdır. Zannederim bu duygu ve düşünceler Tunceli ili özelinde düşünülmektedir.

Sivil toplum örgütleri Tunceli’de daha çok dernekler üzerinden faaliyetlerini yürütmektedir. Gerek yasal mevzuatın daha elverişli olması gerekse pratik kaygılardan dolayı bölgede derneklerin popülerliği iyice artmıştır. Hatta şunu rahat bir şekilde söyleyebiliriz ki “TRB1 Bölgesinde dernekleşme artmış ve Türkiye dernekleşme oranına yaklaşmıştır. Aynı şekilde dernek başına düşen nüfus sayısının artışta olduğu söylenebilir. Tunceli’deki dernekler daha çok siyasi, kültürel, ekonomik ve sosyal talepleri gidermek amacı ile kurulmuştur. 2013 yılında Tunceli’deki faal dernek sayısı 109 bu derneklerin toplam üye sayısı ise 3819 dur.

Tunceli’de görüşülen kişilerin %73,9’unun bir dernek üyeliği bulunmamaktadır. Sadece yüzde 11,1’i en az bir derneğe üyedir. Sadece 6 kişi (görüşülen kişilerin %3,3’ü) vakıf üyesidir. Herhangi bir vakfa üye olmayanların oranı %76,7’dir. Katılımcıların yarısına yakını (%41,7) bir sendikaya üyedir. En çok üye olunan sendikalar sırasıyla, bariz bir farkla Eğitim-Sen; sonrası ise, BES; Tüm-Bel-Sen; Eğitim-Bir-Sen; SES; Diyanet-Sen; Türk-İş; Genel-İş; Haber-Sen ve Koop-İş-Sen’dir.

Tunceli’de oy verme davranışlarını belirleyen temel mekanizma Halkın etnik, dini ve siyasi özellikleridir. Bu özellikler, mevcut Türkiye nüfus yapısından farklı bir görünüm arz ettiğinden, Tunceli’de hem yerel hem de genel seçimlerde Türkiye’de karşılaştığımız tablodan farklı bir görünüm ile karşı karşıya kalırız. Oy verme davranışlarında Kürtlük/Zazalık, Alevilik, Laiklik gibi belirleyicilerin yanı sıra dışlanma, baskı, yok sayılma veya yok edilme korkuları, gibi sosyo-psikolojik faktörlerde belirleyici olmaktadır. Genel bir değerlendirme yapılacak

olursa Tunceli halkının oy verme davranışlarının muhalif bir tutum sergilediği, sol-sosyal demokrat bir çizginin hâkimiyetini sürdürdüğü; demokratik ve çoğulcu değerlerin kanıksanmış yaşam biçimi haline geldiği söylenebilir. 80 öncesi dönemde Türkiye'deki sol toplumsal hareketliliğin kentte önemli ölçüde farklı politik parti ve fraksiyonlarla sahiplenildiği bu çerçevede bir siyasal mücadelenin verildiği de not edilebilir. Kentin öncelikle önem verdiği konu demokratik, özgürlükçü ve çoğulcu yaşamın varlığı ve korunmasıdır. Nitekim Türkiye'nin en önemli sorunu nedir denildiğinde katılımcılar her ne kadar ilk sırada "enflasyon ve buna bağlı fakirlik" olduğunu belirtseler de "demokrasi eksikliği" (%22,8), "siyasi baskı" (%11,7) ve "dini hoşgörüsüzlük" olduğunu söyleyenler ciddi bir oran oluşturmaktadır.

Medya Takip Durumları ve Yerel Basın

Tunceli'de yerel anlamda üç tane günlük gazete çıkmaktadır. Kadın girişimciler tarafından çıkartılan Tunceli Emek gazetesinin yanı sıra Tunceli'nin Sesi (Özgür Dersim) ve Tunceli Halkının Sesi (Dersim Haber) gazeteleri hem günlük olarak basılan hem de internet ortamında yayını sürdürülen gazetelerdir. Ayrıca Aylık olarak Ankara merkezli "Dersimde İklim" gazetesi çıkmaktadır. İnternet ortamında yayınlanan Çıla, Neweda Dersim, Dersim News siteleri de yayın hayatına devam etmektedir. Bu gazeteler ilin politik ve kültürel ihtiyaçlarına cevap verirken derneklerin çıkarttığı yayınlar ile Munzur Dergisi etnografik çalışmalar ile bölgenin kültürel dokusunu keşfetmeye çalışır.

Tunceli'de iki tane yerel radyo, yayın hayatına devam etmektedir. Bu radyolar; Radyo Barış ve Munzur Radyo'dur. Radyo Barış aynı zamanda Televizyon kanalı Barış TV olarak ta hizmet vermektedir. Katılımcılarımız her iki radyoda yer alan programları ilgi ile takip etmekte ve kültürel ihtiyaçlarına cevap bulmaktadır.

Günlük haberler en çok ulusal Televizyon kanalları ve internet üzerinden takip edilmektedir. Ulusal gazetelerden takip edenler katılımcıların üçte birini oluşturmaktadır. Sonra sırasıyla, yerel TV kanalları ve yerel gazeteler, günlük haber almanın karşılandığı kitle iletişim araçlarındandır. Haber için en az radyo ve dergi kullanılmaktadır.

En çok izlenen ve tercih edilen televizyon kanalları sırasıyla, Kanal D; CNN-Türk; Habertürk ve NTV'dir. Kürtçe içerikli-temalı televizyon kanalları

olan RojTv ve TRT 6 en çok izlenen TV kanalları sıralamasında daha arka sıralardadır. En çok haber programları izlenmektedir. Diğerleri ise sırasıyla, açık oturum ve tartışma programları; belgeseller; film ve/ya diziler izlenmektedir. Tunceli’de en çok Radyo Barış dinlenmektedir; bir diğer en çok takip edilen radyo ise Radyo Munzur’dur.

Suç, Kentsel Güvenlik ve Adalet

Tunceli ilinde, suç algısı kentin güvenli olduğu yönündedir. Odak grup çalışmaları kapsamında görüşülen bireyler kentte özellikle hırsızlık, gasp gibi suçların neredeyse yok denecek düzeyde olduğunu belirtmişlerdir. Suç verileri genel olarak değerlendirildiğinde, Tunceli ilinde gerçekleşen suç oranlarının son derece düşük olduğu tespit edilmiştir.

Tunceli ilinin düşük suçluluk oranına sahip olduğu algısı Tunceli ilinde yaşayan bireylerde de yaygın bir düşünce olduğu tespit edilmiştir. Araştırma ekibinin odak grup çalışmalarında “İlinizin sizi en çok gururlandıran özelliği/ özellikleri nelerdir?” şeklinde sorulan soruya kimi katılımcılar, Tunceli ilinin güvenli kent yapısına göndermede bulunmuşlardır. Bu hususu, “sokaklarda özgürce gezebiliyor olması ve kentin güvenli olması”, şeklindeki dile getirmişlerdir. Neredeyse tüm odak görüşme gruplarında, kentin güvenli bir kent olduğu vurgusu hep öne çıkmıştır. Kentin güvenli kent olmasını, kentin suç oranlarının düşük düzeyde gerçekleşmesi ve sokağa kolaylıkla çıkma şeklindeki gerekçelerle temellendirmişlerdir.

Aynı şekilde kentin güvenli bir konuma sahip olmasını, hümanistlik değerlerin varlığı ile ilişkilendirdikleri de dikkat çekmektedir. Diğer bir ifade ile konuya ilişkin anlatımlardan hareketle katılımcılar “güvenli kent” algısının varlığını; özellikle insani değerlerin önemsenmiş olması, kadına verilen değer, hoşgörülü ve demokratik değerlerin benimsenmesi gibi unsurlar üzerinden açıklamaya çalıştıkları görülmektedir.

Hiç kuşkusuz görüşmecilerin Tunceli ili için belirttikleri bu değerlerin, düşük suçlulukla ilintili olabileceği söylenebilir. Tunceli ili özelinde, düşük suçluluğun nedenlerini sosyo-kültürel faktörlerde aramak gerekmektedir. Bu çerçevede Tunceli ilindeki görece geleneksel yapının varlığını devam ettirmesi, dolayısıyla sosyal sermayenin de güçlü olması, düşük suçluluk oranının önde gelen temel nedenini oluşturmaktadır. Özellikle bireylerin toplumsal bağlılıklarının güçlü

olması, Tönnies'yen bağlamda cemaat yapısının devam etmesi ve buna bağlı olarak gerçekleşen enformel denetiminin varlığı, düşük suçluluk oranının nedenini açıklamaktadır. Düşük suçluluk oranın, toplumsal sermayenin güçlü olması ile yakından ilintilidir.

Genel olarak Tunceli ilinde suç oranlarının düşük olmasına rağmen, bir artma eğilimi de söz konusudur. Bu artışın Türkiye'deki artış oranının altında olduğu söylenebilir. 2008- 2011 yılları arasında Emniyet verileri esas alındığında Mala yönelik suçlarda %80, şahsa yönelik (şiddet) suçlarında da %58 oranında bir artış gerçekleşmiştir. Suç kategorileri içerisinde en çok artma gösteren suçların başında; dolandırıcılık, çocuk kaçırma, tehdit ve hakaret, kasten ve ihmal sonucu yaralama suçları gelmektedir. Azalma gösteren suçlar içerisinde de; darp ve hakaret, tüfek ve tabanca bulundurma, mesken masuniyetini ihlal, resmi kurum ve işyerinden hırsızlık suçları ilk sıralarda yer almaktadır.

Sosyal sermayenin güçlü olduğu geleneksel yapıdaki değişim süreci ile birlikte suç oranlarında da artışlar yaşanabilmektedir. Tunceli ilindeki değişim sürecine paralel olarak, sosyal sermayenin geçmişe kıyasla zayıflaması, suç ve intihar artışına yol açabilecek birçok alanda değişmelerin yaşanmasına yol açabilir. Tunceli ilindeki suçlardaki artış, modernleşme süreci ile birlikte geleneksel yapının zayıflaması, aile sorunlarının baş göstermesi (boşanma oranlarındaki artış, aile içi şiddetin artması, ebeveyn bağlılığının azalması gibi), ekonomik sorunların (gelir eşitsizliği, yoksulluk, düşük gelir, alt sosyal sınıf) davranış biçimini sorunsallaştırmaya başlaması, uyuşturucu madde kullanımının yaygınlığı, suçlu arkadaş grubu ile temas etme olanağının artması gibi değişkenlerle de ilintili olabilmektedir.

Tunceli ilinin güvenlik sorunu, ağırlıklı olarak yaşanan terör olayları ile ilintilidir. Özellikle coğrafik yapısı, terör örgütü mensuplarının barınmalarına ve eylem yapmalarını kolaylaştırmakta veya olanak tanımaktadır. Tunceli ilinde yaşayan bireylerin kendi kimliklerine yönelik dışlandıkları yönündeki algıları, geçmişte yaşanan Dersim katliamı ve yakın dönemde toplumsal linç olaylarında çok sayıda alevi inançlı bireylerin ölümü (Sivas, Maraş ve Gezi olaylarındaki ölümler gibi), Tunceli ilinin bilinçli olarak yoksul bırakıldığı yönündeki düşünce, Alevi kimliğinin aşırı siyasallaşması, gençlerin sol düşünce ve örgütlere yönelik ilgisi, etnik bilincin gelişimi gibi çok sayıda gelişmeler Tunceli ilinde yaşayan bazı bireylerin yasadışı örgütlere olan katılımının sağlanmasında veya sempatanlık

oluşumunda etkili olmuştur. Son dönemlerde özellikle PKK terör örgütü, gerek coğrafik yapısı nedeniyle gerekse taban bulmada bu ilde bazı avantajlara sahip olmuştur. Bu bağlamda Tunceli bölgesinde meydana gelen terör olayları, Tunceli'nin güvenli bir il oluşunu ciddi bir şekilde tehdit ettiği gibi aynı şekilde ilin sosyo-ekonomik gelişmişliğini de engellemektedir.

Tunceli ilinde yıllar bazında ceza infaz kurumuna giren hükümlü sayısı Türkiye geneli ve TRB1 bölgesine kıyasla daha azdır. 2008-2012 yıllar arasında cezaevine girme sayısında ciddi bir yükseliş söz konusu değildir. 2008 yılında 54 suçlu cezaevine girerken, bu rakam 2012 yılına geldiğinde 69'a çıkmıştır. Ancak, 2013 yılında ise, ceza infaz kurumuna giren kişi sayısında ciddi bir artış (3 kattan fazla) gerçekleşmiştir. Yüksek orandaki artış aynı şekilde TRB1 bölgesi ve Türkiye geneli için de söz konusudur. Gerek Tunceli ili, gerekse TRB1 bölgesi ve gerekse de Türkiye geneli için, bireyler ceza infaz kurumuna en çok "yaralama suçu" ve ikinci sırada da, "hırsızlık ve yağmalama" suçundan girmişlerdir.

Tunceli ilinde çocukların işlediği suçlar içerisinde, cinsel suçlar ve gasp suçları neredeyse yok gibidir. 5 yıl boyunca bu suçlardan her biri için sadece 1'er çocuk güvenlik birimine getirilmiştir. Aynı şekilde çocukların işlediği suç türleri içerisinde de, cinayet suçu bulunmamaktadır. Belirlenen tarihler içerisinde Tunceli ilinde cinayet suçunu işleyen hiçbir çocuğun bulunmaması açısından da Tunceli ili, Türkiye geneli ve TRB1 bölgesinden farklılaşmaktadır.

Tunceli ilinde bazı yıllar itibariyle işlenen intihar sayıları yüksektir. 2014 yılında kaba intihar hızının en yüksek olduğu il, yüz binde 11,63 ile Tunceli ili olmuştur. İntihar etme nedeni olarak ilk sırada "bilinmeyen" seçeneği en çok belirtilmiştir. İntihar nedenlerinin "bilinmeyen" olarak kayda geçirilmiş olmasının nedeni, bu konuda intihar edenlerin yakınlarının intihar nedenlerini belirtmek istemedikleri ile açıklanabilir. Türkiye genelinde intiharlar en çok "hastalık" nedeniyle gerçekleştirilmiştir. İntihar etme biçimi olarak ise, Tunceli geneli için ilk sırayı "asmak" seçeneği alırken, ikinci sıraya "ateşli silah kullanmak" seçeneği almaktadır.

Ekonomik Yaşam ve Sorunlar

Ankete katılanların üçte biri kendi evlerinde ikamet etmektedirler. Yarısına yakını 3+1 evlerde oturmakta; üçte biri ise 2+1 evlerde oturmaktadır. Katılımcıların yüzde 61,1'i faturalarını düzenli olarak yatırmaktadır. Ancak

yüzde 27,8'i ise faturalarını düzenli olarak yatıramamaktadırlar. Katılımcıların yüzde 34,4'ü gıda alışverişini peşin yapmakta; yüzde 25,5'i kredi kartıyla gıda alışverişini yapmaktadır. Yüzde 8,3'ü taksitle alışveriş yapmakta ve yüzde 18,9'u ise gıda alışverişini veresiye şeklinde yapmaktadır. Katılımcıların yarısı aile toplam kazançlarının ihtiyaçlarını karşılamaya yetmediğini söylemektedir. Hanelerin geçimini tek kişinin sağladığı aile sayısı yüzde 49'dur. Bu da ailelerin yarısının geçim yükü tek kişinin sorumluluğunda olduğunu göstermektedir. Yüz hanede sadece yaklaşık üç mevsimlik işçi vardır.

Mevsimlik işçiliğe gidenler daha çok, yetişkin erkekler ve çocuklardır. Tüm hanenin birlikte mevsimlik işçi kapsamındaki göçü daha nadirdir. En çok mevsimlik işçi göçü, Elazığ, Adana, Mersin ve Karadeniz'dir. Mahalledeki kadınların yüzde 35'i gündelik temizlik; yüzde 28,3'ü çocuk bakıcılığı; yüzde 11,7'si el sanatları üretimi ve yüzde ev eksenli üretim yapmaktadır. Tunceli'de örnekleme dâhil 100 hanede yaklaşık 9 çocuk çalışmakta/çalıştırılmaktadır.

Tunceli ilinde kamu kurum ve kuruluşları yetkilileri, STK temsilcileriyle yapılan odak grup çalışmalarında da kentin özellikle ekonomik yapısına ilişkin çok sayıda sorun belirtilmiştir. Kentteki istihdam sorunları, işsizlik, yatırımların azlığı, üretimin yokluğu ve pahalılık gibi olumsuzluklar görüşmeciler tarafından en çok dile getirilen hususları oluşturmaktadır. Odak grup çalışmasında Tunceli ili için en çok belirtilen olumsuzluklar olarak şu hususlar tespit edilmiştir:

- ✓ Kamu Yatırımlarının az olması
- ✓ Özel sektörün gelişmemişliği,
- ✓ Üretimin olmaması,
- ✓ İşsizliğin yaygınlığı,
- ✓ İstihdam olanaklarının azlığı,
- ✓ Kentleşme sorunları,
- ✓ Yaşam şartlarının pahalılığı,
- ✓ Tunceli iline ilişkin dışarıdaki olumsuz algının varlığı,
- ✓ Sağlık ve ulaşım açısından olumsuzlukların varlığı,
- ✓ Boşanma sayısının yüksek olması,

- ✓ Uyuşturucu madde bağımlılığı,
- ✓ Hizmetlerin azlığı,
- ✓ Alkol tüketiminin fazlalığı,
- ✓ Organize sanayisinin olmaması,
- ✓ Alevi kimliğinden dolayı dışlanmışlık hissi,
- ✓ Devlet –vatandaş ilişkilerinin iyi olmaması.

Aile Değerleri ve İlişkileri

Aile içi otoriteye ilişkin elde edilen veriler, ailelerde temelde eşitlikçi bir otorite türü/yapısı söz konusu olduğunu göstermektedir. İdeal ocuk sayısı ise ailelerin çoğunluğuna (yüzde 37,8) göre 2 çocuktur. Genelde kişiler, çocuklarının cinsiyetinin önemli olmadığı görüşündedirler. Katılımcıların çoğunluğu (yüzde 71,1), evlilikte kadının kendi soyadını kullanmasını normal bulmaktadırlar. Katılımcıların üçte ikisinden fazlası (yüzde 68,9), farklı bir dinden/ulustan biriyle evlenmek normal karşılanması gerektiğini düşünmektedir. Katılımcıların üçte ikisinden fazlası (yüzde 68,2), Alevi-Sünni evliliği normal karşılanması gerektiğini düşünmektedir. Katılımcıların üçte ikisine yakını (yüzde 62,2), evlilikte benzeşimin (etnik, inanç, yaş eğitim) nemli olduğunu düşünmektedir. Katılımcıların yarısından fazlası (yüzde 58,3) evlilik yaşının yükselmesini olumlu bulmaktadır. Katılımcıların çoğunluğu (yüzde 73,9), çiftler anlaşamıyorsa boşanmaları normaldir demektedir. Katılımcıların çoğunluğu (yüzde 71,7), şiddetin her türlüsünün boşanma nedeni olduğunu düşünmektedirler.

Sonuç olarak,

Tunceli ili, nüfus yoğunluğu az, dışa gn çok olduğu; kırsal nüfusun Türkiye genelinin üzerinde olduğu; okuryazarlık oranlarının bölge kentlerinden yüksek olmasına rağmen, okuma-yazma bilmeyen ve diploması olmayanların azımsanamayacak yekn teşkil ettiği; ancak okullaşma oranlarında civar iller ve özellikle de Türkiye ortalamasının üzerinde olduğu; ğretmen ve dersliğe düşen ğrenci oranı bakımından Türkiye ve civar illerin ortalamasından daha olumlu olduğu; ancak gerek ortaöğretime gerekse yükseköğretime geçişteki merkezi sınavlarda, mevcut eğitim verilerindeki olumlu tablonun tersine düşük başarıya sahip olduğu bir kentimizdir.

Sağlık hizmetleri bakımından bazı eksikliklerin bulunduğu Tunceli ili, sağlık personeli yeterliliğine karşın, uzman personel (hekim) eksikliği duymaktadır.

Tunceli, özellikle sağlık, alışveriş ve eğitim gibi hizmetlerde civar illerden Elazığ'dan faydalanmaktadır. Tunceli, kültüre ve eğitime önem veren bir kent olarak, kitap okuma ve sinemaya gitmede yüksek oranlara sahiptir. Tunceliler, kentlerini sevmekte ve yüksek aidiyet duymaktadırlar. Aidiyetlerini yüksek memnuniyet düzeyiyle ifade etmektedirler.

Memnuniyetlerinin en temel gerekçelerinde, yüksek kentsel güvenliği ve düşük suç oranının etkisi vardır. Tunceli şehri, çoğunlukla siyasi olarak kendini sol-sosyal demokrat; dini olarak, Alevi, Müslüman-Alevi; ulusal/kültürel kimlik bakımından Alevi-Kürt ve Kürt olarak tanımlamaktadır. Alevi kimliğe sahip Tunceli, dede, pir ve musahiplik gelenekleri vasıtasıyla toplumsal bütünleşme ve devamlılık adına sosyal kontrol mekanizması olarak işlev görmektedir. Tunceli'de siyasal alan, toplumsal muhalefet örgülüdür.

Vatandaş-Devlet ilişkilerinde eleştirel mesafededirler. Oy verme davranışlarında siyasi, kültürel ve etnik kimliğin önemli bir rolü vardır. Tunceli, güvenli bir şehir algısına sahiptir. Bunu düşük suç oranları destekler mahiyettedir. Buna rağmen sanayileşme ve kentleşme süreçleriyle azalan sosyal sermayenin ve zayıflayan sosyal kontrol mekanizmalarının etkisiyle suç oranlarında artış söz konusudur.

Son olarak, Tunceli, civarındaki diğer illere nazaran kentsel yaşam kalitesi açısından daha pozitif göstergelere sahip olmasına karşın, Türkiye'nin yüksek sosyo-ekonomik düzeye sahip illerine nazaran daha negatif göstergelere sahip bir kentimizdir.

ÖNERİLER

Tunceli saha çalışmalarından elde edilen bulgular çerçevesinde bu ilde öncelikle, Tunceli’li olma yerine Dersim’li olmaya ilişkin grup kimliği öne çıkmaktadır. Kimlik kimi zaman Kürt, kimi zaman Alevi ya da Kürt-Alevi, kimi zaman da Zaza şeklinde dışa vurulmaktadır. Bu sosyal kimlik odaklı anlatımlar çerçevesinde “ben” ve “öteki” tanımlamasının öne çıktığı, kimlikleri nedeniyle bir önyargıya ve ayırmacılığa maruz bırakıldıkları algısının çok güçlü olarak şekillendiği ve kendini tanımladığı gruptan farklı olarak, diğer gruba karşı da olumsuz tutumların belirgin olduğu görülmektedir. Bu durumu Volkan (2009: 106, 210) şöyle açıklamaktadır:

Ötekilerin elinde travmatize olan toplulukların sığınmacı duyguları taşımaları için ille de fiziksel olarak yer değiştirmeye zorlanmaları gerekmez. Aynı yerde yaşamayı sürdürseler bile, tanıdıkları/bildikleri çevre onlara sürgün edilmiş veya ötekileştirilmiş hissi verebilir. Sözgelimi, bir yerin fiziksel görünümünü muazzam biçimde değiştiğinde, evler yıkılıp ağaçlar söküldüğünde veya tarlalar düşman sayılanlarca yıkıldığında, kaybedilen insanların ve şeylerin imgeleriyle cebelleşen topluluk yasa girebilir; suçluluk, utanç ve aşağılanma duyguları yaşayabilir, kısacası sığınmacı/dışlanmışlık psikolojisi geliştirebilir. Travmaya uğramış bir grup, çaresizlik ve aşağılanmışlık duygularını tersine çeviremez ve yas tutmayı başaramazsa, bitirilmemiş bu psikolojik ödevleri sonraki kuşaklara aktarır.

Tunceli ve çevre coğrafya üzerinde, kendini Alevi olarak niteleyen kitlenin zaman içinde yaşadığı sosyal, siyasal, ekonomik, ideolojik, tarihsel olaylar nesilden nesile aktarılan travmatik etkiler yaratmıştır. Yaşanan travmaların oluşturduğu katı önyargı ve ayırmacılık algısı bu yöre halkını hükümetlere, Devlete karşı muhalif, hatta düşman duygulara sürüklemiştir. Yaşanılan bu çeşit yönelişlere, algılara, duygulara ilişkin olarak Volkan (2009:139) şu yargılarda bulunur:

Kitlesel travmalar ve afetler toplumun bütününde dört türden tepkiye yol açabilir; Bunlar: 1) Yeni toplumsal aşırı uğraşlar 2) Var olan kültürel adetlerde değişiklikler

3) Orta bağlantı nesnelere olarak anıtlar inşa edilmesi 4) Travmanın kuşaktan kuşağa aktarılması. Ortak bir travmanın ardından mağdurların tıbbi ve psikolojik sorunlarının, toplumsal, politik ve tarihsel hareketlerle ne şekilde bağlantılı olabileceğini veya bunlara nasıl evrilebileceğini anlamadan bu toplumsal tepkileri de anlamamız mümkün değildir.

Tunceli’de, “Ben” ve “öteki”, “biz” ve “ötekiler” şeklinde öne çıkan algının muhalif düşünmeyi ve davranmayı, isyan etmeyi, şiddete başvurmayı radikal bir ideal haline getirmiştir. İnsan psikolojisi açısından bakıldığında; acılarını yaşama fırsatı ya da imkânı bulamayan insanlar, yeni krizlerden daha fazla travmatize olabilmektedirler. Bu nedenledir ki, toplumun bütününe yönelik olsa da sosyal, ekonomik ve siyasi krizlerden bu yöre insanları daha fazla etkilenmekte, her yeni bir olumsuzluk/kriz durumu devlete ve kurumlarına karşı zaten hazırda var olan öfkeyi daha da radikalleştirebilmektedir.

Tunceli’de yaşayan vatandaşlar içinde sağduyulu düşünen ülke genelinin görüşlerini yansıtan bir kesim olduğu gibi, ön yargılı düşünen “Kötünün her şeyi kötüdür” mantığı ile hareket eden bir kesim de vardır. İkinci kısmın daha baskın olduğunu söylemek mümkündür.

Bu temel belirlemeler bağlamında olmak üzere, sosyal politika üretene ve diğer tüm ilgililere şu genel önerilerde bulunulabilir:

- Tunceli gerçeğine öncelikle sosyolojik perspektiften bakma zorunluluğu vardır. Haklılık-haksızlık, doğruluk-yanlışlık gibi değerlerden hareket ederek bu yöre insanını ve yapıp ettiklerini anlamak zor olur. Bir şekilde Tunceli Halkının kendi hayat felsefe ve yaşama biçimlerinin, ülke genelinkinden farklı bir kültüre evrildiğini bu evrilmenin bölge halkı algısına göre bir dışlanma nedenine dönüştüğüne dair kesin bir inancının/ algının varlığı sosyolojik anlamıyla bilinmelidir. Ancak o zaman devlet adına iş görenlerin bu kesime, kendi inanç sistemleri doğrultusunda katkı verecekleri, fikri özgürlüklerini destekleyecekleri, sorunlarını çözecekleri yönünde güven verebilmeleri mümkün olabilir.

- Tunceli’de Devlet-Vatandaş karşıtlığında ekonomik, sosyal, siyasi ve inanç temelli sorunlar olsa da, gelinen noktada psikolojik ayrışma / yarıma / kopuş daha fazla öne çıkmaktadır. Devletin bu yönde resmi bir tutumu söz konusu değilse de, vatandaşın bu yöndeki algısı, düşüncesi esas dışlanma unsuru olarak ortada durmaktadır. Bazı vatandaşlar daha farklı düşünüyor

olsa da, ağırlıklı/baskın görüş, dışlandıkları yönündedir. İşin doğrusu, var olan bu görüşün haklılığı ya da haksızlığı hususuna takılıp kalınmamasına, dahası bu ön yargıların kırılmasına, Tunceli’de yaşayan vatandaşların bütün toplumla / devletle daha yakın olması, bütünleşmesi doğrultusunda politikalar geliştirilmesine ihtiyaç vardır. Volkan (2012: 71) tarihi örselenmelerden şöyle söz eder:

Tarihte yaşanmış olan örselenmelerin “seçilmiş örselenmeler” olarak kuşaktan kuşağa nasıl aktarıldığını anlamadan, bugünkü çatışmaların birçoğu tam olarak anlaşılabilir. Bu psikolojik ‘genler’ bir çok geniş grupta vardır ve bu özelliğin, sonraki kuşaktan liderler tarafından grubu seferber etmek için manipülasyon amaçlı kullanılma olasılığı yüksektir. Ve böylece, seçilmiş bir örselenmenin yeniden canlandırılması akıldışı kararların verilmesine ve insanlık dışı davranışlara yol açabilir. Anderson Thomson, doğamızda var olan ilkel davranışlar arasında “erkekleri birbirine bağlayan şiddet koalisyonu” adını verdiği bir davranışın da bulunduğu inanır. Thomson’a göre, içsel dört düzenek veya kapasite söz konusudur: 1) Kolayca erkek koalisyonları kurma kapasitesi; 2) Bu koalisyonları öldürme amaçlı vahşi akınlar düzenlemek üzere kullanma kapasitesi; 3) Bu ölümcül akınları daha önce hiç karşılaşmadıkları ve onları doğrudan kıskırtmamış insanlara yöneltme kapasitesi; 4) Dışarıdaki grubun üyelerine, avımıza bakarken kullandığımız bilişsel düzeneklerle bakma kapasitesi.

- Aile odaklı projeler öne çıkartılmalı, özellikle şiddetin her türüne karşı, suçun azaltılmasına karşı yürütülen/yürütülecek çalışmalarda kadınlara daha fazla görev/sorumluluk verilmeli “erkekleri birbirine bağlayan şiddet koalisyonu” hareketlerinin getireceği yıkımın ve yeni travmaların bu yolla önlenmesi sağlanmalıdır.

- İlde yürütülen her türlü saha çalışması verileri bağlamında tespit edilen farklı bir temaya göre; “devlet adına çalışanların (amir/memur vb.) da” travmatize duygular bağlamında yörede yaşanan anomik tabloya uyararak “olumsuzda bütünleşme hali” söz konusudur. Genel olarak bölgenin bazı kesimlerinde olduğu gibi, Tunceli ilinde de hukukun kaynağı, geçerliliği ve adalete talep hususunda yaygın bir çelişki, şüphe ve inançsızlık olduğu bilinmektedir. Tarihsel süreç içinden kuşaktan kuşağa kültürel aktarımla geldiği anlaşılan bu durum, “devletin varlığını, resmi politikaları ve hukuku” en azından psikolojik anlamda değersiz, hatta geçersiz olma noktasına indirmiştir. Bu ise, devletlerin tarihi ve istikbali açısından uzun sürede son derece risklerle dolu bir durum arz

eder. Devlette devamlılık ve hukukun üstünlüğü/birliği bağlamında bu soruna mutlaka orta ve uzun vadede etkili/uygulanabilir çözümler üretilmelidir.

- Tunceli’de küçümsenemeyecek kadar çok olan bir kesimin, sanki kendisini, “Türkiyeli görmeme” gibi bir eğilimi/tavrı vardır. Bu elbette kendiliğinden fikri bir ayrımcılıktır. Aynı bayrak altında yaşayan insanlar arasında bu kadar bir ayrımın olmasının kimseye fayda sağlamayacağı, geçmişin travmalarına dayalı olumsuz duyguların, katılaşılan önyargılı düşüncelere dönüşerek herkese zarar verebileceği ortadadır. Bu durum kişiler ve kurumlarca çok iyi analiz edilmeli, bazı kesimlerdeki/kişilerdeki bu zihni yarılmının dönüşmesi, psikolojik bariyerlerin ortadan kaldırılması için planlı ve bilinçli bütün kurumlarca bir reorganizasyona girişilmelidir. Devlet vatandaş bütünleşmesinin Bölge insanının duygu ve inanç atmosferine zarar vermeden sağlanabileceği ve bundan da herkesin karlı çıkacağı duygusunu yerleştirecek etkin uygulamalar devreye sokulmalıdır.

- HEGEM tarafından 2009 yılında bölgede yürütölen projeler sonucu raporlaştırılan “Bir İlin Sosyal Risk Haritası 2010” ve “Mardin Bilge Köyü Olayı 2009” Kitaplarında da önerildiği (Solak, 2009:153) üzere Tunceli’ye, nüfus büyüklüğüne bakılmaksızın özel kanunla felsefe bölümü güçlü yeni bir üniversite, “İnsan ve Toplum Bilimleri Üniversitesi” kurulmalıdır. Böyle bir tematik üniversitenin misyonu, klasik üniversitelerden farklı olarak, bölgenin insan ve toplum sorunlarını çok yönlü ve çok disiplinli olarak araştırmak, projelendirmek, bu bağlamda yüksek lisans ve doktora programları açmak olmalıdır.

- Sosyo-ekonomik yaşama canlılık getirmesi ve dışarıdan gelen kişilerle yerel halk arasında etkileşimin artması için, Tunceli Üniversitesi daha etkin hale getirilmeli; öğrenci ve öğretim elemanı sayısı arttırılmalıdır.

- Sağlık hizmetleri önemlidir ve Tunceli ilinde hastane yönünden olsun, sağlık kuruluşları personel açısından önemli sıkıntılar yaşanmamaktadır. Ancak uzman hekim konusunda kapasite eksikliği söz konusudur. Uzman hekim dışındaki sağlık personeli yeterli düzeydedir. Diğer alanlarda olduğu gibi sağlık alanında da ihtiyacın ağırlıklı olarak zorunlu tayinlerden karşılandığı görölmektedir. Bu anlayış hizmette verimliliği olumsuz etkilemektedir. Belki sağlık alanında özel yatırımcının bölgeye teşvik edilmesi gerekebilir. En önemlisi

de kentte bir üniversitenin bulunduğu gerçeğinden hareketle ilin büyüklüğüne bakılmaksızın, Üniversiteye bağlı Tıp Fakültesi ya da Eğitim Araştırma Hastanesi açılmalıdır.

- Tunceli’de, eğitim yöneticilerine, öğretmenlere, ailelere, din adamlarına, sağlıkçılara ve aile çocuk konularındaki diğer kurum çalışanlarına yönelik *şiddet ve travma* konusunda hizmet içi geliştirici eğitimler verilmelidir.

- Tunceli’de gençlik değişim programları gerçekleştirilmelidir. Farklı bölgelerden gelen gençler ile yerel gençlerin birlikte zaman geçirip etkinlikler içine girmesi, gruplar arası etkileşim ve diyalogların gelişmesine, önyargıların ve ayrımcılığın azalmasına vesile olacaktır.

- Her ilde olduğu gibi Tunceli’de de engellilerin erişimi açısından fiziki yapıda, şehir planlamasında, kamusal alanlara, eğitim kurumlarına ve evlere erişimde sorun yaşanmaktadır. Engelliler dâhil herkesin kullanım ve erişilebilirlik ihtiyaçları karşılanabilecek düzenlenmeler yapılmalıdır.

- Yaşlıların sayısının her geçen gün arttığı dikkate alındığında Tunceli iline yeni bir huzurevi daha yapılmalıdır. Yaşlıların özellikle de uzun süre önce Tunceli’den göç etmiş kişilerin tekrar Tunceli’ye dönmesi ve doğal ortamda kaliteli bir yaşlılık dönemi geçirmelerine ortam hazırlanmalıdır. Buna ek olarak doğal ortamda yaşlıların zamanlarının geçirilmesi sağlanarak şehre de ekonomik katkı verilmesi sağlanmalıdır.

- Devlet ya da gönüllü kuruluşlarca yürütülen “her türlü yardım politika ve uygulamaları” bu araştırmada öne çıkan vatandaş eleştirileri bağlamında yeniden gözden geçirilmeli, yoksulların kayıtsız şartsız bakımı değil, yoksulluktan çıkartılmasına yönelik çözümler üretilmelidir.

- Önyargıların, dışlanmışlık, ötekileştirilmişlik algılarının azaltılması için gruplar arası, iller arası, bölgeler arası teması, diyalogu, birlikte iş görmeyi, yan yana barış içinde yaşamayı destekleyen, etnik gerginlikleri azaltan sosyal politikalar geliştirilmeli, bu bağlamda örgütler, tesisler ve yeni kurumlar inşa edilmelidir.

- Ülke düzeyinde farklı coğrafi alanlarda yaşayan kitlelerin yakınlaşması, kaynaşması öncelikle eğitim süreciyle mümkündür. Bu nedenle bölgede ve Tunceli’de yatılı meslek okulları (eski öğretmen okulları modelinde) kurulmalı,

farklı bölge çocuklarının Tunceli’de ve Tunceli’li çocukların farklı bölgelerde okuması imkânları geliştirilmelidir.

- Tunceli ve çevresi için, halkın istekleri olan turizm, tarım ve hayvancılık gibi, yöreye uygun istihdam alanları, tüm bölge ihtiyaçlarını karşılayabilecek düzeyde geliştirilmeli, böylece bölgede Tunceli eksenli olmak üzere sürekli bir nüfus hareketi ve bölge ihtiyaçları düzeyinde istihdam sağlanmalıdır. Kentten köye dönüş, artma eğilimindedir. Bu nedenle KÖYDES tarzı projelerin yeniden yapılandırılarak yaşama geçirilmesi zorunluluğu bulunmaktadır. Öncelikle ilçe, nahiye, köy ve mezra yollarının onarılmasından başlanarak yeni alt yapı çalışmalarına hız verilmelidir.

- Karadeniz’i GAP’a bağlayacak uluslararası standartlarda etkin bir ulaşım ağı Tunceli üzerinden gerçekleşmelidir. Bu bağlamda Tunceli Pülümür karayolu uluslararası standartlarda duble yola dönüşmeli, Keban Barajı üzerinde Tunceli Elazığ karayolunu etkin hale getirecek Pertek Köprüsü acilen yapılmalıdır.

- Tunceli ilinin coğrafi tecrit durumunu azaltacak yeni ulaşım sisteminde özellikle Uzunçayır Baraj Gölü üzerindeki Akyünlü Köprüsü yapılmalı, bu köprü üzerinden çevre yolları bağlantısı kurulmalı, bağlı olarak ile yeni yerleşim yerleri kazandırılmalıdır.

- Tunceli coğrafyasında dört mevsim işlevsel olacak şekilde, başta Munzur Vadisi Milli Parkı, Kayak Merkezi, Munzur Gözeleri Ziyaretgahı, buzul gölleri, yaban hayatı çeşitliliği, organik tarım faaliyetleri, ekolojik turizm ve inanç turizmi olmak üzere iç içe örüntüleşmiş sıra dışı bir turizm sistemi oluşturulmalıdır.

- Ovacık İlçesinin turizme elverişli özelliklerinin ülkenin Batısı ile de bağlı hale gelebilmesi için Charter ve Sezonsal Uçuşlara İmkan Tanıyan Mini Ovacık Havaalanı projesi hayata geçirilmelidir. Böyle bir proje ilçenin hatta ilin ekonomik, sosyal çehresini olumlu yönde değiştirecek Tuncelili vatandaşlara ciddi bir moral ve motivasyon da sağlayacaktır.

- Öncelikli olarak, Türkiye’de farklı illerde yaşayan ve farklı kimlik öğelerine sahip kişiler arasında temasın hem nicelik hem de nitelik yönünden artırılmasını sağlayacak yatırımlara, projelere yer verilmelidir. Farklı grupları tanıma fırsatı bir yandan, önyargıların ortadan kalkmasını, farklı gruplara

yönelik tehdit algısının azaltılmasını ve diğer yandan olumlu tutumların geliştirilmesi, empatinin artırılması ve gruplar arası ilişkilerin güçlendirilmesi sonucunu doğuracaktır.

- Tunceli’de gerçekleştirilen sosyal analiz çalışmaları bağlamında, öne çıkan bir başka tema ise, şiddet olgusuna sıklıkla rastlanmasıdır. Şiddet kimi zaman birey-devlet ilişkisinde, kimi içsel duygularda (bireyin kendine şiddeti: alkolbağımlılığı, uyuşturucu kullanımı...) ve kimi zaman da kişiler arası ilişkilerde öne çıkmaktadır. Bu tespitler ışığında Tunceli’de, ilgili kurumlar ve STK’larca, önleyici hukuk ve koruyucu rehberlik projeleri hayata geçirilmelidir.

- Türkiye geneli için yürürlüktü olan “Beş Yıllık Kalkınma Planı” uygulama süreci, Tunceli gibi stratejik iller için (hatta bütün iller için) de düşünülmeli; yani her ilin her bakanlık, tarafından “Beş yıllık Kalkınma ve Eylem Planları” öngörülmelidir. Stratejik değeri olacak bu gelişim planlarının altının doldurulabilmesi için, her ilin beş yıllık periyotlarla “Sosyal Analiz/Sosyal Risk Raporları” çıkartılmalıdır. Hangi kaynaktan desteklenirse desteklensin tüm proje ilanları, proje kabulleri, değerlendirme ve izlenmeleri için ülke, bölge ve iller özelinde yeni politikalar belirlenmelidir.

- Öncelikle “barış” bireyde başlar düşüncesi ile, şiddetin de bireyde başladığı kabul edilmelidir. Bir “melek” olarak doğan insan yavrusunun yetişkin olduğunda bireysel ya da organize olarak nasıl aktif “şiddet uygulayan” ya da “şiddete maruz kalan” olduğu düşünülmelidir. Bu nedenle, hem okullarda ve hem de ailelerde, sosyal ve duygusal yaşam becerilerinin geliştirilmesine, yönelik şiddeti önlemeye yönelik sosyal projeler geliştirilmeli, uygulanmalıdır.

- ‘Koruyucu hukuk’ ve ‘Önleyici rehberlik’ bir şekilde örgün eğitimin tüm kademelerindeki programlarında yer almalı, hayatboyu eğitim projeleriyle de bu programların işlevselliği aile/toplum boyutunda genişletilmelidir.

- Değerler eğitimi, ahlaki değerler eğitimi, yerel ve evrensel anlamda örgün eğitim ve hayatboyu/yaygın eğitim yoluyla güncel sorunlarla bağlantılı, gündelik yaşam sosyolojini öne çıkartarak işe koşulmalı, bu yönde ihtiyaç duyulan mevzuat çalışmaları çok sektörlü olarak acilen başlatılmalıdır.

- Kentte, çocukların ve gençlerin boş zamanlarını verimli şekilde değerlendirebilecekleri, sosyo-kültürel etkinliklere uygun mekânların yok denecek kadar az oluşu, kentleşme ve getirdiği sorunlarının yanı sıra,

terör ve çatışmalı ortamın neden olduğu etkiler ve gerginlik, geçmişte yaşanan travmaların yarattığı psikolojik baskılar da eklenince ortaya sorunlu ve sapma potansiyeline sahip genç bir popülasyon çıkmaktadır. Bu popülasyonun kendi içinde risk unsurları barındırdığı gibi muhtelif istismara açık olduğu da bir gerçektir. Böyle bakıldığında ilk göze batan anomi durumu Madde kullanımının genç popülasyon içinde artarak yaygınlaşmasıdır. Meslek/iş aramaktan azade madde arayan gençlerin oranı alarm verici boyuttadır. Bu soruna yönelik uzun erimli ve sürdürülebilir çalışmaların yapılması kritik öneme sahiptir.

- Ülkemizde, özellikle sosyal risklerin yüksek olduğu yörelerdeki okullarda ders başarısı, bilişsel akademik başarılar üzerine yapılan yatırım kadar, öğrencilerin sosyal ve duygusal becerilerinin, ilişki yönetim becerilerinin, müzakere ve anlaşmazlık çözümü becerilerinin daha geniş anlamda “barış inşası” becerilerinin geliştirilmesine gereksinim vardır. Barış kültürü; çocukların, bireyin kendisiyle, yakın çevresiyle, toplumuyla ve dünyayla uyumunu, dolayısıyla başarısını, mutluluğunu getirecektir. Yarının yetişkinleri olan bugünün gençlerinin eğitime ve davranışlarının dönüştürülmesine odaklanılmalı bu bağlamda ciddi emek harcanmalıdır. Yöre insanını tarihsel travmaların getirdiği sahipsizlik, savunmasızlık ve dolayısıyla kendini / varlığını koruma refleksi olarak şiddetin bir araç olarak kullanılabilmesi ön yargısını/ön kabulünü değiştirmeden, insanlara yeni idealler aşılardan onları yıkıcı tutum ve davranışlara iten travmalarından uzaklaştırmak mümkün olmayacağına göre, Devletin ve var olan ilgili bütün kurum/kuruluşların demokrasi ve barış kültürünün, insani değerlerin geliştirilmesine yönelik etkili, inandırıcı, kabul edilebilir stratejilerle hareket etmeleri en doğru yol olacaktır.

- Demokrasi ve barış kültürünün kalıcı olması çocuklardan, gençlerden başlamakla mümkündür. Bu nedenle aileleri de kapsayacak şekilde okullarda, etkin anlaşmazlık yönetimi ve akran arabuluculuk gibi beceriler öğrencilere öğretilerek, kişiler arası ilişkilerde nefretin, öfkenin, şiddetin yerine ikame edilecek pozitif duygular ve yapıcı sosyal beceriler kazandırılmalıdır. Bu yol aynı zamanda insanlara, geçmişte yaşanan travmatik olayların daha geniş perspektiften ve daha objektif yaklaşımlarla değerlendirme duygusu, becerisi kazandıracaktır. Böylece geçmiş üzerinden değil, gelecek üzerinden idealler geliştirme becerisine sahip olacak yeni nesiller, travmaların kültürel aktarımını durdurabilir ve kendileri için, herkes için daha güvenli bir dünya yaratabilirler.

Son söz olarak:

- Ülkemizde acilen, yukarıda sayılan önerilerin de hayata geçirilebilmesini kolaylaştıracak, travmatik kültürel aktarım felsefesini dönüştürebilecek, olası yeni sosyal travmaları önleyebilecek ve aynı zamanda şiddeti, suçu azaltacak “Şiddetle Mücadele Seferberliği” ilan edilmeli;
- Adalet Bakanlığı tarafından üzerinde çalışmaları sürdürülen, insanlarda mağdur olma korkusunu azaltması, topluma güveni ve bağlılığı arttırması, dahası şiddetin/suçun azalmasına vesile olması beklenen Temel Mağdur Kanunu özellikle konu ile ilgili STK’ların katkısı da alınarak bir an önce çıkartılmalı;
- Türkiye Büyük Millet Meclisi İnsan Hakları Komisyonunun ve kurulan diğer araştırma komisyonlarının, ilgili bazı bakanlıkların, Tunceli’de (bütün illerde) halkla doğrudan temasını sağlayacak ve “Devlet-Vatandaş” yakınlığını güçlendirecek “Sivil Toplum Kurulları” oluşturulmalı;
- İl, bölge ve ülke düzeyinde faaliyet gösteren “Sivil Toplum Kuruluşları” ile ortaklaşa yürütülecek sistematik ve etkili çalışmalar sayesinde bölge/il insanında kendi geleceğine yönelik olarak, Devletiyle ortak duygu, düşünce, strateji ve eylemleri hayata geçirme yönünde yeni bir güven, yeni bir ideal geliştirilmeli;
- Şiddet ve travma konusu özellikle, Milli Eğitim Bakanlığı, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Kalkınma Bakanlığı, Gençlik ve Spor Bakanlığı, Kültür Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Adalet Bakanlığı ve Diyanet İşleri Başkanlığı’nın stratejik eylem programlarına alınmalı;
- Bu araştırma bağlamında daha somut önerilerin ortaya konabilmesi için, projeyi yürüten Vakfın, Bilim Kurulu seçili üyeleri ve proje çalışmalarında yer almış olan bilim insanları ile yukarıda anılan ilgili Bakanlıklar adına görevlilerinin katılacağı bir “Tunceli İli Sosyal Analiz Araştırması; Bilgi Paylaşım ve Strateji Geliştirme Çalıştay1/Çalıştayları” düzenlenmelidir.

EK

T.C.
FIRAT KALKINMA AJANSI
Genel Sekreterlik

Sayı : 80445886-600.00- 262
Konu : İl Düzeyinde Sosyal Analiz Çalışmaları

18.05.2015

İLGİLİ MAKAMA

Kalkınma Bakanlığının 27.03.2015 tarih ve 44489265-106.06-E.1335 sayılı yazısı doğrultusunda, Ajansımız hizmet alanında bulunan Bingöl, Elazığ, Malatya ve Tunceli illerinin sosyal ve kültürel mevcut durumunu karşılaştırmalı bir yöntem ile analiz ederek, sosyal ve ekonomik kalkınmaya etki eden, illere özgü sosyal faktörlerin ve iller genelinde sağlanacak huzur ortamının, sosyal bir refaha dönüşmesi için gerekli dinamiklerinin genel çerçevesini ortaya çıkarmak amacıyla Firat Kalkınma Ajansı tarafından *İl Düzeyinde Sosyal Analiz* çalışmaları yürütülmesi Ajansımız Yönetim Kurulu tarafından kararlaştırılmıştır.

Firat Kalkınma Ajansı sahipliğinde gerçekleştirilecek bu çalışma, Şiddetle Mücadele Vakfı (HEGEM Vakfı) tarafından Bingöl, Elazığ, Malatya ve Tunceli illeri için ayrı ayrı yürütülmektedir. Çalışma kapsamında gereksinim duyulacak her türlü bilgi ve veri HEGEM Vakfı tarafından ilgili kurum ve kuruluşlardan talep edilebilecek olup, Bölge İllerimiz açısından oldukça önem taşıyan bu çalışmada HEGEM Vakfı'na gerekli kolaylığın sağlanması hususunda bilgi ve gereğini arz ederim.

Osman KAYMAK
Tunceli Valisi
Yönetim Kurulu Başkanı

Adres: Turgut Özal Mahallesi, Turgut Özal Bulvarı No: 69/A Yeşilyurt / MALATYA

Telefon: +90 (422) 212 87 98 - 99

Faks: +90 (422) 212 87 97

Elektronik Ağ: <http://www.ika.gov.tr/>

mesuloztop@ika.gov.tr

5070 sayılı Elektronik İmza Kanunu'na uygun olarak Görsel Elektronik İmza ile ücretlidir.

Evrak teyidi: <https://ebyr.ika.gov.tr/serge> adresinden 03E6-1K103-11201 kodu ile yapılabilir.

KAYNAKLAR

- Adalet İstatistikleri (2013), T.C. Adalet Bakanlığı Adli Sicil ve İstatistik Genel Müdürlüğü Yay.
- Adaman, F & Keyder, Ç. (2006) "Türkiye'de Büyük Kentlerin Varoşlarında Yaşanan Yoksulluk ve Sosyal Dışlanma "Boğaziçi Üniversitesi Yayınlanmamış Rapor.
- Altan M., 1994; Kapitalizm Bu Köye Uğramadı. Alfa Yay., İstanbul.
- Altan M., 2001; Köylü Ne Zaman Manşet Olur. Zaman Kitap Yay., İstanbul.
- Atalay İ., 1997; Türkiye Bölgesel Coğrafyası. İnkılap Yay. İstanbul.
- Ayhan E. H., 1995; Türkiye'de Bölgelere Göre Tarımsal Gelir Reel Endekslerindeki Gelişmeler (1994-1995) Yeni Türkiye, S:6, Sh. 180-192 Ankara.
- Bal, Hüseyin, Alevi-Bektaşlı Köylerinde Toplumsal Kurumlar, Ant Yay, İstanbul 1997
- Barak, G. (1998). Integrating Criminologies. Boston: Allynand Bacon
- Baudrillard J., 1997; Tüketim Toplumu. Ayrıntı Yay., İstanbul.
- Beşikçi İ., 1992; Doğuda Değişim ve Yapısal Sorunlar (Göçebe Alikan Aşireti). Yurt Yay., Ankara.
- Beşikçi İ., 1992a; Doğu Anadolu'da Göçebe Kürt Aşiretleri. Yurt Yay., Ankara.
- Bıçkı D., 2013; "Kentsel yoksulluğun Kültüralist Okumaları," Kentsel Yoksulluğu Yeniden Düşünmek Kitabı içinde, Sh. 144-166, Ankara
- Blumstein, Alfred ve E. Grady (1982), "Prevalence and Recidivism in the Index Arrest: A Feedback Model", Lawand Society Review: 16: 265-290
- Bookchin M., 1999; Kentsiz Kentleşme. Ayrıntı Yay., İstanbul.
- Braithwaite, J. (1989). Crime, Shameand reintegration. Cambridge: Cambridge University Press
- Brantingham, Paul J. andFrederic L. Faust (1976), "A Conceptual Model of Crime Prevention", Crimeand Delinquency, 284-421

- Can K., 2002; Şanlıurfa'da Yoksulluk Manzaraları. Yoksulluk Halleri Kitabı İçinde, Demokrasi Kitaplığı Yay., sh.193-201, İstanbul.
- Cengiz, Recep, Çamiçi Beldesinde Dini Hayat Üzerine Sosyolojik Bir araştırma, FÜSBE., Basılmamış Doktora Tezi, Elazığ 2000.
- Commission of the European Communities, 1996 The Agricultural Income Situation in Less Favoured Areas of The EC. 1994, B. Hill (ed) Income Statistiusf or the Agricultural Hausehold Sector, S:24, Sh.32-40 Lüksembourg,
- Delice, Murat ve Samih Teymur (2012), "Güneydoğu Anadolu Bölgesindeki İntiharların İncelenmesi: Batman İli Örneği" Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi 16 (1): 57-80
- DPT, 1996; İllerin Sosyo-Ekonomik Gelişmişlik Sıralaması Araştırması 1996. DPT Yay. Ankara.
- DPT, 1997; DPT 1997 Yılı Programı, Ankara.
- Drucker P., 1993; Gelecek İçin Yönetim. Türkiye İş Bankası Yay., Ankara.
- Eriñ S., 1954; Doğu Anadolu Coğrafyası. İstanbul Ün. Yay., İstanbul.
- Erkut H, Baskak M, Stratejiden Uygulamaya Tesis Tasarımı, İrfan Yayımcılık No:52, Yönetim Bilimleri Dizisi: 3, İstanbul 1997
- Ertuğrul Güreşçi, Türkiye'de Kentten - Köye Göç Olgusu, Doğu Üniversitesi Dergisi, 11 (1) 2010, 77-86
- Faroqhi S., 1997; İktisat Tarihi 1500-1600. Türkiye Tarihi 2, Osmanlı Devleti 1300-1600 içinde, Cem Yay., Sh:145-205, İstanbul.
- Farrington, David P. (1997), "Human Development and Criminal Careers", İç. The Oxford Handbook of Criminology (Edt. Mike Maguire, Rod Morgan ve Robert Reiner), s. 361-409, New York: Oxford University Press
- Farrington, David P. ve Per-Olof H. Wikstom, (1994), "Criminal Careers in Londonand Stockholm: A Cross- National ComparativeStudy", İç. Cross-National Longitudinal Research on Human Development and Criminal Behavior, (Edited: Elmar G. M. Weitekampand Hans-JürgenKerner), S. 65- 89, Netherland: Kluwer Academic Pub.
- Farrington, David P., DarrickJolliffe, J. David Hawkins, Richard F. Catalano, Karl G. Hill ve RickKosterman (2003), "Comparising Delinquency Careers in Court Records And Self-Reports", Criminology, 41 (3): 933-958
- Fiğlalı, Ethem Ruhi, Türkiye'de Alevilik Bektâşilik, İstanbul 1994.

Fırat Kalkınma Ajansı 2013 Yatırım Fırsatları Tunceli

Fry, Lincoln J. (1985), "Drug Abuse and Crime in a Swedish Birth Cohort", British Journal of Criminology, 25: 225-274

Fukuyama, F. (1999). Büyük Bozulma: İnsanın Doğası ve Toplumsal Düzenin Yeniden Oluşması. (Zeynep Avcı, Aslı T. Aydemir Çev.). İstanbul: Sabah Kitapları Yay.

Giddens A., 2000; Sosyoloji. Ayraç Yay., Ankara.

Glueck, Sheldon ve Eleanor Glueck (1950), Unraveling Juvenile Delinquency, New York: The Commonwealth Fund

Habitat II, Türkiye, Ulusal Rapor ve Eylem Planı. Birleşmiş Milletler İnsan yerleşimleri Konferansı, Habitat II. İstanbul.

Hall S. Held D., 1995; Yurttaşlar ve Yurttaşlık. Yeni zamanlar Kitabı İçinde, Sh.169-185, Ayrıntı Yay., İstanbul.

Harrison P., 1993; 3.Dünya ve Ekoloji. Pınar Yay., İstanbul.

<http://www.tuik.gov.tr/PreHaberBultenleri.do?id=18626>

<http://www.visionofhumanity.org/#/page/indexes/global-peace-index>

İbrahim Attila Acar- İsmail Kitapçı, Sosyal Güvenliğin Demografik Boyutu: Türkiye'deki Emeklilik Sistemindeki Değişim, Maliye Dergisi, Sayı:154, Ocak-Haziran 2008

İnalçık H., 1997; Doğu Anadolu Tarihine Toplu Bir Bakış. Sosyal Bilimler Kavşağında Doğu ve Güneydoğu Anadolu Semp. İçinde sh.65-70, Van.

İstatistiklerle TRB1 (2014), Fırat Kalkınma Ajansı Yay.

Karpat K., 1976; The Gecekondu: Rural Migration and Urbanization. USA

Kazgan G., Önder İ., Kirmanoğlu H., 1992; Türkiye'de Gelir Bölüşümünü Bozan Etmenler ve İyileştirilmesine İlişkin Politikalar, TOBB Yay., Ankara.

Keleş R., 1990; Kentleşme Politikası, İmge Yay., Ankara.

Keskin, Yahya Mustafa. Kentleşme Sürecinde Alevilik, Gelenek ve Modernizm Arasında Gelgitler-Elazığ Örneği, Kıvılcım Ajansı, İstanbul 2009, s.83-84.

Keskin, Yahya Mustafa. Kırsal Kesim Aleviliği: Elazığ Sünköy Örneği, İlahiyat Yay., Ankara 2004.

Kızmaz, Zahir (2012) Gelişmekte Olan Ülkelerde Suç: Suç Oranlarının Artışı Üzerine Sosyolojik Bir Çözümleme, Mukaddime Sosyal Bilimler Dergisi, Mardin Artuklu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Sayı 5(1): 51-74

- Kızmaz, Zahir (2014), "Ortadoğu Ülkelerinde Suç Oranlarına Genel Bir Bakış", Fırat Üniversitesi, Sosyal Bilimler Dergisi, 24(1): 225-237
- Kızmaz, Zahir ve Rıfat Bilgin (2012), Hırsızlık: Suçlular, Nedenler ve Dinamikler, Ankara: Polis Akademisi Yay.
- Kirmanoglu H., 1994; Makro Ekonomik Popülizm ve Kriz. Dünü ve Bu Günülle Toplum ve Ekonomi, S:7, Ekim, sh.86. İstanbul.
- Lacosta Y., 1996; Sınıf Açısından Azgelişmişlik. Göçebe Yay., Ankara.
- Mehmet Ali Eryurt, Türkiye'de Doğurganlığı Belirleyen Ara Değişkenler: Yakın Döneme Bakarken, Nüfus Bilim Dergisi, 2005, s. 67-84
- Mustafa Erkal, Sosyoloji(Toplum bilim), Der Yayınları
- Olsson, Tord, "Dağlıların ve Şehirlilerin "İrfan"ı Suriyeli Alevilerin Ya Da Nusayrilerin Mezhebi", Alevi Kimliği, Tarih Vakfı Yurt Yay., İstanbul 1999, s.215-237
- Özceylan, Dilek ve Erman Çoşkun, (2012) "Türkiye'deki İllerin Sosyo-Ekonomik Gelişmişlik Düzeyleri ve Afetlerden Sosyal ve Ekonomik Zarar Görebilirlikleri Arasındaki İlişki" İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi Dergisi, Cilt/Vol: 41, Sayı No:1 31-46
- Özer A., 1998; Modernleşme ve Güneydoğu. İmge Yay. Ankara.
- Özpolat, V. Adem S. Türkiye'nin Çocuk Mağduriyeti Haritası, Hegem yayınları.
- Pease, Ken (1994), "Crime Prevention", The Oxford Handbook of Criminology içinde (Ed. M. Maguire, R. Morgan and R. Reiner), Oxford: Clarendon Press
- Sabuncuoğlu Z, Tokol T, İşletme, Alfa Basım Yayım Dağıtım, İstanbul 2009
- Sahlins M., 1968; La Premieresocieted'abondance. Temps Modernesoctobre, Paris.
- Sampson, R.J., Raudenbush, S.W. and Earls, F.(1997). Neighborhoods and Violent Crime: A Multilevel Study of Collective Efficacy. Science. 277 (5328), 918-924.
- Sampson, Robert J. ve John H. Laub (1993), Crime in The Making Pathways and Turning Points Through Life, Cambridge: Harvard Univ. Press
- Seçilmiş Göstergelerle Tunceli (2014), TÜİK yayınları
- Sedat Murat-Bünyamin Bacak, Çanakkale'nin Nüfus ve Demografik Yapısı, Ekin Yayınları, Bursa 2010
- Serap Kavas, Türkiye'de Değişen Doğurganlık Oranları Üzerine: Durum Tespit Çalışması, Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, ss.537-546

- Seyhan, Kazım ve M. Bedri Eryılmaz (2004), "Gelişmiş Ülkeler ve Türkiye Uygulamasında Suç Önleme Stratejileri", *Liberal Düşünce Dergisi*, 34: 187-215
- Solak, Adem (2011) *Türkiye'nin Suç Haritası*, HEGEM Yayınları.
- Solak, Adem (2011) *Türkiye'nin Çocuk Mağduriyeti Haritası*, HEGEM Yayınları.
- Solak, Adem (2009) *Bilge Köyü Olayı: HEGEM Mardin Raporu*, HEGEM Yayınları.
- Solak, Adem (2010) *Bir İlin Sosyal Risk Haritası*. HEGEM Yayınları.
- Solak, Adem (2015) *Çocuklarda Şiddet Duyguları Açısından Anne Baba Eğitimi*. HEGEM Yayınları.
- Sosyal Güvenlik Kurumu, *Sosyal Güvenlik Reformu: Uygulama Öncesi Yeni Yaklaşım*, Mayıs-2007)
- Stattin, Hakan, David Magnusson ve Howard Reichel (1989), *Criminal Activity at Different Ages: A Study Based on a Swedish Longitudinal Research Population*", *British Journal of Criminology* 29 : 368-385
- Şükrü Aslan, *Genel Nüfus Sayımı Verilerine Göre Dersim'de Kayıp Nüfus": 1927-1955*, Herkesin Bildiği Sır: Dersim, İletişim Yayınları, İstanbul 2011
- Touraine A., 1974; *Post-Industrialsociety*. Wildwood House Public. London.
- Tracy, Paul. E., Martin E. Wolfgang ve Robert. M. Figlio (1990), *Delinquency Careers in Two Birth Cohorts*. New York: Plenum Press.
- Tunceli İl Emniyet Müdürlüğü Verileri
- Türkdoğan O., 1977; *Yoksulluk Kültürü*. Atatürk Üniv. Yay. Erzurum.
- Türkdoğan O., 1996; *Aydınlıktakiler ve Karanlıktakiler*. Timaş Yay. İstanbul.
- Türkdoğan O., 1997; *Doğu ve Güneydoğu'da Aşiret ve Sosyo-Antropolojik Yaklaşımlar*.
- Türkdoğan O., 2002; *Gecekondu İnsan ve Kültür*. Genar Yay. Ankara.
- Türkdoğan, Orhan, *Alevi Bektaşî Kimliği*, Timaş Yay., 3.Baskı, İstanbul 1995
- Urry J., 1999; *Mekanları Tüketmek*. Ayrıntı Yay., İstanbul.
- Volkan, Vamik (2009) *Kimlik Adına Öldürmek*. Everest Yayınları
- Volkan, Vamik (2012) *Körü Körüne İnanç*. Okuyanıs Yayınları
- WHO (2015), *İntiharın Önlenmesi Birinci Basamak Sağlık Çalışanları İçin Kaynak*, T.C. Sağlık Bakanlığı Yay. Ankara

- Wolfgang, Marvin E., Robert Figlio ve Thorsten Sellin (1972), *Delinquency in a Birth Cohort*, Chicago: University of Chicago Press
- Wolfgang, Marvin. E., T. P Thornberry ve Robert. M. Figlio (Eds.). (1987). *From Boy to Man, From Delinquency to Crime*. Chicago: University of Chicago Press
- Yalçınkaya, Ayhan, *Alevilikte Toplumsal Kurumlar ve İktidar*, Mülkiyeliler Birliği Vakfı Yay., Ankara 1996
- Yıldız, Özkan (2010), "Kültürel ve Toplumsal Bir Çelişki Olarak Dersimde Madde Bağımlılığı" *Bildiğimiz Sır: Dersim*, İstanbul: İletişim Yayınları.
- Yıldız, Özkan (2013), "Dersim'i Parantezden Çıkarmak, İstanbul: İletişim Yayınları.
- Yücel T., 1987; *Türkiye Coğrafyası. Türk Kültürünü Arş. Enstitüsü Yay. Ankara.*

(Footnotes)

- 1 UYAP Sistemine cinsiyet bilgisi girilmemesi nedeniyle tasnif edilemeyen sanıkları kapsamaktadır.